မဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

ဒုတိယအုပ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဝါရဏက္ခန္ဓက

၂၀၉။ ယေန သမယေန၊ ဌ။ ပဝါရဏာ ပြုတ္တိ ကာရဏာ၊ ပဝါရဏာကိုပြုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (အနို ယတ်ထည့်)။ ။တေန သမယေန၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ဌ၊ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပန သမယေန၊ ဌ။ သမ္ဗဟုလာ၊ တကွစည်းဝေးရာ၌မြင်ဖူးကုန်သော၊ သန္ဒိဋ္ဌာ၊ တကွသုံးဆောင်ဖူးကုန်သော။ သမ္ဘတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

ကောန နု ခေါ ဥပါယေန၊ ဖြင့်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ အညီ
အညွတ်။ သမ္မောဒမာနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ။ အဝိဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံ
ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဖာသုကံ၊ချမ်းသာစွာ။ ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး။
ဝသေယျာမ နုခေါ၊ နေရကုန်အံ့နည်း၊ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ နစ
ကိလမေယျာမ၊ မပင်ပန်းကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ တော်–ပရိဝိတက္ကနံ၊
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သစေ၊ ၍၊ မယံ၊ တို့သည်၊ အညမညံ
အချင်းချင်း။ နေဝအာလပေယျာမ၊ စကားမဆိုကုန်ငြားအံ့။ န
သလ္လပေယျာမ၊ စကားမပြောကုန်ငြားအံ့။ ။[ရှေးဦးဆိုသော
စကားသည် အာလာပ၊ နောက်ဆိုသောစကားသည် သလ္လာပ၊
ဤကား အထူး]။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂါမ
တော၊မှ။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံပြီးသဖြင့်။ပဋိက္ကမေယျ၊ ကျောင်းသို့ဝင်
အံ့။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ အာသနံ၊နေရာကို။ ပညပေယျ၊ ခင်းရာ၏။
ပါဒေါဒကံ၊ ကို။ ပါဒပီဌံ၊ကို။ ပါဒကထလိကံ၊ကို။ဥပနိက္ခိပေယျ၊
အနီးသို့ထားရာ၏။ အဝက္ကာရပါတိံ၊ ဆွမ်းဦးထည့်စရာ ခွက်ကို။
ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ထားရာ၏။ ပါနီယံ၊ကို။ ပရိ
ဘောဇနီယံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ ထားရာ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။
ပစ္ဆာ၊မှ။ ဂါမတော၊မှ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံပြီးသဖြင့်။ပဋိက္ကမေယျ၊
ကျောင်းသို့ဝင်အံ့။ အဿ ဘိက္ခု၊နော၊အား။ ဘုတ္တာဝသေသော၊
ရဟန်းဘုဉ်းပေးသောအကြွင်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊အကယ်၍
ရှိလင့်သည်ဖြစ်အံ့။ သစေ အာကင်္ခေယျ၊ အကယ်၍ ဘုဉ်းပေးလို
သည်ဖြစ်အံ့။ဘုဉ္ဇေယျ၊စားရာ၏။ နော စေအာကင်္ခေယျ၊အကယ်
၍ မဘုဉ်းပေးလိုသည် ဖြစ်အံ့။ အပ္ပဟရိတေဝါ၊ စိမ်းရှင်သောမြက်
မရောက်သော မြေ၌မူလည်း။ ဆဍ္ဍေယျ၊စွန့်ရာ၏။ အပ္ပါဏကေ၊
ပိုးမရှိသော၊ ဥဒကေ ဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ဩပိလာပေယျ၊ သွန်ရာ
၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ခေါက်ရာ၏။
ပါဒေါဒကံ၊ကို။ ပါဒပီဌံ၊ ကို။ ပါဒကထလိကံ၊ကို။ ပဋိသာမေယျ၊
သိုမှီးရာ၏။ပါရိတ္တကံ၊ရေမရှိသော၊တုန္တံ၊ အချည်းစည်းသော။ ပါနီ
ယဃရံ ဝါ၊သောက်ရေအိုးကို လည်းကောင်း။ဝစ္စဃရံ ဝါ၊ သန်

သက်ရေအိုးကိုလည်းကောင်း။ ပဿေယျ၊ မြင်ငြားအံ့။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာပေယျ၊ တည်ရာ၏။ သစေ၊ ၍။ အဿဘိက္ခု၊
နော၊ အား။အဝိသယှံ၊ မချီနိုင်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်အံ့။ဟတ္ထဝိကာ
ရေန၊ လက်ယပ်သဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ အဖော်ကို။အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်
၍။ ဟတ္ထဝိလင်္ဃကေန၊ လက်ကိုမြှောက်သဖြင့်။ဥပဋ္ဌာပေတိ၊နေရာ
မှထစေအံ့။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုမချီနိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်။ဝါစံ၊ စကားကို။ နဘိန္ဒေယျ၊ မမြွက်ရာ။ဝေ၊ဤသို့ပြုသည်
ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ၍။ အဝိဝ
ဒမာနာ၊ ၍။ ဖာသုကံ၊ စွာ။ ဝဿံ၊ လုံး။ ဝသေယျာမ၊ နေကုန်ရာ၏။
ပိဏ္ဍကေန၊ဖြင့်။ န ကိလမေယျာမ၊မပင်ပန်းကုန်အံ့သတည်း။ဣတိ
တော်–မရိပိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ၊၏။အထခေါ၊၌။တေဘိက္ခု၊
တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။နေဝ အာလပိံသု၊ စကားမဆို
ကုန်။န သလ္လပိံသု၊ စကားမပြောကုန်။ပ။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထို မချီ
နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဝါစံ၊ ကို။နဘိန္ဒတိ၊မမြွက်၊ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်
ကုန်ပြီးသော။တေသံ ဘိက္ခုနံ၊တို့အား။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ဒဿနာယ၊
၄ါ။ ယံဥပသက်မိတုံ–ယံဥပသက်မန်၊အကြင်ကပ်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊
၏။တော်ဥပသက်မနံ၊သည်ကား။ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ဝါကျွတ်ကုန်သော။
ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အာစိဏ္ဏံခေါ၊ အလေ့အကျက်သည် သာလျှင်
တည်း။ပ။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းဆောင်း အင်းပျဉ်ကို။
သံသာမေတွာ၊ သိမ်းခဲ့၍။လ။ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်၊အတ္ထိ၊၏၊
တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ ယေန၊ ၌။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတ မင်းသား
၏ ဥယျာဉ်ဖြစ်သော။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမော၊ အာ
ရာမ်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ-တသ္မိံအာရာမေ၊၌။ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊
သည်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တေန၊သို့။ဥပသက်မိ၊၏။လ။အာဂန္တု၊ ကော
ဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယံ ပဋိသမ္မောဒိတုံ-ယံ ပဋိသမ္မောဒနံ၊
အကြင် နှစ်လို ဝမ်းသာ ပြောဟောတော်မူခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။
တော် ပဋိသမ္မောဒနံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တာနံ၊ ဘုန်း တော်ကြီး ကုန်
သော။ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ အာစိဏ္ဏံခေါ–အာဏ္ဏံဝေ၊ အလေ့အကျက်

တော်ပင်တည်း။လ။ ကမ္ဘီ၊ နည်း။ သမဂ္ဂါ ညီ ညွတ် ကုန် လျက်။
သမ္မောဒမာနာ၊ အညီဝမ်းမြောက်ကုန်လျက်။ အဝိဝဒမာနာ၊
အငြင်းအခုံမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဖာသုကံ၊ချမ်းသာစွာ။ ဝသံ၊ ဝါ
တွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဝသိတ္ထ၊ နေရကုန်၏လော။ ပိဏ္ဍကေန၊
ဆွမ်းဖြင့်။ န ကိလမိတ္ထ၊ မပင်ပန်းပဲ ရှိကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာ
ဘုရား။ ခမနီယံ၊ခံ့ ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယာပနီယံ၊ မျှ
ပါ၏။ပ။ န ကိလမိမှာ၊ မပင်ပန်းပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊
ကြားလျှောက်ပေကုန်၏။ ပ။ ကာလံ၊ မေးအပ်သော အခါကို။
ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ကာလံ၊ မမေးအပ်သော
အခါကို။ ဝိဒိတွာ၊သိ၍။ န ပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကုန်။ တထာဂတာ၊မြတ်
စွာဘုရားတို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊အကျိုးရှိသည်ကို။ (အကြောင်း
နှင့် ယှဉ်သည်ကို ဟုလည်းပေး)။ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ အနတ္ထသံ
ဟိတံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို။ (အကြောင်းနှင့် မယှဉ်သည်ကို ဟု
လည်းပေး)။နော ပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကုန်။ တထာဂတာနံ၊ တို့သည်။
အနတ္ထသံဟိတေ၊ အကျိုးမရှိသည်၌။ သေတုဃာတော၊ မဂ်ဖြင့်
ပယ်တော်မူ၏။ ဒွိဟာကာရေဟိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့
ဖြင့်။(အာကာရ-သဒ္ဒါကား ကာရဏပရိယာယ်)။ ဘဂဝန္တော၊
ဘုန်းကြီးကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ပဋိပုစ္ဆန္တိ၊မေး
ကုန်၏ ။ပ။ ဧတံဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ယထာ-ကိံ
အဝေါစ၊ အသို့ မိန့်တော်မူသနည်းဟူမူကား။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထံ
ပန-ကေနကာရဏေန၊ကြောင့်။တုမှေ၊တို့သည်။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်
ကုန်လျက်။ပ။ ဝသိတ္ထ၊ နေရကုန်သနည်း။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဖြင့်။
န စ ကိလမိတ္ထ၊မပင်ပန်းကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။အဝေါစ၊ ၏။
(အထက်ကိုလွယ်ပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ မောဃပုရိသာ၊
တို့သည်။ အဖာသုညေဝ၊ မချမ်းသာသော နေခြင်းကိုသာလျှင်။
ဝုတ္ထာသမာနာ၊ နေကုန်လျက်။ ဖာသုကံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝုတ္ထာ၊
နေရကုန်သည်။ အမှာဣတိ၊ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍။ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံ

ကုန်သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည် ပသုသံဝါသဉ္စေဝ၊ နွားတို့၏ နေခြင်းကဲ့သို့သောနေခြင်းကိုသာ လျှင်။ ဝုတ္ထာသမာနာ၊ နေရကုန်လျက်။ ဖာသုကံ၊ ချွာ။ ဝုတ္ထာ၊ နေရမှု ကုန်သည်။ အမှာဣတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ ပဋိဇာနန္တိကိရ၊ ဝန်ခံကုန် သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဧဠက သံဝါသဉ္စေဝ၊ ဆိတ်တို့၏နေခြင်းကဲ့သို့သောနေခြင်းကိုသာလျှင်။ ။ပ။ သပတ္တသံဝါသဉ္စေဝ၊ ရန်သူတို့၏နေခြင်းကဲ့သို့သောနေခြင်း ကိုသာလျှင်။ပ။ ပဋိဇာနန္တိ ကိရ၊ ဝန်ခံကုန်သတတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉှိနာမ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ တိတ္ထိယသမာဒါနံ၊ တိတ္ထိတို့သည်ဆောက်တည်အပ်သော။ မူဂဗ္ဗတံ၊ သူအ-ကဲ့သို့စကားမဆိုသောအကျင့်ကို။ သမာဒိယိဿန္တိနာမ၊ ဆောက်တည်ကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေတံ ကမ္မံ၊ ဤအမှု သည်။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ် ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တီဏိ၊ ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာ ပြုစိမ့်သောငှါ။ (ဖိတ်စိမ့်သောငှာ ဟုလည်း ပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ မြင်သဖြင့်လည်းကောင်း သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ရွံရှာ သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဝါရေတုံ၊ ဖိတ်ကြားခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ ၏။ သာ ပဝါရဏာ၊ ထိုသို့ ဖိတ်ကြားခြင်းသည်။ အညမညာ နုလောမတာ၊ အချင်းချင်း လိုက်လျော သည့်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာပနတာ၊ အာပတ်မှ ထမြောက်စေသည့်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဝိနယ ပုရေက္ခာရတာ၊ ဝိနည်းကို ရှေးရှုသည့်၏ အဖြစ် သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ဖိတ်လည်းဖိတ်အပ်၏။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊ သင်လည်း သင်အပ် ၏။ ဓာရေတဗ္ဗံ ဆောင်လည်း ဆောင်အပ်၏။ ဝါစေတဗ္ဗံ၊ တပည့်သားတို့ အားလည်း သင်စေအပ်၏။ (ဤကား၊စ—သဒ္ဒါဖြင့်

ဆည်းသောအနက်တည်း)၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံဃော၊ ကို။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။

၂၁၀။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ နာလော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာနေ့တည်း။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ထေရေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့၊ သံဃံ၊ ကို။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်၏။ ဒိဋ္ဌေန ဝါ၊ မြင်သဖြင့် လည်းကောင်း။ သုတေန ဝါ၊ ကြားသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ရွံ့ရှာသဖြင့်လည်းကောင်း မံ၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တု၊ ဆိုကုန်လော့။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကို ရှုလျက်။ ပဋိကရိဿာမိ၊ ကုအံ့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အံ့။

အမှာ မူလသိက္ခာ၌ "ဝဒတု မံ သံဃော" ရှိသည်။ ပါဠိတော်နှင့်မညီ။ ကံပျက်ရာသောအကြောင်းကား မရှိ။ သီတင်းငယ် ပဝါရဏာပြုရာ၌လည်း ဘန္တေ·ဆိုသည်မှုသာ ထူးသည်။ သံဃာ့ထေရ်သီတင်းကြီးလက်အုပ်ချီရာ၌ တရားတော်ကို ရိုသေသောအားဖြင့် ချီသည်။ သီတင်းငယ်များကို ရှိခိုးသည် မဟုတ်ဟုမှတ်။

* တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ ထေရေသု၊ ကြီးကုန်သော။ (ထေရသဒ္ဒါကား မဟလ္လကပရိယာယ်)။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်လျက်။ ပဝါရိယမာနေသု၊ ပဝါရဏာပြုကုန်စဉ်။ အာသနေသု၊ တို့၌။ အစ္ဆန္တိ၊ နေကုန်၏။ပ။

၂၁၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အိုမင်းသဖြင့် အားနည်းသော။ အညတရော၊ မထေရ်တစ်ယောက်သည်။

ယာဝ၊ လောက်။ သမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ပ။ အာဂမယမာနော၊ ငံ့လင့်သော်။ မုစ္ဆိတော၊ မူးသည်ဖြစ်၍။ ပတတိ၊ လည်းခွဲ၏။ လ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဝါရေတိ၊ ပဝါရဏာပြု၏။ တဒမန္တရာ-တာဝတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီး၍။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိတုံ၊ ငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၁၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပဝါရဏာ၊ တို့သည်။ ကတိ နု ခေါ၊ တို့နည်း။ ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဝါရဏာ၊ တို့သည်။ စာတုဒ္ဒသိကာ စ၊ လည်းကောင်း။ ပန္နရသိကာ စ၊ လည်းကောင်း။ ဣမာ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဝါရဏာကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂံ၊ သော။ ပဝါရဏာကမ္မံ၊ လည်းကောင်း။ ပ။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မကံဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ အညီအညွတ်ပြုအပ်သော။ ယံ ဣဒံ-ယံ ဣဒံ ပဝါရဏာကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပဝါရဏာကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿာမ ဣတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္ဟိ ဝေါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၁၃။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဟရ၊ ဆောင်ပါလော့။ မေ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ မမ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဝါရေဟိ၊ ပဝါရဏာပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒနိယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။

အမှာ — ဤမှ အထက်၌ နာဖျားသောရဟန်းသည် ပဝါရဏာ ပေးရာသော အခြင်းအရာစသည်ကိုလည်းကောင်း, - ထိုပေးသော ပဝါရဏာသည် သံဃာ့ဘောင်သို့

ရောက်သည် မရောက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာ ပေးသော ရဟန်းသည် ဆန္ဒပေးအပ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာပြုသောနေ့၌ ရဟန်း၏ အဆွေအမျိုး မင်း ခိုးသူ သေသောက်ကြူး ရန်သူရဟန်းတစ်ပါးတို့ ဖမ်းခဲ့သော် သံဃာတို့ကျင့်ရာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် သံဃပဝါရဏာပြုရာသည်ကို လည်းကောင်း၊ လေးယောက် သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ဉတ်ထား၍ ဂဏပဝါရဏာပြုရာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ဉတ်မထားဘဲ ဂဏပဝါရဏာ ပြုရာသည်ကို လည်းကောင်း၊ တစ်ယောက်တည်းသော ရဟန်းသည် အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာ ပြုရာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝါရဏာပြုသော အခြင်းအရာကို လည်းကောင်း၊ ဤသို့အစရှိသော အချင်းခပ်သိမ်းကို ပါဠိ၌လာသော နည်းဖြင့် သိအပ်၏။ ဥပုသ်နှင့်တူသည်ချည်းဖြစ်၍ မရေးပြီ။

၂၃၃။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိသာယ၊ စည်းဝေးသောပရိသတ်သည်။ အဝုဋ္ဌိတာယ၊ မထမီကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ပါရိဝါသိကပဝါရဏာဒါနေန၊ သိုးလေပြီးသောပဝါရဏာပေးခြင်းဖြင့်။ န ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာ မပြုအပ်။ [အဓိပ္ပါယ်ကိုကား ဥပုသ်အရာ၌ဆိုခဲ့ပြီ၊ ပဝါရဏာမျှသာ ထူးသည်]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃသာမဂ္ဂိယာ၊ သံဃာညီညွတ်သောနေ့ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ အပ္ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့ မဟုတ်သည်၌။ န ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်။

၂၃၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်း၌။ တဒဟု ပဝါရဏာယ၊ ထိုပဝါရဏာနေ့၌။ သဝရဘယံ၊ အရိုင်းဘေးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေဝါစိကံ၊ သုံးကြိမ်မစီ။ (သုံးခွန်းစီဟုလည်း ပေး)။ ပဝါရေတုံ၊ ဖိတ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ကို။ ဒွေဝါစိကံ၊ နှစ်ကြိမ်စီ။ ပဝါရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊

၏၊ ဗာဠှတရံ၊ ပြင်းလှစွာသော။ သဝရဘယံ၊ သည်။ အဟောသိ၊
၏။ ဧကဝါစိကံ၊ တကြိမ်စီ။ (တခွန်းစီ သော်လည်းပေး)။ ပဝါ
ရေတုံ၊ ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမာနဝဿိကံ၊
ဝါတူ။ ပဝါရေတုံ၊ ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ [သမာနဝဿိက-
ဟူသည်ကား ဝါတူမျှသော ရဟန်းတို့သည် တပြိုင်နက် ပဝါ
ရဏာ ပြုကုန်သည် ရွတ်ကုန်သည်ကို ဆိုသတည်း] ။ပ။ ဒါနံ၊ ကို။
ဒေန္တေဟိ၊ ပေးကုန်သော။မနုဿေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ယေဘုယျေန၊
ဖြင့်။ ရတ္တိ၊ သည်။ ခေပိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ရတ္တိ၊
သည်။ခေပိတာ၊ကုန်ခဲ့၏။သံဃော၊သည်။တေဝါစိကံ၊သုံးခွန်းစီ။
သစေ ပဝါရေဿတိ၊ ပဝါရဏာ ပြုလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုသို့ ပြုသည်
ရှိသော်။ (ထိုသို့ပြုစဉ်လျှင်) ။ အယံ ရတ္တိ၊ သည်။ ဝိဘာယိဿတိ၊
မိုးသောက်လတ္တံ့။ (လင်းလတ္တံ့ သော်လည်းပေး)။ သံဃော၊
သည်။ အပ္ပဝါရိတော ဝ၊ ပဝါရဏာ မပြုခင်ပင်လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်လတ္တံ့။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ
နု ခေါ။ ကျင့်ရာသနည်း။ (ကျင့်အပ်သနည်းဟုလည်းပေး)။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ပ။ သံဃဿ၊ အား။
ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိ အတ္ထိ၊
အံ့။သံဃော၊သည်။ ဒွေဝါစိကံ၊နှစ်ခွန်းစီ။ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာ
ပြုရာ၏ ။ပ။ ဧကဝါစိကံ၊ တခွန်းစီ။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ ပ။ သမာန
ဝဿိကံ၊ ဝါတူ တပြိုင်နက်။ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဉာပေ
တဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ [ဤ ဉတ် သုံးချက်ကို တစပ်တည်းထား
သတည်း။ ရွတ်သောအခါ၌ကား အရာအားလျော်စွာ အသီးသီး
ရွတ်အပ်၏။] ။ ဒွေဝါစိကံနှစ်ခွန်းစီ ရွတ်ခြင်းရှိသော ပဝါရဏာ
ကို။ ဧကဝါစိကံ၊ တခွန်းစီရွတ်ခြင်းရှိသော ပဝါရဏာကို။သမာန
ဝဿိကံ၊ဝါတူမျှသော ရဟန်းတို့၏ တစ်ပြိုင်နက် ရွတ်ခြင်းရှိသော
ပဝါရဏာကို။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ [ဤသို့ သမ္ဗန် သည်ကား။
သဒ္ဒတ္ထနှင့်အညီတည်း။ရှေ့အနက်ကား အဓိပ္ပါယ်ကျသတည်း]၊။
။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန ဣမသ္မိံ သာသနေ၌ ။ပ။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့

သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ဘဏန္တေဟိ၊ ဟောကုန်သဖြင့်။ သုတ္တန္တိကေဟိ၊ သုတ္တန်ကိုဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သုတ္တန္တံ၊ ကို။ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊အညီညွှတ်ကုန်သဖြင့်။ ဝိနယဓရေဟိ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ဝိနယံ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိနန္တေဟိ၊ဆုံးဖြတ်ကုန်သဖြင့်။ဓမ္မကထိကေဟိ၊ အဘိဓမ္မာကိုဟောတတ်သောရဟန်းတို့သည်။ဓမ္မံ၊အဘိဓမ္မာကို။သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ တကွနှီးနှောဆွေးနွေးကုန်သဖြင့်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ကာလဟံ၊ ငြင်းခုန်ခြင်းကို။ ကရောန္တေဟိ၊ပြုကုန်သဖြင့်။ယေဘုယျေန၊ဖြင့်။ရတ္တိံ၊ ညဉ့်သည်။ခေပိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တတြ တသ္မိံ ခေပိတေ၊ထိုသို့ ကုန်လတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပ။ သံဃော၊ ကို။ဥပေတဗ္ဗော၊၏။(ဥ တ် အနက်ကားလွယ်ပြီ)။ ပ။ တေန ခေါပန သမယေန၊၌။ ပ။ဟဒဟု ပဝါရဏာယ၊ ထို ပဝါရဏာနေ့၌။ မဟာ ဘိက္ခု သံဃော၊ များစွာသော ရဟန်းအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတော၊ စည်းဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။အနောဝဿိကံ၊မိုးမစွတ်သောအရပ်သည်။ပရိတ္တံ၊ ကျဉ်းလည်း ကျဉ်းခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာမေဃော စ၊ ထန်စွာသော မိုးကြီးသည်လည်း။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အထ ခေါ စသည်ကားအနက်လွယ်ပြီ) ။ပ။ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ ဣဓ ပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ ရာဇန္တရာယော၊ မင်းတည်းဟူသော အန္တရာယ်သည်။ ပ။ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊ သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်သည်။ဟောတိ၊ အံ့။ တတြ၊ထိုသို့ရှိလတ်သော်။ ဘိက္ခူနံ၊တို့၏။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ် ရှိသည်။ ဧဝ ဟောတိ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ အယံ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ်သတည်း၊

၂၃၅။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာပတ္တိကာ၊ အာပတ်နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပတ္တိကေန၊ အာပတ်နှင့် တကွ ဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊နပဝါရေတဗ္ဗံ၊ပဝါရဏာမပြုအပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ ပြုအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား၊

ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဩကာသံ၊ ကို။ ကာရာပိယမာနာ၊ ပြုစေကုန်လတ်သော်။ (ခွင့်တောင်း ကုန်လတ်သော်ဟုလည်းပေး)။ ဩကာသံ၊ကို။ ကာတုံ ပေးခြင်းငှါ။ န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩကာသံ၊ကို အကရောန္တဿ၊ မပေးလိုသော ရဟန်းအား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတုံ၊ ထားစိမ့်သောငှါ။ (တန့်စိမ့်သောငှါ ဟုလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ပ။ စာတုဒ္ဒသေ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာနေ့၌ လည်းကောင်း။ ပန္နရသေ၊ ၌လည်းကောင်း။ တဒဟုပဝါရဏာယ၊ထိုပဝါရဏာနေ့၌။ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ထို အာပတ်နှင့် တကွသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမ္မုခီဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဥဒါဟရိတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ ပုရမှာကံ-ပုရေအမှာကံ။ ငါတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ပဝါရဏံ၊ ကို။ ပေသလာ၊ သီလအကျင့်ကို ချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေန္တိ၊ထားကုန်လတ္တံ့သတည်းဟု။ပဋိကစ္စေဝ၊ ရှေးဦးစွာလျှင်။ သုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ အနာပတ္တိကာနံ။ အာပတ် မရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ အခြင်းမရှိဘဲ၊ အကာရဏေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ၊ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေန္တိ၊ တန့်ကုန်၏။ ပဝါရိတာနမ္ပိ၊ ပဝါရဏာပြု၍ပြီးသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၃၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထားသည်ရှိသော်။ ဤသို့ တန့်သည်ရှိသော်လည်း ပေး)။ ပဝါရဏာ။ကို။ (သည် လည်းပေး)။ဌပိတာ၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထားရှိသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌပိတာ၊ထားသည် မမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေဝါစိကာယ၊ သုံးခွန်းစီရွတ်ခြင်းရှိသော။ ပဝါရဏာယ၊ကို။ဘာသိတာယ၊ဆိုပြီးမှ။ လပိတာယ၊ရွတ်ပြီးမှ။ ပရိယောသိတာယ၊ ပြီးပြီးမှ။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ အကယ်၍ တန့်အံ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ အဋ္ဌပိတာ၊ မထားသည်။ (မတန့်သည်)။

ဟောတိ၊ ၏။ (ထားရာမှာလည်းထင်ပြီ)။ တေဝါဓိကာယ၊ သော။ ပဝါရဏာယ၊ ကို။ ဘာဒိသိတာယ၊ ဆိုစဉ်။ ပ။ အပရိသောသ်တာယ၊ မပြီးမီ။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ စေ ဋ္ဌပေတိ၊ အံ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ဌပိတာ၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။

၂၃၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန သာသနေ၊ ၌။ ဟာဒဟု ပဝါရဏာယ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ တန့်အံ့။ (ထားအံ့ဟုလည်းပေး)။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုတန့်သော ရဟန်းကို။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စေ၊ ၍။ ဇာနန္တိ၊ ကုန်အံ့။ အယံ အာယသ္မာ၊ အသက်ရှည်သော၍အရှင်သည်။ အပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိ၏။ အပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော၊ မစင်ကြယ်သော နှုတ်အကျင့်ရှိ၏။ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ မစင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်း ရှိ၏။ ဗာလော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသော။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း သိက္ခာပုဒ်၌ မလိမ္မာသော ရဟန်းသည်။ အနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ မေးမြန်း စိစစ်လတ်သော်။ အနုယောဂံ၊ အမေးကို။ ဒါတုံ၊ ဖြေအံ့သောငှါ။ နပ္ပဋိဗလောတိ။ မစွမ်းနိုင်ဟု။ စေ၊ ၍။ ဇာနန္တိ။ သိကုန်အံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒာလံ-အယုတ္တံ၊ မသင့်။ (အလံ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသော်လည်းပေး)။ ဘဏ္ဍနံ၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာ ကာရိ၊ မပြုလင့်။ ကလဟံ။ မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာ ကရိ။ မပြုလင့်။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ကိုယ်ထိလက်ပါး ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာ တဲရိတိ၊ မပြုလင့်ဟု။ သြမဒ္ဒိတွာ၊ စကားဖြင့် နှိပ်နှစ်၍။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။

အမှာ ပဝါရဏာ မတန့်စေလင့် ဟူလိုသတတ်။ ဒုတိယဝါရ၌လည်း ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော မျှသာ ထူးသည်၊ တတိယဝါရ၌လည်း ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော, ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော၍နှစ်ပုဒ်သာ ထူးသည်။ စတုတ္ထဝါရ၌လည်း ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော, ပရိသုဒ္ဓဝစီသမာစာရော ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ ၍သုံးပုဒ်သာ ထူးသည်။

* ။ပ။သော ဘိက္ခု၊ ထို ပဝါရဏာ ထားသော ရဟန်းကို။ (တန့်သောရဟန်းကိုသော်လည်းပေး)။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ-ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ တွံ၊သည်။ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ယံ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ၏။ ကိမှိ၊ အဘယ် ဝိပတ္တိ၌၊ (အဘယ်ဝိပတ္တိကြောင့် ဟုလည်းပေး)။ ဌပေသိ၊ တန့် သနည်း။ သီလဝိပတ္တိယာ ဝါ၊ သီလဝိပတ္တိ၌လည်း။ ဌပေသိ၊ သလော။ပ။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိယာ ဝါ၊ ၌လည်း။ ဌပေသိ၊ သလော။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊အံ့။ သီလဝိပတ္တိယာ ဝါ၊ ၌လည်း။ ဌပေမိ၊တန့်၏။ပ။ဒိဋ္ဌိ ဝိပတ္တိယာ ဝါ၊ ၌လည်း။ ဌပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊ ငြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊သည်။ အဿ၊ ၏။အာယသ္မာ၊သည်။ သီလဝိပတ္တိံ ကို။ ဇာနာသိ ပန၊သိ၏လော။ ပ။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ လော။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ သော ဘိက္ခုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊အံ့။ အာဝုသော၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ သီလဝိပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊အံ့။ပ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။သီလဝိပတ္တိ၊သီလဝိပတ္တိသည်။ ပ။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ.သည်။ကတမာ၊အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝစနီယော၊ ၏။ပ။စတ္တာရိပါရာဇိကာနိ စ၊တို့လည်းကောင်း။တေရသသံဃာဒိ သေသာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤအာပတ်သည်။ သီလ ဝိပတ္တိ၊ သီလဝိပတ္တိတည်း ။ပ။မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိ၊အလှူ၏အကျိုးလည်းမရှိ, ပူဇော်ခြင်း သည်တို့၏အကျိုးလည်းမရှိဟုယူခြင်းလည်းကောင်း။ အန္တဂ္ဂါဟိကာဒိဋ္ဌိ၊သဿတဒိဋ္ဌိ,ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။အယံ၊ ဤအယူသည်။ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိ၊ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ ဧဝ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တွံ၊ သည်။ ယံ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌေန ဝါ၊ မြင်သဖြင့်လည်း၊ ဌပေသိ၊ ထားသလော။ သုတေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ဌပေသိ၊ လော။ ပရိ သင်္ကာယ ဝါ၊ဖြင့်လည်း။ဌပေသိ၊လော။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊

၏။ပ။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ တွံ၊သည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒိဋ္ဌေန၊မြင်၍။ ယံ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေသိ၊ထား၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊သင်သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သနည်း။ ကိန္တိ၊အဘယ်သို့။ တေ၊သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊မြင်သနည်း။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ တေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ နည်း။ ကတ္ထ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊နည်း။ ပါရာဇိကံ၊သို့၊အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သည်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊မြင်သလော။ပ။တွံ၊သင်ကား။ ကတ္ထ စ၊ အဘယ်အရပ်၌လျှင်။အဟောသိ၊ဖြစ်သနည်း။ အယံဘိက္ခု၊ကား။ ကတ္ထ စ၊၌လျှင်။ အဟောသိ၊နည်း။တွံ၊ ကား။ ကိဉ္စ ကမ္မံ၊ အဘယ် အမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကား။ ကိဉ္စ ကမ္မံ၊ ကိုလျှင်။ကရောတိ၊နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊၏။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သုတေန၊ ကြားသဖြင့်။ ယံ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊၏။ ကိံ၊အဘယ်သို့။ တေ၊ သင်သည်။ သုတံ၊ကြားသနည်း။ကိန္တိ၊အဘယ်သို့သော အကြောင်း ဖြင့်။ သုတံ၊ ကြားသနည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပန္နောတိ၊ ရောက်၏ဟု။သုတံ၊ကြားသလော။ပ၊ ဘိက္ခုဿ၊ရဟန်း၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ၊ကြားသလော။ (တစ်နည်းကား)။ဘိက္ခုဿ၊မှ။သုတံ၊ ကြားသလော။ပ။ တိတ္ထိယသာဝကာနံ၊ တိတ္ထိတပည့်တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ၊ ကြားသလော။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ပ။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ပရိသင်္ကသိ၊ ရွံရှာသနည်း။ပ။ ပါရာဇိကံ၊သို့။ အဇ္ဈာ ပန္နောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ ပရိသင်္ကသိ၊ ရွံရှာသလော။ပ။ တိတ္ထိယ သာဝကာနံ၊တိတ္ထိတပည့်တို့၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ပရိသင်္ကသိ၊ ရွံရှာသလော။ဣတိ၊သို့။ဝစနီယော၊၏။သော ဘိက္ခု၊သည်။စေ၊အကယ်၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊အံ့။ အာဝုသော၊တို့။အဟံ၊သည်။ ဣမဿဘိက္ခု နော၊အား။ ပရိသင်္ကာယ၊ ရွံရှာသဖြင့်။ ပဝါရဏံ၊ကို။ န ဌပေမိ၊ မထား။ အပိစ၊ စင်စစ်လည်း၊ အဟံမ္ပိ၊ သည်လည်း။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ကေန၊အဘယ်ကြောင့်။ပ။ဌပေမိ၊ထားသနည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ စေ ဝဒေယျ၊အံ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။စောဒကော၊စောဒနာတတ်သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုယောဂေန၊ မေးစိစစ်သဖြင့်။ ဝိညူနံ၊

ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီနံ၊ တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ န အာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေအံ့။ စုဒိတော၊ စောဒနာအပ်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အနနုဝါဒေါ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ (စွပ်စွဲခြင်းကိုမပြုအပ်ဟုလည်းပေး)။ ဉတိ၊ သို့။ ဝစနာယ၊ ဆိုးမခြင်းငှာ။ အလံ၊ သင့်၏ ။ပ။ အာရာဓေတိ ၊ နှစ်သက်စေ၏။ (ပိတ်ပင်အံ့၊ ဖြစ်အံ့ဟုလည်းပေး)။ ။ပ။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ-ယုတ္တံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စောဒကော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ စေ၊ ၍။ အမူလကေန၊ ဒိဋ္ဌ,သုတ,ပရိသင်္ကိတ အရင်းမရှိသော၊ ပါရာဇိကေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသိတံ၊ ငါဖျက်ဆီးပေ၏ဟု။ စေ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ (အာပတ်အလျောက်သော်လည်းပေး)။ ကာရာပေတဗ္ဗော၊ ကုစေ၍။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ဟူလိုသတည်း)။ ပ။ အမူလကေန၊ သော။ သံဃာဒိသေသေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသိတံ၊ ငါဖျက်ပေသတည်းဟု။ စေ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ကာရာပေတဗ္ဗော၊ ကုစေ၍။ ပ။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပါစိတ်အာပတ်တပ်၍ဒေသနာကြားစေလိုသတည်း)။ ပ။ ထုလ္လစ္စယေန၊ ဖြင့် ။ပ။ ဒုဗ္ဘာသိတေန၊ ဖြင့်။ စေပဋိဇာနာတိ၊ အံ့။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ကာရာပေတဗ္ဗော၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ [ဒုက္ကဋ်အာပတ်မှဒေသနာကြားစေ၍ သကပဝါရဏာပြုဟူလိုသတတ်]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စုဒိတော၊ စောဒနာအပ်သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပန္နောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ စေ ပဋိဇာနာတိ၊ အံ့။ နာသေတဗ္ဗော၊ လူထွက်စေ၍။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏ ။ပ။

၂၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဒဟုပဝါရဏာယ၊ ထိုပဝါရဏာနေ့၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သို့။ အဇ္ဈာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဧကေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ထုလ္လစ္စယဒိဋ္ဌိနော၊ ထုလ္လစ္စည်းဟုအယူရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧကေဘိက္ခူဟိ၊ ထိုထုလ္လစ္စည်းဟုအယူရှိသောရဟန်းတို့သည်။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ အပနေတွာ၊ ဖဲစေ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရာပေတွာ၊ ကုစေ၍။ သံဃံ၊ သို့ ။ပ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော

ဘိက္ခု၊သည်။ ယံအာပတ္တိံ၊သို့။ အာပန္နော၊၏။သာ အာပတ္တိ၊ကို။ အဿ-အနေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ (အာပတ်အလျောက် သော်လည်းပေး)။ ပဋိကတာ၊ ပြုပြီ ။ပ။ ပဝါရေယျ၊ ဏာပြုရာ၏။ ဉတ္တိ ဌပေံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ။ [ဤအရာ၌ အာပတ်သင့်သော ရဟန်းကို တင့်အပ်ရာသို့ ဖဲစေ၍ ဒေသနာကြားစေသည်ကား အကြင်းအခုံ များမည်စိုး၍ သံဃာ့ဘောင်၌ မကြားစေသတည်း] ။ပ။

၂၃၉။ တဒဟုပဝါရဏာယ၊၌။သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဥဒါဟရေယျ၊ ဆိုရာ၏။ပ။ဇာဒိဝတ္ထု၊ဤငါးဟင်းမျိုးချက်၍စားလေရာအစရှိသော ဝတ္ထု၊သည်။ပညာယတိ၊ထင်၏။ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်မူကား။န ပညာ-ယတိ၊မထင်။ပ။ဝတ္ထုံ၊ကို။ ဌပေတွာ၊ထားလင့်၍။(ရှိလင့်စေဦး၍ ဟုလိုသတည်း)။ သံဃော၊သည်။ ပဝါရေယျ၊ ဏာပြုရာ၏။ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ ဥဒါဟရေယျ၊ ဆိုဖြား အံ့။ သောဘိက္ခု၊ ကို။ ဌပေံ၊ဤသို့။ ဝစနီယော၊ သည်။အဿ၊၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝိသုဒ္ဓါနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ပဝါရဏံ၊ ပဝါရဏာကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပညတ္တာ၊ ၏။ သစေ၊ ၍။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ပညာယတိ၊ထင်အံ့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကား။န ပညာယတိ၊မထင်အံ့။ ဇာဒါနေဝ၊ယခုကလျင်။ နံ ပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဝတ္ထုဖြင့် သက်ဆိုင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝဒေဟိ၊ဆိုလော့။ ဉတ္တိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။

အမှာ — အဓိပ္ပါယ်ကား ဤဥစ္စာ ငါးဟင်းမျိုး စသည်ချက်၍ စားလေရာသည်ကား ထင်၏။ ထို စားလေသော သူကို မထင်ဟူ၍ ဆိုလတ်သော် ထိုငါးဟင်းမျိုးစသည်ကိုချက်ရာ စားရာကိုမြင်သဖြင့် သက်ဆိုင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိလျှင်လည်း ပဝါရဏာ မပြုမီ ယခုပင်ဆိုလော့၊ ငါတို့စိစစ်မေးမြန်းအံ့ဟုဆိုအပ်၏။ အကယ်၍မသိမထင်ဟုဆိုလတ်မူကား မွေ့မွေ့မေးမြန်းစိစစ်အံ့ဟု ပဝါရဏာပြုအပ်၏ ဟူလိုသတတ်။ အထက်လည်း နည်းတူ၏။

။ပ။အယံပုဂ္ဂလော၊ဤအရက်နံ့သေနံ့စသည်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဝတ္ထု၊အရက်သေ အစရှိသော

ဝတ္ထု၊ ကား။ နုပညာယတိ၊ မထင်။ ပ။ ဇူဒ၊ ါနေဝ၊ ကပင်လျှင်။ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကို။ ဝဒေယာ၊ ဆိုလေ၍။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနီယော၊ ၏။

အမှာ ဤ၌ကား အရက်နံ့ သေနံ့ နံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား ထင်၏။ အရက်ကိုလည်း မမြင် သေကိုလည်းမမြင် ဟူလိုသတည်း။ အရိဋ္ဌ မည်သော ဆေးရည်ကို သောက်သော သူ၏ကိုယ်ကား အရက်နံ့ကဲ့သို့ ထင်သတည်း။ ဆီးမှည့်စားသော သူ၏ ကိုယ်ကား သေနံ့ကဲ့သို့ ထင်သတည်း။ ဤမှတစ်ပါးလည်း ရှိသည် ချည်းတည်း။

* ။ပ။ ဇူဒံဝတ္ထု၊ စ။ ဤပန်း, နံ့သာအစရှိသောဝတ္ထုသည်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ပုဂ္ဂလော စ၊ ပန်း, နံ့သာစသည်မှမွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ [ဤသို့ သက်သေဖွယ် ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား မေးမြန်း စိစစ်၍ အာပတ်သင့်လျှင်လည်း အာပတ်ကို ကုစေပြီးမှ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ အာပတ် မရှိမူကား ပဝါရဏာပြုကာသာတည်း] ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ပဝါရဏာ ယ၊ ပဝါရဏာ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ပုဂ္ဂလော၊ ကား။ ပစ္ဆာ၊ ပဝါရဏာပြုပြီးသောနောက်မှ။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာခြင်းငှါ။ ကလ္လံ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ပဝါရဏာယ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဝတ္ထု၊ ကား။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ ဝစနာယ၊ စောဒနာခြင်းငှါ။ ကလ္လံ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ပဝါရဏာယ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝတ္ထု စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည် လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်အံ့။ တံ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ထို ထင်၍ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည်ကို။ ကတာယ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာပြုပြီးမှ။ စေ၊ ၍။ ဥက္ကောဋေတိ၊ ချောက်ချားမြန်အံ့။ ဥက္ကောဋနကံ၊ ချောက်ချားကြောင်း ဖြစ်သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄၀။ ဓောတန ဓေါပန သမယေန၊ ၌။သန္ဒိဋ္ဌာ၊ စည်းဝေးရာ၌
တာကွမြင်ဖူးကာမျှသော အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဘတ္တာ၊
တကွ ဘုဉ်းပေးသောအားဖြင့် မြဲမြံသော အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပ. ဝဿံ၊
ဝါသို့။ဥပဂစ္ဆိံသု၊ကပ်ကုန်၏။တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထို သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တ
ရဟန်းတို့၏၊ သာမန္တာ၊ အနီး၌။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍန
ကာရကာ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံအံ့သည်ကို တိုင်ပင်တတ်ကုန်သော။
ကလဟကာရကာ၊ မျက်မှောက်-ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော
ဝိဝါဒကာရကာ၊ ကိုယ်ထိလက်ပါးငြင်းခုန်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်
သော။(ဆန့်ကျင်သောစကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော ဟုလည်း
ပေး)။ဘဿကာရကာ၊ များသောစကားကိုဆိုတတ်ကုန်သော။
သံဃေ၊ ၌။ အဓိကရဏကာရကာ၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်ကုန်
သော။ဘိက္ခူတို့သည်။ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော။ တေသံ
ဘိက္ခူနံ၊ ထို သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့၏။ (တို့အား သော်လည်း
ပေး)။ ပဝါရဏာယ၊ အခါ၌။ ပဝါရဏံ၊၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။
ဌပေဿာမာတိ၊ တန့်ကုန်အံ့ဟု။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်
ကုန်၏။တေ ဘိက္ခူ၊ထို သန္ဒိဋ္ဌ,သမ္ဘတ္တ ရဟန်းတို့သည်။သာမန္တာ၊
အနီး၌၊ အညေ။ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ပ။
အဓိကရဏကာရကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ တို့သည်။ ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ၊
ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော။တေသံဘိက္ခူနံ၊ ထို သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တရဟန်း
တို့၏။ (တို့အားလည်းပေး)။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ့၌။
ပဝါရဏံ၊ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဌပေဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟု။ဝဿံ၊
သို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်လာကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဿောသုံ၊
ကြားကုန်၏။ ကထံ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမှေဟိ၊တို့သည်။
ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။
ဘဂဝတော၊ အား။ဧတမတ္ထံ၊ကို။အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ပ။ ဝဿံ၊သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တ
ရဟန်းတို့၏။ သာမန္တာ၊ အနီး၌။ပ။ပဝါရဏံ၊ကို။မယံ၊တို့သည်။

ဥပေဿာမာတိ၊ကုန်အံ့ဟု။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်လတ်ကုန်၍၊ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ထို သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့သည်။ ကထံ အဘယ်သို့မူ၍။ မယံ၊ တို့သည်၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုဘဏ္ဍနကာရက ရဟန်းတို့ထက်။ ပဌမတရံ၊စွာ။ ပဝါရေယျာမာတိ၊ ပဝါရဏာပြုရကုန်အံ့နည်းဟု။ ဒွေ တယော ဥပေါသထေ၊ နှစ်ဥပုသ်,သုံးဥပုသ်တို့ကို။ စာတုဒ္ဒသိကေ၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်တို့ကို။ (ဤကား ဒွိကမ္မကတည်း)။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ငါဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

အမှာ ဒွေ စာတုဒ္ဒသိ–ဟူသောကား တော်သလင်း လပြည့် တော်သလင်း လကွယ် နှစ်ဥပုသ်ကို ရက်ရှား၍ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ် ပြုလင့် ဟူလိုသတည်း။ တယော-ဟူသော်ကား ဝါခေါင်လကွယ်ဥပုသ်ထည့်၍သုံးဥပုသ်ကိုစာတုဒ္ဒသီ ပြုဟူလိုသတတ်။ ဤသို့ ဥပုသ်နေ့ကို ငင်သည်ရှိသော် သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သီတင်းကျွတ်လပြည့် အဖိတ်နေ့သည် ပဝါရဏာနေ့ဖြစ်၍ ဘဏ္ဍနကာရက ရဟန်းတို့နှင့် ပဝါရဏာပြုကြရာသတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သောပေ။ အဓိကရဏကာရကာ၊ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူတို့သည်။ စေ၊၍။ တံအာဝါသံ၊ ထို သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တရဟန်းတို့၏နေရာသို့။ ပဝါရဏာယ၊ပဝါရဏာ ပြုစိမ့်သောငှါ။(ဤကားသည့်)။အာဂစ္ဆန္တိ၊လာကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထို သန္ဒိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်။ လဟုံ လဟုံ၊လျင်စွာ လျင်စွာ။ သန္နိပတိတွာ၊၍၊ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာ ပြုပြီး၍။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဝါရိတာ၊ ပဝါရဏာ ပြုကုန်ပြီ။ အာယသ္မန္တာ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မညန္တိ၊အောက်မေ့ကုန်၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရောန္တု၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ကုန်သော၊ပ။ အဓိကရဏကာရ

ကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စေ၊ ၍။ အသံဝိဟိတာ၊ ကျောင်းနေတို့ မစီရင်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တံ အာဝါသံ၊ သို့။ အာဂန္တွာ၊ ကုန်အံ့။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ အာဝါသိကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဧတေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပ။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ဘဏ္ဍနကာရက ရဟန်းတို့အား။ ဝိက္ခိတွာ-သံမောဟံ ကတွာ၊ မိုက်အောင်ပြု၍။ နိသီမံ၊ သိမ်ပသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပ။ ကရောန္တုတိ၊ ပြုကုန်လော့ဟု။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသိမ်ပသို့သွားသဖြင့်။ တေ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ စေ လဘေထ၊ ရကုန်ငြားအံ့။ ဣစ္စေတံ၊ ဤသို့ရမှုကား။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ စေ၊ ၍။ နောလဘေထ၊ မရကုန်မူကား။ ဗျတ္တေန၊ သော။ ပဋိဗလေန၊ သော။ အာဝါသိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာဝါသိကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဉာပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မန္တာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိကုန်သော။ အာဝါသိကာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ ကုန်လော့။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိအတ္တိ၊ အံ့။ ဣဒါနိ၊ ဥ၊ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ ပ။ အာဂမေ၊ လာလတ္တံ့သော၊ ကာလေ၊ လကွယ်နေ့၌။ (သီတင်းကျွတ်လကွယ်ကို ယူ)။ ပဝါရေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗာ။ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ ပ။ အဓိကရဏကာရကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ အာဝုသော၊ တို့။ သာဓု-အာယာစာမ၊ ငါတို့ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဣဒါနိ ဝါ၊ ယခုပင်လျှင်။ နော-အမှ၊ တို့ကို။ ပဝါရေထ၊ ပဝါရဏာ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျုံ၊ အကယ်၍ ဆိုကုန်ငြားအံ့။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုဘဏ္ဍနကာရကရဟန်းတို့ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ၊ ကုန်သည်။ အသု ဘ်ဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာကို။ အနိဿရာ၊ အစိုးမရကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ နတာဝ ပဝါရေယျာမ၊

ပဝါရဏာ မပြုကုန်သေး။ ဉတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယာ။ ကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ပ။ တေ-
ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တံ ကာလံ၊ထိုသီတင်းကျွတ်လကွယ်နေ့ကို။ အနု
ဝသေယျုံ၊လင့်၍တဖန် နေကုန်အံ့။ပ။အာဂမေ၊လာလတ္တံ့သော။
ဇုဏှ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌။ ပဝါရေယျာမ၊ ကုန်အံ့။
ဉတိ၊ဤသို့။ဉာပေတဗ္ဗာ၊ကုန်၏။ ပ။တမ္ဘိဇုဏှေ၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ့ကိုလည်း။အနုဝသေယျုံ၊လင့်၍နေကုန်အံ့။သဗ္ဗဟော၀၊
ခပ်သိမ်းသော အာဝါသိက, အာဂန္တုက တို့သည် သာ၍လျှင်။
အာဂမေ၊ လာလတ္တံ့သော။ ကောမုဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာပွင့်တုန်း
ဖြင်သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလ အဆုံး ဖြစ်သော။
ဇုဏှ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ အကာမာ၊ အလိုမရှိကုန်
သော်လည်း။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပဝါရဏာနေ့ ရှာစရာ မရှိပြီ
ဟူလိုသတတ်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ပဝါ-
ရိယမာနေ၊ပဝါရဏာပြုလတ်သော်။ဂိလာနော၊ နာသောရဟန်း
သည်။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ ဌပေတိ၊
ထားအံ့။သော ဂိလာနော၊ကို။ ဧဝံ၊သို့။ဝစနီယော၊သည်။အသျှ၊
၏။ အာယသ္မာ၊ သည်။ ဂိလာနော၊ ၏။ ဂိလာနော စ၊ နာသော
ရဟန်းသည်လည်း။ အနနုယောဂက္ခမော၊ စိစစ် မေးမြန်းခြင်း၌
မခံနိုင်ဟု။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဝုတ္တော၊၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။
ယာဝ၊ လောက်။ အရောဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တာဝ၊
လောက်။ အာဂမေဟိ၊ ငံ့လင့်ဦးလော့။ အရောဂေါ၊အနာမရှိ
မှုကား။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသော်။ (စောဒနာ လိုသည်
ရှိသော်လည်းပေး)။စောဒေဿသိ၊စောဒနာရလတ္တံ့။ ဉတိ၊သို့။
ဝစနီယော၊၏။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ဆိုလျက်၊စေ၊၍။ စောဒေတိ၊
အံ့။ အနာဒရိယေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို မရိုသေခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။အဂိလာနော၊ မနာသော ရဟန်းသည်။
ဂိလာနဿ၊အား။ ပဝါရဏံ၊ကို။ဌပေတိ၊၏။ပ။ဂိလာနော၊သည်။
ဂိလာနဿ၊ နာသော ရဟန်းချင်းအား။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဌပေတိ၊

အံ့။ပ။အဂိလာနေ၁၊ အနာမရှိသောရဟန်းသည်။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဌပေတိ၊ အံ့။ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ သံဃေန၊သည်။ သမနုယုဉ္ဇိတွာ၊ စိစစ်၍။ သမနုဂ္ဂါဟိတွာ၊ မေးမြန်း၍။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိ အလျောက်။ (အာပတ် အလျောက်သော်လည်းပေး)။ ကာရာပေတွာ၊ ကုစေ၍။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။

၂၄၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထို။သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သန္ဒိဋ္ဌာ၊ တကွစည်းဝေးရာ၌ မြင်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ဖူး ကုန်သော။ သမ္ဘတ္တာ၊တကွသုံးဆောင်စားသောက်သော အဆွေ ခင်ပွန်း ဖြစ်ဖူးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။ (ဤကား သဒ္ဒတ္ထ။ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ဝါဆို ကုန်၏-ဟု ပေးမှုကား အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း)။ သမဂ္ဂါနံ၊ ကုန်သော။ သမ္မောဒမာနာနံ၊ အညီဝမ်းမြောက်ကုန်သော၊ အဝိဝဒမာနာနံ၊ အငြင်းအခုံ မရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတံ-ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန် သော၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။အညတရော၊အမှတ်မရှိသော။ ဖာသုဝိဟာရော၊ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း, ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်း တို့ကို စီးဖြန်းသဖြင့် ချမ်းသာစွာ နေခြင်းသည်။ (နေခြင်းကိုလည်းဟူ)။ အဓိဂတော၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတံ ဝိဟရန္တာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့အား ။ပ။ အဓိဂတော၊ရ၏။ သစေ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ယခု။ ပဝါရေဿာမ၊ ပဝါရဏာ ပြုကုန် ငြားအံ့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဝါရေတွာ၊ ၍။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္က- မေယျုံပိ၊ သွားခဲ့ကုန်သည်မှုလည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့ သွားခဲ့ကုန်သည် ရှိသော်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣမမှာဖာသုဝိဟာရာ၊ ဤ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းမှ။ ပရိဗာဟိရာ၊ အပ ဖြစ်ခဲ့ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ဖြစ်ကုန်အံ့။ ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်။အမှေဟိ၊တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံနု ခေါ၊ ကျင့်ရာအံ့နည်း။ဣတိ၊ဤသို့။ပရိဝိတက္ကနံ၊သည်။ အဟောသိ ၊၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣဓဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ပဝါ

ရဏာသင်္ဂဟံ၊ပဝါရဏာအားသဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ၡ၏။

အမှာ

ပဝါရဏာသင်္ဂဟအကျိုးကားမိုးလေးလတိုင်တိုင် အစောင့်ဖြစ်ပေသတည်း။ တစ်ပါး ကျောင်းမှ ဝါကျွတ်၍ လာလတ်သော် အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်လည်း ထိုပဝါရဏာသင်္ဂဟပြု၍နေသောရဟန်းတို့၏ ကျောင်းကိုဝဿဂ္ဂ အားဖြင့် မယူနိုင်၊ ဒေသစာရီ သွားလိုသည့် ရှိသော်လည်း တန်ဆောင်မုန်း လမပြည့်မီ ပဝါရဏာပြု၍ သွားရာ၏။ သမထ ကမ္မဋ္ဌာန်း, ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းတို့သည်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ဤသို့ သော အကျိုးတို့ကိုကား ပဝါရဏာ သင်္ဂဟကြောင့် ရသတည်း။

* ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဠုပနုံ၊ လျှင်။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗေ- ဟေဝ၊တို့သည်၊ ကေဝ္လံ၊ တည်း။ သန္နိပတိတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ ဉတ္တိ ပေ- တဗ္ဗော၊၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ သု- ဏာတု၊လော့။ သမဂ္ဂါနံ၊ ကုန်သော၊ပ၊ အမှာကံ၊တို့အား၊ အညာ- တရော၊ သော၊ ဖာသုဝိဟာရော၊ ကို၊ အဓိဂတော၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ပ။ ဣဒါနိ၊ ၌၊ဥပေါသထံ၊ကို။ကရေယျ၊ ၏။ပါတိ- မောက္ခံ၊ကို။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊၏။ အဂမေ၊လာလတ္တံ့သော၊ ကောမု- ဒိယာ၊ ကုမုဒြာကြာပွင့်တုန်း ဖြစ်သော။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုး လေးလအဆုံး တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ သံဃော၊သည်။ပဝါ- ရေယျ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။သော၊ကား၊ ဉတ္တိ၊တည်း၊ ဘန္တေ၊ တို့ ။ပ။သော ဘိက္ခု၊သည်၊ဘာသေယျ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်၊ ပဝါရဏာသင်္ဂဟော၊ကို၊ ကတော၊ ပြုပြီးသော်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထို ပဝါရဏာ ပြုပြီးသော ရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံ၊ သို့၊ဧဝ ဝဒေယျ၊ အံ့၊ အာဝုသော၊ တို့၊အဟံ၊သည်။ ဇနပဒ စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့သွားခြင်းကို။ပက္ကမိ-

တုံ၊ ၄ါ၊ ဒုဿာမိ၊ ၏၊ မေ၊ အား။ ဇာနပဒေါ၌။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ် ကိစ္စသည်။ အတ္ထိ၊ ၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု-ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿ-ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍၊ ဂန္တာဟိ၊ သွားလော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဘိက္ခု၊ ထို သွားလိုသော ရဟန်းသည်။ ပဝါရယမာနော၊ ပဝါရဏာပြုလတ်သော်၊ အညာတရဿ၊ သော၊ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဝါရဏံ၊ ကို၊ စေ ဋ္ဌပေတိ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဂမိကရဟန်းကို။ ဧဝံ၊ သို့၊ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပဝါရဏာယ၊ ၌။ အနိဿရော၊ အစိုးမပိုင်။ တာဝ၊ စွာ။ အဟံ၊ သည်။ န ပဝါရေဿာမိ၊ မပြုသေး။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဝါရယမာနဿ၊ ပဝါရဏာပြုသော၊ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုဂမိကရဟန်းအား။ အညတရော၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ပဝါရဏာ မပြုသေးသော သူကို အညတရော-ဟူသတည်း)။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ စေ ဋ္ဌပေတိ၊ အံ့။ ဥဘော ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သံဃေန၊ သည်။ သမနုယုဉ္ဇိတွာ၊ စိစစ်၍။ သမနုဂ္ဂါဟိတွာ၊ မေး၍။ ယထာဓမ္မံ၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗာ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဂမိကရဟန်းသည်။ ဇာနပဒေါ၌။ တံ ကရဏီယံ၊ ထိုပြုဖွယ် ကိစ္စကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ပုနဒေဝ၊ လည်းကောင်း။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ ကောမုဒိယာ၊ သော၊ စာတုမာသိနိယာ၊ ၌။ တံ အာဝါသံ၊ ထိုဝါဆိုရာကျောင်းသို့။ စေ အာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။ ပဝါရိယမာနေ၊ ပဝါရဏာပြုလတ်သော်။ အညတရော၊ တစ်ယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို တဖန် လာလတ္တံ့သော ရဟန်းအား။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ စေ ဋ္ဌပေတိ၊ အကယ်၍ ထားအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဝစနီယော၊ သည်။ အဿဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ မေ-မမ၊ ၏။ ပဝါရဏာယ၊ ၌။ အနိဿရော၊ အစိုးမရ။ အဟံ၊ သည်။ ပဝါရိတော၊

ပဝါရဏာပြုလေပြီ။ ဉတ္တိ၊ သို့။ ဝစနီယော၊ ၏။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုအာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်။ ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

စတုဝဂ္ဂေါ၊ သော။ ပဝါရဏာကမ္မကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿ ဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကို။ ဧဝံ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ။ကောသလေသု၊ ကောသလ ဇနပုဒ်တို့၌။ ဝဿံဝုတ္ထာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသောရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားမြတ်ကို။ ဒဿနံ-ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အဂမုံ၊ ကုန်၏။ အဖာသုံ၊ မချမ်းသာသော နေခြင်းကို။ ပသုသံဝါသံ၊ နွားတို့၏ နေခြင်းနှင့်တူသော နေခြင်းကို။ ပဋိဇာနန္တိ။ ချမ်းသာစွာ နေရကုန်၏ဟု ဝန်ခံကုန်၏။ အညမညာ-နုလောမတာ၊ အချင်းချင်းမဆန့်ကျင်သော အဖြစ်။ ။သမာဒါနံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ဂရဟိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ (ပဝါရေန္တာ-ဟူလည်း ပါဌ်ရှိ၏)။ ပဝါရေန္တာ၊ ပဝါရဏာပြုသောရဟန်းတို့သည်။ အပဏ္ဏာမဥ္စ၊ မညွတ်ခြင်း။ ကမ္မံ၊ ပဝါရဏာကံလေးပါး။ ဂိလာန၊ နာသောရဟန်း။ ဉာတကာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ဂဏှိံသု၊ ဖမ်းကုန်၏။ ရာဇာစ၊ သည်လည်းကောင်း။ စောရာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဓုတ္တာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဘိက္ခုပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဂဏှိံသု၊ ဖမ်းကုန်၏။ ။ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သောရဟန်း။ စတု၊ လေးယောက်သောရဟန်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်း။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သောရဟန်းသည်။ ဝသတိ၊ နေ၏။ အာပန္နော၊ အာပတ်သင့်သောရဟန်း။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားသော ရဟန်း။ သရိ၊ အာပတ်သင့်သည်ကို အောက်မေ့၏။ သဗ္ဗောသံဃော၊ အလုံးစုံသော သံဃာသည်။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ဗဟု၊ များစွာသောရဟန်း။ သမာစ၊ တူမျှသောရဟန်း။ ထောကိကာ၊ နည်းသောရဟန်းတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ။အာဝါသိကာ၊

ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့အား။ စာတုဒ္ဒသ၊ စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ။ လိင်၊ ကျောင်းနေတို့ အာဂန္တုကတို့ရှိသော ရဟန်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သံဝါသကာ၊ နာနာသံဝါသက,သမာနသံဝါသကရဟန်း။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်သည်။ နိသိန္နာယ၊ ပဏ္ဍုကျ်စသည်နေသော ပရိသတ်၌။ န ပဝါရေတဗ္ဗံ၊အပ်။ ဆန္ဒဒါနပဝါရဏာ၊ ဆန္ဒပေး၍သိုးလေပြီးမှ ပဝါရဏာပြုခြင်း။ ။သဝရေယ်၊ အရှိင်းဘေးတို့နှင့်။သဟ၊တကွ။ခေပိတာ၊ညှဉ့်ကုန်စေခြင်း။ မောဃဿ၊ ထန်စွာသောမိုး။ အနုဓာရာ စ၊ သားရဲ အစရှိသော အန္တရာယ်။ ပဝါရဏာ၊ ဒွေဝါစိက အစရှိသော ပဝါရဏာ။ န ကာဟန္တိ၊ ခွင့်မပြုကုန်။ ပုရမှာကံ၊ ငါတို့ရှေးဦးစွာ။ ဌပေယန္တိ၊ ထားကုန်လတ္တံ့၊ဘိက္ခုနော၊အား။အဌပိတာ စ၊ထားလည်းမထားအပ်။ ကိမှိ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်။ ဌပေသိ၊ ထားသနည်း။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့စသည်သည်။ ကတမန္တ၊ အဘယ်ဝိပတ္တိနည်း။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်သဖြင့်။ဌပေသိ၊ထားသလော။သုတံ-သုတေန၊ကြားသဖြင့်။ဌပေသိ၊သလော။သင်္ကာယ၊ ရွံရှာသဖြင့်။ဌပေသိ၊သလော။စောဒကော၊ စောဒနာတတ်သောရဟန်း။ စုဒိတကော စ၊ စောဒနာအပ်သော ရဟန်း။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်း။ ဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုကိုတားခြင်း၊ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်သော ရဟန်း။ ပဝါရဏာသင်္ဂဟော စ၊ ပဝါရဏာ၏ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း၊ အနိဿရော၊ ပဝါရဏာကို အစိုးမရ။ ပဝါရယေ၊ ပဝါရဏာနေ့၌ပဝါရဏာပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ၊ ၌။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်၊ ဆစတ္တာရီသ၊ လေးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ပဝါရဏာက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓကဝ္ဌ ပကိဏ္ဏက အမိပ္ပါယ်ကို ရှေးဦးအံ့။ ကထိနက္ခန္ဓကဝ္ဌ လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့ကို ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ-ဟုဟောသောကြောင့်လပြည့်ကျော်တစ်ရက်နေ့မှဝါကျွတ်သည်ဟု ယူရန်လည်းရှိသည်၊ ဤပဝါရဏာက္ခန္ဓကဝ္ဌ လပြည့်နေ့ကို

ဝဿံဝုဋ္ဌာနံ-ဟု ဟောသောကြောင့် လပြည့်နေ့ပင် ဝါကျွတ်သည်ဟု ယူရန်လည်း ရှိသည်။ ထိုသို့ရှိသော အရာကို ပြဆိုလတ္တံ့သော အာဂုံပါဠိတို့ဖြင့်နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်၍ မဆန့်အောင်အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရမည်။ ယူပုံကား ဤသို့တည်း။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ ကထိနံ အတ္ထရိတုံ" (ကထိနက္ခန္ဓက ပါဠိတော်)။ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ တီဟိ ဌာနေဟိ ပဝါရေတုံ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ"။ (ပဝါရဏာက္ခန္ဓကပါဠိတော်)။ဤပါဠိတော်နှစ်ရပ်တို့တွင်ကထိနက္ခန္ဓကပါဠိတော်ဖြင့်မုချဝါကျွတ်သည်ကို ပြသည်-ဟု ဒုတိယ ပါရာဇိကအဖွင့် သာရတ္ထဒီပနီ, ဝိမတိဝိနောဒနီတို့၌ လာသောကြောင့် ပဝါရဏာက္ခန္ဓကပါဠိတော်ဖြင့် ဥပစာ အားဖြင့် ဝါကျွတ်သည်ကို ပြသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုယူရမည်။ "ဝဿံ ဝုဋ္ဌာတိ ဝဿံ ဥပဂတာ မဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတာ၊ပါဋိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာယဝုဋ္ဌဝဿာ-တိဝုတ္တံ"။(သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ ဒုတိယပါရာဇိကအဖွင့်) ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်အရမှာမုချဝါကျွတ်သည့်အရာကို ရည်၍ပြသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ "ပဝါရဏာ ဒိဝသသ အရုဏုဂ္ဂမနန္တရမေဝ ဝုဋ္ဌဝဿာတိ ဝုစ္စန္တိ။ ဥက္ကံသနယေန ပါဋိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာယာတိဝုတ္တံ၊ တေနေဝစမဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတာ-တိ ဝုတ္တံ" (ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ။) ဤဋီကာပါဌ်အရမှာ ဥပစာအားဖြင့် ဝါကျွတ်သည့်အရာကိုရည်၍ ပြသည် ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ "ပဝါရဏာဒိဝသဿ အရုဏုဂ္ဂမနတော ပဋ္ဌာယ အပဝါရိတာပိ ဝုဋ္ဌဝဿာတိ ဝုစ္စန္တိ"။ (သာရတ္ထဒီပနီ။) ဤဋီကာအရမှာလည်း ဝဇိရဗုဒ္ဓိကဲ့သို့ ဥပစာအားဖြင့် ဝါကျွတ်သည့် အရာကို ပြသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီကား လပြည့်နေ့အဆုံးအရုဏ်တက်သောကာလ၌ ဝါကျွတ်သည်ဟု ပြသည်။ ယင်းသို့ပြရာ၌လည်း မုချဝါကျွတ်သည်ကို ရည်၍ ပြသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ဤကဲ့သို့ နှိုင်းနှော၍ အဓိပ္ပါယ်ယူလျှင် ပါဠိတော်,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့သည် ဆန့်ကျင်သော အရာမရှိ။ ညီညွတ်သော အရာသာ ရှိသည်ဟု မှတ်ရမည်။ ဆိုလိုရင်းမှာ-

ကထိနက္ခန္ဓကဉ္စ ဟောသောအရာကား မှချ။ ပဝါရဏာက္ခန္ဓကဉ္စ ဟောသော အရာကား ဥပစာ ဆိုလိုသည်။ လပြည့်နေ့ အဆုံး အရုဏ်ကို ရှေ့ရက်သို့ မသွင်းလင့်။ နောက်ရက်သို့သွင်း၍ လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ အရုဏ်ဟု ယူရမည်။ ဤ အရာများကိုလည်း ပိုင်းခြား၍ သတိမူ။ ဝိနယဂဏ္ဌိပဒတ္ထပကာသနီ ဆရာသည်ကား ပဝါရဏာနေ့၌ပဝါရဏာပြုပြီးလျှင်အရပ်တစ်ပါးသို့သွားအပ်၏။ သွားခြင်းကြောင့် အပြစ်မရှိဟု ယူ၏။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ဆိုအပ်သော စကားသည်ပမာဏမဟုတ်။ သာရတ္ထဒီပနီ၌ဆိုသောစကားသည် သာလျှင် ပမာဏဖြစ်သည်ဟူ၍လည်းဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော အရာသည် ပြုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း နှလုံးမသွင်းမိ၍ ဆိုသောအရာသာ ဖြစ်သည်ဟုမှတ်ရမည်။

ဤတွင်ရွေ့ ပဝါရဏာက္ခန္ဓက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

စမ္မက္ခန္ဓက

၂၄၂။ ယေန သမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ စမ္မပညတ္တိကာရဏာ၊ သားရေကိုပညတ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ပါဠိသေသ)။ တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊ မာဂဓရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အသီတိယာ ဂါမသဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်းသောရွာတို့၌။ ဣဿရာဓိပတိ၊ အစိုးရသောအရှင်၏အဖြစ်ရှိသော။ ရဇ္ဇံ-ရာဇဘာဝံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြု၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာပြည်၌။ ကောဠိဝိသော၊ ကောဠိဝိသ အမျိုး၌ ဖြစ်သော။ သောဏော နာမ၊ သောဏအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သည်။ သုခုမာလော၊ နူးညံ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ သောဏဿ၊

၏။ ပါဒတလေသု၊ ခြေဖဝါးအပြင်တို့၌။ လောမာ၊ မျက်စဉ်းညို
အဆင်းနှင့်တူသော သိမ်မွေ့သော အမွေးတို့သည်။ ဇာတာနိ၊
ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊
သော၊ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တာ
နိ အသီတိဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ၊ ၍။ ကေန
စိ ဒေဝကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိသကဲ့သို့၊
ကောဠိဝိသဿ၊ သော။ သောဏဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဒူတံ၊ ကို။
ပါဟေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သောဏော၊ သည်၊ အာဂစ္ဆတု၊ တည်း။
သောဏဿ၊ ၏၊ အာဂတံ၊ ကို၊ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၍သို့။ ပါဟေသိ၊
၏၊ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောဠိဝိသဿ၊ သော။ သောဏဿ၊ ၏။ မာ
တာပိတရော၊ တို့သည်။ ကောဠိဝိသံ၊ သော၊ သောဏံ၊ ကို။ ဧတံ
ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏၊ တာတ သောဏ၊ ချစ်သား သော
ဏ၊ ရာဇာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဒက္ခိတုကာ
မော၊ မြင်လိုသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တာတ သောဏ၊ ချစ်သား
သောဏ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇာ၊ သည်၊
နိသိဒိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုမင်းနေရာသို့၊ ပါဒေ၊ တို့ကို၊ မာ အတိပသာ-
ရေယျာသိ၊ မဆန့်လင့်။ ရညော၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။ ပလ္လင်္ကေန၊
ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသီဒ၊ နေလော့။ နိသိန္နဿ၊ သော၊ တေ၊ သင်၏၊
ပါဒေ၊ တို့ကို။ ရာဇာ၊ သည်။ ဒက္ခိဿတိ၊ မြင်လိမ့်သတည်း။ ဣတိ၊
၍သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌၊ ကောဠိဝိသံ၊ သော။
သောဏံ၊ ကို။ သိဝိကာယ၊ ထမ်းစင်ဖြင့်။ အာနေသုံ၊ ကုန်၏။
အထ ခေါ၊ ၌။ ကောဠိဝိသော၊ သော။ သောဏော၊ သည်။ ယေန၊
၌။ မာဂဓော၊ သော၊ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။
ရာဇာ၊ သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
၍။ မာဂဓံ၊ သော။ သေနိယံ၊ သော၊ ဗိမ္ဗိသာရံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။
အဘိဝါဒိ၊ ၏။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ရညော၊ ၏။ ပုရတော၊ ၌။
ပလ္လင်္ကေန၊ ဖြင့်။ နိသိဒိ၊ ၏။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။
ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်၊ ကောဠိဝိသဿ၊ သော။ သော

ဏာသဿ၊ ဓမ်း။ ပါဒတလေသု၊ တို့၌။ ဇာတာနိ၊ ရောက်ကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်လေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေ၊ ပစ္စုပ္ပန် ဘဝ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွားတို့ကို။ အနုသာသိ တွာ၊ ဆုံးမ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ တုမှေ၊ တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကေ၊ ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ အနုသာသိတာ၊ ဆုံး မ အပ် ကုန် သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ် ကုန် ပြီ။ ဂစ္ဆထ၊ ကုန်လော့။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပယိရုပါသထ၊ ဆည်း ကပ် ကြ ကုန် လော့။ နော၊ တို့၏။ သော ဘ ဂ ဝါ၊ သည်။ သမ္ပရာယိကေ၊ ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ တို့ကို။ အနုသာသိဿတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋော ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာဂ-တော၊ အရှင်သာဂတမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာ-ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အရှင်အာနန္ဒာကား ဥပဋ္ဌာကအရာ ကို မရသေးဟူလို)။ အထခေါ၊ ၌။ တာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟ-ဿာနိ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာဂတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သာဂတံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း တော်သို့။ ဥပသင်္ကမန္တာနိ၊ ကပ်လာကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဂ-ဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘေယျာမ၊ ရပါလိုကုန် ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊ ဒါယကာတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖူးမြင်လိုမူကား။ အပ၊ သည်။

ယာဝ၊ လောကံ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ ပဋိဝေဒေမိ၊ ကြားလျှောက်ဦးအံ့။ တာဝ၊ လောက်။ မုဟုတ္တံ၊ တစ်ခဏမျှ၊ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဟောထ၊ နေကြကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ၍။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာသာဂတော၊ သည်။ တေသံအသီတိယာဂါမိကသဟဿာနံ၊ တို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပေက္ခမာနာနံ၊ ကြည့်ကုန်စဉ်လျှင်။ ပါဠိကာယ၊ စောင်းတန်းလှေကားအောက်ခင်းသော ကျောက်ဖျာ၌။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ငုပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့တော်၌။ ဥမ္မုဇ္ဇိတွာ၊ ပေါ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမာနိအသီတိဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဣဓ၊ ဤကျောင်းတော်သို့။ ဥပသင်္ကန္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု၊ ယဿ ဟိတကိရိယဿ၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားကိုပြုခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ-ဇာနာသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သာဂတ၊ သာဂတ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖူးမြင်လိုမူကား။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယံ၊ ကျောင်းစွန်းအရိပ်၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံသာဓု၊ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ အာယသ္မာ သာဂတော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ ပီဌံ၊ အင်းပျဉ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ တေသံ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနံ၊ တို့၏။ ပုရတော၊ ၌။ ပေက္ခမာနာနံ၊ စဉ်၊ ပါဠိကာယ၊ ၌၊ ဥမ္မုဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယံ၊ ၌။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟာရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရပစ္ဆာယာယံ၊ ၌။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ တာနိ အသီတိ ဂါမိကသဟဿာနိ၊ တို့သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သာဂတံယေဝ၊ အရှင်သာဂတကိုသာလျှင်။ သမန္နာ

ဟာရန္တိ၊ ကြည်ညိုသဖြင့် နှလုံးပြုကုန်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုန်းတော်ကြီး
သော၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နေဝ သမန္နာဟာရန္တိ၊
ကြည်ညိုသဖြင့် နှလုံးမပြုကုန်။ ပ။ ဥဇ္ဈာရိမနုဿမမ္မံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်
တရားထက်လွန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုး ပြာဋိဟာကို။
ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ–ကထေသိ၊ ၏။ ပ။
အန္တလိက္ခေ-အန္တလိက္ခသင်္ခါတေ၊ အန္တလိက္ခ·ဟု ဟောအပ်
သော။ အာကာသေ၊ ၌။ စင်္ကမတိပိ၊ စင်္ကြံလည်းသွား၏။ ပ။ အန္တရ-
ဓာယတိပိ၊ မြင်လည်းမမြင်။ ပ။ သာဂတော ပိ၊ အရှင်သာဂတမထေရ်
မျှလည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟိဒ္ဓိကော၊ သည်။ ဧဝံသို့။ မဟာနုဘာဝေါ၊
သည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံသေး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်တော်
ကား။ အဟော နူန၊ ဧကန်မဖြစ်လှည့်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မန္တံ၊
·သော။ သာဂတံ၊ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ယေဝ၊ ကိုသာလျှင်၊ သမန္နာ
ရဟန္တိ၊ ကြည်ညိုသဖြင့်နှလုံးပြုကုန်၏။ (အထက်ကို သိသာပြီ)။ ပ။

၂၄၃။ အထ ခေါ။ ကောဋိဝိသော၊ သော။ သောဏော၊
၏။ ဧတံ–ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။
အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။
အာဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊
အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကောဋိ
ဝိသော၊ သော။ သောဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊
၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို၊ အလတ္ထ ခေါ၊ တည်း၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။
အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
အသက်ရှိသော။ သောဏော၊ သည်။ သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက်
တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ အလွန်အားထုတ်သော
လုံ့လ ရှိလျက်။ စင်္ကမတော-စင်္ကမန္တဿ၊ စင်္ကြံသွားသော။
တဿ သောဏဿ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေဖဝါးတို့သည်။ ဘိန္နာ သု၊ ကွဲ
ကုန်၏။ စင်္ကမော၊ စင်္ကြံသည်။ သေယျထာပိ ဂဝါဃာတနံ ၊ နွား
သတ်ရာ အရပ်ကဲ့သို့။ လောဟိတေန၊ သွေးဖြင့်။ ဖုဋော။ နှံ့သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယေ ကေစိ သာဝကာ၊ ခပ်သိမ်း

သော တပည့်သားတို့သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်သော
လုံ့လ ရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဘုရား
တပည့်သားတို့တွင်။ အဟံ။ ငါကား။ အညတရော-ဧကော၊
တစ်ယောက်သောသူတည်း။ အထစ ပန၊ ထိုသို့ လုံ့လပြုတုံလျက်
လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိအားဖြင့်
တစုံတခုသောအာရုံကို မယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့မှ။
န ဝိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ခေါပန၊ စင်စစ်လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ကုလေ၊ အိမ်၌။
ဘောဂါ၊ ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊
ကုန်၏။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ ဂဝါဃာတနံ၊ နွားသတ်ရာ
အရပ်ကဲ့သို့။ လောဟိတေန၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှံ့သော။ အယံ စင်္ကမော၊
ကား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ စင်္ကမော နု၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏ ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤ
စကြာသည်အကျွန်ုပ်စကြာဟုတ်၏။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုလတ္တံ့
သော။ ယံ ဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ဤကားထည့်)။ တံ ဝစနံ၊
ကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို မှတ်သနည်း။ သောဏ၊ သောဏ။ တွံ၊
သင်ကား။ ပုဗ္ဗေ အဂါရိကဘူတော၊ ရှေး လူဖြစ်သော အခါ၌။
ဝီဏာယ တန္တိဿရေ၊ စောင်းတီးခြင်း၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်
မဟုတ်လော။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့လိမ္မာသည်
မှန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ တေ-တယာ၊ သည်။ ဝီဏာယ၊ စောင်း၏။ တန္တိ-
ယော၊ အညှို့တို့ကို။ အစ္စာယတာ၊ ပြင်းပြင်းတီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုပြင်းပြင်းတီးသောအခါ၌။ သရဝတီ ဝါ၊
အသံသာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော။ ကမ္မညာ ဝါ၊ အရှည်
တီးခြင်းငှါ ခံ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဧတံ၊ ထိုအသံသာခြင်းအရှည်ခံ့ခြင်းသည်။ နောဟိဟော-
တိ၊ မဖြစ်။ ပ။ အတိသိထိလာ၊ လျော့လွန်းစွာတီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏ ။ပ။ အစ္စာယတာ၊ ပြင်းလွန်းစွာ တီးကုန်သည်လည်း။
နေဝ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အတိသိထိလာ၊ လျော့လွန်းစွာတီးကုန်

သည်လည်း။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ သမေ ဂုဏော၊ မစောင်းမလျော့
သောအသံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်စေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။
တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ တေ၊ ၏။ ဝိဏာ၊ သည်။ သရဝတီ ဝါ၊ အသံ၏
သာခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏လော။ ကမ္မညာ ဝါ၊ သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ၏လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ ဟောတိ၊
ဖြစ်သည်ဟုတ်၏။ သောဏ၊ ရသောဏ။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလည်း
ကောင်းလျှင်။ အစ္စာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ လွန်စွာ အားထုတ်သည်ရှိသော်။
ဥဒ္ဓစ္စာယ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ အတိလီနဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို
လျော့လွန်းသည်ရှိသော်။ ကောသဇ္ဇာယ၊ ပျင်းရိခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သောဏ၊ သောဏ။ တွံ၊ သည်။ ဝီရိယသမတံ-
ဝီရိယသမဘာဝံ၊ ဝီရိယနှင့် သမာဓိမျှသော အဖြစ်ကို။ အဓိဋ္ဌာဟိ၊
ဆောက်တည်လော့။ ဣန္ဒြိယာနဉ္စ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ စသည်တို့၏လည်း။
သမတံ-သမဘာဝံ၊ မျှသောအဖြစ်ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ သိတတ်စေလော့။
တတ္ထစ-တသ္မိံသမကေ၊ ထိုသို့ မျှသည်ရှိသော်။ နိမိတ္တံ၊ သမထ
နိမိတ်,ဝိပဿနာ နိမိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
သြဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သာဓုတိ၊
ကောင်းပြီဟု။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။ပ။အထ တသ္မိံကာလေ၊ ၌။
အာယသ္မာ၊ သော။ သောဏော၊ သောဏသည်။ ဧကော၊
တစ်ယောက်ထီးတည်း။ဝူပကဋ္ဌော၊အပေါင်းအဖော်မှ ကင်းစွာ လျက်၊
အပ္ပမတ္တော၊မမေ့မလျော့။အာတာပီ၊ပြင်းစွာသော လုံ့လရှိသည်
ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ကိုယ်အသက်နှစ်ပါးကို မငဲ့မူ၍။ ဝိဟရတိ၊
နေ၏။(ထည့်)။ဝိဟရတော၊နေသောအရှင်သောဏထေရ်အား။
န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။
အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ကုလပုတ္တော၊ မြတ်သောအမျိုးသားသည်။
သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော
လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ၏။ အနုတ္တရံ၊
သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဲဟတ္တမဂ်၏အဆုံး၌ ဖြစ်
သော။ တံ အညံ၊ ထိုအဟရတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်

သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်၊ သယံအဘိညာယ၊ မိမိ၏မြတ်သော ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ ဇာတိ၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော သီတင်းကို။ ဝုသိတံ၊ သုံးပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အပရံပုန၊ တစ်ဖန်။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသောကိစ္စဖြစ်ခြင်းငှါ။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိညာသိ၊ သိ၏။ အာယသ္မာ၊ သော။ သော ဏော၊ မသော ဏသည်။ အရဟတံ—အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော စ၊ တစ်ယောက် အကျုံးဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၂၄၄၊ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ အညံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို။ ယံနုန- ယဒိ ပန ဗျာကရေယျ၊ အကယ်၍ကြားပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇေတံ— ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ။ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အရဟံ၊ ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါလည်း ရှိ၏။ ဝုသိတဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ်ဟူသော သီတင်းလည်းရှိ၏။ ကတကရဏီယော၊ ပြီးပြီးသော ပြုဖွယ် ကိစ္စလည်း ရှိ၏။ ဩဟိတဘာရော၊ ချပြီးသော ခန္ဓာဝန် လည်း ရှိ၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊ ရောက်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်လည်းရှိ၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသောဘဝသံယောဇဉ်လည်း ရှိ၏။ သမ္မာ ဉာယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးသောအကြောင်းတို့ကို။ အဓိမုတ္တော၊ မျက်မှောက်သိ၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဝေကာဓိမုတ္တော၊ ကိလေသာ တို့မှ ဆိတ်တတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တော၊ စောင်းမြောင်းခြင်းမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်သိ၍တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါဒါ နက္ခယာဓိမုတ္တော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်ရာ မဂ်၏အဆုံး၌ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြု၍တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာ က္ခယာဓိမုတ္တော၊ တဏှာတို့၏ကုန်ရာမဂ်၏အဆုံး၌ဖြစ်သော အရ

ဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်သိ၍တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသမ္မော ဟာဘိမုခတ္တာ၊ မောဟမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်သိ၍ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား ခြောက်ဌာနသရုပ်)။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ သာသနေ၊ ဤ။ ကေစ္စသ၊ သော။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သောအရှင်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေဝလံ အသံမိဿံ၊ ပဋိဝေဓ ဉာဏ်နှင့် မရောသော။ သဒ္ဓါမတ္တကံ၊ သဒ္ဓါမျှတည်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဟံ၊ ငါကား။ (ပါဌသေသ)။ နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တောတိ၊ ကိလေ သာတို့မှ ထွက်မြောက်ပြီးသောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်သိ၍ တည်သော ရဟန္တာတည်းဟူ၍။ ဗျာကရောတိ နုန၊ ကြားလတ် သလော။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ကဒါစိ၊ တရံသောအခါ။ (ထည့်)။ အဿ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြံတိုင်း။ ဧတံကာရဏံ၊ ကို။ နခေါ ပနေတံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝုသိတဝါ၊ သုံးပြီးသော မဂ် ဟူသော သီတင်းလည်း ရှိထသော။ ကတကရဏီယော၊ ပြီးပြီးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စလည်း ရှိထသော။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော။ အတ္တာနံ ဝါ၊ သဘောကိုလည်းကောင်း။ ကတဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စ၏။ ပဋိစယံ ဝါ၊ ပွားခြင်းကို လည်း ကောင်း။ အသမနုပဿန္တော၊ မမြင်သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝီတရာဂေါ၊ ရာဂကင်း၏။ (ထည့်ပါ)။ ဝီတ-ရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်၊ နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသဿ၊ ၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝီတဒေါသော၊ ဒေါသကင်း၏။ ဝီတဒေါသတ္တာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟဿ၊ မောဟ၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ ဝီတမောဟော၊ ၏။ ဝီတမောဟတ္တာ၊ ကြောင့်။ပ။ နေက္ခမ္မာဓိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓ သာသနေ၊ ဤ။ ကေစ္စသ၊ သော။ အာယသ္မတော၊ အသက် ရှည်သောအရှင်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ သိယာ-ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာယသ္မာ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ လာဘသက္ကာရ

သိလောကံ၊ မြန်သောလာဘ် ကောင်းသောလာဘ် သူခပ်သိမ်းတို့၏ချီးမွမ်းခြင်းကို။နိကာမယမာနော-ပတ္တယမာနော၊တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ငါကား။ ပဝိဝေကောဒိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ ဆိတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သောရဟန္တာတည်း-ဟူ၊ဗျာကရောတိ နုန၊ကြားသလော။ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ကဒါစိ၊၌။အသ ဘဝေယျ၊ရာ၏။ (နု ခေါ ပနေတံ စသည် အတူ)။ အာယသ္မာ၊ သော။ အယံ ဘိက္ခုသည်။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ၊ မဟုတ်သဖြင့် သုံးသပ်သော ဂေါသီလဂေါဝတကို။သာရတော၊အနှစ်အားဖြင့်။ပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။အဟံ၊ကား။ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တောတိ၊စောင်းမြောင်းခြင်း မရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို မျက်မှောက်သိ၍ တည်သောရဟန္တာတည်းဟူ။ ဗျာကရောတိ နုန၊ ကြားလတ်သလော။ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ ကဒါစိ၊ ၌၊ အသ-ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ (နု တံ ပနေတံ ဘန္တေ စသည်ကားရှေးနှင့်အတူ)။ အဗျာပဇ္ဇာဓိမုတ္တော၊ စောင်းမြောင်းခြင်းမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်သို့ညွတ်လေသော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥပါဒါနက္ခယာဓိမုတ္တော၊ ဥပါဒါန်တို့၏ကုန်သောမဂ်၏အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ညွတ်လေသော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တဏှာက္ခယာဓိမုတ္တော၊ တဏှာကုန်သောမဂ်၏အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ညွတ်လေသော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ အသမ္မောဟာဓိ မုတ္တော၊ မောဟမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ညွတ်လေသော နှလုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤမှသာ ထူးသည်)။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ သို့။ သမ္မာဝိမုတ္တစိတ္တဿ၊ ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်ပြီးသော စိတ် ရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဘုသာ-ဗလဝ။ သည်းကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ အဆင်းတို့သည်။ စက္ခုဿ၊အား။အာပါ-ထံ၊ ထင်ခြင်းသို့။ ဧပိ အာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ရောက်ကုန်အံ့။ အဿ ဘိက္ခုနော၊၏။ စိတ္တံ၊ကို။ နေဝ ပရိယာဒိယန္တိ၊ မယူနိုင်

ကုန်။ အသော ဘိက္ခုနော၊ ၏။ မိဋ္ဌံ၊ သည်။ အမိဿိကတမေဝ၊
ကိလေသာတို့နှင့် မရောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဌိတံ၊ တည်
ကြည်၏။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တံ၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ရောက်၏။ အဿ-
စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝယဉ္စ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း။ အနုပဿတိ၊ ရှု၏။
(ဤ၌ ဥပ္ပါဒသဒ္ဒါ ကြေသတည်း)။ ဘုသာ၊ သည်းကုန်သော။
သောတဝိညေယျာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။ သဒ္ဒါ၊
အသံတို့သည်။ ဃာနဝိညေယျာ၊ နှာခေါင်းဖြင့်သိအပ်ကုန်သော။
ဂန္ဓာ၊ အနံ့တို့သည်။ပ။ မနောဝိညေယျာ၊ စိတ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်
သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မနဿ၊ စိတ်အား။ အာပါထံ၊ သို့။ ဧပိ
အာဂန္တွာ၊ ကုန်အံ့။ အဿ—ခီဏာသဝဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နေဝ
ပရိယာဒိယန္တိ၊ မယူနိုင်ကုန်။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေယျ
ထာပိ၊ ကား။ အစ္ဆိဒ္ဒေါ၊ အပေါက်မရှိသော။ အသုသိရော၊
အခေါင်းမရှိသော။ ဧကဃနော၊ တခဲနက်သော။ သေလော-သေ
လမယော၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။
ပုရတ္ထိမာယဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှ။ ဘုသာ၊ သည်းစွာသော။
ဝါတဝုဋ္ဌိ၊ လေအစုသည်။ ဧပိ အာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍လာမူ
လည်း။ နံပဗ္ဗတံ၊ ကို။ နေဝသံကမ္ပေယျ၊ မရွေ့စေနိုင်ရာ။ နသမ္ပ
ကမ္ပေယျ၊ မလှုပ်စေနိုင်ရာ။ န သမ္ပဝေဓေယျ၊ ထိုမှ ဤမှ မတုန်
လှုပ်စေနိုင်ရာ။ပ။ အဿစိတ္တဿ၊ ၏။ ဝယဉ္စ၊ အဖြစ်အပျက်ကို
လည်း။ အနုပဿတိ၊ ၏။

နေက္ခမ္မံ၊ ကိလေသာတို့မှ ထွက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိ-
မုတ္တဿ၊ မျက်မှောက်သိ၍ တည်ထသော။ စေတသော၊ ၏။ ပဝိ-
ဝေကဉ္စ၊ ကိလေသာတို့မှဆိတ်သောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အဓိ-
မုတ္တဿ၊ မျက်မှောက်သိ၍ တည်ထသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ စောင်း
မြောင်းခြင်းမရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိမုတ္တဿ၊ တည်ထ
သော။ ဥပါဒါနက္ခယဿစ၊ ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်သော မဂ်အဆုံး၌
ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အဓိမုတ္တဿ၊ တည်ထသော။

တကျောကွယ်၊တကျောကုန်သော မဂ်၏အဆုံး၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။ အမိမုတ္တသ၊ ထသော။ စေတသော၊ ၏။ အသမ္မောဟဥ္စ၊တွေဝေခြင်းမရှိသောအရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း။အဓိမုတ္တသ၊သော။ ဒိဏာသဝသ၊ ရဟန္တာ၏။ဗိတ္တံ၊ သည်။ အာယတနုပ္ပါဒံ၊အာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို။သမ္မာ၊ကွား၊ဒိသွာ၊ ၍။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။

သမ္မာဓိမုတ္တသ၊ ထသော။ သန္တစိတ္တသ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်လည်းရှိထသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကတဿ၊ ပြုပြီးသောကိစ္စကို။ ပဋိစယော၊ တစ်ဖန် ပွားစေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကရဏီယဉ္စ၊ စီးဖြန်းအံ့သော ကိစ္စသည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ဧကဃနော၊ တခဲနက်။ သေလော-သေလမယော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည်။ ဝါတေန၊ သည်းစွာလာသောလေဖြင့်။ န သမီရတိယထာ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ လည်းကောင်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည် လည်းကောင်း ။ပ။ ဖဿာစ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ ကေဝလာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။

ဣဋ္ဌာဓမ္မာ စ၊ ကောင်းသောအာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ အနိဋ္ဌာ စ၊မကောင်းသောအာရုံတို့သည် လည်းကောင်း။ တာဒိနော၊မြေကြီးကဲ့သို့သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံထသော။ ဒိဏာသဝသ၊ ၏။ ဌိတံ၊တည်ကြည်ထသော။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးထသော။ စိတ္တံ၊ကို။ န ပဝေဓေန္တိ၊ မလှုပ်စေကုန်။ အဿ စိတ္တဿ၊၏။ဝယဉ္စ၊ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကိုလည်း။ အနုပဿတိ၊ရှု၏။

၂၄၅။ အထ-ဟသ္မိံကာလေ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကုလပုတ္တာ၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသော အမျိုးသားတို့သည်။အညံ၊ ရဟန္တာ၏ အဖြစ်ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ငါ့အား ကြားကုန်၏။ အတ္ထော စ၊ အကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ဆို၏။အတ္တာ စ၊မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ အနုပနီတော၊ တိုက်ရိုက်မဆောင်။ (မဆိုသော်လည်းပေး)။ ဇွစ

ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ အထ စပန-အညေ ပန၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဟသ မာနကံ မဇ္ဈေ-ဟသမာနကံ ဝိယ၊ ရယ်ဖွယ်ကဲ့သို့။ အညံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်ကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပ။ သောဏ၊ သောဏ။ တွံ၊ ကား။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ သုခုမာလော၊ နူးညံ့သည်။ အသိ၊ ၏။ သောဏ၊ သောဏ။ တေ၊ သင့်အား။ ဧကပလာသိကံ၊ တစ်ထပ်သော။ ဥပါဟနံ၊ ဖိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ အသီတိသကဋဝါဟေ၊ နှစ်စီးနှစ်စီးသောလှည်းတို့ဖြင့် တိုက်အပ်သော ဝါဟရှစ်ဆယ်ရှိသော။ (တစ်ဝါဟ တစ်ဝါဟကို လှည်းနှစ်စီး တိုက်ရာ၏ ဟူလိုသတည်း)။ ဟိရညံ၊ ရွှေငွေကိုလည်း ကောင်း။ သတ္တဟတ္ထိကံ၊ ခုနစ်စီး ခုနစ်စီး အရေအတွက်ရှိသော။ အနီကဉ္စ၊ ခုနစ်ပါးသော ဆင်တို့၏ အပေါင်းကို လည်းကောင်း။ (အနီက တစ်ပါးတစ်ပါး၌ ဆင်မခြောက်စီး, ဆင်ထီးတစ်စီးရှိ၏။ အနီက-ခုနစ်ပါးသော်ကား လေးဆယ့်ကိုးစီး ရှိ၏)။ ဩဟာယ၊ စွန့်၍။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ပ။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား။ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့တတ်သော သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ကောဠိဝိသော၊ ကောဠိဝိသအမျိုးဖြစ်သော။ သောဏော၊ သည်။ ပ။ ဒါနိ၊ ယခု။ သောအဟံ သောဏော၊ သည်။ ဧကပလာသိကာသု၊ တစ်ထပ်တည်းသာရှိကုန်သော။ ဥပါဟနာသု၊ တို့၌။ ရဇ္ဇတိ၊ တပ်၏ဟူ။ (သဇ္ဇော-ဟူလည်းရှိ၏။ သဇ္ဇတိ၊ ငြိ၏ဟူပေး)။ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့တတ်သောသူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ သစေ၊ ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ သစေ အနုဇာနိဿတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုအံ့။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ သုံးဆောင်ပါအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဧကပလာသိကံ၊ တစ်ထပ်သော။ ဥပါဟနံ၊ ဖိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒိဂုဏာ၊ နှစ်ထပ်

ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဖိနပ်တို့ကို။ တိဂုဏာ၊ သုံးထပ်ကုန်သော။
ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ ဂဏင်္ဂဏူ
ပါဟနာ၊ အထပ်ထပ်သော ဖိနပ်တို့ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။
ယော ဘိက္ခု၊သည်။ ဓာရေယျ၊အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ဒုက္က
ဋဿ၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။
၂၄၆။ ။ပ။ သဗ္ဗနီလိကာ၊ အလုံးစုံ ညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့်
ဆွန်းကုန်သော ။ပ။ သဗ္ဗပီတိကာ၊ အလုံးစုံရွှေသော ဆိုးရည်ဖြင့်
ဆွန်းကုန်သော ။ပ။ သဗ္ဗလောဟိတိကာ၊ အလုံး နီသော
ဆိုးရည်ဖြင့်ဆွန်းကုန်သော။ပ။သဗ္ဗမဉ္ဇိဋ္ဌိကာ၊အလုံးစုံမောင်းသော
ဆိုးရည်ဖြင့်ဆွန်းကုန်သော ။ပ။ သဗ္ဗကဏှာ၊ အလုံးစုံမည်းသော
အဆင်းရှိကုန်သော။ပ။သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာ၊အလုံးစုံ ကင်း, သန်း
ကျောက်ကုန်းအဆင်းနှင့်တူသော ဆိုးရည်ဖြင့်ဆွန်းကုန်သော။ပ။
သဗ္ဗမဟာနာမရတ္တာ၊ အလုံးစုံ ဖက်ရွက်ရော် အဆင်းနှင့်တူ
သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။
ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ကာမဘောဂိနော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို
ခံစားကုန်သော။ ဂိဟီ သေယျထာပိ၊ လူတို့အယောင်ကဲ့သို့။ ဓာ
ရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ဣတိ၊ သို့။ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။
။ပ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ရှိကုန်သော။ဘိက္ခူ၊
တို့သည်။နီလကဝဒ္ဓိကာ၊ညိုသော အသည်းတပ်ကုန်သော။ ဥပါဟ
နာယော၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊
၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ခလ္လကဗဒ္ဓါ၊ ဖနောင့်
ဖုံး တပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊တို့ကို။ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဋ
ဗဒ္ဓါ၊ ခြေထုပ်စွပ်ကုန်သော။(အလုံးဖုံးတပ်ကုန်သော်လည်းပေး။
ပန်းသေးဖိနပ် ဟုလိုသတည်း) ။ပ။ ပါလိဂုဏ္ဌိမာ၊ ဖမိုးဖနောင့်
ဖုံး တပ်ကုန်သော ။ပ။ တူလပုဏ္ဏိကာ၊ လဲဖုံးသွတ်ကုန်သော ။ပ။
တိတ္တိရပတ္တိကာ၊ ခါတောင်ကဲ့သို့ ပြောက်သောအသည်း တပ်
ကုန်သော ။ပ။ မေဏ္ဍဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ၊ ဆိတ်ကုလား ဦးချိုကဲ့သို့
အသည်းတပ်ကုန်သော ။ပ။ အဇဝိသာဏဝဒ္ဓိကာ၊ ဆိတ်မြန်မာ-

ဦးချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်ကုန်သော။ပ။ ဝိနတကာဠိကာ၊ ကင်းမြီး
ကောက် လက်မကဲ့သို့ အသည်းတပ်ကုန်သေ ။ပ။ မောရပိဉ္ဆ ပရိ
သိဗ္ဗိကာ၊ ဥဒေါင်းမွေးရင်းတို့ဖြင့် ချုပ်ကုန်သော ။ပ။ စိတြာ၊
ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ဥပါဟနာဒယော၊တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။
သီဟစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ပ။ဥဒ္ဒစမ္မ
ဖရိက္ခဋာ၊ ကုလားအုတ်ရေဖြင့် အနားပတ်ကုန်သော။ (ဖျံရေ
ဖြင့်လည်းဟူ၏)။ပ။ မဇ္ဇာရစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ကြောင်ရေဖြင့် အနား
ပတ်ကုန်သော ။ပ။ ကာဠကစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ရှဉ့်နက်ရေဖြင့် အနား
ပတ်ကုန်သော ။ပ။ လုဝကစမ္မပရိက္ခဋာ၊ ရှူးရေဖြင့် အနားပတ်
ကုန်သော။ ဥပါဟနာယော၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၇။ အထခေါ၊ ဝါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှ သမယံ၊ နံနက်
အခါ၌။ပ။အညတရေန၊တယောက်သော။ပစ္ဆာသမဏေန ဘိက္ခု
နှာ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းနှင့်။ ရာဇဂဟံ၊သို့။ပိဏ္ဍာယ၊ ငှာ။ ပဝိ
သိ၊၏။ အထ ခေါ၊ ဝါ။သော ဘိက္ခု၊ သည်။ခဉ္စမာနော၊ကျွလျက်။
။ပ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်လေ၏။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ အထပ်ထပ်သော
ဖိနပ်တို့ကို။ အာရောဟိတွာ၊ စီး၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသော။
အညတရော ဥပါသကော၊ ဒါယကာ တစ်ယောက်သည်။ ဒူရ-
တောဝ၊ မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာတော်မူလတ်သော။ ဘဂဝန္တံ၊
ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်လေ၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ ဥပါဟနာ၊ ဖိနပ်မှ။
ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍ ။ပ။ ဘန္တေ၊ သခင်။ ကိဿ၊ အဘယ့်
ကြောင့်။ အယျော၊ သခင်သည်။ ခဉ္စတိ၊ ကျွသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။
အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မေ၊ ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့
သည်။ ဖာလိတာ၊ ပပ်ခဲ့ကုန်၏။ (ကွဲခဲ့ကုန်၏ သော်လည်း
ပေး)။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ သခင်။ ဥပါဟနာ-
ယော၊ ဖိနပ်တို့ကို။ ဟန္ဒ ဂဏှ၊ ယူလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊
၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ အလံအယျကွံ၊ မအပ်။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေဥပါဟနာယော၊တို့ကို။

ဂဏှာဟိ၊ ခံဖလော့။ (ဘုရားမိန့်တော်မူသတည်း)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဩမုက္ကံ ချွတ်၍ပယ်သော။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနံ၊ ကို၊ အနုဇာနာ
မိ၊ ၏။ (လူတို့စီးလေပြီးသော်ကား အပ်၏ ဟူလိုသတည်း)၊
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝါ၊ မစီးကုန်သေးသော။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနာ၊
တို့ကို၊ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ပ။

၂၄၀။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ အဇ္ဈော–
ကာသေ၊ ၌၊ အနုပါဟနော၊ ဖိနပ်မစီးဘဲ၊ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံသွား
တော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ သည်၊ အနုပါဟနော၊ ဘဲ၊ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံ
သွားတော်မူ၏ဟု။ ထေရာ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်
လည်း၊ အနုပါဟနာ၊ ဖိနပ်မစီးကုန်ဘဲ၊ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ–
ယာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သတ္ထရိ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်။ အနုပါဟနမာနေ၊ ဖိနပ်မစီးဘဲ၊ စင်္ကမမာနေ၊
စင်္ကြံသွားတော်မူလျက်။ ထေရေသုပိဘိက္ခူသု၊ ထေရ်ကြီးရဟန်း
တို့သည်လည်း၊ အနုပါဟနေသု၊ ဖိနပ်မစီးကုန်ဘဲ၊ စင်္ကမမာ–
နေသု၊ စင်္ကြံသွားကုန်လျက်။ ဥပါဟနာ၊ ဖိနပ်စီးကုန်လျက်၊
စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩဒါတဝတ္ထဝသနကာ၊
ပုဆိုးဖြူ ဝတ်ကုန်သော။ ဣမေပိ နာမ ဂိဟီ၊ ဤလူတို့သော်
လည်း။ အာဇီဝဟေတုကဿ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်သော။
သိပ္ပဿ ကာရဏာ၊ အတတ်ကို လိုသောကြောင့် ။ပ။ ဝိဟ–
ရိဿန္တိ၊ နေကုန်သေး၏ရှင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓဧဝ၊ မသို့သော–
ဇနေ၊ ဤ ငါဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ယံ ယဒိ၊ အကယ်၍။
(တံ–ကား နိပါတ်)။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သွာက္ခာ–
တေ၊ သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်၊
သမာနာ၊ ရှိကုန်သော်။ အာစရိယေသု၊ တို့၌လည်းကောင်း။
အာစရိယမတ္တေသု၊ ဆရာမျှသာ ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၌ လည်း
ကောင်း ။ပ။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်လျက်၊ သပ္ပ–
တိဿာ၊ ကျိုးနွံတုပ်ဝပ်ကုန်လျက်၊ သဘာဂဝုတ္တိနော၊ တူသော
အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရေယျာထ၊ နေကုန်မူကား။

သောဘောထ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ယ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဈာရာမေ၊
အာရာမ်တွင်း၌။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။
ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဓာရေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-
အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄၉။ ။ပ။ ပါဒါခိလာဗာဓော၊ ဖဝါး၌ တံသင်းကွဲသို့
အသားထွက်သောအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။
ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ ဥစ္စာရမ္ပိ၊ ကျင်ကြီးသွားရာသို့လည်းကောင်း။
ပဿာဝမ္ပိ၊ ကျင်ငယ်သွားရာသို့ လည်းကောင်း။ နိက္ခာမေန္တိ၊
ထွက်စေကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။
ပါဒါဝါ၊ ခြေဖဝါးတို့သော်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ကျင်နာကုန်အံ့။
။ပ။ ဖာလိတာ၊ ကွဲကုန်အံ့ ။ပ။ ခိလာဝါ အာဗာဓော၊ တံသင်း
ကွဲသို့ အသားထွက်သော အနာသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။
တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပါဟနံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။
အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ပ။ အဓောတေ-ဓောတေဟိ၊ မဆေး ကုန်သော။
ပါဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မဉ္စမ္ပိ၊ ညောင်စောင်းထက်သို့ လည်းကောင်း။
ပီဌမ္ပိ၊ သို့လည်းကောင်း။ အဘိရုဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ စီဝရမ္ပိ၊
သည်လည်းကောင်း။ သေနာသနမ္ပိ၊ အခင်းအိပ်ရာ နေရာသည်
လည်းကောင်း။ ဒုဿတိ၊ ပျက်၏ ။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
ဥပေါသထဂ္ဂမ္ပိ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့လည်းကောင်း။ သန္နိသဇ္ဇမ္ပိ၊ စည်း
ဝေးရာသို့ လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တာ၊ ကုန်သော်။ အန္ဓကာရေ၊
မိုက်သောအခါ၌။ ခါဏုမ္ပိ၊ သစ်ငုတ်ကို လည်းကောင်း။
ကဏ္ဍကမ္ပိ၊ ဆူးကိုလည်းကောင်း။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းမိကုန်၏။
ပါဒါ၊ ဖဝါးတို့သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာ ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇ္ဈာရာမေ၊ အာရာမ်တွင်း
၌။ ဥပါဟနံ၊ ကို။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ ဥက္ကံ၊ မီးရှူးကို လည်း
ကောင်း။ ပဒီပံ၊ ဆီမီးကို လည်းကောင်း။ ကတ္တရဒဏ္ဍံ၊ တောင်
ဝှေးကို လည်းကောင်း။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။

၂၅၀။ တေနခေါပနသမယေန၊ ဥ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆူသသမယံ၊ ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ကင္ဒပါဒုကာယော၊ သစ်ခြေနင်းတို့ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ စီး၍။ အဗ္ဘောကာသေ၊ ၌။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ သည်းသောအသံ ရှိကုန်သည်။ ခဋခဋသဒ္ဒါ၊ တခုတ်ခုတ်သော အသံရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တိရစ္ဆာန ကထံ၊ မဂ်ဖိုလ်အား ဖီလာထားတတ်သော စကားကို။ ကထေန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဋီဒံ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်အား ဖီလာထားတတ်သော စကားဟူသည်။ သေယျထာကတမံ၊ ဟူမူကား။ ရာဇကထံ၊ မင်းစကား ။ပ။ သေနာကထံ၊ စစ်စကား။ သဘာကထံ၊ သဘင်စကား။ ယုဒ္ဓကထံ၊ စစ်ချီသောစကား ။ပ။ ဝိသိခါကထံ၊ ခရီးဆုံစကား။ ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ ရေဆိပ်စကား။ (အိုးထိန်း ကျွန်မများ ရေဆိပ်၌ဆိုကြသောစကား ဟူလိုသတတ်)။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော သူသေ, သူပျောက်တို့၏စကား။ နာနတ္တကထံ၊ ထူးသော စကား။ လောကက္ခာယိကံ၊ လူတို့ အကြောင်းကို ဆိုသော စကား။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာ၏ အကြောင်းကိုဆိုသောစကား။ ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်ကိုဆိုသောစကား။ ဣတိ ဣမေ၊ တို့တည်း။ (ထည့်)။ ဣတိဝါကထံ၊ ဤသို့သော စကားကို လည်းကောင်း။ အညံ့ ဝါကထံ၊ တစ်ပါးသော စကားကို လည်းကောင်း ကထေန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။

အမှာ၊ နောက်သို့ ဆုတ်၍ သမ္ဗန်။ ။လူတို့ကို ပရမိသွာဖန်ဆင်း၍ ဖြစ်သည်။ ကျိုးတို့ကား ဖြူ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား အရိုးဖြူသောကြောင့်တည်း။ ဥဗျိုင်းကား နီ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား အသွေးနီသောကြောင့်တည်း။ သမုဒ္ဒရာကား သာဂရမင်းသားတို့ တူးသောကြောင့် သာဂရမည်၏။ ငါတို့ တူးသည်ဟု လက်ဆုပ်၍ ပြသောကြောင့် သမုဒ္ဒရာမည်၏ဟု ကလွဲကလက်ဆိုသော စကားသည်

ကား နာနတ္တကထာမည်သတည်း။ လောကက္ခာယိက သမုဒ္ဒက္ခာယိကလည်း မည်သတည်း။ ဣတိဝါ-၌ ဝါ-သဒ္ဒါဖြင့်ကား အညံ့ဝါကထံကို ဆည်းသတည်း။

* ကီဋကမ္ပိ၊ ပိုးငယ်ကိုလည်း။ အက္ကမိတွာ၊ နင်း၍။ မာရေန္တိ၊ သေစေကုန်၏။ ဘိက္ခူပိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သံမာမိမှာ၊ မှ၊ စာဝေန္တိ၊ ရွေ့စေကုန်၏ ॥ပ॥ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဋ္ဌပါဒုကာယော၊ သစ်ခြေနင်းတို့ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာ၊ မဆောင်အပ်ကုန်၊ ॥ပ॥ တာလတရုဏော၊ ထန်းပင်ငယ်တို့ကို။ ဆေဒါပေတွာ၊ ဖြတ်စေ၍။ တာလပတ္တပါဒုကာယော၊ ထန်းပတ်ခြေနင်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တာနိ တာလတရုဏာနိ၊ ထိုထန်းပင်ငယ်တို့သည်။ ဆိန္နာနိ၊ ဖြတ်အပ် ကုန်သည် ရှိသော်။ မိလာယန္တိ၊ ညှိုးခဲ့ကုန်၏ ॥ပ॥ ဝေဠုတရုဏော၊ ဝါးပင်ငယ်တို့ကို။ ဆေဒါပေတွာ၊ ၍။ ဝေဠုပတ္တပါဒုကာယော၊ ဝါးပတ် ခြေနင်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၅၁။ ॥ပ॥ တေန·တသ္မိံ ဘဒ္ဒိယေ၊ ထိုဘဒ္ဒိယပြည်၏ အနီး၌။ ဇာတိယာဝနေ၊ စံပယ်တော၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘဒ္ဒိယာ၊ ဘဒ္ဒိယပြည်၌ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ တစ်ပါးမကများစွာ စီရင်အပ်သော။ ပါဒုကံ၊ ကို မဏ္ဍနာနုယောဂံ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ ယှဉ်သောလုံ့လကို။ အနုယုတ္တာ၊ ကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တိဏပါဒုကံ၊ မြက်ခြေနင်းကို။ ကရောန္တိပိ၊ မိမိလည်းပြုကုန်၏။ ကာရာပေန္တိပိ၊ သူ့ကိုလည်းပြုစေကုန်၏။ မုဉ္စပါဒုကံ၊ ဖြူဆံမြက်ခြေနင်းကို။ ပဗ္ဗဇပါဒုကံ၊ ပြိတ်မြက်ခြေနင်းကို။ပ။ ဟိန္တာလပါဒုကံ၊ သင်းပေါင်းရွက်ဖြင့်ပြုသော ခြေနင်းကို။ (ဓနုန်းလည်းပေး)။ပ။ ကမလပါဒုကံ၊ ကမလမည်သော မြက်ဖြင့်ပြုသောခြေနင်းကို ॥ပ॥ ကမ္ဗလပါဒုကံ၊ ကမ္ဗလာခြေနင်းကို ॥ပ॥ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပရိပုစ္ဆံ၊ အဋ္ဌကထာ သင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဓိသီလံ၊ မြတ်သောသီလသည် လည်းကောင်း။ အဓိစိတ္တံ၊ အလွန်မြတ်သော သမာဓိစိတ်

သည့် လည်းကောင်း။ အဓိပညံ၊ အလွန်မြတ်သော ပညာသည် လည်းကောင်း။ ရိဋ္ဌန္တိ၊ ဆိတ်ကုန်၏။ ပ။ ဖလိကမယာ၊ ဖန်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပါဒုကာ၊ တို့ကို။ န ခာဒေရတမ္ဗာ၊ ကုန်။ ကံသမယာ၊ ကြေးဖြူဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပ။ ကာစမယာ၊ စဉ့်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပ။ တိပုမယာ၊ သလွဲစမည်းဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပ။ သီသမယာ၊ သလွဲ မည်းဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပ။ တမ္ဗလောဟမယာ၊ ကြေးနီဖြင့် ပြီး ကုန်သော။ ပါဒုကာတို့ကို။ န ခာဒေရတမ္ဗာ၊ ကုန်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သက်မနိယာ၊ ပြောင်းအပ်ကုန်သော။ ကာစိပါဒုကာ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသော ခြေနင်းတို့ကို။ န စ ခာဒေရတဗ္ဗာ၊ ကုန်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ခာဒေယျ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓုဝဋ္ဌာနိယာ၊ အမြဲတည်ရာ ရှိကုန်သော။ အသက် မနိယာယော၊ မပြောင်းမရွှေ့အပ်ကုန်သော။ တယော၊ ကုန် သော။ ပါဒုကာယော၊ ခြေနင်းတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝစ္စပါဒုကံ၊ ရေအိမ်သွားရာ ခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ ပဿာဝပါဒုကံ၊ ကျင်ငယ်သွားရာ ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ အာစမနပါဒုကံ၊ သန့် သက်ရေ ဆောင်ရာခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ ၏။

၂၅၂။ ။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ။ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အစိရ ဝတိယာ နဒိယာ၊ အစိရဝတီ မြစ်၌။ တရုဏ္ဍာနံ၊ ကူးကုန်သော။ ဂါဝီနံ၊ နွားမတို့၏။ ဝိသာဏေသုပိ၊ ဦးချိုတို့၌ လည်းကောင်း။ (တို့ကိုဟုလည်းပေး)။ ဂဏှန္တိ၊ ကိုင်ကုန်၏။ ပ။ ဆေပ္ပသုပိ၊ မြီးထူး၌ လည်း။ ပ။ ပိဋ္ဌိမ္ပိ၊ ကျောက်ကုန်း၌လည်း။ အဘိရုဟန္တိ၊ စီးကုန်၏။ ရတ္တစိတ္တာ၊ တပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အင်္ဂဇာတမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဆုပန္တိ၊ မိမိတို့၏ အင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် ထိစေကုန်၏။ ဝစ္ဆ တရိမ္ပိ၊ နွားငယ်ကိုလည်း။ ဩဂါဟေတွာ၊ မွန်း၍။ (နှစ်၍ဟုလည်း ပေး)။ မာရေန္တိ၊ သေစေကုန်၏။ ပ။ ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိ အလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ (ပါစိတ် ဟုလိုသတည်း။) ရုဏ္ဍိ ယုဗ္ဗေန၊ နွားမကသော။ ပုရိသန္တရေန၊ ယောကျ်ားနှင့်

ယော။ ယာနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိသယုတ္တေန၊ အဖိုကသော၊ ဣတ္ထိယုတ္တေန၊ မိန်းမနှင်သော။ ယာနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ယန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဂဂ်္ဂါမဟိယာယထာ၊ ဂင်္ဂါသဘင် မဟိသဘင်ကဲ့သို့ တကား ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ န ယာယိတဗ္ဗံ၊ မသွားအပ် ။ပ။

၂၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာနံ၊ ကို။ နာဘိရုဟိ၊ မစီး။ပ။ ဣတ္ထိယုတ္တံ၊ အမကသော ယာဉ်သည်လည်း။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ ပုရိသယုတ္တံ၊ အဖို့ကသော ယာဉ်သည်လည်း ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ပ။ ပုရိသယုတ္တံ၊ အဖို ကသော ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ၊ လက်ဖြင့် ငင်သော ယာဉ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (အဖို ကသော ယာဉ်ကား ယောကျ်ား နှင်သည်ဖြစ်စေ မိန်းမနှင်သည် ဖြစ်စေ အပ်သည်ချည်း။ လက်ငင်သော ယာဉ်လည်း ယောကျ်ားငင်သည် ဖြစ်စေ မိန်းမငင်သည်ဖြစ်စေ အပ်သည်ချည်း) ။ပ။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ယာနုဂ္ဃာတေန၊ လှည်းတောက်သဖြင့်၊ ဗာဠှတရံ၊ သည်းစွာ၊ အဖာသု၊ ကိုယ်မချမ်းသာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ သိဝိကံ၊ ထမ်းစင်ကို လည်းကောင်း။ ပါဋင်္ကိံ၊ သံလျင်းကိုလည်းကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဉစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊ ပမာဏထက်မြင့်သော အိပ်ရာ နေရာ,မြတ်သော အိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုဒံ၊ ဣမာနိ၊ ဤအခင်းတို့သည်။ သေယျထာ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ အာသန္ဒိံ၊ ပမာဏထက် လွန်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် လည်းကောင်း။ ပလ္လင်္ကံ၊ အခြေ၌ သားရဲရုပ်ရှိသော ပလ္လင် လည်းကောင်း။ ဂေါနကံ၊ လက်လေးသစ်ထက် အမွေးရှည်သော နက်မည်းသော ကော်ဇောကြီး လည်းကောင်း။ (သာရတ္ထဒီပနီနှင့် အညီပေး)။ စိတ္တကံ၊ အထူးထူးသော အဆင်း

ရှိသော သားမွေး တို့ဖြင့် ယက်အပ်သော ဆန်းကြယ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ (ဝိမတိဝိနောဒနီ)။ ပဋိကာ၊ သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော ဖြူသောအခင်းလည်းကောင်း။ ပဋလိကာ၊ တခဲနက် ပန်းပွင့်ရှိသော သားမွေးဖြင့်ယက်အပ်သော နီသောအခင်းလည်း ကောင်း။ တူလိကာ၊ လဲဖြင့်ပြည့်သော ဘုံလျှိုအခင်းလည်းကောင်း။ ဝိကတိကာ၊ ခြင်္သေ့ရုပ်,ကျားရုပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးဖြင့်ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ဥဒ္ဒလောမိ၊ တစ်ဘက်အစွန်းမှ တက်သောအဆာရှိသော သားမွေးဖြင့် ယက် အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ (ဥဒ္ဒလောမိ၌ ဒမှာ ဒန္တဇ တတိယက္ခရာ သဒ္ဒိသဒ္ဒေါ။ အဘိဓာန်ဋီကာ)ဧကန္တလောမိ၊ နှစ်ဘက်အစွန်းမှ တက်သော အဆာရှိသော သားမွေးဖြင့် ယက် အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ကဋ္ဋိဿံ၊ ပိုးချည်တို့၏ အကြား အကြား၌ ရွှေချည်သွင်း၍ ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ကောသေယျံ၊ ရတနာရွှေချည်ဖြင့်ချုပ်အပ်သော ပိုးချည်ဖြင့်ယက် အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ကုတ္တကံ၊ တစ်ကျိပ် ခြောက် ယောက်သော ကချေသည်မိန်းမတို့ ရပ်၍ ကလောက်သော သားမွေးဖြင့် ယက်အပ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ ဟတ္ထတ္ထရ ကံ၊ ဆင်ကုန်းနှီးလည်းကောင်း။အဿတ္ထရကံ၊မြင်းကုန်းနှီးလည်း ကောင်း။ ရထတ္ထရကံ၊ ရထား ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ အဇိနပ္ပ ဝေဏိ၊ သြောင်စောင်းနှင့်အမျှ သစ်နက်ရေကို နှစ်ထပ်သုံးထပ် ထပ်၍ချုပ်သော ခင်းနှီးလည်းကောင်း။ ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထ ရဏံ၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့် ပြုအပ်သော မြတ်သော အခင်းလည်းကောင်း။ သဥတ္တရစ္ဆဒံ၊ အထက်မိတာန်နီနှင့်တကွ။ ဥဘတော လောဟိ တကူပဓာနံ၊ ခြေရင်း ခေါင်းရင်း နှစ်ဘက်၌ နီသော အုံးရှိသော အိပ်ရာနေရာလည်းကောင်း။ဣတိဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း။ တာနိ၊ ထို အခင်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။

၂၅၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာနိ၊

မြင့်သောနေရာ မြတ်သောနေရာတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်ကုန်၏ ဟူ၍။ မဟာစမ္မာနိ၊ ကြီးစွာသော အရေတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဟစမ္မံ၊ ခြင်္သေ့ရေကိုလည်းကောင်း။ ဗျဂ္ဃစမ္မံ၊ ကျားရေကိုလည်းကောင်း။ ဒီပိစမ္မံ၊ သစ်ရေကိုလည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ မဟာစမ္မာနိ၊ တို့ကို။ပ။ သိဗ္ဗာနိ၊ ဖြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ အန္တောပိ မဉ္စေ၊ ညောင်စောင်း၏ အတွင်း၌လည်း။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်သွားခြင်းကို။ အာဟိဏ္ဍန္တာ၊ လှည့်ကုန်သော။ မနုဿာတို့သည်။ ပဿိတွာ၊ ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဂေါစမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ အညတရော ကော၊ တစ်ယောက်သော။ ပါပဘိက္ခု၊ မကောင်းသော ရဟန်းသည်။ တညတရဿ၊ သော။ ပါပုပါသကဿ၊ မကောင်းသော ဒါယကာ၏။ ကုလူပကော၊ အိမ်သို့ကပ်သော ဆရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ တဿ ပါပုပါသကဿ၊ ၏။ ဝစ္ဆကော၊ နို့စို့နွားငယ်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏။ တရုဏကော၊ ငယ်နုစွာ၏။ပ။ဒီပိစ္ဆာပေါ၊ သေယျထာပိ၊ သစ်ငယ်ကဲ့သို့။ စိတြော၊ ပြောက်ကျားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သက္ကစ္စံ၊ တစိမ်းစိမ်း။ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ ရှု၏ ။ပ။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အယျော၊ သခင်သည်။ ဣမံ ဝစ္ဆကံ၊ ဤနွားငယ်ကို။ သက္ကစ္စံ ဥပနိဇ္ဈာယတိ၊ တစိမ်းစိမ်း ရှုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မေ၊ အား။ (သည်ဟုလည်းပေး)။ ဣမဿ ဝစ္ဆကဿ၊ ၏။ စမ္မေန၊ ဖြင့် (ကိုဟုလည်းပေး)။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏ ။ပ။ စမ္မံ၊ ကို။ ဝိဓုနိတွာ၊ ဖျက်၍။ပ။ ပါဒါသိ၊ ပေးအပ်၏ ။ပ။ ဝစ္ဆဂိဒ္ဓိနီ၊ သားကိုခင်သော။ (သားကိုတပ်သော ဟုလည်းပေး)။ သာ ဂါဝီ၊ ထိုနွားမသည်။ပ။ အနုဂါမိ၊ လိုက်လေ၏ ။ပ။ အာဝုသော၊ အရှင်။ ကိဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အယံ ဂါဝီ၊ သည်။ တေ၊ သင့်၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ မှ။ အနုဗန္ဓာ၊ လိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။

အဟာမ္ဗိ၊ သည္လည္း။ တေန ကာရဏေန၊ ေၾကာင့္။ ေမ၊ ၏။ ၀ိဇ္ဇ်ေတာ ၀ိဇ္ဇ်ေတာ၊ မွ။ အယံ ဂါ၀ီ၊ သည္။ အႏုဗႏၶာ၊ သည္ကို။န ဇာနာမိ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို႔။ အ၀ေါစ၊ ၏။ ေတန ေခါ ပန သမေယန၊ ၌။ တသၼ ပါပ ဘိကၡုေနာ၊ ၏။ သံဃာဋိ၊ သည္။ ေလာဟိတေန၊ ျဖင့္။ မကၡိတာ၊ သည္။ ေဟာတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိကၡေ၀၊ တို႔။ ဂါ၀စမၼံ၊ ကို။ န ဓာေရတဗၺံ၊ အပ္ ။ ပ။ ဘိကၡေ၀။ တို႔။ ကိဥၥိ စမၼံ၊ ကို။ န စ ဓာေရတဗၺံ၊ အပ္ ။ ပ။

၂၅၆။ ေတန ေခါ ပန သမေယန၊ ၌။ မႏုႆာနံ၊ တို႔၏။ မဥၥမၸိ၊ ကိုလည္းေကာင္း။ ပီဌမၸိ၊ ကိုလည္းေကာင္း။ စမၼာ၀နဒၶါနိ၊ အေရျဖင့္ မြမ္းကုန္သည္။ စမၼ၀ိနဒၶါနိ၊ အေရျဖင့္ ႀကက္ကုန္သည္။ ေဟာႏၲိ၊ ကုန္၏။ ဘိကၡဴ၊ တို႔သည္။ ကုကၠဳစၥာယႏၲာ၊ မအပ္ဟု အမွတ္ရွိကုန္သည္ျဖစ္၍။ နာဘိနိသီဒႏၲိ၊ မထိုင္ကုန္။ ပ။ ဂိဟိ၀ိကတံ၊ လူတို႔၏ဥစၥာကို။ အဘိနိသီဒိတုံ၊ ထိုင္စိမ့္ေသာငွါ။ အႏုဇာနာမိ၊ ၏။ အဘိနိပဇၨိတုံ၊ အိပ္စိမ့္ေသာငွါ။ န တေြဝ အႏုဇာနာမိ၊ ငါခြင့္ျပဳေတာ္မမူ။ ပ။ ၀ိဟာရာ၊ တို႔ကို။ စမၼ၀ေဒၶဟိ၊ သားေရႀကိဳးတို႔ျဖင့္။ ၾသဂုမၹိယႏၲိ၊ ဖြဲ႔ကုန္၏။ (ေက်ာင္းနံရံကိုပတ္၍ ခ်ည္သည္ကိုယူ) ။ ပ။ ဗႏၶနမတၱံ၊ နံရံကိုပတ္၍ ဖြဲ႔ကာမွ်ကို။ အဘိနိသီဒိတုံ၊ မွီ၍ေနစိမ့္ေသာငွါ။ အႏုဇာနာမိ၊ ၏။ ေတန ေခါ ပန သမေယန၊ ၌။ ဆဗၺဂၢိယာ၊ ကုန္ေသာ။ ဘိကၡဴ၊ တို႔သည္။ သဥပါဟနာ၊ ဖိနပ္စီးကုန္လ်က္။ ဂါမံ၊ သို႔။ ပ၀ိသႏၲိ၊ ကုန္၏။ ပ။ ဘိကၡေ၀၊ တို႔။ သဥပါဟေနန၊ လ်က္။ ဂါေမာ၊ သို႔။ န ပ၀ိသိတေဗၺာ၊ အပ္။ ေယာ ဘိကၡဳ၊ သည္။ ပ၀ိေသယ်၊ ျငားအံ့။ ဒုကၠဋႆ၊ သို႔။ အာပတၱိ-အာပတ္။ သည္။ ေဟာတိ၊ ၏ ။ ပ။ ဘိကၡေ၀၊ တို႔။ ဂိလာေနန၊ ေသာ။ ဘိကၡုနာ၊ သည္။ သဥပါဟေနာ၊ လ်က္။ ဂါမံ၊ သို႔။ ပ၀ိသိတုံ၊ ငွာ။ အႏုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို႔။ အာမေႏၲသိ၊ ၏။ (ဤအရာ၌ ဖိနပ္ႏွင့္ကင္း၍ မခ်မ္းသာေသာသူကို ဂိလာန ယူအပ္၏)။

၂၅၇။ ေတန ေခါ ပန သမေယန၊ ၌။ အာယသၼာ၊ ေသာ။ မဟာကစၥာယေနာ၊ သည္။ အ၀ႏၲီသု၊ အ၀ႏၲိတိုင္းတို႔၌။ (အ၀ႏၲိ၌

န္တိ မှာ ပဌမကျွရာ။ အတိဓာနဋီကာ)။ ကုရုရဃရေ၊ ကုရုရဃရ အမည်ရှိသောပြည်၌။ ပပတကေ ပဗ္ဗတေ၊ ပပတက အမည်ရှိသော တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပ။ ကုဋိကဏ္ဏော၊ ကုဋေထိုက်သော နားတန်ဆာကို ဆင်ထသော။ သောဏော၊ သောဏ အမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ပ။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျော—မဟာကစ္စာနေန၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းထေရ်သည်။ ယထာ ယထာ-ယေန ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသိတံ၊ ၏။ တထာ တထာ-တေန တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဂါရံ-အဂါရမဇ္ဈေ၌။ (အဇ္ဈာဂါရံ၌ အ-မှာ ဒီဃ, ရဿ, နှစ်ချက်သင့်။ သဒ္ဒနီတိ ဓာတုပဒ)။ အဇ္ဈာဝသတာ-အဇ္ဈာဝသန္တေန၊ နေသော ငါသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်သော။ ပ။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်း ပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတုံ၊ ငှာ။ န သုကရံ၊ မပြုလွယ်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သောဏ၊ သောဏ။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ ဧကသေယျံ၊ တစ်ယောက်တည်း အိပ်ခြင်းရှိသော။ ဧကဘတ္တံ၊ တစ်ထပ်တည်း စားခြင်းရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲစွာ၏။ သောဏ၊ သောဏ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌လျှင်။ အဂါရဘူတော၊ လူဖြစ်လျက်၊ တွံ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ဣဃ အနုယုဉ္ဇ၊ ယှဉ်လော့။ (လုံ့လပြုလော့ဟုလည်းပေး)။ ကာလယုတ္တံ၊ ဥပုသ်နေ့ စသောကာလ၌ယှဉ်သော။ ဧကသေယျံ၊ သော။ ဧကဘတ္တံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဣဃ အနုယုဉ္ဇ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ကုဋိကဏ္ဏဿ၊ ကုဋေထိုက်သော နားတန်ဆာကိုဆင်ထသော။ သောဏဿ ဥပါသကဿ၊ သောဏ အမည်ရှိသောဒါယကာ၏။ ယော ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ အကြင် ရဟန်းပြုခြင်းအံ့ဟု ပြုခြင်းသည်။ (အားထုတ်ခြင်းသည် ဟုလည်းပေး)။ အဟောသိ၊ ၏။ သော ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသင်္ခါရော၊ သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း

၏ ။ပ။ တိဏ္ဏံ၀သာနံ၊ မိုးသုံးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊ သဖြင့်။ကိံ္ဗွေန
ကသိရေန၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ တတော တတော၊ ထိုထိုအရပ်မှ။
ဒသဝဂ္ဂံ၊ တစ်ကျိပ်အစုရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သန္နိပါတာပေ
တွာ၊ ၍ ။ပ။ ဉပသမ္ပါဒေသိ၊ ၏။ အထ·တသ္မိံ ကာလေ ။၌။ ၀ဿံ
ဝုဋ္ဌဿ! ၀ါကျွတ်ပြီးသော။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့
ကပ်လေ၏။ပဋိသလ္လီနဿ၊ တစ်ယောအထီးတည်းကိန်းထသော။
အာယသ္မတော၊ သော။ သောနဿ၊၏။ စေတသော စိတ္တဿ၊
၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊သည်။ဥဒပါဒိ ။၏။ မေ၊ မယာ၊
သည်။ ယေဘာဂဝါ၊ကို။ ဒေိသော စ ဒေိသော စာတိ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော ရူပကာယကျေးဇူး, ဤသိုသဘောရှိသော
ဓမ္မကာယကျေးဇူးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏ ဟူ၍ သုတောယေဝ၊
ကြားသည်သာတည်း။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်ထင်ဘင်။ မယာ၊ငါ
သည်။နေ၀ ဒိဋ္ဌော၊ မမြင်စဖူး။ သစေပိ၊၍လည်း၊ ဥပဇ္ဈာယော၊
သည်။အနုဇာနေယျ၊ခွင့်ပြုငြားမူကား။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်ထ
သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဉေ ယျဓံတရားတို့ကို အပြား
အားဖြင့် ကောင်းစွာအလိုလိုသိပြီးထသော၊ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
ဒဿနာယ၊ငှာ၊ဂစ္ဆေယျံ၊ငါသွားအံ့။ဣတိ၊ဤသို့၊ပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ဥဒပါဒိ၊၏။ပ။သောဏ၊သောဏ။သာဓု-သာဓု၊ကောင်းစွ
ကောင်းစွ။သောဏ၊သောဏ။တွံ၊သည်။အရဟန္တံ၊သော။သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓံ၊သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ ဒဿနာယ၊ ငှာ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ
လော့။သောဏ၊သောဏ။တွံ၊သည်။ ဒဿနီယံ၊သော။ ပါသာဒိ
ကံ၊ကြည်လင်ဖွယ်ရှိသော။သန္တိန္ဒြိယံ၊ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေလည်း
ရှိထသော။ သန္တမာနသံ၊ ငြိမ်သက်သော နှလုံးတော်လည်း
ရှိထသော။ ဥတ္တမဒမထသမထပတ္တံ၊ မြတ်သောပညာ,မြတ်သော
တည်ကြည်ခြင်းသို့လည်းရောက်ပြီးထသော။ဒန္တံ၊ယဉ်ကျေးသော
နှလုံးတော်လည်း ရှိထသော။ ဂုတ္တံ၊ စောင့်သော သံ၀ရသီတင်း
လည်း ရှိထသော။ ယတိန္ဒြိယံ၊ အားထုတ်သော ဝီရိယိန္ဒြေလည်း
ရှိထသော။ နာဂံ အာဂုဝိရဟိတံ၊မကောင်းမှုလည်းကင်းထသော။

တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ဒက္ခိဿသိ၊ ဖူးမြင်ရလတ္တံ့။ သောဏ၊ သောဏ။ ဧဝံ ဟိ၊ ထိုသို့ သွားပြီး၍ကား။ တွံ၊သည်။ မမ၊၏။ဝစနေန၊ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ဝန္ဒ-ဝန္ဒာဟိ၊ရှိခိုးကလေလော့။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊အံ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုး၏ဟူ၍။ တွံ၊ သည်။ ဝန္ဒ၊ ရှိခိုးလေလော့။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ ကြားလျှောက်ခဲ့လော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒက္ခိဏာပထော၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏ တောင်ဘက်ဖြစ်သော။ အဝန္တိ၊အဝန္တိ တိုင်းသည်။အပ္ပဘိက္ခုကော၊နည်းသောရဟန်းရှိ၏။မေ၊သည်။ပ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထံ၊ရအပ်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊ အဝန္တိ မည်သော ဂင်္ဂါမြစ်၏တောင်ဘက်၌။အပ္ပတရေန ဂဏေန၊ နည်းသောဂိုဏ်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ဥပသမ္ပဒကံကို။ အပ္ပေဝ နာမ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါငြားအံ့လည်းမသိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဝန္တိ၊ အဝန္တိမည်သော။ ဒက္ခိဏာပထော၊သည်။ ကဏှုတ္တရာ၊ မည်းသောမြေဖြင့်တက်သော။ ဘူမိ၊မြေသည်။ခရာ၊ ကြမ်း၏။ ဂေါကဏ္ဋကဟတာ၊ နွားတို့၏ နင်းသောခွါဖြင့် တက် လတ်သော ဆူးနှင့်တူသော မြေတို့ဖြင့် ခတ်လတ်ကုန်၏။ (ထိပါးကုန်၏ သော်လည်းပေး)ဘဂဝါ၊သည်။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊၌။ ဂဏင်္ဂဏူပါဟနံ၊ အထပ်ထပ်သောဖိနပ်ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အနုဇာနေယျ၊ခွင့်ပြုတော်မူငြားအံ့လည်းမသိ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နှာနဂရုကာ၊ရေချိုးခြင်း၌ အလေးအမြတ်ပြုကုန်၏။ ဥဒကသုဒ္ဓိကာ၊ ရေဖြင့် စင်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊ ၌။ ဓုဝနှာနံ၊ မပြတ် ရေချိုးပါအံ့သည်ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အနုဇာနေယျ၊ လည်း မသိ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊၌။ ဧဠကစမ္မံ၊ ဆိတ်ကုလား အရေကို လည်းကောင်း။ (သိုးရေသော်လည်း ပေး)။အဇစမ္မံ၊ဆိတ်မြန်မာရေကိုလည်းကောင်း။မိဂစမ္မံ၊သားရေ

ကိုလည်းကောင်း။ စမ္မာနိ၊ တို့ကို။ အတ္ထရဏာနိ၊ ခင်းကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေယျထာပိ ကား။ မဇ္ဈိမေသုဇနပဒေသု၊ မဇ္ဈိမတိုင်း ဇနပုဒ်တို့၌။ ဧရဂူ၊ ပြိန်းဖြင့်ယက်သော သပေါ့တို့ကို လည်းကောင်း။ မောရဂူ၊ မြက်ဖြင့်ယက်သော သပေါ့တို့ကို လည်းကောင်း။ မဇ္ဇာရူ၊ သင်ဖြင့်ယက်သော သပေါ့တို့ကိုလည်းကောင်း ဇန္တုံ၊ ပိတ်တည်မြက်ဖြင့်ယက်သော သပေါ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထရန္တိယထာ၊ ခင်းကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ဧဝံ တထာ၊ လည်းကောင်း။ ပ။ စမ္မာနိ၊ တို့ကို၊ အတ္ထရဏာနိ၊ ခင်းကုန်၏။ (ဧရဂု မြက်သည် အရွက်ကြီးသောကြောင့် ကြမ်း၏။ မောရဂု မြက်သည် နီသောဒေါင်းရှိ၏။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောအတွေ့ရှိ၏။ ဇန္တုမြက်သည် မြအဆင်းနှင့်တူ၏။ အဋ္ဌကထာ)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဝန္တိဒက္ခိဏာပထေ၊ အဝန္တိမည်သော ဒက္ခိဏာပထတိုင်း၌။ (ဂင်္ဂါမြစ်ကြီး၏ တောင်ဘက်၌ဟုလည်းပေး)။ ဧဠကစမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း ။ပ။ စမ္မာနိအတ္ထရဏာနိ၊ သားရေအခင်းတို့ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အနုဇာနေယျ၊ ခွင့်ပြုတော်မူငြားအံ့လည်း မသိ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတ္ထ၊ ဤအဝန္တိတိုင်း၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ နိဿီမဂတာနံ၊ သိမ်ပသို့သွားလေကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသခင်အား။ ဒေမာတိ၊ လှူကုန်၏ဟု။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုသီတင်းသုံးဖော်ရဟန်းတို့သည်။ အာဂန္တွာ။ လာ၍။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣတ္ထန္နာမေဟိ၊ ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒိန္နန္တိ၊ လှူလာကုန်၏ဟု။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နော-အမှာကံ၊ တို့အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ မာ အဟောသီတိ၊ မဖြစ်စေလင့်ဟု။ ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ မအပ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ န သာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စီဝရေ၌။ ပရိယာယံ၊ အပ်သော အမြွက်ပရိယာယ်ကို။ အပ္ပေဝနာမ အာစိက္ခေယျ၊ ကြားတော်မူငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ကြားလော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဒဿိ၊ မှာ

လိုက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပ။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘဂဝါ၊ ဝန်ခံလေ၏။ ပ။ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ အကြင် ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ပ။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပညာပေသိ၊ ခင်း၏။

၂၅၈ ။ ပ။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ သောဏံ၊ ကို။ အဇ္ဈောကာသေ-အာကာပေသို၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘာသိတုံ၊ ရွတ်ခြင်းငှါ။ ဓမ္မော၊ သည်။ တံ တုယှံ၊ သင်၏ညဏ်ကို။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ (ကြားတိုင်းသင်တိုင်းကို ဟောလေဟုလိုသတတ်)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ (ဧဝံ-သဒ္ဒါကား ဤ၌ သမ္ပဋိစ္ဆန အနက်၌ ဖြစ်သတည်း)။ အာယသ္မာ သောဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာနိ၊ ရှစ်ပါးသောဝဂ်ရှိကုန်သော ကာမသုတ် အစရှိသည်တို့ကို။ သရေန၊ ထင်သော အသံဖြင့်။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ပ။ သရဘညပရိယောသာနေ၊ ရွတ်သော အဆုံး၌။ အဗ္ဘာနုမောဒိ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု-သာဓု၊ ကောင်း၏ကောင်း၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိကာနိ၊ ရှစ်ပါးသောဝဂ်ရှိသော ကာမသုတ် အစရှိသည်တို့ကို။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ သုဂ္ဂဟိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သင်အပ်ကုန်၏။ သုမနသိကတာနိ၊ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏။ သူပဓာရိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ ကလျာဏိယာ၊ ဌာန် ကရိုဏ်း စသည် ပြည့်စုံသဖြင့် ကောင်းသော။ ဝါစာယပိ၊ စကားအသံနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းသော။ (လွတ်လွတ်ရွတ်ခြင်းရှိသော သော်လည်းပေး)။ အနေလဂလာယ၊ အပြစ်လည်းမရှိ, လိမ့်လည်းခြင်းလည်း မရှိသော။ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေတတ်သော။ ဝါစာယပိ၊ လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်ကား။ ကတိဝဿောသိ၊ အဘယ်မျှဝါရှိပြီနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ ဧကဝဿော၊

တစ်ဝါရှိပြီ။ ဉတိ၊သို့။ ဒုဝေါစ၊၏။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ တွံ၊သင်ကား။ ကိဿမန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဇဝံ စိရံ၊ ဤသို့မြင့်ရှည်စွာလျှင်။ အ-ကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဉတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား အသက်နှင့် ဝါမတန် ဟူလိုသတည်း။ထိုရောအခါ အရှင်သောဏ အသက်လေးဆယ့်လေးနှစ်ခွဲ ရှိသတတ်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ)။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။မေ-မယာ၊သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ကို။ စိရံ ဒိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်သောမြင်ခြင်းရှိ၏။ အပိစ၊ ထိုသို့ ကြာမြင့်၏ရှင့်။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေသောသူတို့သည်။သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်းကုန်၏။ ဗဟုကိစ္စော၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များသော ပြုဖွယ် ရှိကုန်၏။ ဉတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ အကာသိ၊ ကြီးမှ ရဟန်းပြုသတည်း။ပ။

လောကေ၊လူ၌။ အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊၍။ နိရူပဓိံ၊ ဥပဓိကင်းသော။ ဓမ္မံ၊နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဉတွာ ၍။ (ကြောင့်ဟုလည်းပေး)။ အရိယော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သော သူသည်။ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌။နရမတိ၊ မမွေ့လျော်။ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာသနေ၊ ၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဉတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနံ၊ နှစ်လိုသော ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏။

အထ၊၌။အာယသ္မာ သောဏော၊သည်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားမြတ်သည်။ မံ၊ကို။ ပဋိသမ္မောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏။ အယံ ကာလော၊ ဤယခုအခါ၌ကား။ မေ-မမ၊ အား။ (၏လည်း ပေး)။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ယံ သာသနံ၊ အကြင် သတင်းစကားကို။ ပရိဒသိ၊မှာလိုက်၏။ တံသာသနံ၊ကို။ ဝဇနာယ၊ ကြားလျှောက်ခြင်း၏။ ကာလော၊သည်။အသူ ဘဝေယျ၊ရာ၏။ ဉတိ၊ဤသို့။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဇဝံ ဝဇနံ၊ ကို။ အဇဝေါစ၊၏။ (ဤမှ အထက်ကား ရှေးအတူ) ။ပ။

၂၅၉။ ဘိက္ခဝေါ၊တို့ သမ္မပစ္စန္တိမေသု၊ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ဝိနယဓရပဥ္စမေန၊ဝိနည်းဓိုရ်လျှင် ငါးယောက်မြောက်

ရှိသော။ ဂဏေန၊ ဂိုဏ်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းခံစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဧတသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရစ် ဇနပုဒ်တို့ကား။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ၌။ ဂဇင်္ဂလံ နာမ၊ ဂဇင်္ဂလ အမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံးရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ နိဂမဿ၊ ၏။ ပရေန၊ ပြင်ပမှ။ မဟာသာလာ၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးမှ။ ပရာ၊ ပြင်ပကား။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ ပစ္စန္တရစ် ဇနပုဒ်တို့တည်း။ ဩရတော၊ အတွင်းကား။ မဇ္ဈေ၊ မဇ္ဈိမတိုင်းတည်း။ ပုရတ္ထိမဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ ၌။ သလ္လဝတီ နာမ၊ သော။ နဒီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထို သလ္လဝတီမြစ်မှ။ ပရာ၊ ကား။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ ကား။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ ၌။ သေတကဏ္ဏိကံ နာမ၊ သော။ နိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနိဂုံးမှ။ ပရာ၊ ကား။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ ကား။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ ၌။ ထူနံ နာမ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထို ထူန မည်သော ပုဏ္ဏားရွာမှ။ ပရာ၊ ကား။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ ကား။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ ၌။ ဥသီရဒ္ဓဇော နာမ၊ သော။ ပဗ္ဗတော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဥသီရဒ္ဓဇမည်သော တောင်မှ။ ပရာ၊ ကား။ ပစ္စန္တိမာ ဇနပဒါ၊ တို့တည်း။ ဩရတော၊ ကား။ မဇ္ဈေ၊ တည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧမ ဗန သာသနေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ နိယမဂတာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧမံ စီဝရံ၊ ကို။ ဧတ္တန္တာမဿ၊ အား။ ဒေမာတိ၊ ဟူ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ ဟတ္ထံ၊ သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေး။ တာဝ။ လောက်။ ဂဏနူပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့သော အရေအတွက်သို့ရောက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယာဒိတံ၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို သာယာစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ပဉ္စမော၊ သော။ စမ္မက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

ဥဒ္ဒါနိုး

တသာ၊ ထိုဝတ္ထု၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါနိုးကား။ အသိတိသဟာသိနာ ရော၊ ရှစ်သောင်းသောရွာတို့ကို အစိုးရသော။ မာဂဓောရာဇာ၊ မာဂဓရာဇ်မင်းသည်။ သောဏော၊ သောဏ သေဋ္ဌေးသားသည်။ အာဂန္တတုတိ၊ တည်းဟု။ ပါဟေသိ၊ တမန်လွှတ်၏။ သာဂတော၊ သာဂတထေရ်သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋသို့၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်သို့။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဥတ္တရိံ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ်ဆယ်ပါးထက် လွန်သော တန်ခိုးကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ။ပဗ္ဗဇ္ဇ၊ ရဟန်းပြုလေ၏။ အာရဒ္ဓ၊ အလွန် အားထုတ်၍။ ဘိဇ္ဇိသု၊ ခြေကွဲခဲ့ကုန်၏။ ဝီဏံ-ဝီဏူပမံ၊ စောင်း ဥပမာကို။ ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ (ထည့်)။ ဧကပလာသိကံ၊ တစ်ထပ်သော ဖိနပ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ထည့်)။ နီလပီတာ၊ အလုံးစုံညိုသောဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော ဖိနပ်, ရွှေသော ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ လောဟိတိကာ၊ နီသောဆိုးရည်ဖြင့် တပ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဉ္ဇိဋ္ဌာ၊ မောင်းသော ဆိုးရည်ဖြင့် တပ်သော ဖိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ကဏှမေဝ စ၊ မည်းသောဆိုးရည်ဖြင့် ခွန်းသော ဖိနပ်ကိုလည်း ကောင်း။ ။မဟာရင်္ဂမဟာနာမာ၊ ကင်း, သန်း ကျောက်ကုန်း အဆင်း, ဖက်ရွက်ရော်အဆင်းနှင့်တူသော ဆိုးရည်ဖြင့်တပ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝဒ္ဓိကာ စ၊ ထို ခပ်သိမ်းသော ဆိုးရည် တို့ဖြင့် တပ်သော အသည်း ရှိသော ဖိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိကဒ္ဓိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ခလ္လကာ၊ ဖနောင့်ဖုံး တပ်သော ဖိနပ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုဋပါလိ စ၊ ပန်းသေးခြေထုပ်ကဲ့သို့သလုံးဖုံး ရှိသော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ တူလတိတ္တိရမေဏ္ဍာဇာ၊ လဲဖုံ သွတ်သောဖိနပ်, ခါတောင်ကဲ့သို့ပြောက်သောဖိနပ်, ဆိတ်ကုလား ဦးချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်သော ဖိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ။ ဝိစ္ဆိကာ၊ ကင်းမြီးကောက်လက်မ်ကဲ့သို့ အသည်းတပ်သော ဖိနပ် တို့ကိုလည်းကောင်း။ မောရပိဉ္ဆာ စ၊ ဥဒေါင်းမြီးရင်းဖြင့် ချုပ်

ဧသော ဖိနပ်, ဆန်းကြယ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ သီဟဖဿ ါ၊ ခြင်္သေ့ရေ, ကျားရေတို့ဖြင့် အနားပတ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပိကာ၊ သစ်ရေဖြင့် အနားပတ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဇိနဒ္ဓ ါ၊ သစ်နက်ရေ ဖျံရေတို့ဖြင့် အနား ပတ်သော ဖိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ မဇ္ဇာရီ စ၊ ကြောင်ရေဖြင့် အနားပတ်သော ဖိနပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာဠလူဝပရိက္ခဋ္ဌာ၊ ရှဉ့်နက်ရေ ရှူးရေတို့ဖြင့် အနားပတ်သော ဖိနပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဖဂ္ဂုလိတာ၊ ခြေကွဲသော ရဟန်း။ ဥပါဟနာ၊ ဖိနပ်စီးကုန်လျက်။ စက်မန္တိ၊ ကုန်၏။ ခိလ၊ ဖဝါး၌ အသားထွက်သော အနာ။ အဓောတာ၊ ခြေမဆေးဘဲ ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်သို့တက်ခြင်း။ ခါဏု၊ ခြောင့်သစ်ငုပ်ကို။ အက္ကမန္တိ၊ နင်းမိလေကုန်၏။ ခဋ္ဋခဋ္ဋာ၊ တခုတ်တခုတ် မှုကုန်လျက်၊ စင်္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တာလ၊ ထန်းပတ်ခြေနင်း။ ဝေဠု၊ ဝါးပတ်ခြေနင်း။ တိဏာဒွေဝ၊ မြက်ခြေနင်း။ မုဉ္ဇ၊ ဖြူဆံခြေနင်း။ ပဗ္ဗဇ၊ ပြိန်းမြက်ခြေနင်း။ ဟိန္တာလ၊ သင်းပေါင်း ခြေနင်း။ (ဓနုန်း ခြေနင်း လည်းပေး)။ ကမလ၊ တောင်ကြာခြေနင်း။ (ကမလမည်သော မြက်ခြေနင်းသော်လည်းပေး)။ ကမ္ဗလ၊ ကမ္ဗလာခြေနင်း။ သောဝဏ္ဏ၊ ရွှေခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ရူပိကာ၊ ငွေခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ မဏိ၊ ပတ္တမြားခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝေဠုရိယာ၊ ကြောင်မျက်ရွဲ ခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဖလိကာ၊ ဖန်ခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ ကံသ၊ ကြေးဖြူခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ ကာစာ၊ စဉ့်ခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ တိပု၊ သလွှဲ ပင်ခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ သီသ၊ သလွှဲမည်း ခြေနင်းကို လည်းကောင်း။ တမ္ဗကာ၊ ကြေးနီခြေနင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဂါဝီ၊ နွားမတို့ကို။ အဘိရူဟန္တိ၊ စီးကုန်၏။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဘိရူဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂိလာနော စ၊ နာသောရဟန်းကိုလည်း။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ် ၏။ ပုရိသယုတ္တံ၊ အဖိုကသောယာဉ်။ သိဝိကာ၊ ထမ်းစင်ကို၊

အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သယနာနိ၊ မြင့်သော မြတ်သော အိပ်ရာ နေရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ မဟာစမ္မာ၊ ခြင်္သေ့ သစ် ကျားတို့၏အရေကိုလည်းကောင်း။ ဂေါဠစမ္မေဟိ ဝ-ဂေါဠစမ္မေ၊ နွားရေတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ပါပကော၊ မကောင်းသော ရဟန်းကို။ ဂရဟိတော၊ ၏။ ။ ဂိဟီနံ၊ လူတို့ ဥစ္စာဖြစ်သော သားရေကို။ အဘိနိသီဒိတဗ္ဗံ၊ မှီ၍ နေအပ်၏။ (အိပ်သော်ကား မအပ် ဟူလိုသတည်း)။ ။စမ္မဝဒ္ဓေဟိ၊ သားရေကြိုးတို့ဖြင့်။ ဩဂုမ္ဖိယန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏။ ပဝိသန္တိ၊ ဖိနပ်စီး၍ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကုန်၏။ ဂိလာယနေန၊ နာသော ရဟန်းအား။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ မဟာကစ္စာယနံ၊ ကို။ သောဏော၊ သောဏသည်။ အဝေါစ၊ ပန်လျှောက်၏။ သရေန၊ ထင်သော အသံဖြင့်။ အဋ္ဌဝဂ္ဂိကံ၊ ဝဂ်ရှစ်ပါးရှိသော ကာမသုတ်ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ ။ပဉ္စဟိ၊ ငါးယောက်သော ဂိုဏ်းတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း ခံစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဂဏံ - ဂဏာပိ၊ အထပ်ထပ်သော ဖိနပ်ကို လည်းကောင်း။ ဓုဝသိနာ၊ မပြတ် ရေချိုးခြင်းကို လည်းကောင်း။ စမ္မတ္ထရဏံ၊ သားရေအခင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ တာဝ မဇ္ဈိမံ၊ လက်သို့မရောက်သရွေ့။ (မရောက်မီလည်းပေး)၊ ဂဏာနုပဂံ၊ အမိဋ္ဌာန် လောက်သော အရေအတွက်သို့ ရောက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမေ ပဉ္စဝရေ၊ ဤငါးပါးသော ဆုတို့ကို။ သောဏာစ္စရဿ၊ အား။ နာယကော၊ လူနတ်တို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ပေတတ်သော ဘုရားသည်။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဣမမှိ စမ္မက္ခန္ဓကေ၊ ဤခန္ဓက၌၊ ဂါထာ၊ ဝတ္ထုတို့ကား။ တေသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ့်သုံးပါးတို့တည်း။

စမ္မက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော ပြီးပြီ။

အမှာ

ဤ ခန္ဓက၌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးဦးအံ့၊ အလုံးစုံ ဖြူသောဖိနပ်သည် အကပ္ပိယဖိနပ်ကို ညတ်ရာ၌ မပါသောကြောင့် အပ်သည် ဟူ၍ ယူရန်ရှိ၏၊ ထိုသို့

ရှိသော်လည်း ခုဒ္ဒသိက္ခာအဋ္ဌကထာ၌ မအပ်ဟူ၍ ပြလျက်ရှိသောကြောင့် အလုံးစုံဖြူသော ဖိနပ်ကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်မှ ကုက္ကုစ္စသံသယ ကင်းရာသည်။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်။ မဟာသယနအရာ၌ ပညတ်တော်မူအပ်သော အကပ္ပိယအခင်းတို့တွင် ဂေါနကအခင်းကို စမ္မက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ "ဂေါနကာတိ ဒီဃလောမကော မဟာကောဇဝေါ စတုရင်္ဂုလာဓိ ကိရ တဿ လောမာနိ"ဟူ၍ပြသည်။ ယင်းသို့ ပြသော အရာကို သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ လက်လေးသစ်ထက်အလွန်အမွေးရှည်သော နက်မည်းသော ဂေါနက ကော်ဇောကြီးသည် မအပ်။ လက်လေးသစ် အောက် ယုတ်သော ကော်ဇောသည် အပ်၏။ ဤသို့ ကပ္ပိယ အကပ္ပိယနှစ်ဌာန ပိုင်းခြား၍ ပြသည်။ ဝိမတိဋီကာ၌ကား ထိုကဲ့သို့ မပြ။ လက်လေးသစ်ထက် လွန်လျှင် ဂေါနက, လက်လေးသစ်အောက် ယုတ်လျှင် ဥဒ္ဒလောမိ, ဧကန္တ လောမိဟု အကပ္ပိယအခင်းအရာမှာသာ ပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြရာ၌ သာရတ္ထဒီပနီဆရာသည် ဝမ်းအပြင် ကျောအပြင်သို့ ထွက်သော အမွေးကို ရည်၍ ပြသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီဆရာသည် ခြေရင်းခေါင်းရင်းသို့ ထွက်သော အမွေးကို ရည်၍ ပြသည်။ ဤသို့ ခွဲ၍ ဋီကာနှစ်ရပ် မဆန့်ကျင်အောင် အဓိပ္ပာယ်ယူရမည်။

သာရတ္ထဒီပနီ ဝါဒနှင့် အလားတူလာသော အရာကို ပြဦးအံ့— စီဝရက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝန္တိ ဧတ္ထ ပကတိကောဇဝမေဝ ဝဋ္ဋတိ။ မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝံ န ဝဋ္ဋတီ"ဟူ၍လည်းကောင်း, ၎င်းအဖွင့် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ "မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝန္တိ ဟတ္ထိပိဋ္ဌိသု အတ္ထရိတဗ္ဗတာယ မဟာပိဋ္ဌိယန္တိ၊ လဒ္ဓသာမညံ စတုရင်္ဂုလပုပ္ဖံ" ဟူ၍ လည်းကောင်း လာသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ လက်လေးသစ်အောက်ယုတ်သော ကော်ဇောသည် အပ်၏။ လက်လေးသစ်အပွင့်ရှိသော ကော်ဇောသည် မအပ်ဟု ပြရာ၌ ပုပ္ဖံဟူသော သဒ္ဒါရိပ်ကိုထောက်၍ ဝမ်းအပြင်ကျောအပြင်သို့ထွက်သော အမွေးကို ယူရမည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌ "စတုရင်္ဂုလာဓိကာ

နီတိ ဝုဏ္ဏဏ္ဏာ စတုရင်္ဂုလတော ဟေဋ္ဌာ ဝဋ္ဋတိတိ ဧကေ”ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ “မဟာပိဋ္ဌိယကောဇဝံ နာမ အတိရေကစတုရင်္ဂုလပုပ္ဖံ ကိရ”ဟူ၍လည်းကောင်း။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာတောင်း၌လည်း “စတုရင်္ဂုလာဓိကလောမော ကောဇဝေါ ဂေါနကောတိ ဝုစ္စတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝန္တိ စီဝရက္ခန္ဓကေ ဝုဏ္ဏဏ္ဏာ စတုရင်္ဂုလလောမကံ ပကတိကောဇဝံ ဝဋ္ဋတိ”ဟူ၍ လည်းကောင်း လာသည်။ ဤဋီကာနှစ်ရပ်တို့၌လာသောအရာသည်လည်း ယခင်ရှေး၌ ပြအပ်ပြီးသောစကားနှင့် မကွဲမပြား၊ အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ၌ ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏ ကော်ဇော အရာမှာ ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိကော်ဇောကိုပြခဲ့သည်။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌ ဂေါနကကော်ဇောကိုပင် မဟာပိဋ္ဌိ ကော်ဇောဟု ပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြသော အရာများမှာလည်း ဝမ်းအပြင် ကျောအပြင်သို့ထွက်ခသော အမွေးကိုပင် ယူရမည်။ အရပ်ရပ်လာသော ကျမ်းဂန်တို့ကိုထောက်၍ ဆိုလိုရင်းမှာ ဝမ်းအပြင် ကျောအပြင်သို့ ထွက်သောအမွေးဖြစ်ခဲ့မူ လက်လေးသစ်ကစ၍ အထက်ကိုမအပ်။ လက်လေးသစ်အောက်ယုတ်မူ အပ်၏ ဆိုလိုသည်။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ယူမှ စီဝရက္ခန္ဓက၌ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကောဇဝံ” ဟူ၍ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ကော်ဇောကိုရှာ၍ ရသည်ဟူလို၊ ပြအပ်ပြီးသော အခင်းတို့ကား သန္တတ မဟုတ်၊ ဝါယိမအခင်းတို့တည်း။

* ဝါယိမ-ယူသင့်သည်ကို ပြလတ္တံ့သော ယုတ္တိဖြင့် သိရမည်။ စမ္မက္ခန္ဓကပါဠိတော်၌ ရှေးဦးစွာ လာသော ခြေဖဝါး၌ အမွေးရောက်သော အရှင်သောဏထေရ်သည် ဥဏ္ဏပါဝါရကို လှူခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကြောင့် အကြောင်းနှင့်တူစွာ အကျိုးပေး၍ ခြေဖဝါး၌အမွေးရောက်သည်ဟု စမ္မက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်။ ရင်းအဖွင့် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌ ပါဝါရအရမှာ ဝါယိမကိုပြခဲ့သည်။ ထိုသို့ပြသောအရာကိုထောက်၍ ပြအပ်ပြီးသော အခင်းတို့မှာ ဝါယိမ ယူအပ်ကြောင်းကို သိရမည်။ ကင်္ခါဝိတရဏီ

အဋ္ဌကထာ၌ "ပဏ္ဏတ္တိရဏ္ဍံနာမ ပါဠိ ပါဠိရော ကောဇဝေါတိ ဧတ္တက မေဝ" ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗိဝရဏက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ "ပါဠိ ပါဠိရော တိ သလောမကော ကပ္ပါသာဒိဘေဒေါ" ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ "ကောဇဝန္တိ ဥဏ္ဏာမယော ပါဝါရ, သဒိသော ဟူ၍လည်းကောင်း ပြသောကြောင့် ကပ္ပါသ ပါဝါရ, ကောသေယျ ပါဝါရ, ကောဇဝ ဤ ဝါယိမသုံးပါးသည် အခင်းအချို့နှစ်ပါးနှင့် ဆက်ဆံကြောင်းကို သိအပ်၏။ ။ဥဒ္ဒလောမိ ဧကန္တလောမိ အခင်း၌ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာမှာ တစ်ဘက်တက်သောအမွေးကို ရှေ့နှစ်ဘက်တက်သော အမွေးကို နောက်ထား၍ ဖွင့်၏။ ။သုတ္တန်အဋ္ဌကထာမှာ ထိုကဲ့သို့ မဟုတ် ရှေ့နောက်ပြန်၍ဖွင့်သည်၊ ဤမျှသာ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာနှင့် သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ ထူးသည်။ အမွေးအဆာကို ပြသော အရာမှာ သဘောအဓိပ္ပာယ် မထူး၊ သဒ္ဒပညတ်, အတ္ထပညတ်မျှသာ ထူးသည် ဟု သတိမူ။ ဤတွင် ဂေါနကအခင်း, ဥဒ္ဒလောမိအခင်း, ဧကန္တ လောမိအခင်း သုံးပါးပြီး၏။ ကုဋ္ဋက–အခင်းအရမှာ ဥဒ္ဒလောမိ, ဧကန္တလောမိအခင်းကိုပင် အဓိဋ္ဌာန်၍ ပြသည်။ တစ်ကိုယ်ခြောက် ယောက်သော ကချေသည်တို့ ရပ်၍ကလောက်ခြင်းကြောင့် ကုဋ္ဋက ဟူသော အမည်ထူးကို ရသည်။ ထိုအခင်းမှာ ပမာဏကြီးသည်ကို ပဓာနပြု၍ အကပ္ပိယကိုယူ။ ကုဋ္ဋကအခင်းပြီး၏။ ဗိတ္တက အခင်းမှာ ဗမ္မက္ခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌ "ဗိတ္တကန္တိ ဝါဠရူပစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္ထ ရဏော" ဤမျှသာပြသည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ "ဝါဠရူပစိတြော ဥဏ္ဏာ မယတ္ထရဏောတိ နာနာဝဏ္ဏေဟိ ဥဏ္ဏာမယသုတ္တေဟိ ဘိတ္တိ ဆေဒါဒိဝသေန ဝါယိတွာ ကတပဏ္ဏတ္တရဏော" ဟူ၍ ပြသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွေးချည်တို့ဖြင့် နံရံဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ယက်၍ ပြုအပ်သော အခင်းတည်း။ ဖြတ်သည်ဟူ၍ ဆိုသော အရာမှာ တမျဉ်းကြိုးခတ်သကဲ့သို့ အကြောင်းအရေးထင်အောင် အထူးထူးသော အဆင်းရှိသော သားမွေးတို့ဖြင့် တန်၍တန်၍ ယက်သည်ကို ယူရမည်။ ဤဋီကာ အလိုအားဖြင့် ဒန္တဇပဋ္ဌမက္ခရာ နှ-နှင့် ဝါနဗိတြော

ရှိသင့်သည်။ "စိတ္တကံ ဝါဠစိတြော ဥဏ္ဏာမယတ္တရဏော ဥဏ္ဏာ
ဠေကလောမံ"။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်။ ၎င်းဋီကာ၌လည်း သားမွေး
တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းကို စိတ္တကဟု ပြသည်။ ယင်းသို့
ပြသော အရာမှာ ယခင် ပြအပ်ပြီးသော ဝိမတိဝိနောဒနီနှင့်
အဓိပ္ပါယ်တူ။

ဆရာမြတ်တို့ကား ဝါဠစိတြောပုဒ်၌ ဝါဠ-သဒ္ဒါကို သားမြီး
ဟု ကြံ၍ သားမြီးတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော သားမွေးဖြင့်ပြီးသော
အခင်းဟု ယူတော်မူ၏။ "ဝါဠေန ကတာ ဗီဇနီ ဝါဠဗီနီ" ဟူ၍
အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ပြသည်ကို ယူတော်မူရိပ်ရှိသည်။ ၎င်းတွင် စကား
တစ်ရပ်။ သီလက္ခန်ဋီကာဟောင်း၌ "ဝါနစိတြန္တိ ဘိတ္တိစ္ဆေဒါဒိ
ဝသေန ဝိနနဝိစိတြံ" ဟူ၍ လာသည်။ သီလက္ခန် ဋီကာသစ်၌
"ဝါနစိတြန္တိ ဘိတ္တိစ္ဆေဒါဒိ အာကာရေန ဝါနေန သံသိဗ္ဗနေန
ဝိစိတြံ"ဟူ၍ လာသည်။ သီလက္ခန်ဋီကာဟောင်းအလိုမှာ ဝိမတိ
ဝိနောဒနီနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူ ယူ။ သီလက္ခန်ဋီကာသစ် အလိုမှာ
အကြောင်းအခရေး သဏ္ဌာန် ထင်အောင် ချုပ်သော အားဖြင့်
ဆန်းကြယ်သော အခင်းကိုယူ။ ၎င်းတွင် စကားတစ်ရပ်။ တိက
အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ၌ "စိတ္တကာနိ၊ ရတနစိတြံ ဥဏ္ဏာမယတ္ထ
ရဏံ" ဟူ၍ လာသည်။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း၌လည်း 'ရတန
စိတ္တကံ စိတ္တကံ နံ ဝဒတိ" ဟူ၍ လာသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာဋီကာတို့
အလိုအားဖြင့် ရတနာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်လျှင် စိတ္တကအခင်း ယူရ
မည်။ အဘိဓာန် ဋီကာ၌ ဆန်းကြယ်သော အရုပ်ရှိသော အခင်း
သည် စိတ္တက, ချုပ်သောအားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အရုပ်ရှိသော
အခင်းသည် ဝါနစိတ္တက ၎င်းသို့ နှစ်ဌာန ဝေဖန်၍ ပြသည်။
အရုပ်ရုပ် ပြအပ်သော စိတ္တက အခင်းသည် ဝိနည်းသဘောမှာ
အသာရုပ္ပဖြစ်၍ အကပ္ပိယချည်း ယူရမည်။ ၎င်းတွင် စိတ္တကအခင်း
ပြီး၏။ ကြွင်းသော အခင်းတို့မှာ အနက်ကိုမှီ၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုသိလေ။
အကပ္ပိယ အခင်းအရာမှာ ကျမ်းဂန်တို့၌ များစွာ ပြခဲ့သည်။ ထို

ကျွမ်းဂန်တို့ကိုမှီ၍ ဆရာမြတ်တို့ အဓိပ္ပါယ်ယူကြသော အရာလည်း များစွာရှိသည်၊ ကျမ်းဂန်ပါဠိ ယုတ္တိသဘောကို နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်၍ သင့်ရာကိုမှတ်။

စမ္မက္ခန္ဓက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက

၂၆၀။ ယေန သမယေန၊ ၌။ ဘေသဇ္ဇပညတ္တိကာရဏော၊ ဆေးကို ပညတ်ခြင်း အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ (အနီယတ် ထည့်)။ တေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌ ။ပ။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သာရဒိကေန၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌ဖြစ်သော။ အာဗာဓေန၊ သည်းခြေအနာဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာနံ၊ တွေ့ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပီတာ၊ သောက်အပ်သော။ ယာဂုပိ၊ ယာဂုသည်လည်း။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ အန်၏။ ဘတ္တမ္ပိ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သောဆွမ်းသည်လည်း။ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့အန်သဖြင့်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကိသာ၊ ကြုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တာ၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကိုယ်ရှိကုန်သော။ (တစ်နည်းတုံ) အကြောဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့် ခင်းသော ကိုယ် ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိသေ၊ ကြုံကုန်သော။ လူခေ၊ ခေါင်းပါး ကုန်သော ။ပ။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တေ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတရဟိ၊ ယခု၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကိသာ၊ ကြုံကုန်သနည်း ။ပ။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာရဒိကေန၊ သော။ အာဗာဓေန၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ပ။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌ ။ပ။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ၏၊ တေရှတိ၊ ၌၊ သာရဒိကေန၊ သော၊ အာဗာဓေန၊ ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာနံ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား ။ပ။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တာ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ ဘေသဇ္ဇံ၊ အဘယ်ဆေးကို၊ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား၊ အနုဇာနေယျံ နု ခေါ၊ ခွင့်ပြုတော်မူရအံ့နည်း။ ယံ ဘေသဇ္ဇံ၊ သည်၊ ဘေသဇ္ဇဉ္စေဝ၊ ဆေးလည်း၊ အသဲ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဘေသဇ္ဇသမ္မတဉ္စ၊ ဆေးဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်လည်း။ အသဲ၊ အံ့၊ လောကဿ၊ လူ၏၊ အာဟာရတ္ထဉ္စ၊ အာဟာရအကျိုးကိုလည်း၊ ဖရေယျ-သာဓေယျ၊ ပြီးစေအံ့၊ သြဠာရိကော၊ ရုန့်ရင်းသော၊ အာဟာရော စ၊ သည်လည်း၊ န စ ပညာယေယျ၊ မထင်အံ့၊ တံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို၊ အနုဇာနေယျံ၊ ခွင့်ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ၏၊ အထ ခေါ၊ ၌၊ ဘဂဝတော၊ အား၊ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ မည်ကုန်၏၊ ဣဒံ ဣမာနိ၊ ဤဆေးတို့သည်၊ သေယျထာ ကတမာနိ၊ ဟူမူကား၊ သပ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း ။ပ။ ဘေသဇ္ဇာနိ စေဝ၊ မည်ကုန်၏ ။ပ။ ယံ နူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်၊ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဣမာနိ ပဉ္စဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍၊ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ဘုဉ်းပေးစိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနေယျံ၊ ငါခွင့်ပြုတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ပ။

၂၆၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တာနိ ပဉ္စ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍၊ ကာလေ၊ ၌။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုဉ်းပေးကုန်၏။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပါကတိကာ၊ ပြကတေ့ ဘုဉ်းပေးမြဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိပိ တာနိ လူခဘောဇနာနိ၊ အကြွင်းကြွမ်းသော ဘောဇဉ်တို့ကိုလည်း။ နစ္ဆာဒေန္တိ၊ မကြေစေနိုင်ကုန်၊ သေနေသိတာနိ၊ သိမ်မွေ့သော ဘောဇဉ်တို့သော်ကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာရဒိကေန၊ တန်ဆောင်

မုန်းလအခါ၌ဖြစ်သော။ ဘေနေဝ အာဗာဓေန၊ ထိုသည်းခြေအနာဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမိနာစ ဘတ္တာစ္ဆာဒကေန၊ ဤအစာမကြေတတ်သဖြင့် လည်းကောင်း။ တဒုဘယေန၊ ဖြင့်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျော သော၊ လွန်စွာ။ ကိသာ၊ ကြုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာနိ ပဉ္စ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ကာလေ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝိကာလေပိ၊ ညဉ့် အခါ၌လည်း။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၂။ ။ပ။ ဝသေဟိ၊ ဆီကြည်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အစ္ဆဝသံ၊ ဝံဆီကို လည်းကောင်း။ မစ္ဆဝသံ၊ ငါးဆီကိုလည်းကောင်း။ သုသုကာဝသံ၊ လင်းပိုင်ဆီကို လည်းကောင်း။ (သုသုမာရဝသံ ဟုလည်း ရှိ၏။ မိကျောင်းဆီကိုလည်းကောင်းပေး)။ သူကရဝသံ၊ ဝက်ဆီကိုလည်းကောင်း။ ဂဒြဘဝသံ၊ မြည်းဆီကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ နိပက္ကံ၊ ချက်အပ်။ ကာလေ၊ ၌။ သံသဋ္ဌံ၊ စစ်အပ်။ တေလပရိဘောဂေန၊ ဆီ၏သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၍။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါမှ။ နိပက္ကံ၊ ချက်အပ်။ ဝိကာလေ၊ ၌။ သံသဋ္ဌံ၊ စစ်အပ်။ တံဝသာတေလံ၊ ထိုဆီကြည်ကို။ စေပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အကပ်ခံ၍ဘုဉ်းပေးငြားအံ့။ တိဏ္ဏံ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော။ ဒုက္ကဋာနံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပဋိဂ္ဂဟိတဒုက္ကဋ်၊ နိပက္ကဒုက္ကဋ်၊ ပရိဘုဉ္ဇနဒုက္ကဋ် ဤသုံးပါးတို့ကို "တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနံ" ဟုသတည်း။ ဤ ဒုက္ကဋ်သုံးပါးကို ဝိနယဒုက္ကဋ်၌ သွင်း)။ပ။ ကာလေ၊ နံနက်၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အပ်။ ဝိကာလေ၊ ၌။ နိပက္ကံ၊ ချက်အပ်။ ဝိကာလေ၊ ၌။ သံသဋ္ဌံ၊ စစ်အပ်။ တံ ဝသံ၊ ထိုဆီကြည်ကို။ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။ ဒွိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ကဋာနံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဤ၌ ဝိကာလနိပက္က, ဝိကာလသံသဋ္ဌ
အင်္ဂါနှစ်ပါး) ။ပ။ကာလေ၊နံနက်၌။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ့။ ကာလေ၊ ၌။
နိပက္ကံ၊ အံ့။ ဝိကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊အံ့။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အာပတ္တိ
အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤကား ဝိကာလေ သံသဋ္ဌ
ဟူသောအင်္ဂါတစ်ပါးသာ)။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ့။ ကာလေ၊၌။ နိပက္ကံ၊ အံ့။ ကာလေ၊၌။ သံသဋ္ဌံ၊ အံ့။
တံ ဝသာတေလံ၊ ကို။ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်
မသင့်။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂိလာနာနံ၊ ကုန်သော။
ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ မူလေဟိ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊
ဆေးတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊
အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
မူလာနိ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊တို့ကို။အနုဇာနာမိ၊
၏။ ဟလိဒ္ဒိံ၊ နနွင်း။ (ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းကို ဆောင်
တတ်သော အမြစ်ဟုလည်း ပေး)။ သိင်္ဂိဝေရံ၊ ချင်းစိမ်း။ ဝစံ၊
လင်းနေ။ ဝစတ္တံ၊ ဆိပ်ဖူး။ အတိဝိသံ၊ မိဝုတ်။ ကဋုကရောဟိဏိံ၊
ကုလားဆောင်းမေးခါး။ ဥသီရံ၊ ပန်းရင်း။ ဘဒ္ဒမုတ္တကံ၊ နွားမြေ
ရှင်း။ အညာနိပိ၊ ထိုမှတစ်ပါးကုန်သည်း။မူလနိ၊ အမြစ် ဖြစ်ကုန်
သော။ ယာနိ ဝါပန ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ခါဒနီယေ၊ ၌။ ခါဒနီ
ယတ္ထံ၊ ခဲဖွယ်အကျိုးကို။ နေဝ ဖရန္တိ–န သာဓေန္တိ၊ မပြီးစေတတ်
ကုန်။ပ။ တာနိ မူလဘေသဇ္ဇာနိ၊ ထို အမြစ်ဖြစ်သော ဆေးတို့ကို။
ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊အကပ်ခံ၍။ယာဝဇီဝံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ပရိဟရိတုံ၊
ဆောင်စိမ့်သောငှါ။ ပစ္စယေ၊ အနာ ဟူသော အကြောင်းသည်။
သတိ၊ သော်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပစ္စယေ၊သည်။
အသတိ၊ မရှိဘဲ။ ပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။အာပတ္တိ-
အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂိလာနာနံ၊ကုန်သော။
ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ မူလေဟိ၊ အမြစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ-
ပိဋ္ဌေဟိ၊ ဆေးမှုန့်ညက်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိသဒံ၊ ကျောက်ပျဉ်ကို လည်းကောင်း။ နိသဒပေါတံ၊ ကျောက်သားကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ (ထည့်)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ကသာဝေဟိ၊ အဖန်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထော အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ နိမ္ဗကသာဝံ၊ တမာဖန်။ ကုဋဇကသာဝံ၊ လက်ထုတ်ဖန်။ ဖဂ္ဂဝကသာဝံ၊ ချွေးတောက်ဖန်။ ကုဋဇကသာဝံ၊ သင်းဝင်ဖန်။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဏ္ဏေဟိ၊ အရွက် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထော။ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ နိမ္ဗပဏ္ဏံ၊ တမာရွက်။ ကုဋဇပဏ္ဏံ၊ လက်ထုတ်ရွက်။ ပဋောလပဏ္ဏံ၊ မြူးတားရွက်။ သုလသိပဏ္ဏံ၊ ရှုံးရွက်။ ကပ္ပါသ-ပဏ္ဏံ၊ ဝါရွက် ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ပ။ ဗိဠင်္ဂံ၊ အိပ်မွှေသီး။ ပိပ္ပလိံ၊ ပိတ်ချင်းသီး။ မရိစံ၊ ငရုတ်။ ဟရိဋကံ၊ သဖန်းခါး။ ဝိဘေဒကံ၊ သစ်ဆိမ့်။ အာမလကံ၊ သျှိသျှား။ ကောဋ္ဌဖလံ၊ သမင်စာသီး။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ပ။ ဇတူဟိ၊ အစေးဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဟိင်္ဂုံ၊ ဟိန်းခိုစစ်။ ဟိင်္ဂုဇတုံ၊ ဟိန်းခိုစေး။ ဟိင်္ဂုသိပါဋိကံ၊ ဟိန်းခိုလွှာ။ တကံ၊ ချိပ်။ တကပတ္တိံ၊ ချိပ်နှစ်။ တကပဏ္ဏိံ၊ ချိပ်လွှာ။ သဇ္ဇုလသံ၊ ပွဲလျက် ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ပ။ လောဏေဟိ၊ ဆားဖြစ်ကုန်သော။ (ငန်ကုန်သော ဟူလည်းပေး)။ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာနား၌ ပေါက်သောဆား။ ကာလလောဏံ၊ ပုတ်ဆား။ သိန္ဓဝံ၊ သိန္ဓော။ ဥဗ္ဘိဒံ၊ ဆဝရဇာ မည်သောဆား။ (မြေမှအညွန့်ထွက်သောဆားပေါက်ဆား၊ ဆပ်ပြာ ဟူလိုသည်။ အဋ္ဌကထာအလို။ ဋီကာ၌ကား။ ပန်းရင်းဖြင့်ပြီးသော ဆားဟု ဆို၏)။ ဗိလံ၊

ချက်ဆား ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ–အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မတော ဗေလဋ္ဌသီသဿ၊ အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသအား၊ ထုလ္လကစ္ဆာဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဗေလဋ္ဌသီသ၏။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ လသိကာယ၊ အစေးဖြင့်။ ကာယေ၊ ၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ငြိကပ်ကုန်၏။ တာနိ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။ တေမေတွာ၊ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍ဆွတ်၍။ အပကဍ္ဎန္တိ၊ ခွာကုန်၏။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ၊ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဍုဝါ၊ ယားသောအနာသည်လည်းကောင်း။ ပိဠကာ ဝါ၊ အိုင်းအနာသည် လည်းကောင်း။ အဿာဝေါ ဝါ၊ အရည်ရွဲယိုသောအနာသည် လည်းကောင်း။ ထုလ္လကစ္ဆု ဝါ အာဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည် လည်းကောင်း။ အဿ၊ အား။ ကာယော ဝါ၊ ကိုယ်သည်မူလည်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ စုဏ္ဏာနိ၊ အမှုန့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဂိလာနဿ၊ အနာမရှိသောရဟန်းအား။ ဆကဏံ၊ နွားချေးခြောက်ကိုလည်းကောင်း။ မတ္တိကံ၊ မြေခဲကိုလည်းကောင်း။ ရဇနနိပ္ပက္ကံ၊ ဆိုးရည်ကျိုဖတ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤကားရေချိုးသောအခါကသယ်မှုန့်အလိုငှါတည်း) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒုက္ခလံ ဆုံကိုလည်းကောင်း။ မုသလံ၊ ကျည်ပွေ့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စာလိတေဟိ၊ ဆင်းအပ်ကုန်သော။ စုဏ္ဏေဟိ ဘေသဇ္ဇေဟိ၊ ဆေးမှုန့်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စုဏ္ဏစာလိနိံ၊ ဆင်းအပ်သောအမှုန့်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သဏှေဟိ၊ သိမ်မွေ့သော ဆေးမှုန့်တို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဒုဿစာလိနိံ၊ ပုဆိုးဖြင့်ဆင်းစိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။

။ပ။ အမနုဿိကာဗာဓော၊ ဘီလူးဖမ်းသော အနာသည်။ ဟောတိ၊
၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဥပဇ္ဈာယာ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သော။ အာစရိယု
ပဇ္ဈာယာ၊ တို့သည်။ အရောဂံ၊ အနာမရှိခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ နာ
သက္ကိံသု၊ ကုန်။ ခွေသော ဘိက္ခု၊ သည်။ သူကရသူနံ၊ ဝက်ထိုးသည်တို့
ရောင်းသော အိမ်ဈေးသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အာမကမံသံ၊ သားစိမ်းကို။
ခါဒိ၊ စားလေ၏။ အာမကလောဟိတံ၊ သွေးစိမ်းကို။ ပိဝိ၊ သောက်၏။
တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သော အမနုဿိကာဗာဓော၊ ထိုဘီလူးဖမ်း
သောအနာသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်း၏။ (အသားစိမ်း သွေးစိမ်းကို
ရဟန်း၊ မခဲ မသောက်၊ ဘီလူးခံ၍ သောက်၍ သွားသောကြောင့်
အနာငြိမ်းသည်။ အဋ္ဌကထာ) ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမနုဿိကာ
ဗာဓေ၊ ဘီလူးဖမ်းသော အနာရှိလတ်သော်။ အာမကမံသံ၊
သားစိမ်းကို။ အာမကလောဟိတံ၊ သွေးစိမ်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊ သော။
ဘိက္ခုနော၊ အား။ စက္ခုရောဂါဗာဓော၊ မျက်စိနာ နှိပ်စက်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ ဥစ္စာရမ္ပိ၊ ကျင်ကြီး
သွားရာသို့လည်းကောင်း။ ပဿာဝမ္ပိ၊ ကျင်ငယ်သွားရာသို့လည်း
ကောင်း။ နိက္ခာမေန္တိ၊ ထွက်စေကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဉ္ဇနံ၊
မျက်စဉ်းကို။ (မျက်စဉ်းသာမည)။ ကာဠဉ္ဇနံ၊ မည်းသော မျက်စဉ်း
ကိုလည်းကောင်း။ ရသဉ္ဇနံ၊ အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့်ဖော်သော
မျက်စဉ်းကို လည်းကောင်း။ သောတဉ္ဇနံ၊ ရေအလျဉ်ခံ၍ပြုသော
မျက်စဉ်းကို လည်းကောင်း။ ဂေရုကံ၊ ဂေမျက်စဉ်းကို လည်း
ကောင်း။ ကပလ္လံ၊ မင်သေမျက်စဉ်းကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ အဉ္ဇနူပပိသနေဟိ၊ မျက်စဉ်းကြိတ်စရာ အမှုန့်တို့ဖြင့်။ (မျက်စဉ်း
ကြိတ်စရာ အရည်တို့ဖြင့် သော်လည်းပေး)။ အတ္ထော၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးကို လည်းကောင်း။
တဂ္ဂရံ၊ တောင်ဇလပ်ကို လည်းကောင်း။ ကာဠာနုသာရိယံ၊
အကျော်ကိုလည်းကောင်း။ တာလီသံ၊ ကရမက်ကိုလည်းကောင်း။
ဘဒ္ဒမုတ္တကံ၊ နွားမြေရင်းကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပိဋ္ဌာနိ အဥ္စနာနိ၊ မျက်စဉ်းမှုန့်ညက်
တို့ကို။ စရုကေသုပိ၊ ခွက်ငယ်တို့၌လည်းကောင်း။ သရာဝကေသုပိ၊
အိုးဖုံး ခွက်ငယ်တို့၌ လည်းကောင်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ထားကုန်လတ်
သော်။ တိဏစုဏ္ဏေဟိပိ၊ မြက်မှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပံသုကေ
ဟိပိ၊ မြေမှုန့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဩကိရိယန္တိ၊ ပြွမ်းခဲ့ကုန်၏။ ပ။
အဥ္စနိံ၊ မျက်စဉ်းကျည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမ
ယေန၊ ၌။ ဥစ္စာဝစာ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ် ကုန်သော။ အဥ္စနိယော၊
မျက်စဉ်းကျည်တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်
ပြီးသော မျက်စဉ်းကျည်ကိုလည်းကောင်း။ ရူပိယမယံ၊ ငွေဖြင့်ပြီး
သော မျက်စဉ်းကျည်ကို လည်းကောင်း။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဋ္ဌိမယံ၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသော မျက်စဉ်းကျည်ကိုလည်း
ကောင်း ။ပ။ ဇတုမယံ၊ ချိပ်ဖြင့်ပြီးသော မျက်စဉ်းကျည်ကို လည်း
ကောင်း ။ပ။ သင်္ခနာဘိမယံ၊ ခရုသင်းချက်ဖြင့်ပြီးသော မျက်စဉ်း
ကျည်ကိုလည်းကောင်း။အနုဇာနာမိ၊၏။တေနခေါပနသမယေန၊
၌။အဥ္စနီ၊မျက်စဉ်းကျည်တို့သည်။အပါရုတာ၊အပိတ်မရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဩကိရိယန္တိ၊ ပြွမ်းခဲ့ကုန်၏။ ။ပ။ အပိဓာနံ၊
အပိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်သည်။ နိပတတိ၊
ကျခဲ့၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတ္တကေန၊ ချည်ဖြင့်။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ အဥ္စနိ
ယာ၊ ကျည်၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဥ္စနီ၊ကျည်သည်။
နိပတတိ၊ခဲ့၏။ သုတ္တကေန၊ချည်ဖြင့်။ သိဗ္ဗေတုံ၊ ချုပ်စိမ့်သောငှါ။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အင်္ဂုလိယာ၊
လက်ချောင်းဖြင့်။ အဥ္စန္တိ၊ စဉ်းကုန်၏။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့သည်။
ဒုက္ခာနိ၊ ကျင်နာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ အဥ္စနိသလာကံ၊
မျက်စဉ်းတံကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။
ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ၊ ကြီးကြီး
ငယ်ငယ်ကုန်သော။အဥ္စနိသလာကာ၊မျက်စဉ်းတံတို့ကို။ဓာရေန္တိ၊
ဆောင်ကုန်၏ ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။
ဟောတိ၊၏။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အဥ္စနိသလာကာ၊

မျက်စဉ်းတံသည်။ ဘုဉ္ဇိယံ၊ ၌။ ပတိတာ၊ ကျလတ်သော်။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ သလာကဌာနိယံ၊ မျက်စဉ်းတံထည့်စရာကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဉ္ဇနိမ္ပိ၊ မျက်စဉ်းကိုလည်းကောင်း။ အဉ္ဇနိသလာကမ္ပိ၊ မျက်စဉ်းတံကိုလည်းကောင်း။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ပရိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ပ။အဉ္ဇနိထဝိကံ၊ မျက်စဉ်းကျည် ထည့်စရာ အိတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အံသဗဒ္ဓကော၊ ပခုံးလွယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မရှိ။ (အလွယ် မရှိ ဟူလိုသတ...)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အံသဗဒ္ဓကံ၊ အလွယ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗန္ဓနသုတ္တကံ၊ အလွယ်ဖွဲ့စရာ ချည်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ပိလိန္ဒဝစ္ဆဿ၊ အရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆ၏။ သီသာဘိတာပေါ၊ ဦးယဉ်း အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ မုဒ္ဓနိ တေလကံ၊ ဦးခေါင်းသုတ်စရာ ဆီကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ နက္ခမနိယော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ (လွတ်နိုင်ခဲသည် ဟူလည်း ပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာခေါင်းနှတ်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နတ္ထု၊ နှတ်ရည်သည်။ ဂဠတိ၊ လျှောခဲ့၏။ နတ္ထုကရဏိံ၊ နှတ်တံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ နတ္ထုံ ဝိသမံ နှတ်တံ ဓာစ်ခုတည်းသည်။ အာသိဉ္စန္တိ၊ ပိတ်ခဲ့ကုန်၏။ ယမကနတ္ထုကရဏိံ၊ နှစ်မြွာသော နှတ်တံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နက္ခမယော၊ သည်းမခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဓူမံ ပါတုံ၊ အခိုးသောက်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တညေဝ ဝဋ္ဋိံ၊ ယိုဆေးလုံးကိုပင်လျှင်။ အာလိမ္ပေတွာ၊ ခံတွင်းသို့ လျှို၍။ ပိဝန္တိ၊ သောက်ကုန်၏။ ကဏ္ဍံ၊ လည်ချောင်းသည်။ ဒဟတိ၊ လောင်ခဲ့၏။ ဓူမနေတ္တံ၊ အခိုးသောက်စရာပန်းတူကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော၊ ဓူမနေတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ သမ္ဘာဘိမယံ၊ ကို။- အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဓူမ

နေ့ဗ္ဗာနိ၊ အခိုးသောက်စရာ ပန်းတူတို့သည်။ အပရိုတာနိ၊
အပိတ် မရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဏကာ၊ ပိုးတို့သည်။
ပပိသန္တိ၊ ကုန်၏။ အပိဓာနံ၊ အပိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန
ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရူမနေ့ဗ္ဗာနိ၊ တို့ကို။
ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ပရိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ရူမနေ့ဗ္ဗထဝိကံ၊ အခိုး
သောက်သော ပန်းတူ ထည့်စရာ အိတ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
ဧကတော၊ တဘက်မှ ဃံသိယန္တိ၊ ပွတ်ခဲ့ကုန်၏။ ယမကထဝိကံ၊
အစုံသော အိတ်မြွာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အံသဗဒ္ဓကော၊ ပခုန်း
လွယ်စရာ အနွယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မရှိ။ အံသဗဒ္ဓကံ၊ ပခုန်း
လွယ်စရာ အနွယ်ကို လည်းကောင်း။ ဗန္ဓနသုတ္တကံ၊ အနွယ်နှင့်
အိတ်ကို ဖွဲ့ရာချည်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ပိလိန္ဒ
ဝစ္ဆဿ၊ အား။ ဝါတာဗာဓော၊ လေအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစိတဗ္ဗံ၊ ချက်အပ်
၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏ ။ပ။ တေလပါကံ၊ ဆေးဖြင့်
ချက်သောဆီကို။ (ဆီချက်ကိုသော်လည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊
၏။ တသ္မိံ ခေါ ပန တေလပါကေ၊ ထိုဆီချက်၌။မဇ္ဇံ၊ သေကို၊ ပက္ခိ
ပိတဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေလပါကေ၊ ၌။
မဇ္ဇံ၊ သေကို။ ပက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမ
ယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတိခိတ္တမဇ္ဇာနိ၊ အလွန်
များသော သေတို့ဖြင့် ထည့်အပ်ကုန်သော။ တေလာနိ၊ တို့ကို။
ပစန္တိ၊ ချက်ကုန်၏။တာနိ စ တေလာနိ၊တို့ကို။ပိဝိတွာ၊သောက်၍။
မဇ္ဇန္တိ၊ ယစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိခိတ္တမဇ္ဇံ၊ အလွန်များစွာ
ထည့်သော သေရှိသော။ တေလံ၊ ကို။ န ပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်။
။ပ။ယထာ မဇ္ဇဿ၊ ပါဠိအလျှောက်။ကာရေတဗ္ဗော၊၏။(ပါစိတ်
ဟူလိုသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မိံ တေလပါကေ၊ အကြင်
ဆီချက်၌။ မဇ္ဇဿ၊ သေ၏။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။န ပညာယတိ၊
မထင်။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်လည်း။ န ပညာယတိ မထင်။ ဧဝရူပံ၊

သော။မဋ္ဌပက္ကိတ္တံ၊ သေဖြင့်ယည့်အပ်သော။ တေလံ၊ဆီကို။ပါတုံ၊ သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ဈ၏ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ထို့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဗဟုံ၊ စွာ။ အတိခိတ္တမဇ္ဇံ၊ သော။ တေလံ ပက္ကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ကိုယ်လက်သုတ်စရာကို။အဓိဋ္ဌာတုံ၊ဆောက်တည်စိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မတော ပိလိန္ဒဝစ္ဆဿ၊ အား။ ဗဟုတရံ၊ စွာ။ တေလပက္ကံ၊ သည် ဟောတိ၊ ၏။ တေလဘာဇနံ၊ ဆီထည့်စရာသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တီဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ တုမ္ဗာနိ၊ ဆီကျည်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ လောဟတုမ္ဗံ၊ ကြေးနီ ကြေးဖြူစင်တို့ဖြင့်ပြီးသော ကျည်ကို လည်းကောင်း၊ ကဋ္ဌတုမ္ဗံ၊သစ်ကျည်ကိုလည်းကောင်း။ဖလတုမ္ဗံ၊ သစ်သီးကျည်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ အင်္ဂဝါတော၊လက်ချောင်းခြေချောင်းတို့၌ ဖြစ်သော လေသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ သေဒကမ္မံ၊ မီးစရုံး စေ့သော အမှုကို အနုဇာနာမိ။၏။ပ။နက္ခမနိယော၊ သည်းမခံနိုင်သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။သမ္ဘာရသေဒံ၊အထူးထူးသော ဆေးတို့ဖြင့် စရုံးခြင်းကို။ အနုဇာနာမိ၏ ။ပ။ မဟာသေဒံ၊ တွင်းကြီး၌ သူလောက်ထူး၍ စရုံးခြင်းကို။အနုဇာနာမိ၏ ။ပ။ ဘင်္ဂေါဒကံ၊အထူးထူးသောသစ်ရွက်တို့ဖြင့် စရုံးခြင်းကို။ပ။ဥဒကကောဋ္ဌကံ၊ရေလှောင်အိုးစရည်းကြီး၌ရေနွေးထည့်၍စရုံးခြင်းကို။အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ပ။ ပဗ္ဗဝါတော အဆစ်ကိုက်ခဲသော လေအနာသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။လောဟိတံ၊သွေးကို။မောစေတုံ၊စုပ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၏ ။ပ။ လောဟိတံမောစေတွာ၊သွေးစုပ်၍။ ဝိသာဏေန၊သားချိုဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊သွေးယူစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ပ။ ပါဒါ၊ ခြေဖဝါးတို့သည်။ ဖလိတာ၊ ပပ်ကုန်သည်။ (ကွဲကုန်သည်ဟုလည်းပေး)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါဒဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ခြေပပ်သုတ် ဆေးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ နက္ခမနိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဇ္ဇံ၊ အုန်းသီး စသည်တို့၌ အထူးထူးသော ဆေးထည့်သောသေကို။ အဘိသင်္ခရိတုံ၊စီရင်စိမ့်

သော ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ။ ဂဏ္ဍာ ဗာဓော၊ ယားယံသော အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္ထကမ္မံ၊ သွေးထုတ်အမှုကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကသာဝေါဒကေန၊ ဖန်ရည်ဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ကသာဝေါဒကံ၊ ဖန်ရည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တိလကက္ကေန၊ ဆီထွေးဖြင့်။ (နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် သော်လည်းပေး)။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တိလကက္ကံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကဗဠိကာယ၊ အမာလွှမ်းဆေးဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ကဗဠိကံ၊ အမာအုပ်စရာဆေးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝဏဗန္ဓနေန စောဠေန၊ အမာစည်းစရာပုဆိုးဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဝဏော၊ အမာသည်။ ကဏ္ဍုဝတိ၊ ယား၏။ ။ ပ။ သာသပကုဋ္ဋေန၊ မုန်ညင်းမှုန့်ညက်ဖြင့်။ ဖောသိတုံ၊ ဖြူးစိမ့်သော ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝဏော၊ သည်။ ကိလိဇ္ဇိတ္ထ၊ ဖြုံးရုံးရှိခဲ့၏။ ပ။ ဓူမံ၊ အခိုးကို။ ကာတုံ၊ ခံစိမ့်သော ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝဏမံသံ၊ အမာ၌ အသားသည်။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ မယ့်နကဲ့သို့တက်၏။ ပ။ လောဏသက္ခရိကာယ၊ သင်တုန်းဖြင့်။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်စိမ့်သော ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝဏော၊ အမာသည်။ န ရုဟတိ၊ အသားမတက်လို။ ပ။ ဝဏတေလံ၊ အမာသုတ်စရာဆီကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေလံ၊ တင်သောဆီသည်။ ဂဠတိ၊ လျှော့ခဲ့၏။ ပ။ ဝိကာသိကံ၊ ဆီးတားပိမ့်သော ပုဆိုးကြမ်းကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝဏပ္ပဋိကမ္မံ၊ အမာကုသော ဆေးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၆၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အဟိနာ၊ မြွေသည်။ ဒဋ္ဌော၊ ခဲအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော၊ မဟာဝိကဋာနိ၊ ဆေးကြီးတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးလည်းကောင်း။ (ဂူထံ၌ ထမှာ ဒန္တဇ ဒုတိယက္ခရာ။ ဏွာဒိမောဂ္ဂလ္လာန်)။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်လည်းကောင်း။ ဆာရိကံ၊ ပြာလည်းကောင်း။ မတ္တိကံ၊ မြေလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ စတ္တာရိ မဟာဝိကဋာနိ၊ ဤဆေးကြီးလေးပါးတို့ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သော ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ

တာ၊ အကပ်မခံကုန်ဘဲ။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ အပ်မည်လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ နု ခေါ၊ အကပ်ခံအပ်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ ပ။ ကပ္ပိယကာရကော၊ အပ်သည်ကို ပြုပေတတ်သော လူ သာမဏေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဋိဂ္ဂဟာပေတုံ၊ ကပ်စိမ့်သောငှါ။ ကပ္ပိယကာရကေ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သာမံ၊ မိမိအလိုလို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပီတံ၊ သောက်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ပါယေတုံ၊ သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ ပ။ ယံ ဂူထံ၊ အကြင်ကြီးကို။ ကရောန္တော၊ သွားသော ရဟန်းသည်။ (သွားလတ်သော်ဟုလည်းပေး)။ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ ခံအံ့။ သွေဝ·သော ဧဝ၊ ထိုခံခြင်းသည်လျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ အကပ်ခံသည်ကို။ ကတော၊ ပြုသည်ပင် မည်၏။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ န ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗော၊ အကပ်မခံအပ်။

၂၆၉။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ။ ဃရဒိန္နကာဗာဓော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို ပြုစိမ့်သောငှာ အိမ်ရှင်မိန်းမပေးသော ဆေးကြောင့် ဖြစ်သောအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ ပ။ သီတာလောဠိံ၊ ထွန်သွား၌ကပ်သောမြေကို။ ပါယေတုံ၊ ရေဖျော်၍ သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ ပ။ ဒုဋ္ဌဂဟဏိကော၊ ဝမ်းမီးပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ ပ။ အာမိသခါရံ၊ ထမင်းခြောက်ကို မီးဖုတ်၍ စစ်သော ပြာရည်ကို။ ပါယေတုံ၊ သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ ပ။ ပဏ္ဍုရောဂါဗာဓော၊ ဖျော့တော့ ကြိုသော အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ ပ၊ ဂေါမုတ္တဟရီတကံ၊ နွားကျင်ငယ်ဖြင့် စိမ်သော သဖန်းခါးရေကို။ ပါယေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌ ။ ပ။ ဆဝိဒေါသာဗာဓော၊ နူစွပ်အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဂန္ဓာလေပံ၊ နံ့သာဖြင့် လိမ်းကျံခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ သမယေန၊ ၌ ။ ပ။ အဘိသန္နကာ

ယော၊ သလိပ်ပြောသော ကိုယ်ရှိသည်။ (ဒေါသ ပြောသောကိုယ်
ရှိသည် ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဝိရေစနံ၊ဝမ်းလျှော်ဆေး
ကို။ ပါတုံ၊သောက်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။အစ္ဆကဉ္ဇိယာ၊
ရက်သန်းရေဖြင့်။ အတ္ထော၊သည်။ဟောတိ၊၏။(ရက်သန်းရေ-ဖျော
သည်ကား ဆန်ဆေးရည်ဖြင့်တည်သော ပအုံးရေကြည်တည်း)
။ပ။အကဋယူသေန၊ မစစ်သော ပဲနောက်ရည်ဖြင့်။ အတ္ထော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ကဋာကဋေန၊ အတန်ငယ် စစ်သော
ပဲနောက်ရေဖြင့်။အတ္ထော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ပဋိစ္ဆာဒနီယေန၊
ဟင်းမျိုးရေဖြင့်။ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ပဋိစ္ဆာဒနီယံ၊ကို။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။အာမန္တေသိ၊၏။

၂၇၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ၊သော။ပိလိန္ဒ
ဝစ္ဆော၊ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်သည်။ လေဏံ၊ဥမင်ကို။ ကာတုကာမော၊
ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ပဗ္ဘာရံ၊တောင်ဝှမ်းကို။ သောဓာ
ပေတိ၊ သုတ်သင်စေ၏။ အထ ခေါ၊၌။ မာဂဓော၊သော။ သေနိ
ယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော၊သော။ ရာဇာ၊သည်။ ယေန၊ ၌ ။ပ။
နိသိဒိ၊၏။ပ။ ဧတံ ဝစနံ၊ကို။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာရာပေတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊
၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။လေဏံ၊ကို။ကာတုကာမော၊၍။ပဗ္ဘာရံ၊
ကို။ သောဓာပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အယျော၊
သည်။ (အားဟုလည်းပေး)။အာရာမိကေန၊ အာရာမ်စောင့်ဖြင့်။
(ကို ဟုလည်းပေး)။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာရာမိကံ၊ အာရာမ်စောင့်ကို။အနုဇာ
နာမိ၊၏ ။ပ။ အာရာမိကံ၊ ကို။ ပဋိသုဏိတွာ၊ လှူအံ့ဟု ဝန်ခံ၍။
ဝိဿရိတွာ၊ မေ့ခဲ့၍။ စိရေန၊ကြာမြင့်မှ။ သတိံ၊ကို။ပဋိလဘိတွာ၊
ရ၍။သဗ္ဗတ္ထကံ၊ခပ်သိမ်းသော မင်း၏အကျိုးစီးပွားကို စီရင်သော။
အညတရံ၊တစ်ယောက်သော။မဟာမတ္တံ၊အမတ်ကြီးကို။အမန္တေ
သိ၊၏။ ဘဏေ၊ အချင်း။ မယာ၊ သည်။ အယျဿ၊ သခင် ပိလိန္ဒ
ဝစ္ဆအား။ယော အာရာမိကော၊အကြင်အာရာမ်စောင့်ကို။ပဋိဿု

တော၊ ဝန်ခံ၏။ သော အရာမိကော၊ ကိုးဒိန္နော၊ ငါ လှူပြီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ ကြီး ။ပ။ န ဒိန္နော၊ မလှူသေး။ ဣတိဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဏေ၊ အချင်း။ တံ ပဋိဿုတံ၊ ထိုလှူအံ့ဟု ဝန်ခံသောစကားသည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ။ ကီဝစိရံ အတီမျှကြာ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ၏ ။ပ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ပဥ္စရတ္တိသတာနိ၊ ညဉ့်ငါးရာ ရှိကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ၏ ။ပ။ ပဥ္စအာရာမိကသတာနိ၊ ငါးရာသော အာရာမ်စောင့်တို့ကို။ ပါဒါသိ၊ လှူ၏။ ပါဋိယေက္ကော၊ အသီးသော။ ဂါမော၊ သည်။ နိဝိသိ၊ တည်၏။ နံ ဂါမံ၊ ကို။ အာရာမိကဂါမကောတိပိ၊ အာရာမ်စောင့်ရွာ ဟူ၍လည်း။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၂၇၀။ ။ပ။ တသ္မိံ ဂါမကေ၊ ထိုရွာငယ်၌။ ကုလူပကော၊ အိမ်သို့ကပ်သောဆရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဥဿဝေါ၊ ပွဲသဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါရိကာ၊ သတို့သမီးငယ်တို့သည်။ အလင်္ကတာ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်လျက်။ မာလာကိတာ၊ ပန်းကုံး ပန်ကုန်လျက်။ ကီဠန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သပဒါနံ ပိဏ္ဍာယ၊ အိမ်စဉ်ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်။ စရမာနော၊ သွားလေသော်။ပ။ နိဝိသိ၊ ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တဿ-အာရာမိကိနိယာ၊ ထိုအာရာမ်စောင့်သော ဒါယိကာမ၏။ ဓီတာ၊ သမီးငယ်သည်။ အလင်္ကတေ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်ထသော။ မာလာကိတေ၊ ပန်းကုံး ပန်ကုန်ထသော။ အညေ ဒါရိကေ၊ တစ်ပါးသော သတို့သမီးငယ်တို့ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ မေ၊ အား။ မာလံ၊ ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ မေ၊ အား။ အလင်္ကာရံ၊ တန်ဆာကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးကုန်လော့ဟု။ ရောဒတိ၊ ငို၏ ။ပ။ ကိဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အယံ ဒါရိကာ၊ သည်။ ရောဒတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ အဝေါစ၊ ဆို၏။ပ။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ မာလာ၊ ပန်းကုံးကို။ ကုတော လဗ္ဘါ၊ အဘယ်မှာ ရကုန်အံ့နည်း။ အလင်္ကာရာ၊ တို့ကို။ ကုတော လဗ္ဘါ၊ အဘယ်မှာရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏ ။ပ။ အညတရံ၊ တစ်ခုသော။ တိဏဏ္ဍုပကံ၊ မြက်ကရွတ်ခွေကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဣမံ တိဏဏ္ဍုပကံ၊ ကို။ ဟန္ဒ··

ဂဏှာ၊ယူလော့။ တဿ ဒါရိကာယ၊ ထိုသတို့သမီး၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္စာတိ၊ စွပ်လော့ဟု။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ သာ တိဏ္ဏာပကာ၊ထိုကရွတ်ခွေသည်ကား။ အဘိရူပါ၊သော။ ဒဿ နီယာ၊ ရှုဖွယ်ရှိသော။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်ဖွယ်ရှိသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ၊ ရွှေပန်းသည်။ အဟောသိ၊၏။ တာဒိသာ၊ထိုနှင့် တူသော။ သုဝဏ္ဏမာလာ၊ ရွှေပန်းသည်။ ရညော၊ ၏။ အန္တေ ပုရေ၊ နန်းတော်၌။ နတ္ထိ၊မရှိ။ မနုဿာ၊တို့သည်။ ရညော၊ အား။ ။ပ။အာရောစေသုံ၊ကုန်၏။ပ။တဿဒုဂ္ဂတဿ၊ထိုသူဆင်းရဲအား။ ကုဇ္ဇတာလဒ္ဓါ၊အံ့နည်း။နိဿံသယံခေါ၊ယုံမှားမဲ့လျှင် (မချွတ်လျှင် ဟုလည်းပေး)။ စောရိကာယ၊ခိုးသူဖြင့်။ အာဘတာ၊ဆောင်၏။ ဣတိ–အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ပ။အာရာမိကကုလံ၊အာရာမ်စောင့် ဖြစ်သောအမျိုးကို။ ဗန္ဓာပေသိ၊ဖွဲ့စေ၏။ပ။ ဣမံ အာရာမိကကုလံ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဝိဿဇေ၊ အိမ်နီး ချင်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါဿ သုဝဏ္ဏ မာလာယကာရဏာ၊ ထိုရွှေပန်းကုံးကြောင့်။ ရညာ၊သည်။ဗန္ဓာ ပိတံ၊ ဖွဲ့စေအပ်၏။ ဣတိ၊ အာဟံသု၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ရှိသော။ ရညော၊ ၏။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ သုဝဏ္ဏေဟိ၊ ရွှေပြာသာဒ်ဖြစ်စေသတည်းဟု။အဓိမုစ္စိ၊မိဋ္ဌာန်၏။သော ပါသာ ဒေါ၊ သည်။ သဗ္ဗသောဝဏ္ဏမယော၊ အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးသော ပြာသာဒ်သည်။အဟောသိ၊၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗဟုသုဝဏ္ဏံ၊ များသော ရွှေအတိဖြင့်ပြီးသော၊ ဣဒံ ပါသာဒံ၊ ဤ ပြာသာဒ်ကို။ တာဝ၊စွာ။ ကုတော လဒ္ဓံ၊ အဘယ်မှာ ရချေသနည်း။ ဣတိ၊သို့။ပုစ္ဆိ၊၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အညာတံ၊သိရပြီ။ ဧသော၊ ဤသည်ကား။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါတိ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်တည်းဟု။တံ အာရာမိကကုလံ၊ကိုးမုဉ္စာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အယျေန ပိလိန္ဒဝစ္ဆေန၊ အရှင် ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ သရာဇိကာယ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသိုလ် ကမ္မပထထက်။ ဥတ္တရိ၊

မြစ်ထသော။ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့ ။ပ။ ပကာတိယာပိ စ၊ ဖြင့်လည်း။ အာယသ္မာ ပိလိန္ဒဝစ္ဆော၊ အရှင် ပိလိန္ဒဝစ္ဆသည်။ ပဥ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနံ၊ တို့ကို။ လာဘီ၊ များသောရခြင်း ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ လဒ္ဓံ လဒ္ဓံ၊ ရရသမျှကို။ ကောဋ္ဌမ္ဘေပိ၊ ဖျဉ်းတို့ကို လည်းကောင်း ။ပ။ ပရိပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ပဋိသာမေတိ၊ သိုမှီး၏။ ပရိဿာဝနာနိပိ၊ ရေစစ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ထဝိကာယောပိ၊ အိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဝါတပါနေသု၊ လေသာတံခါးတို၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ငြိကုန်၏။ တာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ ထို ထောပတ် အစရှိသော ဆေးတို့သည်။ ဩလီနဝိလီနာနိ၊ အလိမ်းလိမ်း အကပ်ကပ် ရှိကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဥန္ဒူရေဟိပိ၊ ကြွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ဝိဟာရာ၊ တို့သည်။ ဩကိဏ္ဏဝိကိဏ္ဏာ၊ အောက်အထက် ပြည့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ များစိမ့်သော ငှါ။ စေတေန္တိ၊ လုံ့လပြုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဂိလာနာနံ၊ နာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ပဋိသာယနီယာနိ၊ လျက်ဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ (ကပ်စေ၍ သော်လည်းပေး)။ သတ္တာဟပရမံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်ရုံ။ (ခုနစ်ရက် အတိုင်းအရှည် ဟုလည်းပေး)။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကို။ ကတွာ။ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ တံ သတ္တာဟံ၊ ထိုသတ္တာဟကို။ အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသော ရဟန်းအား။ ယထာဓမ္မော၊ သဘောအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော။ ကုစေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ ဘေသဇ္ဇာနုညာတဘာဏဝါရော၊
သည်။ နိဋ္ဌိတော။ ပြီးပြီ။

၂၇၂။ အထခေါ၊ ထို့နောက်။ ပ။ ပဏ္ဏာမိ၊ ၏၊ အာယသ္မာ ကင်္ခါရေဝတော၊ အရှင်ကင်္ခါရေဝတသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဂုဠကရဏံ၊ တင်လဲ တင်းကုပ်သို့။ ဩက္ကမိတွာ၊ ဝင်၍။ ပိဋ္ဌမ္ပိ၊ မုန့်ညက်ကိုလည်းကောင်း။ ဆာရိကမ္ပိ၊ ဖွဲ့ကိုလည်းကောင်း။ ပက္ခိပန္တေ၊ ထည့်ကုန်သော။ ဂုဠေ၊ တင်လဲတို့ကို။ ဝါ၊ ကြက်သော ကြံရည်အထုံးတို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်လေသလျှင်ကတည်း။ ဒိသွာန၊ ၍။ သာမိသော၊ ဖွဲ့ညက်နှင့် တကွသော။ ဂုဠော၊ သည်။ အကပ္ပိယော၊ မအပ်။ ဂုဠော၊ သည်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န ကပ္ပတီတိ၊ ဟု။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ ကုက္ကုစ္စသည်ဖြစ်၍။ သပရိ သော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ ဂုဠံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မဘုဉ်းပေး။ ယေပိ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အဿ ထေရဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သည်ကို။ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ တေပိ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ဂုဠံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိံ ပတ္တိယာ၊ အဘယ်ကို အလိုရှိ၍။ (အဘယ့်ကြောင့် လည်းဟူ)၊ ဂုဠေ၊ ၌။ ပ။ ပက္ခိပန္တိ၊ ထည့်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ထဒ္ဓတ္ထာယ၊ ခဲစိမ့်သောငှါ။ ပက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထဒ္ဓတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂုဠေ၌။ ပိဋ္ဌမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော စ ပိဋ္ဌဆာ ရိကော၊ ထိုထည့်သောမုန့်ညက် ဖွဲ့တို့သည်လည်း။ ဂုဠောဝေဝသင်္ချံ၊ တင်လဲဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာသုခံ၊ တိုင်း။ ဂုဠံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ (ဂုဠ်၌ ငှမ်ုးပါသက်သက်ကျွာဒိ မောဂ္ဂလ္လာန်)။ အာယသ္မာ ကင်္ခါရေဝတော၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ ဝစ္စေ၊ ကျင်ကြီး၌။ မုဂ္ဂဇာတံ၊ အပင်ပေါက်သော ပဲနောက်ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ပဿိတွာ၊ ၍။ မုဂ္ဂါ၊ ပဲနောက်တို့သည်။ အကပ္ပိယာ၊ မအပ်ကုန်။ ပက္ကာပိ၊ (ချက်ကုန်ပြီးသော်လည်းပေး)။ မုဂ္ဂါ၊ တို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ အပင်ပေါက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ ၍။ မုဂ္ဂံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာသုခံ၊

တိုင်း၊ မုဂ္ဂံ၊ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၂၇၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ နေ၊ အား၊ - ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ ဝမ်း၌ လေ ...သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊သည်၊ လောဏသောဝီရက်...လောဏ ဇသောဝီရက အဖျော်ကို၊ အပါယိ၊ သောက်၏ ။ပ။ အဂိ...နသဿ၊ မနာသောရဟန်းအား၊ ဥဒကသမ္ဘိန္နံ၊ ရေနှင့်ရောသော လောဏ သောဝီရကကို၊ ပါနပရိဘောဂေန၊ အဖျော်၏သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ဖို့ငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၄။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်၊ စာရိကံ၊ကို၊ စရမာနော၊ ရှိသော်၊ ယေန၊ ၌၊ ရာဇဂဟံ၊ သည်၊ အတ္ထိ၊ ၏၊ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ အား၊ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌၊ အာယ သ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊ အား၊ ဥဒရဝါတာဗာဓော၊ သည်၊ တေကဋုလယာဂုယာ၊ အစပ်သုံးပါး ရှိသော ယာဂုဖြင့်၊ ဖာသု၊သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤ သာမံ၊ တိုင်၊ တိလမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ တဏ္ဍုလမ္ပိ၊ ကိုလည်း ကောင်း၊ မုဂ္ဂမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိညာပေတွာ၊ ၍၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ဝါသေတွာ၊ သိုမှီး၍၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ သာမံ၊ အလိုလို၊ ပစိတွာ၊ ၍၊ ဘဂဝတော၊ အား၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေကဋုလယာဂုံ၊ကို၊ ပိဝတု၊ သောက် တော်မူလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပနာမေသိ၊ ၏။ တထာဂတာ၊ တို့ သည်၊ ဇာနန္တာပိ၊ သိကုန်လျက်လည်း၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဇာနန္တာပိ၊ လည်း၊ နော ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၊ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အယံ ယာဂု၊ သည်၊ ကုတော၊ မှ၊ လှန့်၊ နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ ၏ ။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တံ၊ သည်၊ ကထံ ဟိ နာမ၊ ကြောင့်၊ ဝေရူပါယ၊ သော ဗာဟုလ္လာယ၊ ငှါ၊ စေတေဿတိ၊ နည်း၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ယဒပိ- ယံ အပိ အန္တောဝုတ္ထံ၊ အကြင်အကပ္ပိယကုဋိ၏အတွင်း၌ သိုမှီးခြင်း

သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒပိ–တံ အပိ၊ ထို အကပ္ပိယကုဋိ၌။ သိုမှီးခြင်း
သည်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ယဒပိ-ယံ အပိ အန္တောပက္ကံ၊ အကြင်
အကပ္ပိယကုဋိအတွင်း၌ ချက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒပိ-တံ အပိ
အန္တောပက္ကံ၊ ထို အကပ္ပိယကုဋိ အတွင်း၌ ချက်ခြင်း သည်လည်း။
အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ယဒပိ-ယံ အပိ သာမံ ပက္ကံ၊ အကြင် မိမိအလိုလို
ချက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒပိ တံ အပိ သာမံ ပက္ကံ၊ ထို မိမိ
အလိုလို ချက်ခြင်းသည်လည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
အန္တောဝုတ္ထံ၊ အကပ္ပိယကုဋိအတွင်း၌သိုမှီးသော ဘောဇဉ်ကို၊ နပရိ
ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ အန္တောပက္ကံ၊ အကပ္ပိယကုဋိအတွင်း၌
ချက်အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ သာမံပက္ကံ၊ မိမိ
အလိုလို ချက်အပ်သောဘောဇဉ်ကို။ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယော
ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ငြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။
ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ
တို့။ စေ၊ ရှေ့အန္တော ၌။ ဝုတ္ထံ၊ သိုမှီးအံ့။ အန္တော၊ ၌။ ပက္ကံ၊ ချက်အံ့။
သာမံ-အလွန်၊ မိမိသည်။ ပက္ကံ၊ အံ့၊ တံ။ ထိုအန္တောဝုတ္ထ, အန္တော
ပက္က,သာမံပက္က ဘောဇဉ်ကို။ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ငြားအံ့။ တိဏ္ဏံ၊
သုံးပါးကုန်သော။ ဒုက္ကဋာနံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့သို့။ အာပတ္တိ-အာ
ပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အင်္ဂါသုံးပါးညီသော
ကြောင့် တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနံ ဟူသတည်း။ အထက် ခုနစ်ဝါရကား
သိသာပြီ) ။ ပ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သာမံပါကော၊ သာမံပက္ကကို။
ပဋိက္ခိတ္တော ဟိ၊ ပယ်တော်မူ၏ဟူ၍။ ပုန ပါကေ၊ ကျက်ပြီးသည်ကို
တစ်ဖန်နွေးခြင်း၌။ (လှုံ့ခြင်း၌ဟုလည်းပေး)။ ကက္ကုစ္စာယန္တာ၊
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ တာနိ တဏ္ဍုလာဒီနိ၊ ထိုဆန်အစရှိသည်တို့ကို။
ဘိက္ခူ၊ သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဝါသေန္တိ၊ သိုမှီးကုန်၏။ ဥက္ကပိဏ္ဍကာပိ၊
ကြောင်,ကြွက်,မြွေ,ဖားတို့သည်လည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ စော
ရာပိ၊ ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
အန္တော၊ ၌။ ဝါသေတုံ၊ သိုမှီးစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။
ဗဟိ၊ ၌။ ပါစေန္တိ၊ ချက်စေ၏။ ဒမကာ၊ စားကြွင်းစားသော သူတို့

သည်။ ပရိဝါရေနွိ၊ ခြံရံလတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်၊ အဝိသဇ္ဇာ၊ နှံရှာကုန်လျက်။ ပရိဘုဥ္ဇန္တိ၊ သုဥ္စံပေးကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝေန္တော၊ ၌။ ပဝိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဒုတ္တိကျွေ၊ ၌။ ကပ္ပိယကာရကာ၊ တို့သည်။ ဗဟုတရံ၊ စွာ။ ဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပတရံ၊ အနည်းငယ်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ပဝိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနေ့ဝေဒုဇ္ဇုံ၊ ကို။ အနေ့ဝပက္ကံ၊ ကို။ သာမပက္ကံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆန္တာ၊ ရှိသော်။ အန္တရာ မဂ္ဂေ၌။ လူခသ ဝါ၊ သော။ ပဏီတဿ ဝါ၊ သော။ ဘောဇနဿ၊ ကို။ ယာဝဒတ္ထံ၊ တိုင်။ ပါရိပူရိံ၊ ငှါ။ န လဘိံသု၊ ကုန်။ ဗဟုဉ္စ၊ လည်း။ ဖလခါဒနီယံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဖလခါဒနီယံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကော ဝ၊ သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မရှိ။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟရိတွာ၊ ၍။ ကပ္ပိယကာရကေ၊ တို့ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ပဋိဂ္ဂဟာပေတွာ၊ ကပ်စေ၍။ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ပျက်သော သစ်သီးကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတုံ၊ ခံခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ နဝါ စ တိလာ၊ နှမ်းသစ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နဝဉ္စ မဓု၊ အသစ်သော ပျားသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ တေ ပရိဝိတက္ကနံ သည် အဟောသိ၊ ၏။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝေ စ တိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဉ္စ မဓုံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ သော။ သံဃဿ၊ အား။ ဒဒေယျံ၊ လှူရမူကား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဣတိ တံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေ၊ ဝစနံ၊ ကို။

အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။ ဓောသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူ၏။
အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ကြွတော်မူ၍
မကြာမီ။ တဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ အကြင် နှမ်းသစ် ပျားသစ်တို့ကို။ အတ္ထာယ၊ လှူခြင်း
ငှါ။ နဝေ စ တိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဥ္စ မဓုံ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ မယာ၊ သည်။ ဒဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟူ၍။ မုဋ္ဌပုမုခေါ၊ သော။
သံဃော၊ ကို။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်၏။ တေ၊ ထိုနှမ်းသစ်, ပျားသစ်
တို့ကို။ မယာ၊ သည်။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ မဒ္ဒွာ၊ မပေးလှူခဲ့ကုန်၏။ ယံနူန-
ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝေ စ တိလေ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
နဝဥ္စ မဓုံ၊ ကိုလည်းကောင်း၊ ကောဋ္ဌကေ ပူဟိ စ၊ ပျဉ်းတို့ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ဃဋေဟိ စ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရာမံ၊ သို့။ ဟာရာပေ
ယျံ၊ ဆောင်စေရမူကား။ ဘာဝ၊ ကောင်း၏။ ဣတိ ဧဝံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏ ။ပ။ အဒ္ဓံ ဂေါတမ၊ သည်။ ဇမှ၊ ၏။ နဝေ စ တိလေ၊
တို့ကိုလည်းကောင်း။ နဝဥ္စ မဓုံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊
ခံတော်မူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
တေန ဟိ၊ ထိုသို့လှူလိုရကား။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဒေဟိ၊ လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။

၂၇၇။ တေနခေါ ပန သမယေန ... ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ
ကာလေ၊ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသောကာလ၌။ အပ္ပမတ္တကေပိ၊ အနည်းငယ်
ခံ၍လည်း။ ပဝါရေန္တိ၊ တန်ပြီဟု မြစ်ကုန်၏။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်
ကုန်၍လည်း။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ သဗ္ဗော စ သံဃော၊ သည်
လည်း။ ပဝါရိတော၊ မြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။
ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊ ကုက္ကုစ္စရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ န ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ၊ မခံကုန်။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော့။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတော၊ ထိုဖိတ်၍ ဆွမ်းစားရာမှ။ နီဟတံ၊ ဆောင်
အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တာဝိနာ၊ ဆွမ်းစားပြီး။ ပဝါရိတေန၊
ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းသည်။ အနတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ
မပြုဘဲ။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊

၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထို။ သကျပုတ္တသာ၊ သော။ အာယသ္မ-တော ဥပနန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ သည်။ သံဃဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ ခါဒနီယံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ ပို့စေ၏။ အယျဿ ဥပနန္ဒဿ၊ အား။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သံဃဿ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ပါဟေသိ၊ ၏ ။ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ တမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတေန ဟိ၊ ထိုသို့ဆိုရကား။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥပနန္ဒော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တာဝ၊ လောက်။ နိက္ခိပထ၊ ထားကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။ အနတိရိတ္တံ၊ ပ။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၂၇၀။ အထ ခေါ၊ ထို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ ကာယဍာဟာဗာဓော၊ ကိုယ်၌အပူဝင်သောအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် ။ပ။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ ၏။ ကာယဍာဟာဗာဓော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ကေန၊ အဘယ်ဆေးဖြင့်။ ဖာသု၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိသေဟိ စ ကြာစွယ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မုဠာလိကာဟိ စ၊ ကြာရင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဖာသု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ မန္ဒာကိနိယာ၊ မန္ဒာကိနီအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၏။ တီရေ၊ ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ၏။ အညတရော နာဂေါ၊ ဆင်တစ်စီးသည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျဿ၊ အား။ ကေန၊ အဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ နည်း။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုကို။ ဒမ္မိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော နာဂေါ၊ သည်။ အညတရံ နာဂံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတေန ဟိ၊ ထိုသို့ အလိုရှိရကား။ အယျဿ၊ အား။ ဘိသေ စ၊ တို့ကိုလည်း

ကောင်း။ မုဒ္ဒိကာယောဂ စ၊ စပျစ်ရည်ကို လည်းကောင်း။ ယာဝဒတ္ထံ၊
အလိုရှိတိုင်း။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ သောဏ္ဍော
ယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဘိသညျ၊ ကို လည်းကောင်း။ မုဠာလိကည္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဗာဟိတွာ၊ နုတ်ချိုး၍။ သုဝိက္ခာလိတံ၊
ကောင်းစွာ ခါသည်ကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။
ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာ
မောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည် ။ပ။ ဇေတဝနေ၊ ၌၊ ပါတုရဟောသိ၊ ၏။
သောပိ နာဂေါ၊ သည်လည်း။ပ။ပါတုရဟောသိ၊ ၏။ပ။ အထခေါ
၌။ပ။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏ ။ပ။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာဗာဓော၊ သည်။ ပဋိပ္ပ
ဿမ္ဘိ၊ ၏။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ ဘိသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မုဠာ
လိကာယော စ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဝနဋ္ဌံ၊
တောခွဲတည်သော သစ်မြစ်ကို။ ပေါက္ခရဋ္ဌံ၊ ကြာပင်၌ဖြစ်သော ကြာ
စွယ်ကြာရင်း စသည်ကို။ ဘုဉ္ဇာဝိနော၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတေန၊
မြစ်မိသောရဟန်းသည်။ (ကိုဟုလည်းပေး)။ အနတိရိတ္တံ၊ ပဲ။ ပရိ
ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။
တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဗဟုံ၊ သော။ ဖလ
ခါဒနီယံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရ
ကောစ၊ ကပ္ပိယကာရကလူသာမဏေသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မရှိ။
ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ အဗီဇံ၊ အစေ့ နှုတ်သော။ နိဗ္ဗဋ္ဋဗီဇံ၊ အစေ့ ထုတ်၍
စားကောင်းသော၊ ဖလံကို။ အကတကပ္ပံ၊ လူသာမဏေတို့ကိုမကပ္ပိ
စေပဲ။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၂၇၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌ ။ပ။
တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊
အား။ ဘဂန္ဒလာဗာဓော၊ မြင်းသရိုက် အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
အာကာသဂေါတ္တော၊ အာကာသဂေါတ္တအမည်ရှိသော။ ဝေဇ္ဇော၊
ဆေးသမားသည်။ သတ္ထကမ္မံ၊ သွေးထုတ်သောအမှုကို။ ကရောတိ၊

၏။ပ။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူလေ၍။ ဇနမဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝစ္စမဂ္ဂံ၊ ဘာပ်ဝကို။ ပဿတု၊ ရှုလှည့်လော့။ သေယျထာပိ၊ သည်ကား။ ဂေါခေ မုခံ၊ ဖွတ်ခံတွင်းနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဓေဝါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သော အယံ ဇမောဃပုရိသော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီးသောယောကျ်ားကား။ မံ၊ ကို။ ညှပ္ပရှေ့တော်၊ ပြက်ရယ်မှုဆိုဘိ၏တကား။ ဣတိ-မနသိကတွာ၊ ၍။ တဝေတော၀၊ ထိုအရပ်မှလျှင်။ ပဋိနိဝတ္တေတွာ၊ နစ်ဖြံ့။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏ ။ပ။ သမ္ဗာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ သတ္ထကမ္မံ၊ သွေးထုတ်သော အမှုကို။ ကာရာပေသာတိ၊ ပြုစေဘိသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗာဓေ၊ ၌။ ဆဝိ၊ အရေသည်။ သုခုမာ၊ သိမ်မွေ့၏။ ဝဏော၊ အနာသည်။ ဒုရောပယော၊ သန့် ကက်ခဲ၏။ ဒုပ္ပရိဟာရံ သတ္ထံ၊ သွေးထုတ်ခဲ့၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗာဓေသ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်နှင့်။ သာမန္တာ၊ နီးသော။ ဒွင်္ဂုလာ၊ လက်နှစ်သစ်သော အရပ်မှ။ သတ္ထကမ္မံ ဝါ၊ သွေးထုတ်သော အမှုကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထိကမ္မံ ဝါ၊ စည်းသောအမှုကို လည်းကောင်း။ န ကာရာပေတဗ္ဗံ၊ မပြုစေအပ် ။ပ။

၂၀၀။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယ အမည်ရှိသော။ ဥပါသကော စ၊ ဒါယကာသည် လည်းကောင်း။ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ စ၊ ဒါယိကာမသည် လည်းကောင်း။ ဥဘတောပသန္နာ၊ နှစ်ယောက်ကုံ ကြည်လင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒါယကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို လှူကုန်၏။ ကာရကာ၊ သံဃာတို့၏ အမှုခပ်သိမ်းကို ပြုကုန်၏။ သံဃုပဋ္ဌာကာ၊ သံဃာကို လုပ်ကျွေးကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုပ္ပိယာ၊ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ သည်။ အာရာမံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဝိဟာရေန၊ တစ်ကျောင်းမှ။ ဝိဟာရံ၊ တစ်ကျောင်းသို့။ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ်တစ်ခုမှ။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ် တစ်ခုသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။

ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ ကော၊ သည်။ ဂိလာနော၊
နည်း။ ကဿ၊ အား။ ကိံ၊ ကို။ အာဟရိယတု၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရေန၊ သော၊
ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောဆေးကို။ ပီတံ၊ သောက်အပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ဧတံ
ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ မယာ၊ သည်။ ဝိရေစနံ၊ ကို။
ပီတံ၊ သောက်၏။ မေ၊ အား။ ပဋိစ္ဆာဒနီယေန၊ ဟင်းမျိုးရည်ဖြင့်။
အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အယျ၊ သခင်။
သုန္ဒရ၊ ကောင်းစွာ။ အာဟရိယိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဝတွာ၊ ၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အာဇန္တဝါသိံ၊ အိမ်တွင်း၌
နေသော ယောကျ်ားကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ ဘဏေ၊ အချင်း။
ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ပဝတ္တမံသံ၊ အလိုလိုဖြစ်သော ဟင်းမျိုးကို။
ဇာနာဟိ၊ သိစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ အယျေ၊
ရှင်မ။ ဧဝံ၊ သာဓုတိ၊ ဟု။ သမ္ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ
သော။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏အလုံးကို။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊
လှည့်၍ရှာလတ်သော်။ ပဝတ္တမံသံ၊ အလိုလိုဖြစ်သောဟင်းမျိုးကို။
န အဒ္ဒသ၊ မမြင်။ ပ။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ပဝတ္တမံသံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မာဃာတော-မာဃာတဒိဝသော၊ မသတ်လင့်ဟု
စည်မောင်းခတ်အပ်သော နေ့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။
အထ ခေါ၊ ၌။ သုပ္ပိယာယ၊ သော။ ဥပါသိကာယ၊ သည်။ ဧတံ-
ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပဋိစ္ဆာဒနီယံ၊ ဟင်းရည်မျိုးကို။
အလဘန္တဿ၊ မရသော။ ဂိလာနဿ၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊
အား။ အာဗာဓော ဝါ၊ သည်လည်း။ အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ ပွားလတ္တံ့။
ကာလကိရိယာ ဝါ၊ သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဟံ၊ သည်။
ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယံ န ဟရာပေယျံ၊ အကြင်မဆောင်ရအံ့။
ဧတံ န ဟရာပေယျံ၊ ထိုမဆောင်ရခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ နပ္ပတိရူပံ၊
မလျော်ကပ်။ ဣတိ-မနသိကတွာ၊ ၍။ ပေါတ္ထနိကံ၊ သားလှီး
ဓားငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဦရုမံသံ၊ ပေါင်သားကို။ ဥက္ကန္တိတွာ၊

လှိုး၍။ ဒါသိယာ၊ အား။ အဒါသိ၊ ၏။ ဓေ၊ ကျွန်မ။ ဟန္ဒ–ဂဏှ၊ ယူလော့။ ရမံ မံသံ၊ ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ကောင်းစွာစီရင်၍။ အသုက သ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂိလာနော၊ ၏၊ တဿ၊ ထိုရှဟန်း အား။ ဒဇ္ဇာသိ၊ လှူချေလော့။ ယောစဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဂိလာနာတိ၊ နာသည်ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေဟိ၊ သိစေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်။ (စုလျားဖြင့် ဟုလည်းပေး)။ ဦရုံ၊ ကို။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်၍။ ဩဝရကံ၊ တိုက်ခန်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ မဉ္စကေ၊ ၌။ နိပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ သုပ္ပိယော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဘော၊ အချင်းတို့။ အရိယွှယံ ဝတ၊ အံ့ဩ ဖွယ်ရှိစွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ ဩ-မဖြစ်ဘူးမြဲတကား။ ယာ စ သုပ္ပိယာ၊ သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးကို ယုံသဖြင့်။ ပသန္နာယ၊ ကြည်သဖြင့်။ ယာတြ ဟိ နာမ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ မံသာနိပိ၊ အသားတို့ကိုလည်း။ ပရိစ္စတ္တာနိ၊ စွန့်ကုန် သေး၏ရှင့်။ ဣမာယ သုပ္ပိယာယ၊ သည်။ အညံ၊ သော။ ကိံဋ္ဌ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသောလှူဖွယ်ကိုကား။ ကိမ္ပိ အဒေယျံ၊ အဘယ်သို့မလှူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌော၊ သည်။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဟုတ္တွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဣတံ၊ သော။ သုပ္ပိယံ၊ သော။ ဥပါသကံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တော် ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သုပ္ပိယာ၊ သည်။ ကဟံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဂိလာနာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ နာပြီးရကား။ အာဂစ္ဆတု၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ န ဥဿဟတိ။ မစွမ်းနိုင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့မလာနိုင်မူကား။ ပဂ္ဂဟေတွာပိ၊ ၍လည်း။ အာနေထ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ အာနေသိ၊ ၏။ ဘာဝ ပဌမံ၊ စွာ။ ဘဂဝတော-ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဟ ဒဿနေန၊ မြင်သည်နှင့်တကွ။ တဿာ သုပ္ပိယာယ၊ ၏။ မဟာဝဏော၊ ကြီးစွာသော အမာသည်။ ရုဠော၊ အသားတက် သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သုစ္ဆဝိ၊ ပြကတေ့သော အရေရှိသည်။

လောမဇာတော၊ ရောက်သောအမွေးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သုပ္ပိယော၊ သော။ ဥပါသကော စ၊ သည်လည်း ကော္ငး။ သုပ္ပိယာ၊ သော။ ဥပါသိကာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ တော၊ တို့။ တထာဂတဿ၊ ၏။ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ သည်။ အစ္ဆရိယံဝတ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကမိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓောသိ္မံ နိဒါနေ၊ ၌ ။ ပ။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ ၏ ။ ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ လော။ ဉတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇာမိ၊ ၏။ ဉတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပဋိဝေက္ခိ၊ မေး၏လော။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ နပ္ပဋိဝေက္ခိံ၊ မမေးမိ။ ဉတိ၊ ဤသို့။ အပေါစ၊ ၏ ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနုဿမံသံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ ပ။ အပ္ပဋိဝေက္ခိတွာ၊ မူ၍။ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ ပ။

၂၈၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရညော၊ ၏။ ဟတ္ထိ၊ တို့သည်။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏ ။ ပ။ ရာဇင်္ဂ၊ မင်းစီးသော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည် ။ ပ။ ဟတ္ထိမံသံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ ပ။ အဿမံသံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ ပ။ သုနခေါ၊ ခွေးသည်။ ဇေဂုစ္ဆော၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိ၏။ ပဋိကူလော၊ ရွံရှာဖွယ်ရှိ၏ ။ ပ။ သုနခမံသံ၊ ကို။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ ပ။ အဟိမံသံ၊ မြွေသားကို။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ် ။ ပ။ သီဟမံသဂန္ဓေန၊ ခြင်္သေ့အသားနံ့နံ့သဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပရိပါတေန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏ ။ ပ။ အဉ္ဆုံ၊ ဝံကို၊ ဟန္တွာ၊ ၍။ တရစ္ဆံ၊ ခြောင်းကို၊ ဟန္တွာ၊ ၍။ မံသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏ ။ ပ။

၂၈၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌ ။ ပ။ ဓေတနံ၊ ထို အန္ဓကဝိန္ဒသို့။ အဍ္ဎတေလသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တစ်ထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာနပဒါ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဏမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ ပ။ တဒါ၊ ၌။

ဘတ္တံ၊ ကို။ ကရိယာမာတိ၊ ဟူ၍။ အနုမန္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
၏။ ပဋ္ဌမတ္တာနိ စ ဝိဿာသာဒသတာနိ၊ ငါးရာသော စားကြွင်း
စားတို့သည်လည်း။ အနုမန္တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။
အထခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌိပါဋ္ဌိံ၊ ဆွမ်းကျွေးသောအစဉ်ကို။ အလဘန္တဿ၊
မရသော။ အညတရဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ တော-ပရိဝိ
တက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယဒါ-ယသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ပဋ္ဌိ
ပါဋ္ဌိံ၊ ဆွမ်းကျွေးသည့်အစဉ်ကို။ လဘိဿာမိ၊ အံ့။ တဒါ-တသ္မိံ
ကာလေ၊ ၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊
သော။ သံဃံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓဿ၊ လိုက်သော။ မေ၊ အား။ ဒွေမာသာ
နိ၊ နှစ်လတို့သည်။ အတိက္ကန္တာနိ၊ လွန်ခဲ့ကုန်ပြီ။ မေ-မမ၊ အား။ ပဋ္ဌိ
ပါဋ္ဌိ၊ ကို။ န စ လဗ္ဘတိ၊ မရခဲ့။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ ဧကကော၊
တစ်ယောက်ထည်းသာ။ အမှိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ မေ၊ အား။ ဃရာဝါ
သတ္ထော၊ ဃရာဝါသအကျိုးစီးပွားသည်လည်း။ ဟာယတိ၊ ယုတ်
ခဲ့၏။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်ကို။
ဩလောကေယျံ၊ ကြည့်ဦးအံ့။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ၌။ ယံ ဝတ္ထု၊ သည်။ န
အဿ၊ မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ပဋိယာဒေယျံ၊ စီရင်အံ့။ ဣတိ-
ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ ယာဂုဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
မဓုဂေါဠကဉ္စ၊ သကာထည့်၍လုပ်သော မုန့်ချိုကို လည်းကောင်း။
ဒွေ၊ နှစ်မည်တို့ကို။ န အဒ္ဒသံ၊ မမြင်။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မ
ဏော၊ သည်။ ပ။ အာယသ္မန္တံ-အာနန္ဒံ၊ ကို။ တော ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါ
စ၊ ၏။ ပ။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ တော ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဗြာဟ္မ
ဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဣမေ ဒသ၊ တို့သည်ကား။ ယာဂုယာ၊ ၏။ အာနိ
သံသာ၊ အကျိုးတို့တည်း။ ဒသ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။
ယာဂုံ၊ ကို။ ဒေန္တော၊ လှူသောသူသည်။ အာယုံ-အာယုဒါနံ၊
အသက်ဟူသော အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူသည်မည်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။
ဒေတိ၊ မည်၏။ သုခံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဗလံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ပဋိဘာနံ၊
ပညာကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ပီတာ၊ သောက်အပ်သော။ ယာဂု၊ ယာဂု
သည်။ ခုဒ္ဒံ၊ မွတ်ခြင်းကို။ ပဋိဟနတိ၊ တားဖျက်၏။ ပိပါသံ၊ သိပ်

ခြင်းကို။ ဝိနေတိ၊ ဖျောက်ပေတတ်၏။ ဝါတံ၊ လေကို။ အနုလောမေတိ၊ စုန်စေတတ်၏။ ဝတ္ထိံ၊ အစာဟောင်းကို။ သောဓေတိ၊ စင်စေတတ်၏။ အာမာဝသေသံ၊ အစာသစ်အကြွင်းကို။ ပါစေတိ၊ ကြေစေတတ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယာဂုယာ၊ ၏။ အာနိသံသာ၊ တို့ကား။ ဣမေ ဒသ၊ ဤတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဝေါစ။ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော နရော၊ သည်။ သညတာနံ။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော။ ပရဒတ္တဘောဇိနံ၊ သူတစ်ပါး အလှူ၍ လှူသောပစ္စည်းကို ဘုဉ်းပေးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကာလေန၊ လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ယာဂုံကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဒဒါတိ၊ ၏။ သော နရော၊ သည်။ အဿ၊ ထိုအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒသ ဌာနာနိ၊ ဆယ်ပါးသောအကျိုး၏အကြောင်းတို့ကို။ (ဆယ်ပါးသောအရာတို့ကိုသော်လည်းပေး)။ အနုပ္ပဝေစ္ဆတိ၊ ပေးသည်မည်၏။ အဿ၊ ထို ယာဂုဘုဉ်းပေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အာယုဉ္စ၊ လည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ အဆင်းသည် လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးတို့၏ ချမ်းသာခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည် လည်းကောင်း။

ပဋိဘာနဉ္စ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း။ ဉပဇာယတေ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ခုဒ္ဒံ၊ မွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပိပါသဉ္စ၊ သိပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝါတဉ္စ၊ လေအနာကို လည်းကောင်း။ ဗျပနေတိ၊ ဖျောက်ပေတတ်၏။ ဝတ္ထိံ၊ အစာဟောင်းကိုလည်း။ သောဓေတိ၊ စင်စေတတ်၏။ ဘတ္တံ၊ အစာသစ်ကိုလည်း။ ပရိဏာမေတိ၊ ကြေစေတတ်၏။ ဧတံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ထိုယာဂုတည်းဟူသော ဆေးကို။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝဏ္ဏိတံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။

တသ္မာ ဟိ၊ တသ္မာ ဧဝ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ မနုဿေန၊ လူ၌ဖြစ်သော။ သုခတ္ထိကေန ဝါ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဒိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သုခါနိ၊ တို့ကို။ ပတ္ထယတာ ဝါ၊ တောင့်တသောသူသည် လည်း

ကောင်း။ မနုဿာသော ဘဂျတံ၊ လူ၌ တင့်တယ်သော အဖြစ်ကို။ ဇုဿတာ ဝါ၊ အလိုရှိသောသူသည်လည်းကောင်း။ ယာဂုံ၊ ယာဂု ဟူသော အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အလမေဝ၊ လျောက်ပတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၂၀၃။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ယာဂုဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကဉ္စ၊ သကာနှင့်ပြုသော မုန့်ချိုကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာဂုံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတာတိ၊ ဟူ၍။ အဿောသုံ ခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ကာလဿေဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ဘောဇ္ဇယာဂုဉ္စ၊ လက်ဖြင့် ယူ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော ယာဂုကို လည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကဉ္စ၊ မုန့်ချိုကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယာဒေန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာလဿေဝ၊ ကလျှင်။ ဘောဇ္ဇာယ၊ လက်ယူခံသော။ ယာဂုယာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဓုဂေါဠကေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓာတာ ဝါ၊ ဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ စိတ္တရူပံ၊ နှလုံးနှစ်သက်ဖွယ်။ န ဘုဉ္ဇန္တိ၊ မဘုဉ်းပေးကုန်။ အထ ခေါ၊ ၌။ တရုဏပသန္နော၊ နုသော ကြည်လင်ခြင်းရှိသော။ မဟာမတ္တော၊ အမတ်ကြီးသည်။ ပ။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ယံနူန–ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ အဍ္ဎတေလသန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့အား။ အဍ္ဎတေလသာနိ မံသပါတိသတာနိ၊ တစ်ထောင့်နှစ်ရာငါးဆယ်သော ဟင်းမျိုးခွက်တို့ကို။ ပဋိယာဒေယျံ၊ စီရင်အံ့။ ဧကမေကဿ ဘိက္ခုနော၊ တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော ရဟန်းအား။ ဧကမေကံ၊ တစ်ခွက်စီတစ်ခွက်စီ။ မံသပါတိံ၊ ဟင်းမျိုးခွက်ကို။ ဥပနာမေယျံ၊ ကပ်အံ့။ ဣတိ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပရိဝိသတိ၊ ဆွမ်းကျွေး၏။ ပ။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ အာဝုသော၊

ဒါယကာ။ထောကံ၊အတန်ငယ်။ဒေဟိ၊လှူလော့။ဣတိ၊ဤသို့။အာ
ဟံသု၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။အယံမဟာမတ္တော၊ဤအမတ်
ကြီးကား။ တရုဏပသန္နောတိ၊ နုသော ကြည်လင်ခြင်း ရှိ၏ ဟူ၍။
တုမှေ၊ တို့သည်။ ထောကံ ထောကံ၊ အတန်ငယ် အတန်ငယ်။
မာ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊မခံလင့်ကုန်။မေမယာ၊သည်။ဗဟုံ၊များစွာ။ ခါဒနီ
ယံ၊ကိုလည်းကောင်း။ဘောဇနီယံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိယတ္တံ၊
စီရင်အပ်၏။ပ။ဥပနာမေဿာမိ၊ကပ်အံ့။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။
ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊၏။ အာဝုသော၊ဒါယကာ။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဧတံ ကာရ
ဏာ၊ထိုသို့မလှူနိုင်သောကြောင့်။ ထောကံ ထောကံ၊အတန်ငယ်
အတန်ငယ်။ နပ္ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ မခံကုန်။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။
မယံ၊ငါတို့သည်။ ဏာ(?)လသော၊ စောစောကလျှင်။ ဘောဇ္ဇာယ၊
လက်ဖြင့်ယူ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော။ ယာဂုယာ စ၊ ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ မဓုဂေါဠကေန စ၊ မုန့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဝါရိတာ၊
ဆောင်ကုန်ပြီ။တေန၊ကြောင့်။မယံ၊တို့သည်။ ထောကံ ထောကံ၊
အတန်ငယ်အတန်ငယ်သာလျှင်။ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ခံကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။
အာဟံသု၊ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တရုဏပသန္နော၊သော။သော
မဟာမတ္တော၊ သည်။ ကထံ ဟိ နာမ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ သခင်
တို့သည်။ မယာ၊သည်။ နိမန္တိတာ၊ ဖိတ်အပ်ကုန်လျက်။ အညဿ၊
သူတစ်ပါးတို့၏။ဘောဇ္ဇံ၊သော၊ယာဂုံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ကုန်ဘိ
သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဇ္ဈာယတိ၊၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒတ္ထံ၊
အလိုရှိတိုင်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ နပ္ပဋိဗလော၊ မစွမ်းနိုင်သည် မဟုတ်။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊
နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍။အသာဒနာပေက္ခော၊အပြစ်တင်လိုသည်
ဖြစ်၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။
ပရိဘုဉ္ဇထ ဝါ၊ဘုဉ်းပေးမူလည်းဘုဉ်းပေးကုန်လော့။ ဟရထ ဝါ၊
ဆောင်မူလည်းဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဝတွာ၊၍။ အဂမာ
သိ၊ သွားလေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တရုဏပ္ပသန္နော၊သော။ သော

မဟာမဏ္ဍော၊သည်။ပ။ကေမန္တံ၊၌။နိသိဒိ၊၏။ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နံ၊
သော။ မဟာမဏ္ဍံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ ခမ္ဘိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။
သန္ဒဿေတွာ၊၍ ။ပ။ ပစ္ဆိမ၊၏။ အထ ခေါ၊ ၌ ။ပ။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊
သည်။အဟု၊၏။ယေအာနိသံသာ၊အကြောင်းအကျိုးတို့ကို။အဒ္ဓေဟိ၊
တစ်ပါးသောသူတို့သည်။ လာဘာ၊ရအပ်ကုန်၏။ တေ အာနိသံ
သာ၊တို့ကို။ မေ-မယှမေဝ၊ငါတစ်ယောက်သည်သာလျှင်။ အလာ
ဘာဝတ၊ မရအပ်ကုန်စွတကား။ မေ မမ၊ အား။ ဝတ၊စင်စစ်။
လာဘာ၊ရအပ်သောအကျိုးတို့သည်။ န ဘာလာ၊ ရသည် မမည်
ကုန်။မေ-မယာ၊သည်။ ယံ မနုဿတ္တံ၊ကို။ လဒ္ဓံ၊ရအပ်၏။ တံ မနု
ဿတ္တံ၊ကိုလည်း။ ဝတ၊စင်စစ်။ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရအပ်၏။
ဝတ၊ စင်စစ်လျှင်။ မေ မယာ၊သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်
သည်။ နှ ဧဟုတ်။ ကသ္မာ၊ဟူမူကား။ယွာယံ-ယော အယံ၊သည်။
ကုပိတော၊ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊၍။ အသာဒနာပေက္ခော၊အပြစ်
တင်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနံ၊တို့၏။ပဏ္ဍေ၊ တို့ကို။ပုရေန္တော၊လျက်။
ဘုဋ္ဌထဝါ၊ စားမှုလည်းစားကုန်လော့။ဟာရထ ဝါတိ၊ ကျောင်းသို့
မူလည်း ဆောင်ကုန်လော့ဟု။ဝတွာ၊၍။အဂမာသိ၊ငါသွားမိ၏။
ကိံ၊အဘယ်သို့နည်း။မယာ၊သည်။ဗဟုံ၊ များစွာ။ပုညံ ဝါ၊ကောင်းမှုကို
လည်း။ပသုတံ နု ခေါ၊ဆည်းပူးအပ်သလော။အပုညံဝါ၊မကောင်း
မှုကိုလည်း။ပသုတံ နု ခေါ၊သလော။ဇာတိ၊၍သို့။ကုက္ကုစ္စံ၊နောက်၌
အဖန်တလဲလဲ ပူပန်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။
ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ကတည်း ။ပ။
အာဝုသော၊ အို-အမတ်။ တယာ၊ သည်။ ယဒဂ္ဂေနှ-ယံ အာဒိံ
ကတွာ၊အကြောင်းနေ့ကို အစမူ၍။ သွာတနာယ၊ငါ။ပ။နိမန္တိတော၊
ဖိတ်အပ်၏။ တဒဂ္ဂေ-တံ အာဒိံ ကတွာ၊ ထို ဖိတ်သော နေ့ကို
အစပြု၍။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပုညံ၊ကို။ ပသုတံ၊ဆည်းပူးအပ်၏။
ယဒဂ္ဂေန-ယေန ကောဋ္ဌာသေန၊ အကြောင်းအဖို့ဖြင့်။ တေ တယာ၊
သည်။ကေမကေန၊တစ်ယောက်တစ်ယောက်သော။ ဘိက္ခုနော၊
ကို။ ကေမကံ၊တစ်လုံးတစ်လုံး။ သိတ္ထံ၊ထမင်းလုံးကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊

ခံစေအပ်၏။ တဒဂ္ဂေန-တေန ကောဋ္ဌာသေန၊ ဖြင့်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ
သော၊ ပုညံ၊ ကို။ ပသုတံ၊ ၏၊ တော တယာ၊ သည်။ သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်
သို့ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းမှုကို။ အာရဒ္ဓါ၊ အားထုတ်အပ်၏။
ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တရုဏပ္ပသန္နော၊ သော။ မဟာ
မတ္တော၊ သည်။ အာနိသံသာ၊ များသော အကျိုးတို့ကို။ မေ မယာ၊
သည်။ လာဘာ ကိရ၊ ရအပ်ကုန်သတတ်။ မေ မယာ၊ သည်။ သုလဒ္ဓံ
ကိရ၊ ကောင်းစွာရအပ်သတတ်။ မေ၊ သည်။ ဗဟုံ၊ စွာ၊ ပုညံ၊ ကို။
ပသုတံ ကိရ၊ ဆည်းပူးအပ်သတတ်။ မေ မယာ၊ သည်။ သဂ္ဂါ၊ နတ်
ပြည်သို့ဖြစ်စေတတ်သော ကောင်းမှုကို။ အာရဒ္ဓါ ကိရ၊ အားထုတ်
အပ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက်
သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍ ။၁။ ပက္ကမိ၊ ခဲ့၏ ။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အညတြ၊ တစ်ပါးသောအရပ်၌။ နိမန္တိတေန၊ ဖိတ်
အပ်သော ရဟန်းသည်။ အညဿ၊ တစ်ပါးသော ဒါယကာ၏။
ဘောဇ္ဇံ၊ လက်ယူ၍ ဘုဉ်းပေးကောင်းသော။ ယာဂု၊ ထတ်ထတ်
သော ယာဂုကို။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အပ် ။ပ။ ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိ
အလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၂၀၄။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည် ။ပ။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကမိ၊
၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗေလဋ္ဌော ကစ္စာနော၊ သည်။
ရာဇဂဟာ၊ မှ။ အန္ဓကဝိန္ဒံ၊ သို့။ သဗ္ဗဟောဝ၊ လှည်းအကုန်လျှင်။
ဂုဠကုမ္ဘပူရေဟိ၊ တင်လဲအိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်ထသော၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ
သကဋသတေဟိ၊ ငါးရာသော လှည်းတို့ဖြင့်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊
အဓွန့်ရှည်သော ခရီးကိုသွားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ဗေလဋ္ဌံ ကစ္စာနံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ လျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ
ခေါ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကမေကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊
အား။ ဧကမေကံ၊ သော။ ဂုဠကုမ္ဘံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့
လှူလိုရကား။ တွံ၊ သည်။ ဧကံယေဝ ဂုဠကုမ္ဘံ၊ ကို။ အာဟရ၊ လော့။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။

ဇုတိခေါ၊ လျှင်း၊ မေလင္ဘောကစ္စာနော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊
ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ ဧကံ ယေဝ ဂုဋ္ဌကုမ္ဘံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပ။
ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ လျှိုလိုရကား။
တွံ၊ သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဂုဠံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစာ၏။ ပ။ ဗဟုစ၊ လည်း။ အယံ၊ ဂုဠောသည်။ အဝသိဋ္ဌော၊
၏။ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊
နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေန ဟိ၊
ထိုသို့ ကြွင်းရကား။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဂုဠံ၊ ကို။ ယာဝဒတ္ထံ၊ တိုင်း။
ဒေဟိ၊ လော့။ ပ။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ ကြွင်းပြန်
ရကား။ တွံ၊ သည်။ ဝိဃာသာဒါနံ၊ စားကြွင်းစားတို့အား။ ဂုဠံ၊ ကို။
ဒေဟိ၊ လော့။ ပ။ သန္တပ္ပေဟိ၊ ရောင့်ရဲစေလော့။ ပ။ ကောဋ္ဌမ္ဘေပိ၊
ဖျဉ်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဃဋေပိ၊ အိုးတို့ကို လည်းကောင်း။
ပူရေသုံ၊ ပြည့်စေ ကုန်၏။ ပိဋကာနိပိ၊ ခြင်းတောင်းတို့ကို လည်း
ကောင်း။ ဥဿင်္ဂေပိ၊ ခါးပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပူရေသုံ၊ ပြည့်စေ
ကုန်၏။ ပ။ ကစ္စာန၊ ကစ္စည်း။ သဒေဝကေ၊ သော။ သမာရကေ၊
သော၊ လောကေ၊ ၌။ သဿမဏ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်
တကွဖြစ်သော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ် တည်းဟူသော
မင်း ကြွင်းသောလူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တဝါ၌။ တထာ
ဂတဿ ဝါ၊ ကို လည်းကောင်း။ တထာဂတသာဝကဿ ဝါ၊
ဘုရား၏ တပည့်သားကို လည်းကောင်း။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။
ယဿ ယော ပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ ပရိဘုတ္တော၊ စားအပ်သော။
မသော ဂုဠော၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကြေခြင်းသို့။
ယံ ဂစ္ဆေယျ၊ အကြွင်ရောက်ရာ၏။ တံ ပရိဏာမဂမနံ၊ ထိုကြေခြင်းသို့
ရောက်အံ့သည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ န သမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ (ထိုတင်
လဲ အကြွင်း၌ နတ်တို့ ဩဇာ ထည့်သောကြောင့် မိန့်တော်မူ
သတည်း)။ ပ။ အပ္ပဟရိတေ ဝါ၊ မြက်မရှိရာ၌သော်လည်း။ ဆဍ္ဍေဟိ၊
စွန့်လော့။ အပ္ပါဏကေ၊ ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေ ဝါ၊ ၌သော်လည်း။

ဩပိလာပေဟိ၊ သွန်းစေလော့။ ဉာတိ၊ ဉာတိ၊ ဆွေမျိုးသို့။ အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။ ဥဒကော၊ ၌။ ပက္ကန္တော၊ ပစ်အပ်သော။ (ထည့်အပ်သော ဟုလည်းပေး)။ သောဂန္ဓော၊ သည်။ စိန္တိတ္ထာယတိ၊ စိပ်စိပ်မြည်၏။ စိင္ဆိစိင္ဆာယတိ၊ တသဲသဲမြည်၏။ ပဓူပါယတိ၊ အခိုးထွက်၏။ သမ္ပဓူပါယတိ၊ အခိုး တဖြိုင်နက် ထွက်၏။ သေယျထာပိ၊ ဟူမူကား။ ဒိဝသံသန္တတ္တော၊ တစ်နေ့ပတ်လုံး လောင်ထသော။ ဖာလော၊ သံတွေသည်။ ဥဒကော၊ ၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်လတ်သော်။ စိန္တိတ္ထာယတိ ယထာ၊ စိပ်စိပ်မြည်သကဲ့သို့။ စိင္ဆိစိင္ဆာယတိ ယထာ၊ တသဲသဲမြည်သကဲ့သို့။ပ။ ဧဝမေဝ၊ ကောင်းလျှင်။ ပဓူပါယတိ၊ ၏ ။ပ။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဩကာရံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သံကိလေသံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမမှထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူ၏။ (အထက်နည်းတူပြီ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းအား။ ဂုဠံ၊ တင်လဲကို။ (ကျက်သောအထူးကို ဟုလည်းပေး)။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အဂိလာနဿ၊ အား။ ဂုဠောဒကံ၊ ရေနှင့်ရောသော တင်လဲရည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၇၅။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌ ။ပ။ ယေန၊ ၌။ ပါဋလိဂါမော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံပါဋလိဂါမံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ သက်ရောက်တော်မူ၏။ ပါဋလိဂါမိကာ၊ ပါဋလိရွာ၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဉာတိ၊ ဉာတိ၊ သို့။ အသောသုံ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နော၊ အမှာကံ၊ တို့၏။ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့၏ တည်းနေရာဖြစ်သော ဇရပ်ကို။ အဓိဝါသေတု၊ သည်းခံတော်မူစေချင်၏ ။ပ။ သဗ္ဗသန္ထတံ၊ အလုံးစုံခင်းခြင်းဖြင့် အခင်းရှိသော။ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့ တည်းနေရာ ဇရပ်ကို။ သန္ထရိတွာ၊ ခင်း၍ ။ပ။ ဥဒကမဏိကံ၊ အိုးစရည်းကြီးကို။ (စဉ့်အိုးကြီးကိုသော်လည်းပေး)။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ တေလပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတွာ၊ ညှိစေ၍ ။ပ။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘန္တေ

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ ဒါနိ၊ ယခု၊ ယဿ ဂမနဿ၊
အကြင်ကြွသွားတော်မူခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိတော်မူ၏။
(မညတု-ရှိသော်ကား သိစေတော်မူသတည်းဟု ပေး)။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဈိမံ ထမ္ဘံ၊ အလယ်သီတိုင်ကို။ နိဿာယ၊
၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့သို့မျက်နှာမူလျက်။ နိသိဒိ၊ ၏ ။ပ။ ဘဂ
ဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား သို့သာလျှင်။ ပုရက္ခတွာ၊ ရှေ့ရှုပြု၍။
နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဋလိ
ဂါမိကေ၊ ပါဋလိရွာ၌နေကုန်သော။ ဥပါသကေ၊ တို့ကို။ အာမန္တေ
သိ-ကထေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သီလ
ဝိပတ္တိယာ၊ သီလပျက်သဖြင့်။ ဒုဿီလဿ၊ သီလမရှိသော သူ၏။
အာဒီနဝါ-ဒေါသာ၊ အပြစ်တို့ကား။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ပဉ္စ၊
ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ဣဓ
သာသနေ၊ ၌။ သီလဝိပန္နော၊ ပျက်သောသီလရှိသော၊ ဒုဿီလော၊
သီလမရှိသောသူသည်။ ပမာဒါဓိကရဏံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။
မဟန္တိံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘောဂဇာနိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ယုတ်
ခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ သီလဝိပတ္တိယာ၊
သီလပျက်သဖြင့်။ ဒုဿီလဿ၊ သီလမရှိသောသူ၏။ ပဌမော၊ သော။
အာဒီနဝေါ-ဒေါသော၊ တည်း။ ဂဟပတယော၊ တို့။ ပုန စ၊ လည်း။
ပရံ၊ တစ်ပါးတုံ။ သီလဝိပန္နဿ၊ သီလပျက်သော၊ ဒုဿီလဿ၊ သီလ
မရှိသောသူ၏။ ပါပကော မကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်
စောသော အသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပျံ့၍တက်၏ ။ပ။ သီလ
ဝိပန္နော၊ သော။ ဒုဿီလော၊ သည်။ ယညဒေဝ ပရိသံ-ယံယံဝေပရိ
သံ၊ အကြင် အကြင်ပရိသတ်သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ကပ်အံ့။ ခတ္တိယ
ပရိသံ၊ ခတ္တိယပရိသတ်သို့။ ယဒိ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ပ။ အဝိသာရ
ဒေါ၊ ရွံ့ရှားလျက်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ မင်္ကုဘူတော၊ နှလုံးမသာ
လျက်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏ ။ပ။ သမ္မူဠှော၊ တွေဝေလျက်။ ကာလံ
ကရောတိ၊ သေ၏ ။ပ။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်
သည်မှ။ ပရံ မရဏာ၊ စုတိစိတ်ကျသောအဆုံး၌။ အပါယံ၊ ချမ်း

သာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းသော အလားရှိသော။ ဝိနိပါတံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုသော သူတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပ။ ဂဟပတယော၊ တို့။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏။ အာနိသံသာ၊ တို့ကား။ ဣမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ ဣဓ လောကော၌။ သီလသမ္ပန္နော၊ သော။ သီလဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်။ အပ္ပမာဒါဓိကရဏံ– အပ္ပမာဒ ကာရဏာ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ အစုကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ အယံ၊ သည်ကား။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား။ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်း၏။ ပဌမော၊ သော။ အာနိသံသော၊ တည်း။ ပ။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပ။ ယညဒေဝ ပရိသံ– ယံ ယံ ဧဝ ပရိသံ၊ အကြင်အကြင်ပရိသတ်သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ခတ္တိယပရိသံ၊ သို့။ ယဒိ ဥပသင်္ကမတိ၊ အံ့။ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ အမင်္ကုဘူတော၊ နှလုံးမသာမရှိ။ ပ။ အသမ္မူဠှော၊ မတွေမဝေ။ ကာလံ ကရောတိ၊ ၏။ ပ။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ မရဏာ၊ စုတိစိတ်ကျသော အဆုံး၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကိုပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဂဟပတယော၊ ဒါယကာတို့၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ အဘိက္ကန္တာ၊ ကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ ဂမနဿ၊ အကြင် သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညထ၊ သိကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥယျောဇေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ ပ။ ပက္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။

၂၈၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ မဂဓရာဇ်မင်း၏ အမတ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ သုနိဓပုဏ္ဏား, ဝဿကာရပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပါဋလိဂါမေ၌။ ဝဇ္ဇီနံ၊ ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏။ အယမုခံ၊ အခွန် အတုတ် ဟူသော အကြောင်းကို။

(ထည့်)။ ပဋိဗာဟာယ၊ ဖြတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။နဂရံ၊ကို။ မာပေန္တိ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းကုန်၏။ (ရွာတည်သောနေ့၌ သခွတ်နှစ်ပင် သုံးပင် မြေမှ ပေါ်ထွက်သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပါဋလိပုတ်ရွာ တွင်လေသတည်း။ သာရတ္ထဒီပနီ)။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စူသသမယံ၊၌။ပစ္စုဋ္ဌာယ၊၍။ဝိသုဒ္ဓေန၊စင်ကြယ်စွာသော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊လူတို့၏အမြင်ကို လွန်ထသော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ဖြင့်။ ပါဋလိဂါမေ၊၌။ ဝတ္ထူနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိယော၊ယူကုန်သော။သမ္ဗဟုလာ၊များကုန်သော။ဒေဝတာယော၊ ဘုမ္မစိုးနတ်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူလေ၏။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ မဟေသက္ခာ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဝတ္ထူနိ၊ အိမ်ရာတို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ (သိမ်းဆည်းကုန်၏ ဟုလည်းပေး)။တတ္ထ ပဒေသေ၊ထိုယူရာအရပ်၌။မဟေသက္ခာနံ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ရာဇူနံ၊ မင်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ရာဇ မဟာမတ္တာနံ၊ မင်းအမတ်ကြီးတို့၏လည်းကောင်း။ နိဝေသနာနိ၊ အိမ်တို့ကို။ မာပေတုံ၊တည်ထောင်အံ့သောငှါ။ စိတ္တာနိ၊တို့သည်။ နမန္တိ၊ညွတ်ကုန်၏။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊၌။ မဇ္ဈိမာဒေဝတာ၊အလတ် ဖြစ်သော နတ်တို့သည်။ ဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ ပဒေသေ၊ ၌။ မဇ္ဈိမာနံ၊ ကုန်သော။ ရာဇူနံ၊တို့၏လည်းကောင်း။ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။ နိဝေသနာနိ၊ တို့ကို။ မာပေတုံ၊ ငှါ။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ နမန္တိ ကုန်၏။ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ နီစာ ဒေဝတာ၊ နိမ့်သောနတ်တို့သည်။ဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဏှန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ နမန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပါဋလိဂါမေ၊၌။နဂရံ၊ကို။ မာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေ နု ခေါ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ တို့သည် ။ပ။ မာပေန္တိ၊ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သုနိဓဝဿ

ကာရာ၊ တို့သည်။ တာဝတိံသေဟိ ဒေဝေဟိ၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ မာပေန္တိ သေယျ
ထာပိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ပါဋလိဂါမေ၊ ၌။
ဝတ္ထူနိ၊ တို့၏။ အယမုခံ၊ အခွန်အတုတ်တို့၏ အကြောင်းကို၊ ပဋိ
ဗာဟာယ၊ တားအံ့သောငှါ။နဂရံ၊ကို။မာပေန္တိ၊ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤပါဋလိရွာ၌၊ ရတ္တိယာ၊၏။ ပစ္စူသ၊သည်ယံ၊၌ ။ပ။
ဒေဝတာယော၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌။ မဟေ
သက္ခာ၊ ကုန်သော ။ပ။နိဝေသနာနိ၊တို့ကို။ မာပေတုံ၊ ငှါ။ စိတ္တာနိ၊
တို့သည်။နမန္တိ၊ကုန်၏။ပ။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ ယာဝတာ-ယတ္တကံ၊
အကြင်မျှလောက်သော။ အရိယံ အာယတနံ၊ လူအရိယာ သူတော်
ကောင်းတို့၏ စည်းဝေးရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယာဝတာ-
ယတ္တကံ၊ သော၊ ဝဏိပ္ပထော၊ ကုန်သည်တို့၏ ရောင်းဝယ်ရာ
အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ထို လူအရိယာ ကုန်သည်တို့၏။
ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာဖြစ်သော၊ (ထည့်)။ ဣဒံ နဂရံ၊ သည်။ ပါဋလိ
ပုတ္တံ၊ ပါဋလိပုတ် အမည်ရှိသော၊ အဂ္ဂနဂရံ၊ မြတ်သော မြို့သည်။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပုဋဘေဒနံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို ဖြေရာသည်။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ပါဋလိပုတ္တဿ၊ ပါဋလိ
ပုတ်၊ ပြည်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ အန္တရာယာ၊ တို့သည်။
ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။အဂ္ဂိတော ဝါ၊ မီးဖြင့်လည်းကောင်း။
ဥဒကတော ဝါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ရေဖြင့်လည်းကောင်း။ အဗ္ဘန္တရတော၊
အတွင်း၌၊ မိထုဘေဒါ၊ အချင်းချင်း စိတ်ကွဲသဖြင့်လည်းကောင်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ ကုန်သော။ အန္တရာယာ၊ တို့သည်။
ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊
၌။ မဂဓမဟာမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သုနိဓဝဿကာရာ၊ တို့သည်။ပ။
ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ပက္ကမိံသု၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဣမာဟိ
ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ ၏။

ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာရှိသဘောရှိသောသူသည်။ ယသ္မိံ
ပဒေသေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေရာကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ ဧတ္ထ ပဒေသေ၊

ထိုအရပ်၌။ သီလဝန္တေ၊ သီလရှိကုန်သော။ သညတေ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရယော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။

တတ္ထ ပဒေသေ၊ ၌။ ယာ ဒေဝတာ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး, ရုက္ခစိုး အစရှိသော နတ်တို့သည်။ အာသုံ၊ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ တို့အား။ ဒက္ခိဏံ၊ အလှူကောင်းမှုအဖို့ကို။ အာဒိသေ၊ အမျှပေးဝေရာ၏။ ပူဇိတာ၊ အမျှပေးဝေသောအားဖြင့် ပူဇော်အပ်ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ နံ ပဏ္ဍိတဇာတိယံ၊ ထို ပညာရှိ သဘောရှိသော သူကို။ ပူဇယန္တိ၊ ပူဇော်တုံ့ ပူဇော်ကုန်၏။ မာနိတာ၊ အမျှ ပေးဝေသောအားဖြင့် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ နံ ပဏ္ဍိတဇာတိယံ၊ ကို။ မာနယန္တိ၊ မြတ်နိုးတုံ့ မြတ်နိုးကုန်၏။

တတော၊ ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းမြတ်နိုးခြင်းတို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုပညာရှိ သဘောရှိသောသူကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဩရသံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော။ ပုတ္တံဝ၊ သားကိုကဲ့သို့။ အနုကမ္ပန္တိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ ဒေဝတာနုကမ္ပိတော၊ နတ်တို့သည် စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ပေါသော၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ားသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းသော အကျိုးစီးပွားတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ (ရဖ်လည်း ပေး)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ပက္ကမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌ၊ ယခု။ အမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယေန ဒွါရေန၊ ဖြင့်။ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့။ တံ ဒွါရံ၊ သည်။ ဂေါတမဒွါရံ နာမ၊ ဂေါတမတံခါးအမည်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယေန တိတ္ထေန၊ အကြင်ဆိပ်ဖြင့်။ ဂင်္ဂါနဒိံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ ဥတ္တရိဿတိ၊ ကူးလတ္တံ့။ တံ တိတ္ထံ၊ သည်။ ဂေါတမတိတ္ထံ နာမ၊ ဂေါတမဆိပ် မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ-မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ အနုဗန္ဓာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေန၊ ၌။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ မြစ်သည်။ အတ္ထိ၊

ဓာ။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဤအရာ၌ တံခါးတော်ကား ဂေါတမတံခါးမည်၏။ဆိပ်၌ကူးတော်မမူသောကြောင့် ဂေါတမ ဆိပ် မတွင် ဟူ၏)။ အထ ခေါ၊ ၌ ။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂင်္ဂါ နဒီ၊ သည်။ သမတိတ္တိကာ၊ ကမ်းနှင့်တမျှ။ (လျှမ်းလျှမ်းပြည့်လျက် လည်းဟူ)။ ကာကပေယျာ၊ ကမ်းနား၌ နား၍ ကျီးသောက်ကင်းအောင်။ နဒီပူရာ၊ မြစ်ရေ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေ မနုဿာ၊ တစ်ပါးသောသူတို့သည်။နာဝံ၊ လှေကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ပ။ ဥဠုမ္ပံ၊ သစ်ဖောင်ကို။ ပရိယေ-သန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ကုလ္လံ၊ ဝါးဖောင်ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩရာ၊ ဤဘက်ကမ်းမှ။ ပရံ၊ ထိုဘက်ကမ်းသို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန် သည်ဖြစ်၍။ ဥဠုမ္ပံ၊ ကို။ ပရိယေသန္တိ၊ ကုန်၏။ ကုလ္လံ၊ ကို။ ဗန္ဓန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။

မေဓာဝိနော၊ မဂ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ပြီးထသော။ ယေ ဇနာ၊ အကြင် ဘုရားတပည့်သားတို့သည်။အဏ္ဏဝံ၊အဆောက်လည်းနက်, အပြောလည်း ကျယ်စွာထသော။ သရံ၊ တဏှာ တည်းဟူသော မြစ်ကို။ တရန္တိ၊ကူးကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ ထို ဘုရားတပည့်သားတို့ သည်။ပလ္လလာနိ၊ထိုကိလေသာတည်းဟူသောညွန်ပျောင်းတို့ကို။ ဝိသဇ္ဇ၊စွန့်၍။(မသုံးသပ်မူ၍)သေတုံ၊ အရိယာမဂ် တည်းဟူသော တံတားကို။ ကတွာန၊ ခင်း၍။ တိဏ္ဏာ၊ ကူးမြောက်ကုန်ပြီ။ အယံ ဇနော၊ ဤလူအပေါင်းသည်ကား။ ကုလ္လံ၊ သစ်ဖောင်ဝါးဖောင် ကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့၏။(မဂ္ဂင်ဖောင်နှင့်တင်၍ မကူးနိုင် ဟူလိုသတတ်)။

၂၀၇။ ။ပ။ ယေန၊ ၌။ ကောဋိဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ကောဋိရွာ ဟူသည်ကား မဟာပနာဒမင်း၏ ပြာသာဒ်ကျရာ အဖျားတူရူ အရိပ်၌တည်သောကြောင့် ကောဋိရွာ ဟု တွင်သတတ်)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ အရိယ သစ္စာနံ၊ တို့ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ မျက်မှောက် မရသောကြောင့်။ မမဉ္စေဝ၊ ငါဘုရားသည် လည်း ကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒီဃံ၊ သို့။

ဣဒံ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ဤအဓွန့်ရှည်သောသံသရာ၌။ သန္ဓာဝိတံ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ။ ပ။ ကတမေသံ စတုန္နံ၊ အဘယ်သို့သော အရိယသစ္စာတရားတို့ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ပ။ သန္ဓာဝိတံ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရသနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ အရိယသစ္စဿ၊ ဒုက္ခတည်းဟူသော အရိယသစ္စာကို။ ပ။ ဒုက္ခသမုဒယဿ၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဿ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စဿ၊ ကို။ အနနုဗောဓာ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ မျက်မှောက် မသိခြင်းကြောင့်။ မမဉ္စေဝ၊ ငါဘုရားသည် လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သင်ချစ်သားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဣဒံ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ဤ အဓွန့်ရှည်သော သံသရာ၌။ သန္ဓာဝိတံ သံသရိတံ၊ လေပြီ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယိဒံ၊ တံဣဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခတည်းဟူသော အရိယသစ္စာတရားကို။ မယာ စေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ တုမှေဟိ စ၊ သင်တို့သည်လည်းကောင်း။ (ထည့်ပါ)။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ သိအပ်ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ မျက်မှောက်သိအပ်ပြီ။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော ။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော ။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ ကို။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ ပြီ။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ ပြီ။ ဘဝတဏှာ၊ ဘ သုံးပါးကို တပ်တတ်သော တဏှာကို။ ဥစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်း ဟူသောကြိုးသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်လေပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တစ်ဖန်အသစ် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒမ်- ဝုဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ သစ္စာတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ အဟုတ်အဟတ်။ အဒဿနာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ မမဉ္စေဝ၊ သင့်ါလည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ သည်လည်း

ကောင်း။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသောသံသရာအဓွန့်ပတ်လုံး။ တထာ ဂတဿ ဇာတိဿ ဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌သာလျှင်။ သံသရိတံ၊ ကျင်လည်ရလေပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာနိ စတ္တာနိ အရိယသစ္စာနိ၊ ထိုအရိယသစ္စာတရား လေးပါးတို့ကို။ မမဒ္ဒေဝ၊ သည်လည်းကောင်း။ တုမှာကဉ္စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝတဏှာ တည်းဟူသော ကြိုးကို။ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ မူလံ ဟာရဏံ၊ ကို။ ဥစ္ဆိန္နံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တစ်ဖန် ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ ပြီ။

၂၀၀။ အမ္ဗပါလီ၊ အမ္ဗပါလီ အမည်ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ ကောဋိဂါမံ၊ ကောဋိရွာသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော ကိရ၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဿောသိ ခေါ-အဿောသိ ဝေ၊ ကြားသလျှင်ကတည်း။ အထ၊ ၌။ အမ္ဗပါလီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းနိုးရာရာဖြစ်ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကခေစေ၍။ ပ။ ဝေသာလိယာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်လေ၏။ ယာဝတိကာ၊ အကြွင်းမျှလောက်။ ယာနဿ ဘူမိ၊ ယာဉ်၏အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတိကာ၊ လောက်။ ယာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာနာ၊ မှ။ ပစ္စောရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ပတ္တိကာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပ။ ကေမန္တုံ၊ စွာ၊ နိသီဒိ၊ ၏။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အမ္ဗပါလီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ပ။ ပက္ကမိ၊ ၏။

၂၀၉။ ဝေသာလိကာ၊ ဝေသာလီပြည်၌ နေကုန်သော။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ ပ။ အဿောသုံ ခေါ-အဿောသုံ ဧဝ ကတည်း။ ပ။ အပ္ပေကစ္စေ လိစ္ဆဝီ၊ အချို့သော လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ နီလာ၊ ညိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နီလဝဏ္ဏာ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်၏။ နီလဝတ္ထာ၊ ညိုသောပုဆိုးကို ဝတ်ကုန်၏။ နီလာလင်္ကာရာ၊ ညိုသောတန်ဆာကို ဆင်ကုန်၏ ။ ပ။ ပီတာ၊ ရွှေကုန်

သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပ။လောဟိတကာနိ၊နီကုန်သည်။ဟောန္တိ၊
ကုန်၏ ။ပ။ ဩဒါတာ၊ဖြူကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ (ဤအရာ၌
အညို အရွှေ အနီအဖြူကိုဆိုသည်ကားတန်ဆာကိုစွဲ၍ဆိုသတည်း။
ထိုမင်းသားတို့ကား ရွှေအဆင်းနှင့် တူကုန်သည်ချည်းတည်း)။ပ။
အထခေါ၊၌။အမ္ဗပါလီ ဂဏိကာ၊သည်။ဒဟရာနံ ဒဟရာနံ၊ပျိုကုန်
ပျိုကုန်သော။ လိစ္ဆဝီနံ၊ တို့၏။ ဤသံ၊ ရထားနောက်ကော်စွန်းကို။
ဤသာယ၊ မိမိရထား နောက်ကော်စွန်းဖြင့်။ ယုဂံ၊မင်းသားတို့၏
ရထားထမ်းပိုးကို။ယုဂေန၊မိမိရထားထမ်းပိုးဖြင့်။ စက္ကံ၊မင်းသား
တို့၏ ရထားလှည်းဘီးကို။ စက္ကေန၊ မိမိရထား လှည်းဘီးဖြင့်။
အက္ခံ၊ မင်းသားတို့၏ ရထားဝင်ရိုးစွန်းကို။ အက္ခေန၊ မိမိရထား
ဝင်ရိုးစွန်းဖြင့်။ ပဋိဝဋ္ဋေသိ၊ချုပ်၏ ။ပ။ ဇေ အမ္ဗပါလိ၊ဟယ် အမ္ဗ
ပါလိ။ ကိဿ၊အဘယ့်ကြောင့်။ပ။ပဋိဝဋ္ဋေသိ၊ချုပ်သနည်း။ဣတိ၊
ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျပုတ္တာ၊ အရှင့်သားတို့။ မယာ၊
သည် ။ပ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းတော် ဖိတ်ရပြီ။
တသ္မာ ဟိ-တသ္မာ ဧဝ၊လျှင်။ ပဋိဝဋ္ဋေမိ၊ချုပ်သတည်း။ဇေ အမ္ဗ
ပါလိ၊ ဒိုး-အမ္ဗပါလိ။ သတသဟဿေန၊ တစ်သိန်းသော ဥစ္စာကို
ခံသဖြင့်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဧတံ ဘတ္တံ၊ တစ်ရက်မျှ ဆွမ်းကျွေး
ခြင်းကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အယျ
ပုတ္တာ၊ တို့။ သာဟာရံ၊ သဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ခရိုင်နှင့် တကွသော။
ဝေသာလိံ၊ကို။ သစေပိ ဒဇ္ဇေယျာထ၊ အကယ်၍ ပေးကုန်လျှင်
မူလည်း။ ဘတ္တံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား လွှဲ၍ ဆွမ်းကျွေးစိမ့်သည်ကို။
အဟံ၊ သည်။ နေဝ ဒဇ္ဇံ၊ ခွင့်မပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။
အထခေါ၊၌။ တေ လိစ္ဆဝီ၊ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသားတို့သည်။ဘော၊တို့။
အမ္ဗပါလိကာယ၊ အမ္ဗပါလီသည်။ ဇိတမှာ ဝတ၊ ငါတို့ကို
အောင်လေကုန်၏ဟကား။ ဘော၊တို့။ အမ္ဗပါလိကာယ၊ အမ္ဗ
ပါလီမှ။ ပရာဇိတာ ဝတ၊ ငါတို့ ရှုံးချေကုန်၏တကား။ဣတိ၊ဤသို့။
အင်္ဂုလိံ၊လက်ချောင်းကို။ ဖောဋေသုံ-စာလေသုံ၊ လှုပ်ကုန်၏ ။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊

တာဝတိံသာ နတ်တို့ကို။ နု ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်ဖူးကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လိစ္ဆဝိပရိသံ၊ လိစ္ဆဝိပရိသတ်ကို။ ဩလောကေ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ လိစ္ဆဝိပရိသံ၊ ကို။ အပလောကေထ၊ ရှုကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လိစ္ဆဝိပရိသံ၊ ကို။ တာဝတိံသာပရိသံ၊ တာဝတိံသာနတ်နှင့်အတူ ဟူ၍။ ဥပသံဟရထ၊ နှလုံးပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ ကဿေသိ-၏။ အထခေါ၊ ၌။ လိစ္ဆဝီ၊တို့သည်။ ယာဝတိကာ၊ လောက်။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကမန္တံ၊ ဌာ။ နိသီဒိံသု၊ကုန်၏။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘတ္တံ၊ကို။ အဓိဝါသေတု၊ လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ လိစ္ဆဝီ၊ တို့။ အမ္ဗပါလိဂဏိကာယ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို၊ အဓိဝုတ္ထော၊ သာယာအပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ ပက္ကမိံသု၊ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောဋိဂါမေ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဉာတိကာ၊ ဉာတိက အမည်ရှိသောကျောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ တတြ-တသ္မိံ ဉာတိကေ၊ ၌။ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်တိုက်၌။ (အုတ်စီသော ကျောင်းသော်လည်းပေး။ ဂဇိသဒ္ဒေ ဏွာ၊ အသံတ္တံ၊ ဗိန္ဒာမေဝ။ အဘိဓာန်ဋီကာ)။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ အမ္ဗပါလိဝနံ၊ ဤအမ္ဗပါလိဥယျာဉ်ကို။ပ။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ တတြ တိဿံ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တောကြီး၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်းတပ်သော ဇရပ်၌။ (ကျောင်း၌ သော်လည်းပေး)။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

တတိယော၊ သော။ လိစ္ဆဝိဘာဏဝါရော၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၂၉၀။ ။ပ။သန္တာဂါရေ၊ မင်းတို့၏အမှုတို့ကို စီရင်ရာဖြစ်သော မင်းကွန်း၌။ သန္နိသိန္နာ၊ တကွနေကုန်လျက်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်လျက် ။ပ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။သီဟော၊ သော။သေနာပတိ၊သည်။ နိဂဏ္ဌသာဝကော၊ တက္ကတွန်းတို့၏ အလုပ်အကျွေးသည်။ တဿံ ပရိသာယံ၊ ၌။နိသိန္နော၊သည်။ ဟောတိ၊၏ ။ပ။ နိဿံသယံ ခေါ၊ မချွတ်လျှင်။ သော ဘဂဝါ၊သည်။ အရဟံ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူသော ဘုရားသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။တထာဟိ-ဘတော ဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန် ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။လိစ္ဆဝီ၊လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။သန္ထာဂါရေ၊ ပြည်၏ အမှုခပ်သိမ်းကို စီရင်ရာဖြစ်သော မင်းကွန်း၌ ။ပ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ကျေးဇူးစကားကို။ ဘာသန္တိ၊ဆိုကြကုန်၏။ယံနူန၊ ၍။အဟံ၊ ကား။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို ကောင်းစွာ အလိုလို သိတော်မူသော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈာသယံ၊ မြတ်သောဆန္ဒ ရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ။ သီဟော သေနာပတိ၊သီဟစစ်သူကြီးသည်။ယေန၊၌။နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ တက္ကတွန်းသည်။ အတ္ထိ၊၏ ။ပ။ အဝေါစ၊၏။ ဘန္တေ၊ယခင်။ အဟံ၊သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူးမြင်ခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ငှါ။ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ အဝေါစ၊၏။ သီဟ၊ သီဟစစ်သူကြီး။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ တွံ၊ သည်။ ကိရိယဝါဒေါ၊ ပြုအပ်၏ဟု အယူရှိသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကိရိယဝါဒံ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိသော။ သမဏံ ဂေါတမံ၊သို့။ပ။ ဥပသင်္ကမိဿသိ၊ကပ်လိမ့်နည်း။ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။သီဟ၊သီဟစစ်သူကြီး။သမဏော ဂေါတမော၊သည်။အကိရိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။အကိရိယာယ၊မပြုစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို၊ ဒေသေတိ၊ ၏။ တေန ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သာဝကေ၊ တို့ကို။

ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ (နိဂုဂြဝတိ၊ ဖြစ်၏
သော်လည်းဟူ)။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လတ်သော်။ သီဟဠ သေနာ
ပတိဿ၊ ၏။ ယော ဂမိကာဘိသင်္ခါရော၊ အကြင် သွားအံ့ဟု အား
ထုတ်ခြင်းသည်။ အတ္တဳ၊ ၏။ သော ဂမိကာဘိသင်္ခါရော၊ ထိုသွားအံ့
ဟု အားထုတ်ခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ ငြိမ်း၏။ ပ။ အပလောကိတာ
ဝါ၊ ပန်ကုန်သော်လည်းကောင်း။ အနပလောကိတာဝါ၊ မပန်ကုန်
သော်လည်းကောင်း။ ဣမေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ကိံ ကရိဿန္တိ၊
အဘယ်ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ ယံ နူန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌေ၊ တို့ကို။
အနပလောကေတွာပါ၊ မူ၍။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော၊
တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။
စိန္တေတွာ၊ ၍။ အထ ပဉ္စဟိ၊ ထိုနောင်မှ။ သီဟော သေနာပတိ၊ သည်။
ပဉ္စဟိ ရထသတေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့မွန်းယိမ်းခါလျှင်။
ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဝေသာလိယာ၊ ပြည်မှ။ နိယျာသိ၊
ထွက်လေ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။
သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အကိရိယ
ဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။ အကိရိယာယ၊ မပြုစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊
ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တေန စ၊ ထိုတရားဖြင့်လည်း။ သာဝကေ၊ တို့ကို၊
ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အာဟံသု၊ ကုန်၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပ။ ဝိနေတိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။
တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ မိန့်ဆို
တိုင်းသောစကားကို ဆိုကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊
မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ န စ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ မစွပ်စွဲကုန်
သလော။ ဓမ္မဿ စ၊ အားလည်း။ အနုဓမ္မံ၊ လျောက်ပတ်သော
အကြောင်းစကားကို။ ဗျာကရောန္တိ၊ ကြားကုန်သလော။ သဟဓမ္မိ
ကော၊ သူတစ်ပါးတို့ဆိုသောအကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုဝါ
ဒေါ၊ ဘုရားစကားတော် ဆိုဘုရားစကားတော်အား လျောက်

ပတ်သော သူတထူးဆိုစကားသည်၊ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသို့။ ကောစိ အပ္ပမတ္တကောပိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်း။ နစ အာဂစ္ဆတိ၊ မရောက်လော။ ဟိ သစ္စံ၊ အကယ်၍လျှင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အနဗ္ဘက္ခာတုကာမာ၊ စွပ်စွဲခြင်းငှါ အလိုမရှိကုန်။

၂၉၁။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ပရိယာယော၊ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန ပရိယာယေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ မံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသောသူသည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ အကိရိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။ အကိရိယာယ၊ မပြုစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တေန စ၊ ထိုဘုရားဖြင့်လည်း။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ ဥစ္ဆေဒဝါဒေါ၊ ဥစ္ဆေဒ အယူရှိ၏။ ဥစ္ဆေဒါယ၊ ပြတ်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ ဇေဂုစ္ဆီ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ဇေဂုစ္ဆတာယ၊ စက်ဆုပ်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ ဝေနယိကော၊ ဆုံးမတတ်၏။ ဝိနယာယ၊ ဆုံးမစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ တပဿီ၊ ပူပန်စေတတ်၏။ တပဿိတာယ၊ ပူပန်စိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ အပဂဗ္ဘော၊ မြတ်သော ပဋိသန္ဓေမှ ကင်း၏။ အပဂဗ္ဘတာယ၊ ပဋိသန္ဓေမှ ကင်းစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ အဿတ္ထော၊ သက်သာရာကို ရ၏။ အဿာသာယ၊ သက်သာရာကို ရစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ပ။

၂၉၂။ သီဟ၊ သီဟ အမတ်။ ယေန ပရိယာယေန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ မံ၊ ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသောသူသည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကား။ အကိရိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟု အယူရှိ၏။ အကိရိယာယ၊ မပြုစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။

တေန စ မမ္မေန၊ ဖြင့်လည်း။ သာဝကော၊တို့ကို။ ဝိနေတိ၊၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော ပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ကတမော စ၊ အဘယ်မှုကား။ ဟိ သစ္စံ၊အကယ်လျှင်။သီဟ၊သီဟ အမတ်။ အဟံ၊ သည်။ အကိရိယံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ဆို၏။ ကာယဒုစ္စရိတဿ၊ကာယဒုစရိုက်ကိုလည်းကောင်း ။ပ။ အနေက ဝိဟိတာနံ၊ တစ်ပါး မကသော အားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်ကုန် သော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ မမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အကိရိယံ၊မပြုအပ်သည်ကို။ဝဒါမိ၊၏။ သီဟ၊အမတ်။ အယံ ခေါ၊ သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊ တည်း။ (ယေန မံ စသည်ကား အတူ)။ပ။သီဟ၊သီဟအမတ်။ယေန ပရိယာယေန၊ဖြင့်။ မံ၊ကို ။ပ။ ဝဒေယျ၊ရာ၏။ သော ပရိယာယော၊ သည်။ ကတမော စ၊ နည်း ဟူမှုကား။ ဟိ သစ္စံ၊ စွ။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အဟံ၊သည်၊ကိရိယံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ကာယသုစရိတဿ၊ ကာယသုစရိုက်ကို လည်းကောင်း။ပ။အနေကဝိဟိတာနံ၊တစ်ပါးမကသော ဆောက် တည်အပ်ကုန်သော။ ကုသလာနံ မမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ကိရိယံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊၏။သီဟ၊သီဟအမတ်၊အယံခေါ၊သည်လျှင်။ပရိယာယော၊ အကြောင်းတည်း။ (ယေန မံ စသည် ဆိုပြီ) ။ပ။ ဟိ၊ စွ။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဖြတ်အပ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊၏။ ရာဂဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ပ။အကုသလာန မမ္မာနံ၊ တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို။ ဝဒါမိ၊ ၏၊ ဟိ၊ စွ။ သီဟ၊ သီဟ အမတ်။ အဟံ၊ သည်။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ကာယဒုစရိ တေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း ။ပ။အကုသလာနံ မမ္မာနံ၊တို့ကို။သမာ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ။ ဇိဂုစ္ဆာမိ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အယံ ခေါ၊သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊တည်း။ သီဟ၊သီဟအမတ်။ ဟိ၊ စွ။ အဟံ၊ သည်။ ဝိနယာယ၊ ဖျောက်စိမ့်သောငှါ။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊၏။ရာဂဿ၊ကိုလည်းကောင်း။ပ။အကုသလာနံမမ္မာနံ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယာယ၊ ဖျောက်စိမ့်သောငှါ။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊၏။သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အယံခေါ၊ သည်လျှင်။ ပရိယာ-

ယော၊ တည်း။ပ။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အဟံ၊ သည်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ ဓမ္မေ၊တို့ကို။တပနီယံ၊ ပူပန်စေတတ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကိုလည်း ကောင်း။ပ။ မနောဒုစ္စရိတံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တပနီယံ၊ ပူပန် စေတတ်သည်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ယဿ- ယေန ပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ တပနီယာ၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။အကုသလာ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ ပဟီနာ၊ပယ်အပ် ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလဝတ္ထု ကတာ၊ ထန်းပင်ငုတ်တိုကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံ ဂတာ၊ တစ်ဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ကုန်ပြီ။(အနဘာဝံ ကတာ-ဟု ရှိမူကား တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီဟုပေး)။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ တစ်ဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိကုန်ပြီ။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ တပဿီတိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူပန်စေတတ်သောသူ ဟူ၍။ အဟံ ဝဒါမိ၊ ငါဆို၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ တထာဂတဿ- တထာဂတေန၊ သည်။ တပနီယာ၊ ပူပန်စေတတ် ကုန်သော။ ပါပကာ၊ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ ပဟီနာ၊ကုန်ပြီ။ပ။ သီဟ၊သီဟအမတ်။ အယံ ခေါ၊သည်လျှင်။ ပရိယာယော၊တည်း။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ယဿ-ယေန ပုဂ္ဂလေန၊ သည်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဂဗ္ဘသေယျာ၊ အမိ ဝမ်းကိုက်၌ ကိန်းခြင်းကို။ ပုနဗ္ဘဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ တစ်ဖန် နောင်ဘဝ၌ အသစ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဟီနာ၊ ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ကုန်ပြီ။ သီဟ၊ သီဟ အမတ်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ပရိယာယော၊တည်း။ပ။သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အဟံ၊ ငါကား။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ အဿာသေန၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာတည်းဟူသော သက်သာခြင်းဖြင့်။ အဿဿော၊သက်သာရာကို ရ၏။ အဿာသာယ စ၊သက်သာရာ ကို ရစိမ့်သောငှါလည်း။ဓမ္မံ၊ ကို။ဒေသေမိ၊၏။ တေန စ၊ ထိုသက် သာရာကို ရစေတတ်သော တရားဖြင့်။ သာဝကေ၊တို့ကို။ ဝိနေမိ၊

ဆုံးမ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အယံ ခေါ၊ သည်လျှင်။ ပရိယာယေန၊ တည်း ။ပ။

၂၉၃။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူပေသော်။ သီဟော၊ သော။ သေနာပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွတကား။ပ။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ-အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပါဏုပေတံ၊ ဆုံး။ သရဏဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်သော။ မံ၊ ကို။ အယံ၊ ဤ သီဟစစ်သူကြီးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပါသကံ ဥပါသကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူစေချင်၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်၍ ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ကုန်သော၊ ဉာတမနုဿာနံ၊ ထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓု-သုန္ဒရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ သည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ကုန်သော။ ဉာတမနုဿာနံ၊ တို့အား။ သာဓု-သုန္ဒရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣမိနာပိ၊ ဤ စကားတော်ဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်၏။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ နှစ်သက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညတိတ္ထိယာ၊ တစ်ပါးအယူရှိသော တိတ္ထိတို့သည်။ မာဒိသံ၊ ငါကဲ့သို့သော။ သာဝကံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ သီဟော သေနာပတိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့။ ဥပဂတောတိ၊ ရောက်၏ဟု။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေသာလိံ၊ ကို။ ပဋာကံ၊ တံခွန်ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ဆောင်ကုန်ရာ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ တိတ္ထိတို့၏ ဒါယကာ ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊

လော့ ။ပ။ သာဓု-သန္တရော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့
သောစကားကို။အာဟ၊မိန့်၏။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ သောဟံ-
သော အဟံ၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း ။ပ။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်
မူစေချင်၏။ သီဟ၊ သီဟအမတ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ရှည်စွာ။
တေ တဝ၊ ၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ယေန ယသ္မာ
ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ် ဖြစ်၏။ တေန-
တသ္မာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်လာကုန်သော။
နေသံ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့အား။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ လှူအပ်
သည်ကို။မညေယျာသိ၊အောက်မေ့လော့။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။အာဟ၊၏။သီဟ၊သီဟအမတ်။
ဒီဃရတ္တံ၊စွာ။ တေ-တဝ၊ ၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည် ။ပ။ မညေယျာသိ၊
မှတ်လော့။ ဣတိ-ဣမံ ဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣမိနာပိ၊ ဤသို့
မိန့်တော် မူသဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ အား။
ဘိယျောသော မတ္တာယ၊ လွန်။ အတ္တမနော၊ ၏။ အဘိရဒ္ဓေါ၊
နှစ်သက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ-မယာ
သုတံ၊ ငါကြား၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ ၏။ 'မယှမေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။
အညေသံ၊တို့အား။ဒါနံ၊ကို။န ဒါတဗ္ဗံ၊အပ်။မယှမေဝ၊၏သာလျှင်။
သာဝကာနံ တပည့်သားတို့အား။ဒါနံ၊ကို။ဒါတဗ္ဗံ၏။ အညေသံ၊
သူတစ်ပါးတို့၏။သာဝကာနံ၊တို့အား။ ဒါနံ၊ကို။န ဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။
မယှမေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ-ဒိန္နဖလံ၊ လှူသော အကျိုးသည်။
မဟပ္ဖလံ၊အကျိုးကြီး၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ-ဒိန္နဖလံ၊ သည်။
န မဟပ္ဖလံ၊အကျိုးမရှိ။ပ။ဣတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တံ၊သူဆိုသောစကားကို၊
မယာ၊ သည်။ သုတံ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ကြားလျှင်မူလည်း။
မံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဂဏ္ဌေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒါနေ၊ လှူစိမ့်
သည်၌။သမာဒပေတိ၊ဆောက်တည်စေ၏။အပိစ၊ ထိုသို့ လှူလျှင်
မူလည်း။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။မယံ၊တို့သည်။ဧတ္ထဒါနေ၊ ထိုအလှူ
၌။ကာလံ၊လှူအပ်သော မလှူအပ်သော အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊

သိတတ်ကုန်အံ့။ (အဓိပ္ပါယ်ကား — ထိုသို့ တက္ကတွန်းတို့အား လှူသော်လည်း အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျ အဖြစ်ဖြင့်လည်း မလှူ။ ရတနာ သုံးပါး ရှေးဦးစွာလည်း မလှူ ဟူလိုသတတ်) ။ပ။

၂၉၄။ ဘဂဝါ၊ အချင်း၊ ဂန္တွာ၊ သွားလော့။ ပဝတ္တမံသံ၊ အိမ်ရှေး၌ရောင်းသော ဟင်းမျိုးကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏ ။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ရထိကာယ၊ ခရီးလမ်းမ တစ်ကြောင်းမှလည်း။ ရထိယံ၊ လမ်းမ တစ်ကြောင်းသို့၊ သိင်္ဃာဋကေန၊ လမ်းဆုံ တစ်ကြောင်းမှလည်း။ သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတစ်ကြောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဗာဟာ၊ တို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍။ ကန္ဒန္တိ၊ ဟစ်ကြွေးကုန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ သီဟေန သေနာပတိနာ၊ သည်။ ထူလံ၊ ဆူသော။ ပသုံ၊ နွား, ကျွဲ, ဆိတ်, ဝက် အစရှိသော သတ္တဝါကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကျွေးခြင်းကို။ ကတံ၊ ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်၍သတ်သော။ မံသံ၊ ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သိလျက်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ ပဋိစ္စကမ္မံ၊ မိမိကိုစွဲ၍ သတ်သော မကောင်းမှုကို။ ဖုသတိ။ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကန္ဒန္တိ၊ ဟစ်ကြွေးကုန်၏ ။ပ။ ဥပကဏ္ဏကေ၊ နားရင်း၌။ အာရောစေသိ၊ ကြားပေ၏။ ယဿု ဘန္တေ၊ အို သခင်စစ်သူကြီး။ ဇာနေယျာသိ၊ သိ၏လော ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသိ၊ ပေ၏၊ အယျော၊ အမောင်။ အလံ၊ မသင့်။ (မဆိုလင့် ဟူလိုသည်)။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံးလည်း။ အာယသ္မန္တာ၊ ကုန်သော။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ အဝဏ္ဏကာမာ၊ ကျေးဇူးမဲ့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုသာ အလိုရှိကုန်၏ ။ပ။ အာယသ္မန္တာ၊ ကုန်သော။ တေ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသတာ-အသန္တေန၊ ထင်ရှားမရှိသဖြင့်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီး။ မုသာဝ၊ မမှန်သောစကား ဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တာ၊ စွပ်စွဲခြင်းတို့သည်။ နဇိရိဒန္တိ၊ မစဲကုန်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်

လည်း။ သဒ္ဓိံ့၊ သေစေလိုသောစိတ် ရှိ၍။ ပါဏံ၊ သူ့အသက်ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ န ဝေါရောပေယျာမ၊ မချကုန်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ သီဟော သေနာပတိ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းတော်စားပြီးဟူ၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်တော်မှ ချပြီးသောလက် ရှိ၏ဟူ၍၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ (ထည့်)။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်၍သတ်သော။ မံသံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိလျက်။ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်သော။ အသုတံ၊ မကြားသော။ အပရိသင်္ကိတံ၊ ရွံရှာခြင်းလည်း မရှိသော။ တိကောဋိပရိသုဒ္ဓံ၊ အစွန်းသုံးပါးမှ စင်သော မစ္ဆမံသံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၂၉၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။ သုဘိက္ခာ၊ ဝပြောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သုဘသဿာ၊ ကောင်းသော ကောက်ရှိသည်။ သုလဘပိဏ္ဍာ၊ ရလွယ်သော ဆွမ်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဉ္ဆေန ပဂ္ဂဟေန၊ သပိတ် လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ မျှခြင်းငှာ။ သုကရံ၊ ပြုလွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ မယာ၊ သည်။ ဒုဿဿေ၊ မကောင်းသော ကောက်ရှိသော။ ဒုလ္လဘပိဏ္ဍေ၊ ရခဲသော ဆွမ်းရှိသော။ ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊ ငတ်မွတ်သော အခါ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အန္တောဝုတ္ထံ၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ သိုမှီးစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အန္တောပက္ကံ၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ ချက်စိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ သာမံ ပက္ကံ၊ မိမိတို့ အလိုလို ချက်စိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိတပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ပျက်သည်ကို တစ်ဖန် အကပ်ခံစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ တတော၊ ထို ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာ ဆွမ်းဖိတ်ရာမှ။ နီဟတံ၊ ဆောင်အပ်ခဲ့သည်ကိုလည်းကောင်း။ ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံ၍ထားအပ်သော။ ဝနဋ္ဌံ၊ တော၌ဖြစ်သော သစ်သီး စသည်ကို လည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဋ္ဌံ၊ ကြာပင်၌ဖြစ်သော ကြာစွယ်ကြာရင်း စသည်ကိုလည်းကောင်း။ ယာနိ တာနိ ခါဒနီယ ဘောဇနီယာနိ၊ တို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ခွင့်ပြုအပ်ကုန်၏။ တာနိ ခါဒနီယဘောဇနီယာနိ၊

တို့ကို။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပရိ
ဘုဉ္ဇန္တိ နု ခေါ၊ဘုဉ်းပေးကုန်သလော။ဣတိ၊ဤသို့။ပရိဝိတက္ကော၊
သည်။ဥဒပါဒိ၊၏။ပ။တတော၊ထိုဆွမ်းဘုဉ်းပေးရာဆွမ်းဖိတ်ရာမှ။
နီဟတံ၊ ဆောင်ခဲ့သော ခဲဖွယ် စားဖွယ်တို့ကို လည်းကောင်း။
ပုရေဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံအပ်သော။ ဝနဋ္ဌံ၊
တော၌ဖြစ်သော သစ်သီး သစ်ရင်း စသည်ကို လည်းကောင်း။
ပေါက္ခရဋ္ဌံ၊ ကြာပင်၌ဖြစ်သော ကြာစွယ် ကြာရင်းကို လည်း
ကောင်း။ ဘုတ္တာဝိနာ၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတေန၊ တန်ပြီ ဟူ၍
မြစ်မိသော ရဟန်းသည်။ အနတိရိတ္တံ။ အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုပဲ။
န စ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊သည်။ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ငြားအံ့။
တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ ယထာဓမ္မော၊ လျောက်။ကာရေတဗ္ဗော၊
၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇနပဒါ၊ကုန်သော။ မနုဿာ၊
တို့သည်။ ဗဟုံ၊ သော။ လောဏမ္ပိ၊ ကိုလည်းကောင်း။ တေလမ္ပိ၊
ကိုလည်းကောင်း။ခါဒနီယမ္ပိ၊ကိုလည်းကောင်း။သကဋေသု၊တို့၌။
အာရောပေတွာ၊၍။ ဗဟာရာမကောဋ္ဌကေ၊ အာရာမ်ပ၏ တံခါး
မှုခ်၌။ သကဋပရိဝဋ္ဋံ၊ လှည်းဝန်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ အစ္ဆန္တိ၊
နေကုန်၏။ ယဒါ၊ ၌။ ပဋိပါဋိံ၊ ကို။ ပဋိလဘိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ပ။
မဟာမေဃော၊သည်။ဥဂ္ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။တေဖတ္တံ၊
ကို။ အာရောစေသုံ၊၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့နေပြီး
ရကား။သံဃော၊သည်။ ပစ္စန္တိမံ၊အစွန်ဖြစ်သော။ ယံဝိဟာရံ၊ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ယံ အဍ္ဎယောဂံ ဝါ၊ အကျင်တဘက်စောင်းမိုး
သော ကျောင်းကိုလည်းကောင်း။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ
ဝိဟာရံ၊ကို။ကပ္ပိယဘူမိံ၊၌။ကပ္ပိယကုဋိ၊ကို။သမ္မန္နိတွာ၊သမုတ်၍။
တတ္ထ၊ ထိုကပ္ပိယဘူမိ၌။ ဝါသေတု၊ သိုမှီးလော့။ (ဉ,တ် ကမ္မဝါ
အနက်လွယ်၏)။ ကပ္ပိယဘူမိယာ၊ ကပ္ပိယကုဋိ ဟူ၍။ သမ္မုတိ၊
သမုတ်သည်ကို။အာယသ္မတော၊ရသော။တဿ ဘိက္ခုနော၊သည်။
ခမတိ၊၏။ သော ဘိက္ခု၊သည်။တုဏှီ၊သည်။ ဘဝေယျ၊၏။ယဿ
ဘိက္ခုနော၊ သည်။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။

ဘာသေယျ၊ ရောဂ်၏ ။ပ။ သူပါနိ၊ တို့ကို။ သမ္ဗာဒေန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏။ မံသာနိ၊ တို့ကို။ တောဒေန္တိ၊ စဉ်းခုတ်ကုန်၏။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖာလေန္တိ၊ ခွဲကုန်၏ ။ပ။ ကာကောရဝသဒ္ဒံ၊ ကျီးတို့၏ တသဲသဲအော်သော အသံကို။ အဿောသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဘိက္ခ-ဝေ၊ တို့။ သမ္မုတိကပ္ပိယဘူမိ၊ သမုတ်သော ကပ္ပိယကုဋိကို။ နပရိ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ၊ မသုံးဆောင်အပ်။ပ။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ [သမ္မုတိ၌သံမှာ နိဂ္ဂဟိတန္တ၊ ပဝဂ္ဂန္တနှစ်ချက်သင့်။ သံဗုဒ္ဓ-မု-ဓာတု သမ္ဗနေ့။ ဧကက္ခရကောသဋီကာ]။ ဥဿာဝန္တိကံ၊ ဥဿာဝန္တိကကုဋိကိုလည်းကောင်း။ ဂေါနိသာဒိကံ၊ ဂေါနိသာဒိကကုဋိကို လည်းကောင်း။ ဂဟပတိံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌတိ ဌမာ တိသော ကပ္ပိယဘူမိယော၊ ညှိသုံးပါးသော ကပ္ပိယကုဋိတို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ယသောဇော၊ သည်။ ဂိလာနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယသောဇထေရ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အာဟရိယန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တာနိ၊ ထိုဆေးတို့ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဝါသေန္တိ၊ သိမ်းကုန်၏။ ဥက္ကပိဏ္ဍကာပိ၊ ကြောင်, ကြွက်, ဖွတ်, မြွေပါတို့သည်လည်း။ ခါဒန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ စောရာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ စတဿော၊ ကုန်သော။ ကပ္ပိယဘူမိယော၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ကုဋိကိုမပညတ်မီ ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ဌာန မရှိ။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဖြစ်၍ ကပ္ပိယချည်းယူ။ ပညတ်ပြီးနောက်၌ကား ကပ္ပိယ အကပ္ပိယ နှစ်ဌာန စိစစ်)။

စတုတ္ထော၊ သော။ သီဟဘာဏဝါရော၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၂၉၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌၊ဘဒ္ဒိယနဂရေ၌၊မေဏ္ဍကော ဂဟပတိ၊ မေဏ္ဍက သေဋ္ဌေးသည်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေးအား၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ဓညာဂါရံ၊ စပါးကျီကို။ သမ္မဇ္ဇာပေတွာ၊ တံမြက်လှည်းစေ၍။ ဗဟိဒွါရေ၊ တံခါးအပ၌သာလျှင်။ နိသီဒတိ၊ နေ၏။ အန္တလိက္ခာ၊ ကောင်းကင်မှ။ ဓညဿ ဓာရာ၊ စပါးမိုးတို့သည်။ ဩပတိတွာ၊ ကျ၍။ ဓညာဂါရံ၊ စပါးကျီကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဘရိယာယ၊ သေဋ္ဌေးမ၏။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကံယေဝ အာဠှကထာလိကံ၊ တစ်ကတုံ့ချက်ဝင်သော ထမင်းအိုး၏။ ဧကဉ္စ သူပဗျဉ္ဇနကံ၊ တစ်ပြည်ဝင်သော ဟင်းအိုး၏။ (ဆဋ္ဌီအနက်၌ ဒုတိယာ)။ ဥပနိသီဒိတွာ၊ အနီး၌နေ၍။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသံ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သောသူ အပေါင်းကို။ ဘတ္တေန၊ ထမင်းဖြင့်။ ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ယာဝ၊ လောက်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးမသည်။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ တာဝ၊ လောက်။ နခီယျတိ၊ မကုန်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကံ ယေဝ၊ တစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ သဟဿထဝိကံ၊ တစ်ထောင်ဝင်လုပ်သော အိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဒါသကမ္မကရပေါရိသဿ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သောသူအပေါင်းအား။ ဆမာသိကံ၊ ခြောက်လ သုံးဆောင်လောက်သော။ ဝေတ္တနံ၊ ရိက္ခာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပ။ စတုဒေါဏိကံ-စတုဒေါဏိကဿ၊ လေးထောင်ဝင်သော။ (တစ်ထောင် တစ်ခွဲဟူ၏)။ ဧကံယေဝ ပိဋကံ-ဧကဿ ပိဋကဿ၊ တို့တစ်လုံး၏။ ဥပနိသီဒိတွာ၊ အပါး၌နေ၍။ ဆမာသိကဘတ္တံ၊ ခြောက်လစားလောက်သော ထမင်းရိက္ခာကို။ ဒေတိ၊ ၏။

၂၉၇။ ။ပ။ ယာဝ၊ လောက်။ သာ၊ ထို သေဋ္ဌေးချွေးမသည်။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊ မထ။ တာဝ၊ ထိုမထသေးသရွေ့။ တံ ဘတ္တံ၊ ထိုထမင်းရိက္ခာသည်။ န ခီယျတိ၊ မကုန်။ ပ။ ဧကေန နင်္ဂလေန၊ ထွန်သွားတစ်ချောင်းတည်းဖြင့်။ ကသန္တဿ၊ ထွန်သောထွန်သွား၏။ သတ္တ

သီတာယော၊ ခုနစ်ချောင်းသော ထွန်ရေးတို့သည်။ ဝဏ္ဏန္တိ-
ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (မေဏ္ဍကဝတ္ထုကြား ထင်ပြီ၊ အကျယ်ကား
ဓမ္မပဒဋ္ဌ လာ၏။)။

၂၉၉။ ^ပ။ တရုဏေန ဒီရေန၊ နို့သစ်ဖြင့်။ ဘောဇေသာမ၊
ကျွေးကုန်အံ့။ ပ၊ ကေန္တာရေ၊ ခရီးခဲ၌။ သမ္ဗာဝေသိ၊ ပို့လေ၏။ ပ။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကန္တာရမဂ္ဂါ၊ ခရီးခဲတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
အပ္ပေါဒကာ၊ ရေမရှိကုန်။ အပ္ပဘက္ခာ၊ အစာမရှိကုန်။ အပ္ပါထေ
ယျေန၊ ရိက္ခာမပါသဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ န သုကရာ၊ မလွယ်ကုန်။ ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဂေါရသံ၊ ငါးပါးသော နွားနို့အရသာကို။ အနု
ဇာနာမိ၊ ၏။ ခီရံ၊ နို့ရည်။ ဒဓိံ၊ နို့ဓမ်း။ တက္ကံ၊ ရက်တက်။ နဝနီတံ၊
ဆီဦး။ သပ္ပိံ၊ ဃထောပတ်။ ဇာတိ ဣမေ ပဉ္စ ဂေါရသေ၊ တို့ကို။ အနု
ဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ တဏ္ဍုလတ္ထိကေန၊ ဆန်ကို အလိုရှိသောသူသည်။
တဏ္ဍုလော၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါ
ပသန္နာ၊ ယုံကြည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။
တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဟိရညံ၊ ရွှေငွေကို။ ဥပနိက္ခိပန္တိ၊ နှံကုန်
၏။ ဣမိနာ ဟိရညေန၊ ဖြင့်။ အယျဿ၊ သခင်အား။ ကပ္ပိယံ၊
အပ်သောပစ္စည်းကို။ ဒေထာတိ၊ လှူပါကုန်အံ့ဟု။ ဥပနိက္ခိပန္တိ၊
နှံကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတော၊ ထိုနှံသောဥစ္စာမှ။ ယံပစ္စယံ၊
သည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏။ တံပစ္စယံ၊ ထိုအပ်သောပစ္စည်းကို။ သာဒိတုံ၊
ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ သာဒိတဗ္ဗံ၊ သာယာအပ်၏ဟု။ ပရိ
ယေသိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှာမှီးအပ်ကုန်၏ဟု။ န တွေဝ အဟံ ဝဒါမိ၊
ငါမဟော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၀၀။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။
စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ အာပဏံ၊ အာပဏ
မည်သော နိဂုံးရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အာပဏံ၊ သို့။ အဝသရိ-
သမ္ပတ္တော၊ ၏။ ပ။ ကေဏိယော၊ ကေဏိယ အမည်ရှိသော။ ဇဋိ
လော၊ ဆံကျစ်ထုံးသော ပုဏ္ဏားရသေ့သည်။ အဿောသိ ခေါ-
အဿောသိ ဝေ၊ ကြည်း။ ဘော၊ တို့။ သကျပုတ္တိယော၊ သော၊ ပ။

အနုပုဗ္ဗေန္တော၊ ၏။ပ။ အထ ခေါ၊ ဥဿ။ကောဏိယဿ၊ သော။ ဇင်္ဂလဿ၊ ၏။ တော ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ ဟရာပေယျံနုခေါ၊ ဆောင်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဇူသယော၊ အကြွင် ရသေ့တို့သည်။ ခေါ၊ အဟုတ်လျှင်။ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ မန္တာနံ၊ ဗေဒင်တို့ကို။ကတ္တာရော၊ ပြုကုန်၏။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ပဝတ္တာရော၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေဟိ ဇူသိဟိ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ဂီတံ-သဇ္ဈာယိတံ၊ သရဇ္ဈာယ်အပ်ထသော၊ ပဝုတ္တံ၊ သူတစ်ပါးတို့အား သင်အပ်ထသော။သမိဟိတံ၊ ပေါင်း၍ထားအပ်ထသော။ယေသံ၊ အကြွင် ရသေ့တို့၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်ထသော၊ (ထည့်)။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ဇူဒံ မန္တပဒံ၊ ဤဗေဒင်တည်းဟူသော အကျိုးစီးပွားအကြောင်းကို။ဧတရဟိ၊ ယခု။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တံ ဂီတံ၊ ထိုရသေ့တို့ သရဇ္ဈာယ်တိုင်းကို။ အနုဂါယန္တိ၊ အတု သရဇ္ဈာယ် ကုန်၏။ တံ ဘာသိတံ၊ ထို ရှင်ရသေ့တို့ ဆိုတိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ အဆင့် ဆိုကုန်၏။ ဘာသိတံ၊ မိမိတို့ သရဇ္ဈာယ် တိုင်းကို။ အနုဘာသန္တိ၊ သူ့အား ဆင့်၍ သရဇ္ဈာယ် စေကုန်၏။ ဝါစိတံ၊သူတစ်ပါးတို့အား ရသေ့တို့သင်တိုင်းကို၊အာနုဝါစေန္တိ၊ အဆင့်သူအား သင်စေကုန်၏။ ဇူဒံ-ဇူမာနိ၊ ဤရသေ့တို့ ဟူသည်။ သေယျထာ ကတမာနိ၊ ဟူမူကား။အဋ္ဌကော၊အဋ္ဌကရသေ့လည်း ကောင်း။ဝါမကော၊လည်းကောင်း။ဝါမဒေဝေါ၊လည်းကောင်း။ ဝေဿာမိတ္တော၊ လည်းကောင်း။ ယမတဂ္ဂိ၊ လည်းကောင်း။ အင်္ဂီရသော၊ လည်းကောင်း။ ဘာရဒွါဇော၊ လည်းကောင်း။ ဝါသေဋ္ဌော၊ လည်းကောင်း။ ကဿပေါ၊ လည်းကောင်း၊ ဘဂု၊ လည်းကောင်း။ ဇူမေ ဇူသယော၊ တို့သည်။ ရတ္တူပရတာ၊ ညဉ့် စားခြင်းမှ ကြဉ်ကုန်၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ မှ။ဝိရတာ၊ ကုန်၏။ တေ ဇူသယော၊တို့သည်။ဧဝရူပါနိ၊ ကုန်သော။ပါနာနိ၊အဖျော် တို့ကို။ သာဒိယိံသု၊ သာယာကုန်၏။ သမဏောပိ ဂေါတမော၊

သည်လည်း။ပ။ သာဒိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ပ။ ကာဇေဟိ၊ ငါးရာသောထမ်းပိုးတို့ဖြင့်။ ဂါဟာပေတွာ၊ယူခဲ့စေ၍။ပ။သမ္မောဒနီယံ။ သော။ သာရဏီယံ၊သော။ကထံ။ ကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြောဟောပြီး၍။(ထမ်းစေသော ထမ်းပိုးကား ငါးရာ၊အိုးကား တစ်ထောင်ဟူ၏)။ပ။ကေဏိယ၊ကေဏိယရသေ့၊ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။မဟာ။များ၏။အဍ္ဎတေလသာနိဘိက္ခုသတာနိ၊တစ်ထောင့် နှစ်ရာ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းအရေအတွက် ရှိကုန်၏။ တွဋ္ဌ၊ သည် လည်း။ဗြာဟ္မဏေသု၊တို့၌။အဘိပ္ပသန္နော၊အလွန်ကြည်လင်သော သူတည်းဟူ။အဓိဝါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဋ္ဌ ပါနာနိ၊ ရှစ်ပါးသော အဖျော်တို့ကို။အနုဇာနာမိ၊၏။အမ္ဗပါနံ၊သရက်သီး အဖျော်။ဇမ္ဗုပါနံ၊သပြေသီးအဖျော်။စောစပါနံ၊ အစေ့ရှိသော ငှက်ပျောသီး အဖျော်။မောစပါနံ၊အစေ့မရှိသော ငှက်ပျောသီး အဖျော်။ (ရဲတာငှက်ပျော အိမ်ငှက်ပျော သော်လည်း ဆို)။ မဓုပါနံ၊ သစ်မည်စည် အဖျော်။ (ရေမထည့်သော သစ်မည်စည်ပြီ သီးရည် အဖျော် ဟုလည်းပေး)။ မုဒ္ဒိကပါနံ၊ ရေထည့်သော မုဒ်ရက်သီးအဖျော်။ သာလုကပါနံ၊ ကြာစွယ်အဖျော်။ ဖာရုသက ပါနံ၊ဖက်သက်အဖျော်။ဣမာနိအဋ္ဌပါနာနိ၊တို့ကို။အာနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဓညဖလရသံ၊ ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဖလရသံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဍာကရသံ၊ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပတ္တရသံ၊ ကို ။ပ။ မဓုကပုပ္ဖရသံ၊ ကို။ ထပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပုပ္ဖရသံ၊ ကို။ပ။ ဥစ္ဆုရသံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ကေဏိယော၊ သော။ ဇဋိလော။သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ကို။ ဩဏီတပတ္တပါဏိံ၊ ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ ၍။ နိသီဒိ၊ ၏။ပ။

ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း တို့ကား၊ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျှင် ရှေ့သွားရှိကုန်၏။ ဆန္ဒသော၊ ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ အစကား။ သာဝိတ္တိ၊ သာဝိတ္တိ မည်သော ဂါထာတည်း။ မနုဿာနံ၊

တို့၏॥ မုခံ၊ အကြီးအမှူးကား॥ ရာဇာ၊ တည်း॥ နဒီနံ၊ တို့၏॥ မုခံ၊ ကား॥ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာတည်း॥

နက္ခတ္တာနံ၊ တို့၏॥ မုခံ၊ ကား॥ စန္ဒော၊ လ·တည်း॥ တပတံ–တပန္တာနံ၊ထွန်းတတ်သောဆိမ်းပတ္တမြားစသည်တို့၏॥မုခံ၊ကား॥ အာဒိစ္စော၊ နေတည်း॥ ပုညံ၊ ကို॥ အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော॥ ယဇတံ-ယဇန္တာနံ၊ ပူဇော်သော သူတို့၏॥ မုခံ အယမုခံ၊ ချမ်းသာ သုံးပါးတို့၏ အကြောင်းကား॥ ရုပ၊ စင်စစ်॥ သံဃော၊ တည်း॥ (ဤတရားကို ကေဏိယရသေ့၏ အဇ္ဈာသယအားလျော်စွာ ဟောတော်မူသတည်း)॥

၃၀၁॥ အထ ခေါ၊ ၌॥ ဘဂဝါ၊ သည်॥ အာပဏော၊ အာပဏနိဂုံးရွာ၌॥ယထာဘိရန္တံ၊မွေ့॥ဝိဟရိတွာ၊၍॥ပ॥ပက္ကမိ၊၏॥ကောသိနာရကာ၊ ကုသိနာ ပြည်၌ နေကုန်သော॥ မလ္လာ၊ မလ္လာမင်းတို့သည်॥ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်၏॥ ခေါ မလ္လာ၊ ထို မလ္လာမင်းတို့သည်॥ သက်ရှိ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို॥ အကံသု၊ ကုန်၏॥ ယော၊ သည်॥ ဘဂဝန္တံ၊ အား၊ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ကို॥ န ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့॥ အဿ၊ ထိုသူအား॥ပဉ္စသတာနိ ဒဏ္ဍော၊ ငါးရာသော ဒဏ်သည်॥ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ॥ ဣတိ၊ ဤသို့॥သက်ရှိကို॥ အကံသု၊ကုန်၏॥ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌॥ရောဇော၊ ရောဇအမည်ရှိသော॥ မလ္လော၊ မလ္လမင်းသည်॥ သဟာယော၊ သည်॥ ဟောတိ၊၏॥ပ॥အာဝုသော ရောဇ၊ ဒါယကာရောဇ॥တွံ၊သည်॥ ဘဂဝတော၊ အား॥ ယံ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ကို॥ အကာသိ၊၏॥တံ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊သည်॥ တေ တဝ၊အား॥ဥဠာရံ-သာဓု၊၏॥ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ॥ အဟံ၊သည်॥ ဗုဒ္ဓေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း॥ပ॥ န ဗဟုကတော၊များစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို မပြု॥ အပိ စ၊ ထိုသို့ မပြုမူလည်း॥ ဉာတိဟိ၊ အမျိုးဖြစ်သော မလ္လမင်းတို့သည်॥ပ॥ပဉ္စသတာနိ ဒဏ္ဍောတိ၊ ဒဏ်ငါးရာ ဖြစ်စေ ဟူ၍॥ သက်ရော၊ ကတိကဝတ်ကို॥ ကတော၊ ၏॥ ဒဏ္ဍဘယာ ဝေ၊ ဒဏ်ကို ကြောက်သောကြောင့်သာလျှင်॥ပ॥ အကာသိ၊ ပြုသတည်း॥ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ၏॥ပ॥ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား॥ ရောဇော၊ ရောဇ

အမည်ရှိသော။ အယံ မလ္လော၊ သည်။ အဘိညာတော၊ ထင်ရှား၏။ ဉာတမနုဿော၊ ထင်ရှားသောသူတည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ဧဝရူပါနံ၊ တို့၏။ပ။ပသာဒေါ၊ ကြည်လင်ခြင်းသည်၊ မဟတ္ထိကော၊ များသော အကျိုးရှိ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု-အာယာစာမိ၊ ၏။ ယထာ-ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ရောဇော၊ သော။ မလ္လော၊ သည်။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်လင်ရာ၏။ တထာ-တေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ကရောတု၊ ပြုလော့။ ဣတိ အဝေါစ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တထာဂတေန၊ သည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ပ။ ပသီဒေယျ၊ ကြည်လင်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်းသည်မဟုတ်။ပ။မေတ္တေန စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူလေ၏။ပ။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့လတ်သော။ တရုဏော ဝစ္ဆော၊ နို့ဖို့နွားသူငယ်သည်။ ဂါဝိံ၊ အမိဖြစ်သောနွားမကို။ ဂဝေသတိ ယထာ၊ ရှာသကဲ့သို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဝိဟာရေန၊ တစ်ကျောင်းမှသည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပရိဝေဏေန၊ ပရိဝုဏ်တစ်ခုမှသည်။ ပရိဝေဏံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာဝုသော ရောဇ၊ ဒါယကာရောဇ။ သံဝုတဒွါရော၊ ပိတ်သောတံခါးရှိသော။ ဧသော ပရိဝိဟာရော၊ ထိုဂန္ဓကုဋီတိုက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ ဆိတ်သောအသံ ရှိလျက်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အတရမာနော၊ မွှေ့မွှေ့သာသာ။ အာဠိန္ဒံ၊ အဦးသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဥက္ကာသိတွာ၊ ချောင်းဆိုး၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေဟိ၊ ခေါက်လော့။ တေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိဿတိ၊ ဖွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ပ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု အာယာစာမ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။

အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ မမဉ္ဉေဝ၊ အကျွန်ုပ်၏သာလျှင်။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ခံကုန်ရာ၏၊ အညေသံ၊ တို့၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ ကို၊ နောပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ မခံကုန်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ရောဇ၊ ရောဇ၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ သေက္ခေန၊ သေက္ခတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ သေက္ခေန၊ သော။ ဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့်။ ယထာသေယျထာ၊ သင်မြင်သကဲ့သို့။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာတရားတို့ကို။ ဒိဋ္ဌာ၊ ၏။ တေသမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယျာ၊ တို့သည်။ အမှာကဉ္ဉေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ပ။ အဟောနူနပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ခြင် ခံစေချင် ကုန်၏။ အညေသံ၊ တို့၏။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာန ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ ကို။ အဟော နူန နော ပဋိဂ္ဂဏှေယျုံ၊ ခြင် မခံဘိကုန်မူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရောဇ၊ ရောဇ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ရကား။ ဘဝ ဧဝ၊ ၏ လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ၊ တို့၏ လည်းကောင်း။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိဿန္တိ၊ ခံကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၀၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ ကုသိနာရာယံ၊ ဌ။ ပ။ အဋ္ဌိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ရောဇော၊ သော။ မလ္လော၊ သည်။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ကို။ ဩလောကေန္တော၊ သော်၊ ဍာကဉ္စ၊ ဟင်းရွက်ကျက်ကိုလည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌခါဒနီယဉ္စ၊ အမှုန့် ခဲဖွယ်ကို လည်းကောင်း။ ဒွေ၊ တို့ကို။ န အဒ္ဒသ၊ မမြင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗဉ္စ ဍာကံ၊ အလုံးစုံသော ဟင်းရွက်ကျက်ကို လည်းကောင်း။ သဗ္ဗဉ္စ ပိဋ္ဌခါဒနီယံ၊ အလုံးစုံသော အမှုန့်ခဲဖွယ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၀၃။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသိနာရာယံ၊ ဌ။ ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ဌ။ အာတုမာ၊ အာတုမာ

ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ကို။ ပက္ကာမိ၊ ၏။ပ။
နှာပိတပုဗ္ဗော၊ ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဖူးသော။ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးမှ
ရဟန်းပြုသော။ အညတရော ဘိက္ခု၊ သည်၊ အာတုမာယံ၊ အာတုမာ
ပြည်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတဿ၊ ၏။ ဒွေ ဒါရကာ၊ ၂
သူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဉ္ဇုကာ၊ သာယာ
သောစကားလည်း ရှိကုန်၏။ ပဋိဘာနေယျကာ၊ ဆန်းကြယ်သော
ပညာနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏
ဥဂ္ဂါဖြစ်သော။ နှာပိတကမ္မေ၊ ဆတ္တာသည်တို့၏ အမှု၌။ ဒက္ခာ၊
လိမ္မာကုန်၏။ ပရိယောဒါတသိပ္ပါ၊ အပြစ်မရှိသော အတတ်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏။ပ။ တေဒါရကေ၊ ထို သားငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို။ပ။
အဝေါစ၊ တည့်။ ။ပ။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။
ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်တုန်းအိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ၍။
နာဠိယာ စ၊ ခွက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါပကေန စ၊ အိတ်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ အနုဃရကံ အနုဃရကံ၊ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း။
အာဟိဏ္ဍထ၊ လှည့်လေကုန်လော့ ။ပ။ သံဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်
လော့ ။ပ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဉ္ဇုကေ၊ အသံလည်း သာကုန်
ထသော။ ပဋိဘာနေယျကေ၊ ဆန်းကြယ်သော ပညာလည်းရှိကုန်
ကသော။ တေဒါရကေ၊ တို့ကို။ ပဿိတွာ၊ ၍။ ယေပိ၊ သူတို့သည်
လည်း။ န ကာရာပေတုကာမာ၊ မုတ်ဆိတ် ဆံပင် ပြင်ခြင်းကို မပြု
စေလိုကုန်။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်၏။
ကာရာပေတွာပိ၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင် ပြင်ခြင်းကို ပြုစေ၍လည်း။ ဗဟုံ၊
များသော အခကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တဒြ တိဿံ အာတုမာယံ၊ ၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘုသာဂါရေ၊ ကောက်ရိုးအိမ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ယာဂု၊ ကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ လဒ္ဓါ၊
ရအပ်သနည်း။ ဇာတိ အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။ မောဃပုရိသ၊ မဂ်ဖိုလ်မှ
အချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ား။ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၍။
တွံ၊ သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဖြစ်လျက်။ အကပ္ပိယေ၊ မအပ်သော
ဆတ္တာသည်တို့၏ အမှု၌။ သမာဒပေသိ၊ ဆောက်တည်စေဘိ

သုနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သည်း အကပ္ပိယေ၊ ၌၊ နှ သမာဒပေတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်၊ သမာဒပေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့၊ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်း ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နှာပိတပုဗ္ဗေန၊ ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဖူးသောသူသည်။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ ကို။ နပရိဟရိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဟရေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်း ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာတုမာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့၍ ပိဟရိတွာ၊ ၍။ ပ။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ မဟုံ ဖလခါဒနီယံ၊ သည်။ ဥဿန္နံ၊ သည်း ဟောတိ၊ ၏ ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ သဗ္ဗံ၊ သော၊ ဖလခါဒနီယံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ငါ ခွင့်ပြု၏ ဤသို့ အဝေါစ၊ ၏။

၁၀၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ သံဃိကာနိ၊ သံဃိကမြေ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဗီဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့ကို၊ ပုဂ္ဂလိကာယ ဘူမိယာ၊ ပုဂ္ဂလိကမြေ၌။ ရောပိတာနိ၊ စိုက်အပ်ကုန်၏။ ဘူမိသာမိကာနံ၊ မြေရှင်ဖြစ်သော သံဃာတို့အား။ ဘာဂံ ဒတွာ ဘာဂံ၊ ဆယ်စု တစ်စုကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘူမိသာမိကာနံ၊ မြေရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဘာဂံ ဒသမဘာဂံ၊ ဆယ်စု တစ်စုကို။ ဒတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏ ဣတိ၊ ဤသို့ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၁၀၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တိသ္မိံ ကိသ္မိံစိ ဌာနေ၊ ၌။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုသနည်း။ ကိံ၊ လျှင်။ အနနုညာတံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်၊ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။ န ကပ္ပတိ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အပ္ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မမူ။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ စေ၊ ၍။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေအံ့။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ မြစ်အံ့။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ နကပ္ပတိ၊

မအပ်။ (မဟာပဒေသ တစ်ပါး)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။ န ကပ္ပတီတိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝတ္ထု၊ ကို။ အပ္ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်တော်မမူ။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ စေ၊ ၍။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ အနုလောမေတိ၊ အံ့။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ အံ့။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ (မဟာပဒေသတစ်ပါး)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ဝတ္ထု၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။ ကပ္ပတီတိ၊ အပ်၏ဟု၊ စေ၊ ၍။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ အနုလောမေတိ၊ အံ့။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ အံ့။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ (မဟာပဒေသတစ်ပါး)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။ ကပ္ပတီတိ၊ အပ်၏ဟု။ စေ၊ ၍။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ စေ၊ ၍။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ အနုလောမေတိ၊ အံ့။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟတိ၊ အံ့။ တံ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဝေါ၊ တို့အား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ (သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ် တို့သည် မဟာပဒေသနည်းကိုယူ၍ အကပ္ပိယနှင့်လျော်သောအရာကို အကပ္ပိယ၌သွင်း၍ ပြသည်။ ကပ္ပိယနှင့် လျော်သောအရာကို ကပ္ပိယ၌သွင်း၍ ပြသည်)။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ–ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာမကာလိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ အပ်မည်လော။ န ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ မအပ်မည်လော။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ န ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ န ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ ယာမကာလိကေန၊ နှင့်။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ န ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ ယာမကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ န ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ သတ္တာဟကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ န ကပ္ပတိ နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ- ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာမကာလိကံ၊ ကို။

ဝါ၊ သည်။ တဒဟု၊ ထိုနေ့၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံသည် ဖြစ်အံ့။ ကာလေ၊ နံနက်အခါ၌။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဝိကာလေ၊ ၌။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာဟကာလိကေန၊ နှင့်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ကို။ တဒဟုပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အံ့။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ၊ သော်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

ဆဋ္ဌော၊ သော။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿ ဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ သာရဒိကေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌ဖြစ်သောအနာ၊ဝိကာလေပိ၊နေလွဲပြီးလည်း။ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ (ထည့်)။ ဝသံ၊ ဆီကြည်။ မူလေဟိ၊ ဆေးမြစ်တို့ဖြင့်။ပိဋ္ဌေဟိ၊ ဆေးမှုန့်ညက်တို့ဖြင့်။ ကသာဝေဟိ၊ ဖန်တို့ဖြင့်။ အဏ္ဏော၊ အလိုရှိ၏။ ပဏ္ဏံ၊ အရွက်၊ ဖလံ၊အသီး၊ဇတု၊ အစေး။ လောဏံ၊ဆား။ဆကဏဉ္စ၊ နွားချေးခြောက်။ ။စုဏ္ဏံ စာလိနိ၊ဆင်းသော ဆေးမှုန့်ညက်။မံသဉ္စ၊သားစိမ်း၊အဉ္ဇနံ၊မျက်စဉ်း။ ဥပပိသနီ၊ မျက်စဉ်း၌ထည့်စရာဆေး။ အဉ္ဇနီ၊မျက်စဉ်းကျည်။ဥစ္စာ၊ ကြီးကြီး ငယ်ငယ်သော မျက်စဉ်းကျည်။ ပါရုတာ၊ မျက်စဉ်းကျည် အပိတ်။ သလာကာ၊ မျက်စဉ်းတံ။ သလာကဋ္ဌာနိ၊ မျက်စဉ်းတံ ထားရာ။ ။ထဝိကံ၊ မျက်စဉ်းကျည် အိတ်။ အံသဗဒ္ဓကံ၊ပခုံးလွယ်စရာ အနွယ်။ သုတ္တံ၊ အိတ်နှင့်အနွယ်ကို ဖွဲ့စရာ ချည်။ မုဒ္ဓနိတေလံ၊ ဦးခေါင်းသုတ်စရာ ဆီ။ နတ္ထုစ၊ နှာခေါင်းနှတ်။ နတ္ထုကရဏီ၊ နှတ်တံ။ ဓူမဉ္စ၊ အခိုးသောက်။နေတ္တဉ္စ၊ အခိုးသောက်စရာ ပန်တူ။ ပိဓာနာ၊ အပိတ်။ထဝိ၊ ပန်တူထည့်စရာအိတ်။ ။တေလပါကော၊ ချက်သော ဆီတို့၌။ မဇ္ဇဉ္စ၊ သေထည့်ခြင်း။ အတိက္ခိတ္တံ၊အလွန်ထည့်သော သေရှိသော ဆီချက်။ အဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ခြေလက်သုတ်စရာ။ တုမ္ဗံ၊ ဆီကျည်။သေဒံ၊မီးစရုံးခြင်း။သမ္ဘာရဉ္စ၊အထူးထူးသောသေထည့်၍ စရုံးခြင်း။ မဟာသေဒံ၊ တွင်းကြီးတူး၍စရုံးခြင်း။ ဘင်္ဂေါ၊ ယိုမှ

တစ်ပါး။ ဘင်္ဂေါဒကံ၊ သစ်ရွက်ထည့်၍ စရုံးခြင်း။ ။ဥဒကကောဋ္ဌံ၊ ရေလှောင်အိုးစရည်းကြီး၌ရေနွေးထည့်၍စရုံးခြင်း။လောဟိတဉ္စ၊ သွေးထွက်ခြင်း။ ဝိသာဏံ၊ သားချိုဖြင့် သွေးယူခြင်း။ (တွင်ကိုက်ဟူလိုသတည်း)။ ။ပါဒဗ္ဘဉ္ဇနံ၊ ခြေသုတ်စရာဆီ။ပဇ္ဇံ၊ ခြေပွတ်ဆေး။ သတ္တံ၊ သွေးထုတ်ခြင်း။ ကသာဝဉ္စ၊ ဖန်ဆေးခြင်း။ တိလကက္ကံ၊ ဆီတွေး။ ကဗဠိကံ၊ အမာဝအုပ်သော ဆေး။ စောဠံ၊ အမာစည်းစရာ ပုဆိုးကြမ်း။ သာသပကုဋ္ဋဉ္စ၊ မုန်ညင်းမှုန့်အညက်။ ဓူမ၊ အခိုး။သက္ခရိကာယစ၊သင်တုန်း။ဝဏတေလံ၊အသားတက်ဆေး။ ဝိကာသိကံ၊ ဆေးမှုန့်ဖြူးစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ဝိကဋ္ဋဉ္စ၊ဆေးကြီးဆီပါးကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပဋိဂ္ဂဟံ၊လက်ဖြင့်ခံ၍။ဂူထံ၊ ကို။ကရောန္တော၊သွားသောရဟန်းသည်။ပဋိဂ္ဂဟောနာမ၊အကပ်ခံသည်မည်၏။အာလောဠေတွာ၊ ထွန်သွား၌ကပ်သောမြေ။ ဩရမုတ္တဟာရိတကံ၊နွားသေးဖြင့်စိမ်သောသဖန်းခါး။ဂန္ဓာ၊နံ့သာ။ ဝိရေစနဉ္စ၊ ဝမ်းကျဆေး။အစ္ဆာ၊ ရက်သန်းရေ။ အကဋ္ဌံ၊ မစစ်သော ပဲနောက်ရည်။ကဋာကဋံ၊ စဉ်းငယ်သောပဲနောက်ရည်။ ။ပဋိစ္ဆာဒနိ၊ အမဲရည်။ (သားရည်လည်းဟူ)။ပဗ္ဘာရ၊တောင်ဝှမ်း။ အာရာမ၊ အာရာမ်စောင့်။သတ္တာဟေန စ၊ခုနစ်ရက်။ဂုဠံ၊တင်လဲ။ မုဂ္ဂံ၊ပဲနောက်။သောဝီရဉ္စ၊ လောဏသာရှိမည်သောဆေး။သာမံပါကာ၊ ရဟန်းတို့အလိုလိုချက်ခြင်း။ ပုနာပစေ၊ ကျက်ပြီးသည်ကိုဏဖန်ချက်ခြင်း။ ။ပုန၊ တဖန်။ဒုဗ္ဘိက္ခေ၊ မွတ်သိပ်သောအခါ၌။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဖလဉ္စ၊ သစ်သီး။ တိလံ၊ နှမ်းသစ်။ ခါဒနီ၊ ခဲဖွယ်။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားမီ။ ကာယဍာဟော၊ အပူဝင်သောအနာ။နိဗ္ဗတ္တဉ္စ၊အစေ့ထုတ်၍စားကောင်းသောသစ်သီး။ ဘဂန္ဒလံ၊ ဘဂန္ဒုအနာ။ ။(မြင်းသရိုက်ဟူလိုသတတ်)။ ။ဝတ္ထိကမ္မဉ္စ၊ စည်းသောအမှု။ သုပ္ပိဉ္စ၊ သုပ္ပိယဒါယကာနှင့် ဒါယိကာမ။ မနုဿမံသံ မဝ စ၊ လူသား။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သား။အဿ၊မြင်းသား။ သုနခေါစ၊ ခွေးသား။ အဟိ၊ မြွေ။ သီဟဉ္စ၊ခြင်္သေ့။ဒီပိကံ၊သစ်။ ။အစ္ဆ၊ ဝံ။တရစ္ဆမံသဉ္စ၊ အောင်းသား။ပဋိပါဒိတ၊ဆွမ်းကျွေးသော

အစဉ်။ ယာဂုစ၊ယာဂု။ တရုဏံ၊နုသေးသောကြည်ညိုခြင်းရှိသော အမတ်ကြီး။ အညတြ၊ မိတ်ရာမှ တစ်ပါးသော အရပ်၌။ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂုဠံ၊ တင်လဲ။ သုနိဓ၊ သုနိဓပုဏ္ဏား။ ဝဿကာရ၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏား၊ အာဝသထာဂါရံ၊ ဧည့်သည်တို့နေရာဇရပ်။ ။ အမ္ဗပါလိစ၊ အမ္ဗပါလီ ပြည့်တန်ဆာ။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းများ။ ဂင်္ဂါ၊ဂင်္ဂါမြစ်နား။ကောဋိ၊ကောဋိရွာ။သစ္စကထာ၊ သစ္စာ့စကား ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်၍သတ်သောအသား။သုဘိက္ခံ၊ဝသောအခါ၌။ ပုနဒေဝ၊ လည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ မေဏ္ဍော၊ မိုးသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏။ ယသောဇ၊ အရှင်ယသောဇ။ မေဏ္ဍကော စ၊မေဏ္ဍကသူဌေး။ဂေါရသံ၊နွားနို့အရသာငါးပါး။ ပါထေယျကေနစ၊ ရိက္ခာ့ဖြင့်လည်း။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ ကေဏိ၊ ကေဏိယရသေ့။ အမ္ဗော၊ သရက်။ ဇမ္ဗု၊ သပြေ။ စောစ၊ အစေ့ရှိသော ငှက်ပျော။မောစ၊အစေ့မရှိသော ငှက်ပျော။မဓု၊ သစ်မည်စည်သီး အရည်။ မုဒ္ဒိက၊ ရေဖျော်သော မုဒရက်သီးရည်။ သာလုကံ၊ ကြာစွယ်။ ။ဖာရုသကာ၊ ဖက်သက်သီး။ ဍာက၊ ဟင်းရွက်ကျက်။ ပိဋ္ဌံ၊ အမဲစားဖွယ်၊ အာတုမာယံ၊အာတုမာ၌။နဟာပိတော၊ ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဖူးသော ရဟန်းကြီး။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဖလံ၊သစ်သီးသည်။ ဥဿန္နံ၊ ပြန့်ပြော၏။ ဗီဇံ၊ အစေ့ကို။ရောပိတံ၊ စိုက်အပ်၏။ ကိသ္မိံ ဌာနေ စ၊ တစ်စုံ တစ်ခုသော အရပ်၌လည်း။ ကုက္ကုစ္စံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ကာလိကေ၊ ကာလိကလေးပါး တို့ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက အပြီးတည်း။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ၊ ဤဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌။ ဝတ္ထူ၊ တို့သည်။ ဧကသတံ
ဆဝတ္ထူ၊ တရာ့တစ်ဆယ့်ခြောက်ဝတ္ထုတို့တည်း။

အမှာ ဤ ခန္ဓက၌ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ 'အမနုဿိကာဗာဓေ အာမကမံသံ အာမကလောဟိတံ-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို ရှေးဦးဆေား၍ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးဦးအံ့။

သီဟဝိဿာသာဒိံ ဒိသွာပိ သာမဏေရဿ ဒဿမိတိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အာဟရိတွာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဒန္တပေါဏ သိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ။ အာမကမံသ ပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော ဟောတီတိ စ သာမညတော ပဋိက္ခိတ္တံ။ တထာပိ အတ္တနော အညဿ ဝါ ဘိက္ခုနော အတ္ထာယ အဂဟိတတ္တာ။ သီဟ ဝိဿာသာဒိံ ဒိသွာ သာမဏေရဿ ဒဿာမိတိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အာဟရိတွာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတီတိ ဝုတ္တံ။ ၎င်းအဖွင့် သာရတ္ထဒီပနီ။ ဤ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ တို့၌ သားစိမ်းငါးစိမ်းကို မိမိအကျိုးငှါလည်းမကိုင်အပ်။ တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့၏အကျိုးငှါလည်း မကိုင်အပ်။ လူ၊သာမဏေတို့၏အကျိုးငှါကား အကပ်ခံ၍ ဖြစ်စေ၊ အကပ်မခံပဲဖြစ်စေ ကိုင်အပ်၏ဟု ပြသည်။ ဤသိက္ခာပုဒ်သည် ကာယသမုဋ္ဌာန်,ကာယစိတ္တသမုဋ္ဌာန်ကြောင့်သာ အာပတ် သင့်ကောင်းသော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့် ရဟန်းတို့၏ အကျိုးငှါဖြစ်မူ နှုတ်ဖြင့်လည်း ခံအပ်၏။ စိတ်ဖြင့်လည်း သာယာ အပ်၏။ ကိုယ်ဖြင့် မကိုင်အပ်။ ဤသို့ အမိပ္ပါယ်ယူ။ အာမကမံသ ပဋိဂ္ဂဟဏာတိ ဧတ္ထ ပန အညတြ ဥဒ္ဒိဿ အနုညာတာ။ အာမကမံသ မစ္ဆာနံ ပဋိဂ္ဂဟဏာ ဝေရမ ဘိက္ခူနံ န ဝဋ္ဋတိ၊ နော အာမသနံ။ ပုဂ္ဂလပညတ်အဋ္ဌကထာ။ သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ။ ဤအဋ္ဌကထာ တို့၌လည်း ဒန္တပေါဏ သိက္ခာပုဒ်နှင့် မဆန့်ကျင်အောင် အမိပ္ပါယ်ယူရမည်။

အာမကမံသံပိ ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ အာပဇ္ဇတီတိ န ရူမ ဝိနယေ အနုညာတတ္တာ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အမနုဿိကာဗာဓေ အာမကမံသန္တိ အာဒိနာ။ တသ္မာ န အာမက မံသံ သုတ္တေ အာဂတံပိ ဒုက္ကဋဝတ္ထု ဟောတိ။ တထာပိ အတ္တနော ပရိဘောဂတ္ထာယ ပဋိဂ္ဂဟဏေ ဒုက္ကဋမေဝါတိ နော တက္ကောတိ အာစရိယော။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဇာတရူပသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်။ ဤဋီကာ၌ သားစိမ်းကို ခံလျှင် ဒုက္ကဋအာပတ် သင့်သည်ဟူ၍ ပြသော အာစရိယဝါဒမှာ ကိုယ်ဖြင့်ခံခြင်း,နှုတ်ဖြင့်ခံခြင်း,စိတ်ဖြင့်သာယာခြင်းသုံးပါးကိုယူမှ

ပြုအပ်ပြီးသော ဒန္တပေါဏသိက္ခာပုဒ်နှင့်ဆန့်ကျင်သည်။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုင်ခြင်းကို ယူမှသာ ညီညွတ်သည်။ သားစိမ်း ငါးစိမ်းသည် အပ္ပဋိဂ္ဂဟဏဝတ္ထုလည်း မဟုတ်၊ အနာမာသဝတ္ထုလည်း မဟုတ် သည်ကိုလည်း သတိမူ။ သားစိမ်း ငါးစိမ်းကို အလှူပြင်မခံအပ်ဟု ရှေးဆရာတို့ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ထို အဆုံးအဖြတ်နှင့် ညီနိုင်း ဆင်ခြင်၍သဘောယူတွံ့ရှိရာကိုမှတ်၊ ဤတွင်စကားတရပ်၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေဥဿုရသံ။ ဤပါဠိတော်ကို ယာမကာလိကကထာ၌ ဟောတော်မူသည်၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူသော်လည်း ယာမကာ လိက မယူသင့်။ သတ္တာဟကာလိကယူရမည်။ ဥဿုရသောနိကာသ ဋ္ဌောတိ ဇာနံ ပါတဗ္ဗသာမညေန ယာမကာလိကကထာယံ ဝုတ္တံ၊ တာမှန သတ္တာဟကာလိကန္တိ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ဟူ၍ ဝိမတိဝိနောဒနီ၌ ပြသည်ကိုယူ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေဂိလာနဿ ဂုဠံ အဂိလာနဿ ဂုဠောဒကံ။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကပါဠိတော်၊ ။ဖာဏိတံနာမဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တံ။ ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်၊ ။ဤပါဠိတော်နှစ်ရပ်ဖြင့်ပြအပ် သော ဂုဠဖာဏိတတို့ကိုလည်း သတ္တာဟကာလိကဟု သိအပ်၏။ အဘိဓာန်၌ကျက်သောကြံရည်အထူးကို ဂုဠ၊ ချဲပျစ်သောကြံအထူး ကို ဖာဏိတ၊ ပိုင်းဖြတ်ခြင်းငှါခံ့သော သကာအထူးကို ခဏ္ဍ၊ ငါးဥ နှင့်တူသော ပြုပ်ပြုပ်ရှပ်ရှပ်ရှိသော သကာကို မစ္ဆဏ္ဍ၊ ကျောက် စရစ်နှင့်တူသော ပြုပ်ပြုပ်ရှပ်ရှပ်ရှိသော သကာကို သက္ခရ၊ ဤသို့ ကြံအထူး ငါးပါးရှိကြောင်းကို ပြသည်။ ထိုသို့ပြသော ကြံအထူး ကိုလည်း သတ္တာဟကာလိကပင် ယူရမည်။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿဂုဠံ၊ အဂိလာနဿ ဂုဠောဒကံဟူ၍ ပညတ်တော်မူရာ၌ ဂုဠောဒကအရမှာရေနှင့်ရောသည်ကိုယူ။သာရတ္ထဒီပနီ၊သတ္တာဟ ကာလိကကို ရေနှင့်ရောခြင်းကြောင့် ယာမကာလိကမဖြစ်၊သတ္တာ ဟကာလိကပင် ဖြစ်သည်။ မနာသော ရှဟာန်းမှာ ပကတိ သက်သက် အယုတ္တဖြစ်၍သာ ရေရောသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ၊ဝဇိရ ဗုဒ္ဓိ၌ကြံရည်ကိုရေရောလျှင်ယာမကာလိကဟူ၍ပြသောအရာရှိ၏။ ထိုသို့ပြရာ၌ ယာမကာလိကနှင့် အလားတူ သုံးဆောင်အပ်သည်

ကို ရည်၍ ပြသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူလျှင် ဋီကာနှစ်ရပ် မဆန့်ကျင်။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်။

လောကာယောဝိရကံယာမကာလိကန္တိ၊ ကောစိဝဒန္တိ။ ကောစိပနံ ဂိလာနာနံပါကတိကမေဝအဂိလာနာနံ ပန ဥဒကဘာဗ္ဗန္တိ၊ ဝုတ္တ တ္တာ ဂုဠ်ပိယ သတ္တာဟကာလိကန္တိဝဒန္တိ။ ဝိမတိဝိနောဒနီတဟိယ ပါရာဇိကအဖွင့်၊ ဤဋီကာ၌-လောဏသောဝီရက ဆေးအဖျော်ကို ယာမကာလိကယူရာ၌လည်း ကေစိ, သတ္တာဟကာလိက ယူရာ၌ ကေစိတင်၍ ပြသောကြောင့် အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းဖြင့် ယာဝဇီဝိက ယူရမည်။ ဤအရာ၌လည်း ပကတိ သက်သက် အယုတ္တဖြစ်၍သာ ရေရောသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ကာလိက မဖောက်ပြန် ဟူလို။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်။ အဂိလာနဆိုသည့်အရာမှာ သတ္တာဟ ကာလိကနှင့် ကင်း၍ ချမ်းသာသည့် အရာကို ယူရမည်။ အဂိလာ မနာတိ ယဿ တာဒိ ဝိနာပိ ဖာသု ဟောတိ-ဟူ၍ ကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာ ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်၌ ပြသည်ကို ယုတ္တိ ယူ။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်။ ကပ္ပိယကုဋီ လေးလုံးတို့တွင် ဂဟပတိ ကုဋီဟူသည်ကား ကပ္ပိယကုဋိံ ဒေမပရိဘုဉ္ဇထ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကပ္ပိယကုဋိံ ကာတုံ ဒေမ ဟူ၍လည်းကောင်း ဆို၍ ဒါယကာတို့ လှူအပ်သော ကုဋီတည်း။ ထို ကုဋီသည် ဒါယကာတို့ ပစ္စည်းဖြင့် ဆောက်၍ လှူအပ်သောကုဋီဖြစ်သောကြောင့် တံတိုင်းမြင်းတား အာရာမ်ရှိသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ ဂဟပတိ ယူရမည်။ ရဟန်း သံဃာတို့အား မလှူအပ်သော ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ အိမ်တို့ကို လည်း ဂဟပတိ ယူ။ သံဃသန္တကဥ္စ ဘိက္ခုသန္တကဥ္စ ထပေတွာ သေဗ္ဗံ ဂေဟော ဂဟပတိတိအဓိပ္ပါယောဟူ၍ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ ဟောင်း၌ ပြသည်ကို ထောက်။ ထိုမှတစ်ပါး ရဟန်းသံဃာတို့ကို ရည်၍ ဆောက်အပ်သော ကျောင်းသည်လည်း မလှူသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဂဟပတိပင် ယူရမည်။ ဝိမတိဝိနောဒနီအဓိပ္ပါယ်။ ဂဟပတိပြီး၏။

ဉတ္တိဒုတိယကံ အပလောကနကံဖြင့် ပြုအပ်သော ကုဋီသည်
သမ္မုတိကုဋီမည်၏။ဉတ္တိဒုတိယကံဖြင့်ပြုလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ပျက်သော
ကုဋီ၏အမည်ကို ယူ၍ ကျောင်း၏ဟတ္ထပါသ်၌ ဖြစ်စေ ကျောင်း
သို့ဝင်၍ ဖြစ်စေ ဉတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်အပ်၏။
ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဟောင်း အဓိပ္ပါယ်။ အပလောနကံဖြင့် ပြုလို
သည်ဖြစ်အံ့၊ သိမ်၌တည်သော သံဃာတို့ကို စည်းဝေး၍ ပန်ရ
မည်။ အပလောကနကမ္မံ နာမ သီမဋ္ဌကသံဃံ သောဓေတွာ
ဆန္ဒာရဟာနံ ဆန္ဒံ အာဟရိတွာ သမဂ္ဂသံဃဿ အနုမတိယာ
တိက္ခတ္တုံ သာဝေတွာ ကတ္တဗ္ဗကမ္မံ။ ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၊ ။
ဤအဋ္ဌကထာ၌ ပြသော အရာကို ထောက်လျှင် ဗဒ္ဓသိမ်
တွင်း၌ တည်သော ကျောင်းဖြစ်လျှင် ဗဒ္ဓသိမ်၌ တည်သော
သံဃာကို စည်းဝေး၍ ပန်ရမည်။ ဂါမသိမ်၌တည်သော ကျောင်း
ဖြစ်လျှင် ဂါမခေတ်တွင်း သံဃာကို စည်းဝေး၍ ပန်ရမည်။ သီမ
ပရိယာပန္နေတိဗဒ္ဓသီမာယသတိတဒဗ္ဘောဂမေအသတိဥပစာရ
သီမဗ္ဘောဂေ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီ မဟာခန္ဓက ဘဏ္ဍုကမ္မတွင်လာ
သည်။ဤအရာကိုထောက်လျှင်ဥပစာရသိမ်အတွင်း သံဃာကိုပန်ရုံ
မျှနှင့်ဝိနည်းကံမြောက်ပြီဟု ယူရန်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်သော်လည်း ဝိနည်း
သဘောမှာ ဂရုဖြစ်ရာယူမှ ကုက္ကုစ္စသံသယကင်းရာသည်။သမ္မုတိ
ကုဋီပြီး၏။ ။ဂေါနိသာဒိက ကုဋီသည် အာရာမဂေါနိသာဒိက,
ဝိဟာရဂေါနိသာဒိကအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါး
တို့တွင် တိုက်အာရာမ်လည်းမရ၊ကျောင်းအာရာမ်လည်းမရှိသော
ကုဋီသည် အာရာမဂေါနိသာဒိက ကုဋီမည်၏။ ကျောင်းအာရာမ်
သာ မရှိသော ကုဋီသည် ဝိဟာရဂေါနိသာဒိက ကုဋီ မည်၏။
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်တိုက်အာရာမ်မရှိသည်သာပမာဏဟုအဋ္ဌကထာ
ဆရာပြသောကြောင့် ကျောင်းအာရာမ်ရှိသည်ပင် ဖြစ်စေ၊ တိုက်
အာရာမ်မရှိလျှင် ဂေါနိသာဒိကကုဋီ ယူရမည်။ ဂေါနိသာဒိက
ကုဋီပြီး၏။ ။ရှေးဦးစိုက်သော တိုင်, ရှေးဦးချသော အုတ်ချပ်
တို့ကို ရဟန်းအများ သုံးသပ် ကိုင်မံ့ပြီးလျှင် "ကပ္ပိယကုဋီ"

ကရောမ”ဟု ဆိုသော အသံနှင့် တစ်ပြိုင်နက် ညီစွာ စိုက်ချ၍ ဆောက်အပ်သော ကုဋိသည် ဉဿာဝနန္တိကကုဋိ မည်၏။ ။ ပြုအပ်ပြီးသော ကုဋိလေးလုံးတို့တွင် ဂဟပတိကုဋိ, သမ္မုတိကုဋိသည် အမိုးပျက်လျှင် ကပ္ပိယကုဋိ အဖြစ်ကို စွန့်၏၊ ထို စွန့်သော ကုဋိကို ဝိနည်းမညတ်နှင့်အညီ သမ္မုတိကုဋိ စသည်ပြုလျှင် ကပ္ပိယကုဋိ ဖြစ်ပြန်၏။

ဂေါနိသာဒိကကုဋိသည် အယုတ်ဆုံးထက်ဝက်အာရာမ်ရှိလျှင် အကပ္ပိယကုဋိ ဖြစ်၏။ ထို အကပ္ပိယကုဋိကိုလည်း သမ္မုတိ စသည် ပြုလျှင် ကပ္ပိယကုဋိ ဖြစ်ပြန်၏။ ဉဿာဝနန္တိကာ ကုဋိမှာ တိုင်နှင့် တကွ အကုန်အစင်ပျက်မှ အကပ္ပိယကုဋိ ဖြစ်သည် ဟူလို။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်။ ။ဥပုသ်အိမ်အစရှိသည်တို့၏အကျိုးငှါဆောက်လုပ်အပ်သော တန်ဆောင်း,ဇရပ် စသည်ကိုလည်း နေရာအကျိုးငှါ ဆောက်လုပ်သော အရာ မဟုတ်သောကြောင့် ကပ္ပိယကုဋိ ယူရမည်။ ဥပေါသထာဂါရာဒိသဗ္ဗံ အနိဝါသနဂေဟံစတုကပ္ပိယဘူမိ ဝိမုတ္တာ ပဥ္စမကပ္ပိယဘူမိ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီ။ ဤဋီကာ၌ ပြသည်ကို နှလုံးမူ၍ မှတ်။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း၌လည်း တံခါးမုခ်, ဆွမ်းစားဇရပ်, စေတီအိမ်, တံမြက်စည်းထားရာစင် စသည်တို့၌ ကပ္ပိယကုဋိပြုဖွယ် မရှိဟူ၍လည်းမြွက်၏။ ဆွမ်းစားဇရပ်မှာ သေနာသနဖြစ်၍ ကပ္ပိယကုဋိပြုအပ်သည်ဟု အလိုရှိသော ဝါဒကိုလည်း ပြ၏။ ထိုဝါဒကိုလည်း ဝိနည်းသင်္ဘောမှာ အလေးအမြတ်ပြု၍ ယူရမည်။ ယာဝကာလိက ယာမကာလိကကိုမှီ၍ သုံးဆောင်ရာ ဖြစ်သောကြောင့် ကုဋိလေးလုံးကို အမြဲသတိပြုသင့်သည်။ ဤတွင် စကားတစ်ရပ်။ ထိုနေ့ဖြစ်စေ ရှေးနေ့ဖြစ်စေ အကပ်ခံအပ်သော ယာဝဇီဝကကို ထိုနေ့အကပ်ခံအပ်သော သတ္တာဟကာလိကနှင့် ရောလျှင် ခုနစ်ရက်အပ်၏။ အကပ်ခံ၍ နှစ်ရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် ခြောက်ရက်။ အကပ်ခံ၍ သုံးရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် ငါးရက်။ အကပ်ခံ၍ လေးရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် လေးရက်။ အကပ်ခံ၍

ငါးရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် သုံးရက်၊ အကပ်ခံ၍ခြောက်ရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောလျှင် နှစ်ရက်၊ အကပ်ခံ၍ ခုနစ်ရက်ရှိသော သတ္တာဟကာလိကနှင့် ရောလျှင် ထိုနေ့သာ အပ်သည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်။ ထိုသို့ပြရာ၌ ရက်အရေအတွက်မှာ အကပ်ခံသောရက်နှင့်ရော၍ ရေတွက်သည်ဟု သတိမူ။ ဤတွင်စကားတစ်ရပ်။

ဤတွင်ရွေ့ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

ကထိနက္ခန္ဓက

၃၀၆။ ယေန သမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ ကထိနအနုညာတကာလော၊ ကထိန်သင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုအပ်သောအခါသည်၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ (ထည့်)၊ တေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝေယျကတိုင်း၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (နာသက္ခိံသုမှာစပ်)။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ အာရညိကာ၊ အရညကင် ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ တို့သည်။ တေစီဝရိကာ၊ တိစီဝရိတ် ဓုတင်ကို ဆောက်တည်ကုန်၏။ (ဓုတင်လေးပါးကို ဟောသည့် အရာမှာ ဥပလက္ခဏနည်း ယူ။ ထိုရဟန်းတို့သည် တစ်ဆယ့် သုံးပါးကို ဆောင်သည်ချည်းဟူ၏။ အဋ္ဌကထာ)။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့၊ အာဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝဿူပနာယိကာယ၊ ဝါဆိုနေ့သည်။ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သည်ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿူပနာယိကံ၊ ဝါဆိုနေ့ကို။

သမ္ပာဝေတုံ၊ မိစိမ့်သောငှါ။နာသက္ခိံသု၊မတတ်နိုင်ကုန်၊အန္တရာ
မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌၊ ဝဿံ၊
ဝါသို့။ ဥပဂစ္ဆိံသု၊ ကပ်ကုန်၏။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။နော၊အမှာ
ကံ၊ တို့၏။ အာသန္နေ၊ အနီး၌သာလျှင်။ ဣတော၊ဤသာကေတ
ပြည်မှ၊ ဆသု ယောဇနေသု၊ တို့၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။
မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ န စ လဘာမတိ၊
မရကုန်ဟူ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတရူပါ၊ ဆန္ဒကျင်သောသဘောရှိကုန်လျက်။
ဝဿံ ဝသိံသု၊ ဝါဆိုကုန်၏။ (ပါဝေယျကတိုင်း အနောက်
မျက်နှာအဖို့၌ဖြစ်၏။ရဟန်းသုံးကျိပ်ကား ကောသလမင်းကြီး၏
သားတော်ချည်းတည်း။ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏ အကြီးကား
အနာဂါမ်၊ အငယ်ဆုံးကားသောတာပန်သေက္ခချည်းဖြစ်ကုန်၏။
အဋ္ဌကထာ)။ အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊
ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ တေမာသစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါ
ရဏာကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီးသော်။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊
ရွာလတ်ရကား။ ဥဒကသင်္ဂဟေ၊ရေဏာကျုံးတည်းရှိသော။ဥဒက
စိက္ခလ္လေ၊ ရေညွန်ပျောင်း၌။ဩကပုဏ္ဏေဟိ၊ရေဖြင့်ပြည့်ကုန်သော။
စီဝရေဟိ၊တို့ဖြင့်။ကိလန္တရူပါ၊ပင်ပန်းသောသဘောရှိကုန်လျက်။
ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်။အတ္ထိ၊၏။ယေန၊၌။အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊
၏။ အာရာမော၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန၊၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသိဒိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿံ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်း
တို့အား။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထရိတုံ၊ ခင်းစိမ့်သောငှါ။အနုဇာ
နာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္ထတကထိနာနံ၊ ခင်းအပ်သော ကထိန်
ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား (ဝေါကား နိပါတ်)။ အနာမန္တ
စာရော၊ ဘောဇဉ်ဖြင့် ဖိတ်အပ်သည်ဖြစ်လျက် ထင်ရှားရှိသော
ရဟန်းကို မပန်မူ၍ ဒါယကာ့အိမ်သို့သွားရခြင်း လည်းကောင်း။
အသမာဒါနစာရော၊ တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းကို
မယူမူ၍ သွားရခြင်းလည်းကောင်း။ ယာဝဒတ္ထစီဝရံ၊ အလိုရှိတိုင်း

အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုသော သက်န်းကို ဆောင်ရခြင်း လည်း
ကောင်း။ ဂဏဘောဇန်၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားရခြင်းလည်း
ကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို ကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌၊ ယော စ စီဝ
ရုပ္ပါဒေါ၊ အကြင်ဖြစ်သော သက်န်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော စီဝ
ရုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ နေသံ၊ ထို ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့အား။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော အာနိသင်တို့
သည်။ကပ္ပိဿန္တိ၊အစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အတ္ထတကထိနာနံ၊
တို့အား။ဣမာနိပဉ္စ၊တို့သည်။ ကပ္ပိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ (ဤအကျိုး
ငါးပါးအဓိပ္ပါယ်ကို ခန္ဓကအဆုံးသို့ရောက်မှ ရေးမည်)။ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ဧဝဥ္စ ပန၊ လျှင်။ကထိနံ၊ကို။အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊၏။မျှဧတ္တကနံ၊ သော။ပ။
ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။

၃၀၇။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။
သုဏာတု၊ လော့။ သံဃဿ၊ အား။ ဣဒံ ကထိနဒုဿံ၊ ဤကထိန်
သက်န်းလျာ ပုဆိုးသည်။ဥပ္ပန္နံ၊ ၏။ သံဃဿ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊
သည်။ယဒိ အတ္ထိ၊ အံ့။ သံဃော၊သည်။ဣဒံ ကထိနဒုဿံ၊ဤကထိန်
သက်န်းလျာ ပုဆိုးကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။
ကထိနံ၊ကို။အတ္ထရိတုံ၊ငှါ။ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏။ဧသာ၊ဤသည်ကား။
ဉတ္တိ-ဉာပနံ၊ သိစေခြင်းတည်း။ဘန္တေ၊တို့။သံဃော၊သည်။မေ၊၏။
ဝစနံ၊ကို။သုဏာတု၊လော့။ပ။ဣမဿကထိနဒုဿဿ၊ကို။ဣတ္ထန္နာ
မဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊အား။ကထိနံ၊ကို။အတ္ထရိတုံ၊ငှါ။ဒါနံ၊
ပေးခြင်းကို။အာယသ္မတော၊သော။ ယဿဘိက္ခုနော၊သည်။ ခမ
တိ၊၏။သောဘိက္ခု၊သည်။တုဏှီ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဿ-ဘဝေယျ၊ရာ၏။
ယဿဘိက္ခုနော၊သည်။နက္ခမတိ၊အံ့။သောဘိက္ခု၊သည်။ဘာသေ
ယျ၊ရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ ဣဒံ ကထိနဒုဿံ၊ ကို။ ဣတ္ထန္နာမဿ၊
သော။ဘိက္ခုနော၊အား။ကထိနံ၊ကို၊အတ္ထရိတုံ၊ငှါ။ဒိန္နံ၊ပေးအပ်ပြီ။
သံဃဿ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ တုဏှီဘူတော၊
ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဧတံ ခမနံ၊ ထိုနှစ်သက်

ခြင်းကို။ ခေရယာ မိ၊ မှတ်ရာ၏။ (ဋီ ဒိ သံဃသဿ ကထိနဒုဿံ-၌။ ဋီမံ ဟူ၍လည်းရှိသင့်၏။ ဋီမဿဒ မံသိသုနပုံသကေသုတ်ကိုထောက်၊ ကထိန်၌ ထိမှာ ဒန္တဇဒုတိယက္ခရာ။ မုဒ္ဓဇဌကို ဒန္တဇထရေးသည်၊ အဘိဓာန်ဋီကာ)။

၁၁၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေ၊ ဤသို့ ခင်းသည်ရှိသော်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ခင်းသည်ရှိသော်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကထိနံ၊ သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်းမမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥလ္လိခိတမတ္တေန၊ အလျားအနံ အတိုင်းအရှည်ကို ယူကာမျှဖြင့်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ အခင်း မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓောဝနမတ္တေန၊ ဖွပ်ကာ လျှော်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ စီဝရဝိစာရဏမတ္တေန၊ သင်္ကန်း၌ ပဉ္စခဏ်း သတ္တခဏ်း စသည်ကို စီရင်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ဆေဒနမတ္တေန၊ ဖြတ်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ဗန္ဓနမတ္တေန၊ တည်းအပ်တည်းကာမျှဖြင့်။ ပ။ ဩဝဋ္ဋိယကရဏမတ္တေန၊ တည်းအပ်ကြောင်းသို့ အစဉ်လိုက်၍ အလျားကို ချုပ်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ကဏ္ဍုသကရဏမတ္တေန၊ တလုပ်အုပ်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ဒဠှီကမ္မကရဏမတ္တေန၊ ပဌမခေါင် စသည် နှစ်လွှာကို စပ်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ အနုဝါတကရဏမတ္တေန၊ အလျားအနားပတ် တင်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ပရိဘဏ္ဍကရဏမတ္တေန၊ အနံ အနားပတ် တင်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ဩဝဒ္ဒေယျကရဏမတ္တေန၊ သလင်းထောင်ကာမျှဖြင့်။ ပ။ ကမ္ဗလမဒ္ဒနမတ္တေန၊ ဆင်စွယ်ရောင်ကဲ့သို့တစ်ကြိမ်သာ ဆိုးကာမျှဖြင့်။ ပ။ နိမိတ္တကတေန၊ ဤပုဆိုးဖြင့် ခင်းမည်ဟု နိမိတ်ပြုသဖြင့်။ (နိမိတ်ပြု၍ရအပ်သော ပုဆိုးဖြင့်ဟုလည်းပေး)။ ပ။ ပရိကထာကတေန၊ ပရိယာယ် ဆို၍ ရသော ပုဆိုးဖြင့်။ (ကထိန်အကျိုး ကြီးစွာ၏။ ကထိန်လှူကောင်းလှ၏ဟု ဆို၍ရသော ပုဆိုး ဟူလိုသတတ်)။ ကုက္ကုကတေန၊ ငှါးသော ပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ သန္နိဓိကတေန၊ ရောက်သောနေ့ပင် ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို မပေးမချုပ်သော ပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ နိဿဂ္ဂိယေန၊ သင်္ကန်း မချုပ်ခင် မဆိုးခင် မခင်းခင် ညဉ့်လွန်သဖြင့်။ ပ။ အကပ္ပကတေန၊

ကပ္ပမိန္န၊ မထိုးသော သက်န်းဖြင့်။ ပ။ သဃာဋိယာ၊ ဒုကုဋ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ပ။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ပ။ အန္တရဝါသကေန၊ သင်းပိုင်ကို၊ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ပ။ တဒဟော၊ ထိုရောက်သနေ့၌ပင်လျှင်။ သဉ္ဆိန္နေန၊ ဖြတ်ထသော။ သမဏ္ဍလီကတေန၊ အိမ်ကြီးအိမ်ငယ်နှင့် တကွသော။ (ကွန်ကြီး ကွန်ငယ်နှင့်တကွဖြစ်ထသော ဟုလည်းပေး)။ ပဉ္စကေန ဝါ၊ ပဉ္စခန်းကိုလည်းကောင်း။ အတိရေကပဉ္စကေန ဝါ၊ ပဉ္စခန်းထက်အလွန်ကိုလည်းကောင်း။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ (ဤကား ဒုက္ကဋ်ကိုသာရည်သတည်း)။ ပ။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ အတ္တာရာ၊ ခင်းခြင်းကို။ အညတြ-ဌပေတွာ။ ပ။ ကထိနံ၊ သည်။ သမ္မာ စေဝ၊ ကောင်းစွာ လျှင်။ အတ္ထတံ၊သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တံ သမ္မာ အတ္ထတံ၊ ထိုကောင်းစွာ ခင်းသော ကထိန်ကို။ နိဿီမဋ္ဌော၊ သိမ်ပ၌တည်သောရဟန်းသည်။ စေ၊ ၍။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာပြုအံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ပြုသော်လည်း။ ကထိနံ၊ သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်း မမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ

ဤတွင် အခင်းမမြောက်သည့် နှစ်ဆယ့်လေးပါးပြီး၏။ သက်န်းကိုစီရင်ရာ၌ ပဉ္စက၊ သတ္တက၊ နဝက၊ ဧကာဒသက အခန်းကိုသာ အဋ္ဌကထာဆရာပြသည်။ ဆက္က၊ အဋ္ဌက၊ ဒသက အခန်းကို မပြ။ ထိုသို့ မပြသော အခန်းသည်လည်း အပ်၏ဟု ဝိနယဂုဋ္ဌပကာသနီ၌ ပြ၏။ ယင်းသို့ ပြသော်လည်း ကျမ်းအနုအရင့်ကို ထောက်၍ အဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်ကို သန္နိဋ္ဌာန် ချမှတ်။

၃၀၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဟတေန၊ အသစ်ပုဆိုးဖြင့်။ (မသုံးဆောင် သေးသော ပုဆိုးဖြင့် ဟုလည်း ပေး)။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဟတကပ္ပေန၊ မသုံးဆောင် သေးသော ပုဆိုးသစ်နှင့် တူသော တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်

လျှော်ကာမျှသော ပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ ပံသုကူလေန၊ ပံသုကူပုဆိုးဖြင့်။ ပ။
ပါပလိကေန၊ အိမ်ဈေးတံခါး၌ကျသော ပုဆိုးဖြင့် (ကျသည်ကို
ယူ၍ လဲသောပုဆိုးဖြင့် သော်လည်း ပေး)။ အနိမိတ္တကတေန၊
နိမိတ်မပြုပဲရသော ပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ အပရိကထာကတေန၊ ပရိယာယ်
မဆိုဘဲရသော ပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ အကုက္ကုကတေန၊ မငါးသောပုဆိုး
ဖြင့်။ ပ။ အသန္နိဓိကတေန၊ မသိုးသောပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ အနိဿဂ္ဂိယေန၊
ညဉ့်မလွန်သောပုဆိုးဖြင့်။ ပ။ သံဃာဋိယာ၊ ဖြင့်။ ပ။ ဥတ္တရာသံဂေန၊
ဖြင့်။ ပ။ အန္တရဝါသကေန၊ ဖြင့်။ ပ။ တဒဟောဝ၊ ထိုရောက်သနေ့၌
ပင်လျှင်။ သဍ္ဍိဆေန၊ ဖြတ်ထသော။ သမဏ္ဍလိကတေန၊ ကွန်ကြီး
ကွန်ငယ်နှင့် တကွသော။ (အိမ်ကြီး အိမ်ငယ်နှင့် တကွသော
လည်းပေး။ ကွဲအိမ်နှင့်တကွသော လည်းဟူ)။ ပဋ္ဋကေန ဝါ၊ ပဋ္ဋ
ခန်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကပဋ္ဋကေန ဝါ၊ ပဋ္ဋခန်းထက်
လွန်သော သတ္တခန်းနဝခန်း စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ပ။ ပုဂ္ဂ
လဿ၊ ၏။ အတ္တရာ၊ ခင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပ။ သမ္မာ စေဝ၊
ကောင်းစွာလျှင်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။
တံ အတ္ထတကထိနံ၊ ထိုခင်းသောကထိန်ကို။ သိမဋ္ဌော၊ လျက်။ အနု
မောဒတိ၊ အံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်ကား။ ကထိနံ၊ သည်။
(ကိုသော်လည်းပေး)။ အတ္ထတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ

ဤတွင် အခင်းမြောက်သည့် ဟစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါး ပြီး၏။
မဟာမဏ္ဍလ အနုမဏ္ဍလာနိ ဒဿေတွာ-ဟု အဋ္ဌ
ကထာ၌ ပြသောကြောင့် မြောင်းတစ်လုပ်မှာမဖြတ်ဘဲ စပ်
ကြောင်းပြကာမျှပင် အပ်၏ဟု အဓိပ္ပါယ် ယူရမည်။ အတိရေက
ပဋ္ဋကေန အရကို ဝိနယဋ္ဌမဉ္ဇူသာဋီကာ၌ သတ္တဒိခဏ္ဍာနိ ဟုပြ
၏။ ထိုသို့ပြရာ၌ ဧကာဒသကအခန်းကို အဆုံးထား၍ ယူမှ
အဋ္ဌကထာနှင့် ညီသည်။

၃၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကထိနံ၊
ခင်းပြီးသော ကထိန်သည်။ ဥဗ္ဘတံ၊ အခင်းပျက်သည်။ (နုတ်အပ်
သည်ဟုလည်းပေး)။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊

၏။ ဥဗ္ဘာရာယ၊ အခင်းပျက်ခြင်း၏။ မာတိကာ၊ မာတိကာတို့ကား။ ဣမာ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။ (ကထိန်ပျက်၏ ဟူသည်ကား– ကထိန်၏ အာနိသင် မခံရသည်ကိုသာ ယူ)။ ပက္ကမနန္တိကာ၊ သွားခြင်းအဆုံး ရှိသော နုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာနန္တိကာ၊ သင်္ကန်းပြီးခြင်း လျှင် အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကာ၊ သန္နိဋ္ဌာန်ချခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ နာသနန္တိကာ၊ ပျောက်ခြင်း, ပျက်စီးခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သဝနန္တိကာ၊ ကထိန်နုတ်ပြီဟု ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ အာသာဝစ္ဆေဒိကာ၊ အာသာပြတ်ခြင်း ရှိသော နုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ သီမာတိက္ကန္တိကာ၊ ကာလ အပိုင်းအခြားကိုလွန်ခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ သဟုဗ္ဘာရာ၊ ရဟန်းတို့နှင့်တကွ နုတ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာ အဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့တည်း။

၁၁၁။ အတ္ထတကထိနော၊ ခင်းအပ်ပြီးသော ကထိန်ရှိသော။ (ကထိန် ခင်းပြီးသော ဟုလည်းပေး)။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကတစီဝရံ၊ ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းကို။ (ချုပ်ပြီးသော သင်္ကန်းဟုလည်း ပေး)။ အာဒါယ၊ ၍။ န ပစ္စေဿန္တိ၊ တဖန်မလာပြီဟု။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲခွါ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပက္ကမနန္တိကော၊ ဖဲခြင်းအဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤအရာမှာ ချုပ်ပြီးသင်္ကန်းဖြစ်၍ ဥပစာရသိမ်တွင်းက စီဝရပလိဗောဓ ပြတ်သည်။ ဥပစာရသိမ်ကို လွန်မှ အာဝါသပလိဗောဓ ပြတ်သည်)။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းလျာကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။ ဗဟိသီမဂတဿ၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓေဝ၊ ဤအနီးကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ ချုပ်အံ့။ န ပစ္စေဿန္တိ၊ တဖန်မပြန်ပြီဟု။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ စေ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊

သက်န်းပြီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဗ္ဘါရော၊ သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤအရာမှာ အာဝါသပလိဗောဓ ရှေးဦးပြတ်၊ စီဝရပလိဗောဓ နောက်ပြတ်)။ အတ္ထတကထိနော၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ နေဝကာရေဿံ၊ ချုပ်လည်း မချုပ်ပြီ၊ နပစ္စေဿန္တိ၊ ပြန်လည်းတစ်ဖန်မပြန်ပြီဟု။ ဝေစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ စိတ်ချခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဗ္ဘါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤအရာမှာ ပလိဗောဓ နှစ်ပါး မရှေးမနှောင်းပြတ်)။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ပ။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သက်န်းလျာကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဗဟိသီမဂတဿ၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေသော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ၏။ ဧဝ ဝိဟာရေ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ အံ့။ နပစ္စေဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ ၏။ ကရိယမာနံ၊ ချုပ်အပ်သော။ တံစီဝရံ၊ သည်။ နဿတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ပ နာသနန္တိကော၊ သက်န်း ပျောက်ခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဗ္ဘါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အာဝါသပလိဗောဓရှေး၊ စီဝရပလိဗောဓနောက်ပြတ်)။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ပ။ ဗဟိသီမဂတော၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ ကတစီဝရော၊ ပြီးပြီးသော သက်န်းရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ထို ကထိန်ခင်းသော ကျောင်း၌။ ကထိနံ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတံ ကိရ၊ နုတ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုဏာတိ၊ ကြားအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သဝနန္တိကော၊ ကြားခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဗ္ဘါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (စီဝရပလိဗောဓရှေး၊ အာဝါသ ပလိဗောဓ နောက်ပြတ်)။ အတ္ထတကထိနော၊ သော ။ပ။ ကတစီဝရော၊ ပြီးပြီးသော သက်န်းရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စေဿံ ပစ္စေဿန္တိ၊ ပြန်အံ့ ပြန်အံ့ဟု။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သိမ်ပမှ။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းကို။ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ သီမာ

တိက္ကန္တိကော၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း အဆုံးရှိသော၊ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။(စီဝရပလိဗောဓ ဈေးရှေး၊အာဝါသ ပလိဗောဓ နောက်ပြတ်)။အတ္တတကထိနော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။ ဗဟိသီမဂတော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ကတစီဝရော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စေဿံ-ပစ္စေဿန္တိ၊ ပြန်အံ့ ပြန်အံ့ ဟူ၍။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်နုတ်သော ကာလသို့။ (ကိုလည်း ပေး)။ သမ္ဘုနာတိ၊ မှီလာ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထို မှီလာသော ရဟန်းအား။ဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်။သဟ၊ အတ္ထတက္ခ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပလိဗောဓ နှစ်ပါး မရှေးမနှောင်း ပြတ်)။

အာဒါယသတ္တကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

(မာတိကာ ရှစ်ပါးတွင် အာသာဝစ္ဆေဒိက မပါခြင်းကြောင့် သတ္တက ဖြစ်သည်။ အာဒါယသတ္တက ပြီး၏။)

၃၁၂။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကတစီဝရံ၊ ကို။သမာဒါယ၊ ကောင်းစွာယူ၍။န ပစ္စေဿန္တိ၊ဟူ။ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပက္ကမနန္တိကော၊ သော။ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤသမာဒါယသတ္တကဝါရလည်း အာဒါယသတ္တကဝါရနှင့် အလုံးစုံ တူ၏။ သံ-ဟူသော ဥပသာရမျှသာ ထူးသည် ဟူလို)။

ဒုတိယံ၊ သော။ သမာဒါယသတ္တကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃၁၃။ အတ္ထတကထိနော၊ကထိန်ခင်းပြီးသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဝိပ္ပကတစီဝရံ၊ ချုပ်၍မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏။ ဗဟိသီမဂတဿ၊ သိမ်ပကျောင်းသို့ရောက်ခဲ့လေပြီးသော။တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ဧဝံ စိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဓေဝ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ အံ့။နပစ္စေဿန္တိ၊ငါမပြန်ပြီဟူ။စိတ္တံ၊သည်။ ဟောတိ၊

အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သင်္ကန်း ပြီးခြင်း အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ စိတ်ချ ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ နာသနန္တိကော၊ သင်္ကန်း ပျောက်ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သဝနန္တိကော၊ ကြား ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သီမာတိက္ကန္တိကော၊ ကထိန် ကာလအပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း အဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ ကထိန်နုတ်ခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အာဒါယဆက္ကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အမှာ ဤကား အာဒါယဆက္ကတည်း။ သမာဒါယဆက္က လည်းနည်းတူ။ ဥပသာရမျှသာထူးသည်။ သတ္တကမှ ပက္ကမနန္တိကကိုနုတ်၍ ဆက္ကသာဖြစ်သတည်း။ အာဒါယသတ္တက၊ သမာဒါယသတ္တက၊ အာဒါယဆက္က၊ သမာဒါယဆက္က လေးပါးကို ပေါင်းလျှင် နှစ်ဆယ့်ခြောက်ဝါရ ရှိ၏။

၃၁၅။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဗဟိသီမဂတဿ၊ သော။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧဝံစိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဣဓေဝ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ အံ့။ န ပစ္စေဿံ၊ မပြန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ စိတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ နာသနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တိကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

အမှာ — ဤလည်း တိကတစ်ခု။ ဤ ပထမတိက၌ သိမဋ္ဌက ပြန်မည် မပြန်မည်ကို မဆုံးဖြတ်ပြီ။ ဒုတိယတိက၌ လည်း သိမဋ္ဌကပင် မပြန်ပြီဟု ဆောက်တည်သည်သာ ထူးသည်။ ဒုတိယတိက ပြီး၏။

* အတ္တတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသောသက်န်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပစ္စေဿန္တိ စိတ္တံ၊ ပြန်အံ့ ဟူသော စိတ်သည်လည်း။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ န ပစ္စေဿန္တိ စိတ္တံ၊ မပြန်ပြီဟူသော စိတ်သည်လည်း။ န ပန ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနဓိဋ္ဌိတေန၊ အမြဲမဆောက်တည်သော စိတ်ဖြင့်။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဗဟိသိမဂတဿ၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧဝံ၊ ဤသိမ်ပကျောင်း၌လျှင်။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေဿံ၊ အံ့။ န ပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်အံ့ဟု။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ နာသနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တိကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

(ဤလည်း တိကတစ်ခု။ တိကသုံးပါးပြီး၏။ ဤတတိယတိက၌ကား ပြန်အံ့ဟူ၍လည်း သိမ်တွင်းကပင် စိတ်မဆောက်တည်။ မပြန်ပြီ ဟူ၍လည်း မဆောက်တည်)။ ။အတ္တတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သက်န်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပစ္စေဿန္တိ၊ ပြန်လာအံ့ဟု။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ပ။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ နာသနန္တိကော၊ ပျက်ခြင်း အဆုံးရှိသော ။ပ။ သဝနန္တိကော၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော။ ပ။ သီမာတိက္ကန္တိကော၊ ကထိန်

သမယ၏ အပိုင်းအခြားကို လွန်ခြင်း အဆုံးရှိသော။ ပ။ ဘိက္ခုဟုတ်၊ ထိုနှင့်း သဟ၊ ကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်း ဟောတိ၊ ၏။

ဆက္ကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အာဒါယပန္နရသကံ၊ သည်း နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အမှာ ဤကား အာဒါယဆက္ကတည်း၊ ဤသို့ တိကသုံးခု ဆက္ကတစ်ခု ဤတစ်ဆယ့်ငါးဝါရတို့ကိုလျှင် အာဒါယ ပန္နရသက ဆိုသတည်း။ ဤအာဒါယဆက္က၌ ပဓ္ဓေသန္တိဟု အထူး မူ၏။ သမာဒါယပန္နရသကလည်း နည်းတူ၊ ဥပသာရမျှသာ ထူး သည်၊ သမာဒါယပန္နရသက နောင်ကား ဝိပ္ပကတစိတ်ရံ ဝါရ၌ကို အထူးမူ၍တိကသုံးခု,ဆက္ကတစ်ခုစီ,အာဒါယပန္နရသက။ထိုနောင် သမာဒါယပန္နရသကကို ဟောတော်မူ၏။ ထိုကြောင့် ပန္နရသက လေးပါး ဖြစ်၏။

ဆက္ကံ၊ သည်း နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

သမာဒါယပန္နရသကံ၊ သည်း နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

အာဒါယဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃၁၈၊ (ယခုကား အနာသာဒေါဠသကကို ဆိုပေအံ့)။အတ္ထ တကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရာသာယ၊ သက်နိုးရနိုး ရာသို့ပက္ကမတိ၊ အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ဗဟိသီမဂတော၊သိမ်ပ သို့ရောက်လေသော်၊ စီဝရာသံ၊ သက်န်း ရနိုးရာသို့။ ပယိရုပါ သတိ၊ ကပ်လေအံ့။ အနာသာယ၊ မရနိုးရာမှ။ လဘတိ၊၏။ အာ သာယ၊ ရနိုးရာမှ။ န လဘတိ၊ မရ။ပ။တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သက်န်းပြီးခြင်း အဆုံးရှိသော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ဟောတိ၏။ပ။သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊သော။ပ။နာသနန္တိကော၊ သော ။ပ။အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ ရနိုးခြင်းပြတ်သော၊ ကထိနုဒ္ဓါ ရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဤတွင် စတုက္ကတစ်ခု)။ အတ္ထတကထိ

နော၊ သော॥ ဘိက္ခု၊ သည်॥ န ပစ္စေသဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟု॥ (သည်ပုဒ်သာ ထူးသည်)॥ စိဝရာသာယ၊ သက်န်းရနိုးရာသို့॥ ပက္ကမတိ၊ အံ့॥ (အကြွင်းအတူ॥ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ နာသနန္တိကော၊ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ လေးချက် ပြည့်စေ॥ စတုက္က နှစ်ခုပြီး၏॥)॥ အတ္တတကထိနော၊ သော॥ ဘိက္ခု၊ သည်॥စီဝရာသာယ၊ သက်န်းရနိုးရာသို့॥ ပက္ကမတိ၊ အံ့॥တဿ ဘိက္ခုနော၊၏॥ပစ္စေဿန္တိ စိတ္တံ၊ပြန်အံ့ဟူသောစိတ်သည်လည်း॥နေဝဟောတိ၊မဖြစ်॥အဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏॥ န ပစ္စေဿန္တိစိတ္တံ၊ မပြန်ပြီဟု စိတ်ရှိသည်လည်း॥ န ပန ဟောတိ၊ မဖြစ်॥အနဓိဋ္ဌိတေန၊အမြဲမဆောက်တည်သဖြင့်॥ ပက္ကမတိ၊ အံ့॥ (သော ဗဟိသီမဂတော စသည်ကားအတူ)॥ပ॥

အမှာ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊နာသနန္တိကော၊ အာသာဝစ္ဆေဒိကော လေးပုဒ်ပြည့်စေ॥ တတိယစတုက္က၊ ဤစတုက္កလေးခုကို ဒေါ်ဠသက ဟူသတည်း॥ ဒွေ စ ဒ္ဓသ စ ဒေါ်ဠသ၊ ဒွန်တည်း॥ ဒွိ-ကိုကား ဒေါ်ဒ ကိုကား ဠ-ပြု၍ ဒေါ်ဠသ ဟူသတည်း॥ ဒွါဒသ ဟူလိုသတတ်॥ အနာသာဒေါ်ဠသက ပြီး၏၊ (အာသာဒေါ်ဠသကလည်း နည်းတူ)॥

* အာသာယ၊ ရနိုးရာမှ॥ လဘတိ၊ ၏॥ အနာသာယ၊ မရနိုးရာမှ॥ န လဘတိ၊ မရ॥ (ဤမျှသာ ထူးသည်॥ နောက်စတုက္ကလည်း သိသာပြီ॥ သက်န်းရမည်ထင်ရာမှာရ၏॥ မထင်ရာမှာ မရ ဟူလိုသတတ်॥ အနာသာဒေါ်ဠသက မှာကား ထင်ရာမှာ မရ၊ မထင်ရာမှာ ရ၏ ဟူလိုသတည်း)॥

အနာသာဒေါ်ဠသကံ၊ သည်॥ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ॥

၃၂၀॥ (အာသာဒေါ်ဠသဟ နောင်ကား ကရဏီယ ဒေါ်ဠသကကို ဟောတော်မူ၏)॥ အတ္ထတကထိနော၊ သော॥ ဘိက္ခု၊ သည်॥ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စ

ဖြင့်။ပက္ကမတိ၊အံ့။ဗဟိသီမဂတဿ၊သော။တဿဘိက္ခုနော၊အား။ စီဝရာသာ၊သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊အံ့။နိဋ္ဌာနန္တိကော။ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော။ပ။ နာသနန္တိကော။ပ။ အာသာဝစ္ဆေဒိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းသော စတုက္က နှစ်ခုလည်း နည်းတူ သိသာပြီ။ ကရဏီယဒွါဒသက ပြီး၏)။

ကရဏီယဒွါဒသကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၃၂၁။ အတ္တကထိနေ၊ကထိန်ခင်းပြီးသော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒိသံ၊အရပ်တစ်ပါးသို့။ဂမိကော၊သွားလိုသည်ဖြစ်၍။စီဝရပဋိဝိသံ၊ ရအပ်သော သင်္ကန်းအဖို့ကို။ အပဝိလာယမာနော၊အလိုရှိလျက်။ (အပဝိလာယမာနောတိ အာကင်္ခမာနော။ သာရတ္ထဒီပနီ)။ပက္က မတိ၊ အံ့။ ဒိသံ၊ သို့။ ဂတံ၊ ရောက်လေသော။ တမေနံ–တံ ဧနံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်အံ့။အာဝုသော၊ချစ်ရှင်။ တွံ၊ ကား။ကဟံ၊အဘယ်အရပ်၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ဝါကျွတ်သနည်း။ ကတ္ထ စ အာဝါသေ၊ အဘယ် ကျောင်း၌။ တေ၊ ၏။ စီဝရပဋိဝိ သော၊ ရအပ်သော သင်္ကန်းအဖို့သည်။ အတ္ထိ၊သနည်း။ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆန္တိ၊ကုန်အံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ဧဝံ၊သို့။ဝဒေတိ၊အံ့။ပ။စီဝရ ပဋိဝိသော၊ရအပ်သောသင်္ကန်းအဖို့ရှိရစ်၏ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ အံ့ တေဘိက္ခူ၊ထိုအာဝါသိကရဟန်းတို့သည်။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။ ဂစ္ဆ၊သွားချေလော့။ပ။မယံ၊တို့သည်။ ကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝဒန္တိ၊ကုန်အံ့။သော ဘိက္ခု၊သည်။တံ အာဝါသံ၊ထို ဝါဆို ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊၍။အာဝုသော၊တို့။မေ၊၏။ပဋိဝိသော၊သည်။ ကဟံ၊အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ပုစ္ဆတိ၊အံ့။ပ။ ဣဒေဝ၊ ဝါကျွတ်သောကျောင်း၌လျှင်။ဣမံစီဝရံ၊ကို။ ကာရေဿံ၊ ချုပ်အံ့။နပစ္စေဿန္တိ၊တစ်ဖန်မလာပြီဟု။ဧဝံ စိတ္တံ၊သည်။ဟောတိ၊ အံ့။ (အဓိပ္ပါယ်ကား-သည့်တွင်ပင် သင်္ကန်းချုပ်ခဲ့အံ့၊ သည့်သို့ ငါတစ်ဖန်မလာပြီဟုလိုသည်၊အရပ်တစ်ပါးမှကျောင်းသို့မပြန်ဟု

မယူလင့်)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော။ ပ။ နာသနန္တိကော၊ သော။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤ တိကကား ဝါဆိုကျောင်းကို ဟောသည်။ ထိုနောက် ဒုတိယ တိကကိုကား ခရီးအကြားကို ဟောသည်။ ထိုနောက် တတိယ တိကကိုကား ထိုသွားလေရာ သိမ်ပကျောင်းကို ဟောသည်)။

အပဝိလာယနနဝကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၂၄။ (ယခုကား ဖာသုဝိဟာရ ပဉ္စကကို ဆိုအံ့)။ အတ္ထတကထိနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဖာသုဝိဟာရိကော၊ ချမ်းသာစွာ နေသည်ဖြစ်၍။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ အမုကံ နာမ အာဝါသံ၊ ဤမည်သောကျောင်းသို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ တတ္ထ အာဝါသေ၊ ၌။ မေ၊ အား။ ဖာသု၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်မူကား။ ဝသိဿာမိ၊ ငါနေအံ့။ စေ၊ ၍။ မေ၊ အား။ ဖာသု၊ သည်။ နော ဘဝိဿတိ၊ မူကား။ အမုကံ နာမ အာဝါသံ၊ သို့။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ (သုံးဆင့်ခတ်)။ ပ။ စေ၊ ၍၊ မေ၊ အား။ ဖာသု၊ သည်။ နော ဘဝိဿတိ၊ မူကား။ ပစ္စေဿန္တိ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ (တဿ စသည် သိလွယ်၏)။ ပ။ နိဋ္ဌာနန္တိကော။ ပ။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော။ ပ။ နာသနန္တိကော။ ပ။ သီမာတိက္ကန္တိကော။ ပ။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ ကွ။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖာသုဝိဟာရပဉ္စကံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ကထိန်၏။ ပလိဗောဓာ၊ ပလိဗောဓတို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ အပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ (ပလိဗောဓဒွေပမှာဂါထမကျွရာ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ကတမေ စ ပန၊ ဟူမူကား။ အာဝါသပလိဗောဓော စ၊ လည်းကောင်း။

စီဝရပလိဗောဓော စ၊ လည်းကောင်း။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တသ္မိံ အာဝါသေ၌။ ဝသတိ ဝါ၊ နေသော်လည်းနေ၏။ သာပေက္ခော ဝါ၊ ငဲ့ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်လျက်မူလည်း။ ပစ္စေဿန္တိ၊ တစ်ဖန်လာအံ့ဟု။ ပက္ကမတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည် ရှိသော်။ အာဝါသပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ အကတံ ဝါ၊ မချုပ်လျှင်းသေးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပ္ပကတံ ဝါ၊ ချုပ်၍မပြီးသေးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ စီဝရာသာ ဝါ၊ သင်္ကန်းရနိုးခြင်းသည်လည်း။ အနုပစ္ဆိန္နာ၊ မပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ စီဝရပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အပလိဗောဓာ၊ ပလိဗောဓ မရှိခြင်းတို့သည်။ ကတမေ၊ ဟူမူကား။ အာဝါသအပလိဗောဓော စ၊ လည်းကောင်း။ စီဝရအပလိဗောဓော စ၊ လည်းကောင်း။ ဣမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ အာဝါသအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စဇ္ဇန္တော၊ စွန့်သဖြင့်။ ဝမန္တော၊ အန်သဖြင့်။ မုစ္စန္တော၊ လွှတ်သဖြင့်။ အနပေက္ခော၊ မငဲ့သဖြင့်။ နပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟု။ တမှာ အာဝါသာ၊ ထိုကျောင်းမှ။ ပက္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ဖဲခွဲသည် ရှိသော်။ အာဝါသအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ စီဝရအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ သာသနေ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စီဝရံ၊ သည်။ ကတံ ဝါ၊ ချုပ်၍ ပြီးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ နဋ္ဌံ ဝါ၊ ခြသည် ခဲ၍ ပျက်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိနဋ္ဌံ ဝါ၊ ပျောက်သည်

မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿုဝါ၊ မီးလောင်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏၊ စီဝရာသာဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဥပုန္တိန္ဒာ၊ ပြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ စီဝရအပလိဗောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထိနဿ၊ ၏၊ အပလိဗောဓော၊ တို့သည်။ ဒွေမေ ဒွေ၊ တို့တည်း။

သတ္တမော၊ သော။ ကထိနက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ၊

ဥဒ္ဒါန်း

တဿ ဝဂ္ဂဿ၊ ၏၊ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏၊ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝေယျပြည်၌နေကုန်သော။ တိံသဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာကေတေ၊ ၌။ ဥက္ကဏ္ဍိတာ၊ ဆန္ဒကျင်ကုန်လျက်။ ဝဿံ၊ ဝါဆိုကုန်၏။ ဝဿံ ဝုဋ္ဌော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော။ ဩကပုဏ္ဏေဟိ၊ မိုးရေဖြင့် ပြည့်သော သင်္ကန်း တို့ဖြင့်။ ဇိနဒဿနံ၊ ဘုရားအား ဖူးမြင်အံ့ သောငှါ။ အဂမုံ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဝတ္ထု၊ တည်း၊ ကထိနဿ၊ ကထိန် ခင်းသော ရဟန်းအား။ ပဉ္စကာ၊ ငါးပါးသော အာနိသင် တို့သည်။ ကပ္ပိဿန္တိ၊ အပ်ကုန်လတ္တံ့။ အနာမန္တာ၊ ဖိတ်သော သူတို့အား မကြားဘဲ ဒါယကာ တစ်ဦး အိမ်သို့ သွားရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ အသမာစာရ၊ သင်္ကန်း ကိုမယူဘဲ သွားရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ လည်း ကောင်း။ ဂဏဘောဇနံ၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယာဝဒတ္ထဉ္စ၊ တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုပဲ သင်္ကန်းကို အလိုရှိသရွေ့ ထားရခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ထိုကထိန်ခင်းသောကျောင်း၌ဖြစ်သော သံဃိကသင်္ကန်းကို ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထတာနံ၊ ကထိန် ခင်းသောရဟန်းတို့အား။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဉတ္တိ၊ ဉတ်ကမ္မဝါ ဖြင့်ပေးခြင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ခင်းသော်ကား။ အတ္ထတော၊ ခင်းသည်

မည်၏။ ဝေဠုဝဏ္ဏံ၊ ကျွဲသို့ခြင်းသည်ရှိသော်ကား။ အနုဏ္ဏတံ၊ ခြင်းသည် မမည်။ ဥလ္လိခိ၊ အလျားအနံကိုတောင်ထွာကာမျှ။ မောဝနာ စေဝ၊ ဖွပ်ကာမျှ။ ဝိစာရဏာဋ္ဌ၊ ဖိရင်ကာမျှ။ ဆေဒနံ၊ ဖြတ်ကာမျှ။ ဗန္ဓနံ၊ တည်းအပ် စပ်ကာမျှ။ သြဝဋ္ဋိ၊ လည်စိဖောက်ကာမျှ။ ကဏ္ဍုသ၊ တလုပ်အုပ်ကာမျှ။ ဒဠှီကမ္မံ၊ အလွှာ တဲကာမျှ။ အနုဝါတိကာ၊ အလျားအနားပတ် တင်ကာမျှ။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ အနံ အနားပတ် တင် ကာမျှ။ သြဝဋ္ဋေယျံ၊ သလင်းထောင်ကာမျှ။ မဒ္ဒနာ၊ ဆင်စွယ်ရောင် ကဲ့သို့ တစ်ကြိမ်သာ ဆိုးကာမျှ။ နိမိတ္တံကထာ၊ နိမိတ်ပြု၍ ရသော ပုဆိုး။ ကုဏ္ဍု၊ ငါးသော ပုဆိုး။ သန္နိဓိ၊ သိုးသော ပုဆိုး။ နိဿဂ္ဂိ၊ ညဉ့်လွန်သော ပုဆိုး။ န ကပ္ပ၊ ကပ္ပဗိန္ဒု မထိုး။ တေ တယော၊ ထို သက်နိုးသုံးထည်တို့ကို။ အညတြ၊ ထား၍။ ပဋ္ဌာတိရေကေ၊ ပဉ္စခန်း ပဉ္စခန်းထက်လွန်သော သက်နိုးတို့ကို။ အညတြ၊ ၍။ သမဏ္ဍလိ၊ အိမ်ကြီးအိမ်ငယ်နှင့် တကွ။ သဋ္ဌိ နွေနှ၊ ဖြတ်သည်ကို။ အညတြ၍။ ပုဂ္ဂလာ၊ ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညတြ၊ ၍။ န ဟောတိ၊ အခင်းမဖြစ်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ ခင်းသော်လည်း။ နိဿိမဋ္ဌော၊ သိမ်ပဋ္ဌတည်၍။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာ ပြုအံ့။ ကထိနံ၊ သည်။ အနတ္ထတံ၊ အခင်း မမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဟတာ၊ အခင်းသစ် မသာပုဆိုး။ ကပ္ပ၊ အသစ်နှင့်တူသောပုဆိုး။ ပိလောတိ၊ ဝတ်၍လပြီး သော ပုဆိုး။ ပံသု၊ ပံ့သုကူပုဆိုး။ ပါပဏိကာယ စ၊ အိမ်ဈေးဦး ကျသောပုဆိုး။ အနိမိတ္တာ၊ နိမိတ်မပြုပဲရသောပုဆိုး။ အပရိကထာ၊ ပရိယာယ်မဆိုပဲရသောပုဆိုး။ အကုဏ္ဍု၊ မငါးသောပုဆိုး။ အသန္နိဓိ စ၊ မသိုးသော ပုဆိုး။ အနိဿဂ္ဂိ၊ ညဉ့်မလွန်သောပုဆိုး။ ကပ္ပကတာ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးသော ပုဆိုး။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ တိစီဝရေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိရေကေ- အတိရေကေန ဝါ၊ ပဉ္စခန်းထက်လွန်သောသင်္ကန်း စသည်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သမဏ္ဍလိကတေ-၊ သမဏ္ဍလိကတေန၊ ကွန်ကြီး ကွန်ငယ်နှင့်တကွ၊ သဋ္ဌိနွေသဉ္ဇ နွေနှစ၊ ဖြတ်သဖြင့်လည်းကောင်း။

ပုဂ္ဂလဿ၊ ခင်းတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္ထာရာ၊ ခင်းခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်သည်ကို။ သီမဋ္ဌော၊ သိမ်တွင်း၌တည်၍။အနုမောဒတိ၊အံ့။ဧဝံ၊ဤသို့ခင်းသည်ရှိသော်။ ကထိနံ၊ သည်။ အတ္ထတံ၊ အခင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဗ္ဘာရဿ၊နုတ်ခြင်း၏။ မာတိကာ၊ မာတိကာတို့သည်။အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ပက္ကမနန္တိကာ၊ သွားခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ နိဋ္ဌာနံ၊ သင်္ကန်းပြီးခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ သန္နိဋ္ဌာနန္တ၊ စိတ်ဆုံးဖြတ်ခြင်းအဆုံးရှိသောနုတ်ခြင်း။နာသနံ၊သင်္ကန်းပျောက်ခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ သဝနံ၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း။ အာသာဝစ္ဆေဒိ၊ ရနိုးခြင်းပြတ်သော နုတ်ခြင်း။ သီမာ၊ သင်္ကန်း၏အခါသမယကိုလွန်စေသဖြင့်နုတ်ခြင်း။ အဋ္ဌမီ၊သော။ သဥဗ္ဘာရ၊ရဟန်းတို့နှင့်တကွနုတ်ခြင်း။ယော ဘိက္ခု၊သည်။ ကတစီဝရံ၊ ချုပ်၍ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းကို။အာဒါယ၊၍။ န ပစ္စေဿန္တိ၊တစ်ဖန်မလာပြီဟု။ ဂစ္ဆတိ၊အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယံ ယော ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ အတ္တိ၊၏။သော ကထိနုဒ္ဓါရော၊သည်။ပက္ကမနန္တိကော၊သွားခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ယော ဘိက္ခု၊သည်။စီဝရံ၊မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယာတိ၊ ၏။ နိဿီမေ၊ သိမ်ပကျောင်း၌။ဣဒံစီဝရံ၊ကို။ကာရေဿံ၊ချုပ်အံ့။န ပစ္စေဿံ၊မပြန်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့။ စိန္တယိ၊အံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။နိဋ္ဌာနေ၊ သင်္ကန်းပြီးလတ်သော်။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သင်္ကန်း ပြီးခြင်း အဆုံးရှိသော ကထိန်နုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စီဝရံ၊ မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။အာဒါယ၊၍။နိဿီမံ၊သိမ်ပကျောင်းသို့။ဂတော၊ ရောက်လတ်သော်။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ (ထည့်)။ နေဝ ကာရေဿံ၊ ချုပ်လည်း မချုပ်ပြီ။ န ပစ္စေဿံ၊ ပြန်လည်းမပြန်ပြီ။ ဣတိ မာနသော၊ဤသို့နှလုံးရှိအံ့။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။တ်သော ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကော၊ ဆောက်တည်ခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊သည်။စီဝရံ၊မချုပ်သေးသော သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယာတိ၊ အံ့။ နိဿီမေ၊ ၌။

ဆူဒံ စိဝရံ၊ ကို။ ကာဝ်ရေသံ၊ အံ့။ နုပဗ္ဗေဿန္တိ၊ ဟူ၍။ စိန္တယိ၊ ၏။ ကရိယန္တသာ၊ ချုပ်စဉ်လျှင်။ နသဟတိ၊ ပျောက်ခဲ့အံ့။ တသာ၊ ထို ရဟန်းအား။ တံသော ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ နာသနန္တိကော၊ သက်နုံးပျောက်ခြင်း အဆုံးရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲ၏ ။ ထိုရဟန်းသည် ပဗ္ဗေသံ၊ လာပြန်အံ့ဟု။ ယာတိ၊ သွား၏။ စိဝရံ၊ ကို။ ကတော၊ ချုပ်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ တဟိ အာဝါသေ၊ ၌။ ကထိနံ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတံ၊ နုတ်သတတ်ဟု။ သုဏာတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံ သော ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ သဝ နန္တိကော၊ ကြားခြင်းအဆုံးရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပဗ္ဗေသံ၊ အံ့ဟု။ ယာတိ၊ ၏။ ဗဟိ၊ သိမ်ပကျောင်း၌။ စိဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ ၏။ ကတစိဝရော၊ သက်နုံးချုပ်ပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ သိမ်း ကထိန် နုတ်သော သက်နုံး၏ အခါသမယကို။ နာမေတိ–ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တံသော ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ သိမာတိက္ကန္တိကော၊ သက်နုံး၏ သမယအပိုင်းအခြားကို လွန်၍ ဖြစ်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပဗ္ဗေသံ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ယာတိ၊ အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟိ၊ ၌။ စိဝရံ၊ ကို။ ကာရေတိ၊ အံ့။ ကတစိဝရော၊ တစ်ဖန် ပြီးပြီးသော်။ ပဗ္ဗေသံ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ကထိနုဒ္ဓါရံ၊ ကထိန်နုတ်သော ကာလကို။ သမ္ဘောတိ၊ မှီအံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ၏။ တံ သော ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဇာယတိ၊ ၏။ ။ အာဒါယ ဂတိ၊ အာဒါယဝါရ အလားသည်လည်းကောင်း၊ သမာ ဒါယဂ္ဂတိ၊ သမာဒါယဝါရ အလားသည်လည်းကောင်း။ သတ္တ သတ္တဝိဓံ၊ ခုနစ်ဝါရ ခုနစ်ဝါရစီ အပြားရှိ၏။ ဆက္ကာ၊ ဆက္ကနှစ်ခု တို့ကား။ ပက္ကမနန္တိကာ၊ ပက္ကမနန္တိကဝါရသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိပ္ပက တာဂတိ၊ ဝိပ္ပကတ အလား ရှိကုန်၏။ ။(အဓိပ္ပါယ်ကား အာဒါယ သတ္တက သမာဒါယ သတ္တက ခုနစ်ခုတို့၏ နောက်၌ ဝိပ္ပကတ သဒ္ဒါ အထူးမှုသော ဆက္က နှစ်ခုကို ဟောတော်မူ၏။

ထိုဆက္ကနှစ်ခု်ကား ပက္ကမနန္တကမရှိဟူလိုသတတ်)။ နိဋ္ဌာနံ၊ နိဋ္ဌာနန္တိကသည်လည်းကောင်း။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကသည်လည်းကောင်း။ နာသနန္တ၊ နာသနန္တိကသည် လည်းကောင်း။ ဠမေတယော ဝါရာ၊ ဤသုံးပါးသော ဝါရတို့ကား။ ကာရေယံဠတိ၊ ကာရေယံ ဟူသော။ ပဒေန၊ ပုဒ်အထူးပြုသဖြင့်။ ဇာယတိ၊ ၏။ တတော ပရံ၊ ထို့နောင်မှ။ (ထည့်)။ နိဋ္ဌာနံ၊ နိဋ္ဌာနန္တိကလည်းကောင်း။ သန္နိဋ္ဌာနန္တ၊ သန္နိဋ္ဌာနန္တိကလည်းကောင်း။ နာသနန္တ၊ နာသနာန္တိက လည်းကောင်း။ ဠဒိတယော-ဠမေတယော၊ တို့သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဗဟိသီမေ၊ ၌။ ကရောမိတိ၊ အံ့။ နပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟူ။ ယာတိ၊ ၏။ (ထည့်)။ တတော ပရံ၊ မှ။ (ထည့်)။ တိကံ၊ တို့သည်။ အဿ-ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အနဓိဋ္ဌိ-တေနေဝ၊ ပြန်အံ့ မပြန်ပြီဟု မဆောက်တည်သော စိတ်ဖြင့်လျှင်။ ပက္ကန္တ၊ ၌။ နယာ ဝိမိ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော အစဉ် ရှိကုန်၏။ (နည်းလျှင် အစီအရင်ရှိကုန်၏ လည်းပေး။ ။ဤတွင်ရွေ့ တိကသုံးခု)။ ။ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဒါယ၊ သက်န်းကိုယူ၍။ ပစ္စေဿံ၊ ပြန်အံ့ဟု။ ယာတိ၊ အံ့။ ဗဟိသီမေ၊ ၌။ ကရောမိတိ၊ ချုပ်အံ့ဟု။ န ပစ္စေဿန္တိ၊ မပြန်ပြီဟု။ ကာရေတိ၊ ချုပ်စေအံ့။ နိဋ္ဌာနေ၊ သက်န်းပြီးလတ်သော်။ ကထိနုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ နာသနန္တ၊ သက်န်းပျောက်ခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သဝန သီမာတိက္ကမာ၊ ကြားခြင်း အဆုံးရှိသော နုတ်ခြင်း, သက်န်း၏ သမယလွန်သော နုတ်ခြင်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဇာယတေ၊ ၏။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥဗ္ဘာရော၊ နုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဇာယတေ၊ ၏။ စံ၊ သို့။ အာဒါယံ၊ အာဒါယဝါရသည်။ (ထည့်)။ ။ ပန္နရသကံ၊ ပန္နရသကသည်။ ဂတိ၊ ဖြစ်ခြင်းအလားရှိ၏။ ။ (တိက သုံးခုဆက္ကတစ်ခုကိုပေါင်း၍ပန္နရသကမှာသတည်း)။ သမာဒါယံ၊ သမာဒါယဝါရသည်လည်း။ ပန္နရသံဂတိ၊ တစ်ဆယ့်ငါးပါးသော

သွားခြင်းအားပုန၊ ဖန်။ ဝိပ္ပကတာ၊ ဝိပ္ပကတပုဒ်လျှင်အတွဲရှိသော။ အာဒါယသမာဒါယံ၊ (ဤ၌အာဒါယ-သဒ္ဒါတစ်ခုကြွေသတည်း)။ အာဒါယသတ္တရသကသမာဒါယသတ္တရသကနှစ်ပါးသည်လည်း။ တာထာ၊ထို့အတူ။သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေစတုရောဝါရာ၊ထိုလေးပါးသော ဝါရတို့သည်။ ပန္နရသကဝိဓိ၊တစ်ဆယ့်ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏။ ။အနာသာယ စ၊ မရနိုးသဖြင့်လည်းကောင်း၊အာသာယစ၊ ရနိုးသဖြင့် လည်းကောင်း။ ကရဏီယော-ကရဏီယေနစ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ တေ အနာသာဒယော၊စသည်တို့ကား။ တယော၊ တို့တည်း တံ တယံ၊ ထိုသုံးပါးကို၊နယတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝိဇာနေယျ၊ ရာ၏။ တယော၊ သုံးပါးတို့ကား၊ ဒွါဒသ ဒွါဒသ၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါရ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါရတို့တည်း။ ။ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓက၌။ အပဝိလာနဂ္ဂ၊ အပဝိလာနဝါရတို့ကား။ နဝ၊ တို့တည်း။ တဟိံ၊ ထိုခန္ဓက၌။ ဖာသု၊ ဖာသုဝိဟာရတို့ကား။ ပဉ္စဝိဓာ၊ ၏။ ပလိဗောဓာပလိဗောဓာ၊ ပလိဗောဓ အပလိဗောဓတို့ကား။ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကို။ နယတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကတံ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ၊ဤကထိနက္ခန္ဓက၌။ ဒွါဒသကပေယျာလ မုခါနိ၊ ဒွါဒသက သုံးပါးလျှင် ပေယျာလ၏အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဝတ္ထူ၊ ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ဧကသတံအဋ္ဌာရသ၊ တစ်ရာ့ တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးတို့တည်း။

ကထိနက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓက၌ ပကိဏ္ဏကအဓိပ္ပါယ်ကို ရေးဦးအံ့။ ကထိန်သင်္ကန်းကို ကမ္မဝါဖတ်ရွတ်ရာ၌ ဆရာမြတ်တို့ ဤသို့အယူရှိကုန်၏။ စီဝရသဒ္ဒါသည် ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းကိုဟောသကဲ့သို့ဒုဿသဒ္ဒါဟောသည် မဟုတ်။ မပြီးသေးသော သင်္ကန်းလျာကိုသာ ဟောသော သဒ္ဒါဖြစ်၍ ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းကို ကမ္မဝါဖတ်ရာ၌ "ဣဒံ သံဃဿ ကထိနစီဝရံ" ဟုပြင်၍ ဖတ်အပ်သည်ဟုဆရာ

တို့ယူကုန်၏။ ထိုသို့ယူသော အရာသည်လည်း သင့်၏။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတ ဓမ္မရက္ခိတအမည်ရှိသော ရဟန်းလောင်းကိုနာဂအမည်ပညတ်၍ ကမ္မဝါဖတ်ရာ၌ ဥပသမ္ပဒကံ ပြည့်စုံသကဲ့သို့ ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းကို ''ဣဒံ သံဃဿ ကထိနဒုဿံ'' ဟုဖတ်သော်လည်း ကံပြည့်စုံ၏။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ကထိန်ခင်းသောရဟန်းအနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းတို့ ရအပ်သော အကျိုးငါးပါးတွင်အနာမန္တစာရဟူသည်ကား အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ဒါယကာတို့ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းရှိလျက် ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းတို့ကို မပန်မူ၍ ဒါယကာအိမ်သို့သွားခြင်း၌ပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်လျှင်အနာမန္တစာရ အကျိုးတည်း။ ''ယော ပန ဘိက္ခု နိမန္တိတော သဘတ္တော သမာနော'' အစရှိသည်ဖြင့် ပညတ်တော်မူသော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူလို။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ သဘတ္တော ဟူသော သဒ္ဒါအရိပ်ဖြင့် အကပ္ပိယနိမန္တနဟုယူအပ်ကြောင်းကို သာရတ္ထဒီပနီ-ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ ပြသည်။ တစ်ဆယ့်နှစ်ဆောင်အတွင်း၌ ရဟန်းထင်ရှားရှိလျှင် သန္တယူ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်။ အသမာဒါနစာရ ဟူသည်ကား-တိစီဝရိတ် အဓိဋ္ဌာန် တင်သော သင်္ကန်းနှင့် ညဥ့်ကင်း၍ နေခြင်းကြောင့် နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် မသင့်ခြင်းသည်လျှင် အကျိုးတည်း။ ယာဝဒတ္ထစီဝရ ဟူသည်ကား ရရသမျှသော သင်္ကန်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်လည်းမတင် ဝိကပ္ပနာလည်း မပြုဘဲ သိုးဆောင်၍ ဆယ်ရက်လွန်ရာ၌နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်သာလျှင်အကျိုးတည်း။ ဂဏဘောဇနဟူသည်ကားအကပ္ပိယနိမန္တနဖြင့် ပင့်ဖိတ်အပ်သောဆွမ်းကိုခံ၍စားရာ၌ပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်သာလျှင် အကျိုးတည်း။

''ယော စ တတ္ထ စီဝရုပ္ပါဒေါ။ သော နေသံ ဘဝိဿတိ''။ အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုကထိန်ခင်းသောကျောင်း၌ ဖြစ်သော သံဃိကသင်္ကန်းကို ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင် ရအပ်၏။ တစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်မရအပ်။ သံဃာအားဖြစ်သောသပိတ်စသော ဘဏ္ဍာစသည်ကားခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အား ရောက်

၏။ထိုမှတစ်ပါးလည်းထိုသံဃိကကျောင်း၌ဖြစ်သော ဆန်စသည်ဖြင့် ဝယ်အပ်သော ဖျင်ပုဆိုးသည်ကထိန်ခင်းသောရဟန်းတို့အား သာ ရောက်၏။ ဖျင်ပုဆိုးဖြင့် ဆန်စသည်တို့ကို ဝယ်ကုန်မူကား ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အားရောက်၏။ဤအံမိပ္ပါယ်သည်ဝိနယဋ္ဌကထာ၌သာငှိကာ၌ လာ၏။ကထိန်ခင်းသောရဟန်း အနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းတို့မှာ ဤအကျိုးငါးပါးကို တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင်ရသည် ဟူ၏။ပြုအပ်ပြီးသော အကျိုးငါးပါးသည် ရဟန်းတို့အား ရအပ်သော မျက်မှောက် အကျိုးတည်း။ ကထိန်သင်္ကန်းလှူသော ဒါယကာမှာ ထင်ရှားရှိသော ကထိန်လျှာ သင်္ကန်းကို အာရုံပြု၍ ပုဗ္ဗ, မုဉ္စ, ပရ ကုသိုလ်စေတနာဝါရအကြိမ်များစွာ ဖြစ်၏။ ထိုစေတနာဝါရသည် ယခုဘဝ ပစ္စက္ခကိုအစမူ၍ နိဗ္ဗာန်ရသည့် ဘဝတိုင်အောင် အကျိုးရင်း အကျိုးဆက်ကို ပေးရာအခွင့်ရှိသော ကြောင့် မည်ရွေ့မည်မျှ အကျိုးတရားကို ပိုင်းခြားခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းဟုမှတ်။ ကထိန်မခင်းသော သင်္ကန်းကာလ၌ကား အသမာဒါနစာရ အကျိုးကို မရအပ်။ လေးပါးသော အကျိုးကိုသာ ရအပ်သည်။ ဝိနယဋ္ဌကထာ၌သာ အမိပ္ပါယ်။

ဤတွင်ရွေ့ ကထိနက္ခန္ဓက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

စီဝရက္ခန္ဓက

၁၂၆။ ယေန သမယေန၊ ၌။ စီဝရပဋိဂ္ဂဟာရဏံ၊ သင်္ကန်းကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ဥဒပါဒိ၊၏။(ထည့်)။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သော။ဗုဒ္ဓေါ၊သည်။ရာဇဂဟေ၊၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အားအစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ဝေသာလီ၊ ဝေသာလီပြည်သည်။ ဣဒ္ဓါစေဝ၊ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖိတာစ၊ ပြောသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟုဇနာ၊ များသော

လူရှိသည်။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊ပြွမ်းသောလူရှိသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သုဘိက္ခာစ၊ရလွယ်သောဆွမ်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သတ္တစ ပါသာဒသဟဿာနိ၊ခုနစ်ထောင်သော ပြာသာဒ်တို့သည်လည်း ကောင်း။သတ္တစပါသာဒသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသောပြာသာဒ်တို့သည် လည်းကောင်း။သတ္တစပါသာဒါ၊ခုနစ်ဆောင်သောပြာသာဒ်တို့ သည်လည်းကောင်း။သတ္တစ ကူဋာဂါရသဟဿာနိ၊ခုနစ်ထောင် သောစုလစ်မွန်းချွန်တပ်သောအိမ်တို့သည်လည်းကောင်း၊သတ္တစ ကူဋာဂါရသတာနိ၊တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တစ ကူဋာဂါရာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တစအာရာမသဟဿာနိ၊ခုနစ်ထောင် သော ဥယျာဉ်အာရာမ်တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တ စ အာရာမ သတာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တ စ အာရာမာ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။ သတ္တ စ ပေါက္ခရဏီသဟဿာနိ၊ ခုနစ်ထောင် သောရေကန်တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တစပေါက္ခရဏီသတာနိ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။သတ္တ စ ပေါက္ခရဏိယော၊တို့သည်လည်း ကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမ္ဗပါလိကာ၊ အမ္ဗပါလိက အမည် ရှိသော။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ အဘိရူပါ၊ အလွန် အဆင်းလှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဿနီယာ၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်ဖွယ်ရှိသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရမာယ၊ သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ ကိုယ်အဆင်းနှင့်။သမန္နာဂတာ၊၏။ နစ္စေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ဂီတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝါဒိတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ပဒက္ခိဏာ၊ လိမ္မာ၏။ အဘိသဋာ၊ ထင်ရှား ပျံ့နှံ့၏။ အတ္ထိကာနံ အတ္ထိကာနံ၊ အလိုရှိကုန် အလိုရှိကုန်သော မနုဿာနံ၊တို့သည်။ ပညာသာယ စ၊ ငါးဆယ်သော အသပြာဖြင့် လည်း။ ရတ္တိံ၊ ၌။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တာယ စ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာကြောင့် လည်း။ ဝေသာလီ၊ သည်။ မတ္တာယ၊ ထက်။ ဘိယျောသော လွန်စွာ။ ဥပသောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ရာဇဂဟ ကော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌နေသော။နေဂမော၊နိဂုံးသေဌေးသည်။ (ဈေးသံ့ရှိ၍ မြို့တံတိုင်း အာရာမ် မရှိသည်ကား နိဂမ။ အပေါ

ကာရုပါရိဝါရော သာပဏောနိဂမော။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူ။ သာဋ္ဌီကာ)။
ကောနုစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဝေသာလိံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊
သွားလေ၏။ ရာဇဂဟကော၊ သော။ နေဂမော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓဝေဝ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ပ။ သတ္တစပေါက္ခရဏီယော၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
အဒ္ဒသ၊ ၏။ အမ္ဗပါလိံ၊ သော၊ ဂဏိကဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဘိရူပံ၊
ကို။ ပ။ သမန္နာဂတံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ပ။ ဥပသောဘံ၊ ၏။
ဗုတိ ဗုမံ ကာရဏံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။

၃၂၇။ အထခေါ၊ ၌။ ရာဇဂဟကော၊ သော။ နေဂမော၊
သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ တံ ကရဏီယံ၊ ကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးစေ၍။
ပုနဒေဝ၊ လျင်။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊ ၏။ ယေန၊ ၌။ မာဂဓော၊
သော။ သေနိယော၊ သော၊ ဗိမ္ဗိသာရော ရာဇာ၊ သည်။ ပ။ တေ၀စနံ၊
ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဝေသာလီ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါ စေဝ၊
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်း
ပန်ပါ၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဂဏိကံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေဿာမ၊
ထားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ၊ အချင်း။ တေနဟိ၊
ထိုသို့ ထားလိုရကား။ တာဒိသိံ၊ သော၊ ကုမာရိံ၊ ကို။ ဇာနာထ၊
ကုန်လော့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယံ ဂဏိကံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေယျာထ၊
ထားကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊
၌။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ သာလဝတီ နာမ၊ သော။ ကုမာရီ၊ သည်။
အဘိရူပါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သမန္နာဂတာ၊ ၏။ ပ။ သာလဝတိံ၊
သော။ ကုမာရိံ၊ ကို။ ဂဏိကံ၊ ကို။ ဝုဋ္ဌာပေသိ၊ ထား၏။ အထခေါ၊
၌။ ပ။ ပဋိသတေန စ၊ တစ်ရာသော အသပြာဖြင့်လည်း။ ရတ္တိံ၊ ၌။
ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ န စိရဿေဝ၊ လျင်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်
ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ တေ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ဖြစ်အံ့။ ပုရိသာနံ၊ တို့သည်။
အမနာပါ၊ ကုန်၏။ သစေ၊ အကယ်၍။ မံ၊ ကို။ ကောစိ၊ သည်။ သာလဝတီ၊
သည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ၊ အား။
သဗ္ဗော၊ သော။ သက္ကာရော၊ သည်။ ဘဉ္ဇိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ယံနူန၊ ၍။

အဟံ၊ သည်။ ဂိလာနာ တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေယျံ၊ သိစေရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ တော် ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ သာလဝတီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ဘဏေဒေါဝါရိက၊ အချင်း တံခါးစောင့်။ ကောစိ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မာပါဝိသိ၊ မဝင်စေလင့်။ ယောစ၊ သည်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ အံ့။ ဂိလာနာ တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေတိ၊ ၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ သောဒေါဝါရိကော၊ သည်။ သာလဝတိယာ၊ သော။ ဂဏိကာယ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သာလဝတီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ပ။ ဝိဇာယိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သာလဝတီ၊ သော။ ဂဏိကာ၊ သည်။ ဒါသိံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ဇေ၊ ဟယ်ကျွန်မ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဣမံ ဒါရကံ၊ ကို။ ကတ္တရသုပ္ပေ၊ ဆန်ကောဆိုး၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ နိဟရိတွာ၊ ၍။ သင်္ကာရကူဋေ၊ တမြက်ချေးသွန်ရာအရပ်၌။ ဆဍ္ဍေဟိ၊ စွန့်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဝံ သာဓု ပြီ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ သာ-ဒါသီ၊ သည်။ သာလဝတိယာ၊ သော။ ဂဏိကာယ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ တံ ဒါရကံ၊ ကို။ ပ။ ဆဍ္ဍေတိ၊ ၏။

၃၂၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဘယော နာမ၊ မည်သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ကာလဿေဝ၊ စောစောကလျှင်။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ ကာကေဟိ၊ ကျီးတို့ဖြင့်။ သံပရိကိဏ္ဏံ၊ ပြွမ်းသော။ တံ ဒါရကံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ ကာကေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဧတံ သံပရိကိဏ္ဏံ၊ ဤပြွမ်းသော ဝတ္ထု၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဒါရကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ အသက်ရှင်ရကား။ တံ ဒါရကံ၊ ကို။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အန္တေ

ပုရံ၊ အိမ်တော်သို့။ နေတွာ၊ ၍။ ဓာတီနံ၊ အထိန်းတို့အား။ ပေါသေတုံ၊ မွေးစိမ့်သောငှါ။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ဝုတ္တာ မနုဿာ၊ တို့သည်။ အဘယဿ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ၍။ တံ ဒါရကံ၊ ကို။ပ။ပေါသေထာတိ။ ဟူ၍။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဇီဝတောတိ နာမံ၊ ဇီဝက ဟူသောအမည်ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ကုမာရေန၊ အဘယမင်းသားသည်။ ပေါသာပိတော၊ မွေးစေအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောမာရဘစ္စောတိ၊ မင်းသားမွေးသော ဇီဝက ဟူ၍။ နာမံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးအပ်သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ န စိရဿေဝ၊ လျှင်။ဝိညုတံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ပ။တံ ဝစနံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ မေ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ကာ၊ အဘယ်သူနည်း။ ပိတာ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘဏေ ဇီဝက၊ အချင်း ဇီဝက။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ တေ၊ ၏။ မာတရံ၊ ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။ ပိတာ၊ တည်း။ မယာပိ၊ သည်လည်း။ ပေါသာပိတော၊ မွေးစေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊ ၏။ တံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။အဟောသိ၊ ၏။ ဣမာနိ ရာဇကုလာနိ၊ တို့ကို။ အသိပ္ပေန၊ အတတ်ပညာ မရှိသဖြင့်။ ဥပဇီဝိတုံ၊ မှီ၍ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ န သုကရာနိ၊ မလွယ်ကုန်။ ယံနူန-ယဒိ ပနာ၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ သိပ္ပံ၊ ဆေးအတတ်ကို။ သိက္ခေယျံ၊ သင်ရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ တံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

၃၂၉။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ တက္ကသီလာယံ၊ ၌။ ဒိသာပါမောက္ခော၊ သော။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားသည်။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ပ။

ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ သိပ္ပံ၊ ဆေး
အတတ်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ။(အဘယ်မင်းသားကား
ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ကြီးမြေး။ ။အင္ဂကထာ။ ။ဇီဝကကား အဘယ
မင်းသား၏ အကြွေသား။ ။ဤခန္ဓကဥဒါန်းလာ)။ ။ဘဏေ
ဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့သင်လိုရကား။ သိက္ခဿု၊
လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရ
ဘစ္စော၊ သော။ဇီဝကော၊သည်။ဗဟုစ၊လည်း။ဂဏှာတိ၊သင်၏။
လဟုဥ္စ၊ လည်း။ ဂဏှာတိ၊ တတ်၏။ သုဋ္ဌုစ၊ကောင်းစွာလည်း။
ဥပဓာရေတိ၊ စုံစမ်း၏။ ဂဟိတဉ္စ၊ သင်အပ်သည်ကိုလည်း။ အဿ
ဇီဝကဿ၊ အား။ န သမ္မုဿတိ၊ မမေ့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရ
ဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊ ၏။ သတ္တန္နံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စ
ယေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ သတ္တ
ဝဿာနိ၊ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊အဓိယန္တဿ၊သင်သော။မေ၊အား။
ဣမဿ သိပ္ပဿ၊ ဤ ဆေးအတတ်၏။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။
န ပညာယတိ၊ မထင်။ ကဒါ၊ ၌။ ဣမဿ သိပ္ပဿ၊ ၏။ အန္တော၊
သည်။ ပညာယိဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဘဏေ ဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။တေန ဟိ၊ ထိုသို့
မထင်ရကား။ခဏိတ္တိံ၊ တူးရွင်းကို။အာဒါယ၊ ၍။တက္ကသိလာယ၊
၏။ သမန္တာ၊ မှ။ ယောဇနံ၊ တစ်ယူဇနာသော အရပ်ကို။
အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လှည့်လည်သော သင်သည်။ကိဉ္စိ၊ သော။အဘေ
သဇ္ဇံ၊ ဆေးမဝင်သော သစ်ပင်ကို။ ပဿေယျာသိ၊ ရှုရာ၏။ တံ၊
ထို ဖဆေးမဝင်သော သစ်ပင်ကို။အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဧဝံ သာဓု၊ ပြီ ။ပ။ အဘေသဇ္ဇံ၊
ဆေးမဝင်သော သစ်ပင်ကို။ န အဒ္ဒသ၊ မမြင်။ပ။ဘဏေ ဇီဝက၊
အချင်း ဇီဝက။ သုသိက္ခိတော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ တေ၊ အား။
ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော အတတ်သည်။ဇီဝိကာယ၊အသက်မွေးခြင်းငှါ။
အလံ၊လျောက်ပတ်ပြီ။ ဣတိ ဝတွာ၊ ၍၊ကောမာရဘစ္စဿ၊သော။
ဇီဝကဿ၊ အား။ပရိတ္တံ၊အနည်းငယ်သော။ပါထေယျံ၊ရိက္ခာကို။

ပါဒါသိ၊ ပေးလိုက်၏။ပ။ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌။
ပရိက္ခယံ၊ ရိက္ခာကုန်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ပ။ ဓမ္မေ
မဂ္ဂါ၊တို့သည်၊ ကန္တာရာ၊ တို့တည်း။ အပ္ပောဒကာ၊ နည်းသော
ရေ ရှိကုန်၏။ အပ္ပ ဘက္ခာ၊ နည်းသော ထမင်း ရှိကုန်၏။
အပါထေယျေန၊ ရိက္ခာ မပါသဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ငှါ။ နသုကရာ၊ မလွယ်။
အဟံ၊ သည်၊ ပါထေယျံ၊ကို။ ပရိယေသေယျံ၊ရှာရမူကား။ယံနူန၊
ကောင်းလေစွ။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။

၃၃၀။ ။သာကေတေ၊ ၌။ သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ ၏။ သတ္တဝဿိ
ကော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီးသော၊ သီသာဗာဓော၊ဦးခေါင်းအနာသည်၊
ဟောတိ၊ ၏။ ဗဟူ၊ ကုန်သော၊ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန်သော၊ ဒိသာ
ပါမောက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဇ္ဇာ၊တို့သည်။ပ။အဂမံသု၊ကုန်ပြီ။ပ။
ဘဏေ၊ တို့။ ကော၊ အသူသည်၊ ဂိလာနေ၊။ နာသနည်း။ ကံ၊
အသူကို၊တိကိစ္ဆာမိ၊ကုရအံ့နည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပုစ္ဆိ၊၏။အာစရိယ၊
ဆရာ။ဧတိဿာသေဋ္ဌိဘရိယာယ၊၏။ပ။တိကိစ္ဆာဟိ၊လော့။ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ယေန၊၌။သေဋ္ဌိဿ ဂဟပတိဿ၊ အိမ်ရှင်
သေဋ္ဌေး၏။ နိဝေသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊
၏။ပ။အာဏာပေသိ၊၏။ဘဏေဒေါဝါရိက၊အချင်းတံခါးစောင့်၊
သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ သေဋ္ဌေးမယားအား။ ပါဝဒ၊ ဆိုချေလော့။
သော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ တံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ ၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ပ။ ဘဏေဒေါဝါရိက၊ အချင်းတံခါး
စောင့်။ ဝေဇ္ဇော၊ ဆေးသမားကား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်မျှ
အရွယ် ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ အယျေ၊ ရှင်မ။
ဒဟရကော၊ လုလင်ငယ်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
၏။ ဘဏေဒေါဝါရိက၊ အချင်းတံခါးစောင့်။ အလံ၊ မသင့်။
မေ၊ အား။ ဒဟရကော။ သော၊ ဝေဇ္ဇော၊ သည်။ ကိံ ကရိ
ဿတိ၊ နည်း။ ဗဟူ၊ ကုန်သော ။ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဒေါဝါရိကော၊ သည်
။ပ။သေဋ္ဌိဘရိယာယ၊ အား။ ပါဝဒ၊ ဆိုပါချေ။ အယျေ၊ ရှင်မ။

ဝေဿန္တရော၊ သည်။ ဇေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပုဇေရ၊ အနာမလွှတ်ခင်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပေးဖွယ်ကို။ မာအဒါသိ ကိရ၊ မပေးရသတတ်။ ယဒါ၊ ၌။ အရောဂေါ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ ယံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဝဿေယျာသိ၊ ပေးလိုအံ့။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ ဒဇ္ဇေယျာသိ၊ ပေးရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဿန္တရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏ဟူ၍။ ပါဠိဒါ၊ ဆိုချေလော့။ ။ပ။ ပသတေန၊ တစ်လက်ဘက်သော။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ အဗ္ဘဥ္ဇာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ပသတံ၊ တစ်လက်ဘက်သော။ သပ္ပိံ။ ကို။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နိပ္ပစိတွာ၊ ချက်၍။ သေဋ္ဌိဘရိယံ၊ ကို။ မဉ္စကေ၊ ၌။ ဥတ္တာနံ၊ ပက်လက်။ နိပါတေတွာ၊ လှဲစေ၍။ နတ္ထုတော၊ နှတ်ရေဖြင့်။ အဒါသိ၊ နှတ်၏။ အထခေါ၊ ၌။ နတ္ထုတော၊ ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ နှတ်သော။ တံ သပ္ပိ၊ သည်။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဂ္ဂန္တွာ၊ အန်၏။ ။ပ။ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ထွေးခံ၌။ နိဋ္ဌုဘိတွာ၊ ထွေး၍။ ဒါသိံ၊ ကျွန်မကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ဇေ၊ ကျွန်မ။ ဣမံ သပ္ပိံ၊ ကို။ ပိစုနာ၊ ဝါဂွမ်းဖြင့်။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့ ။ပ။ အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အယံ ဃရဏီ၊ ဤအိမ်ရှင်သေဋ္ဌေးမကား။ ယာဝအာတိ ဝိယ လူခါ၊ အလွန် ဝန့်တိုစွတကား။ ယတြဟိ နာမ-ယာဝ နာမ၊ အကြင် သေဋ္ဌေးမ စင်လျက်လည်း။ ဆဍ္ဍနီယမ္ပိ၊ စွန့်အပ်သော သဘောရှိသော။ ဣမံ သပ္ပိံ၊ ကို။ ပိစုနာ၊ ဝါဂွမ်းဖြင့်။ ဂဏှာပေတိ၊ ယူစေဘိ၏တကား။ မေ-မမ၊ ၏။ မဟဂ္ဃါနိ မဟဂ္ဃါနိ၊ များသော အဖိုး များသောအဖိုး ထိုက်ကုန်သော။ ဗဟုကာနိ၊ ကုန်သော။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ ဥပဂတာနိ၊ ဖော်ကုန်၏။ ဣမာ ဃရဏီ၊ ဤအိမ်ရှင်သေဋ္ဌေးမသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ပေးအပ်သော ဝတ္ထုကို။ မေ၊ အား။ ကိဉ္စိ ဒဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပေးလတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ + စေတော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ မယံ အဂါရိကာ နာမ၊ အိမ်၌နေသော ငါတို့မည်သည်ကား။ ဧတဿ သံယမဿ၊ ထို-ကုမေသော ကျေးဇူးအနာလွှတ် ပေသော ကျေးဇူးကို။ ဥပဇာနာမ၊ သိကုန်အံ့။ ဧတံ သပ္ပိ၊ သည်။ ဒါသာနံ ဝါ၊ တို့အား

လည်းကောင်း။ ကမ္မကရာနံ ဝါ၊ အမှုလုပ်ဆောင်ပေးသော သူတို့
အားလည်းကောင်း။ ပါဒဗ္ဗဉ္ဇနံ ဝါ၊ ခြေသုတ်စရာလည်း။ ဝရံ
သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဗုဒ္ဓပကရဏော၊ ဆီမီးညှိရာ၌။ အာသိတ္တံ ဝါ၊
ထည့်စရာလည်း။ ဝရံ သာဓု၊ ကောင်း၏ဟူ။ ဂဏှာမိ၊ ယူစေ၏။
အာစရိယ၊ ဆရာ။ တွံ၊ သည်။ ဝိမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ မာ
အဟောသိ၊ လင့်။ တေ၊ အား။ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးအပ်သော
ဝတ္ထု သည်။ မာ ဟာယိဿတိ၊ မယုတ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
၏။ ပု။ ကေနစိ၊ တစ်ကြိမ်သာလျှင်။ နတ္ထုကမ္မေန၊ နှာခေါင်း
နှတ်ဖြင့်။ အပကဍ္ဎိ၊ ထုတ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သည်။
အရောဂါ၊ သည်။ သမာနာ၊ သော်။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။
ဇီဝကဿ၊ အား။ စတ္တာရိ သဟဿာနိ၊ လေးထောင်သော
အသပြာတို့ကို။ ပါဒါသိ၊ ပေး၏။ ပုတ္တော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။
မာတာ၊ အမိသည်။ အရောဂါ၊ အနာကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဌိတာတိ၊
တည်ပေသတည်းဟူ။ စတ္တာရိ သဟဿနိ၊ တို့ကို။ ပါဒါသိ၊ ၏။
သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ သဿု၊ ယောက္ခမသည်။ ပ။
စတ္တာရိ သဟဿာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒါသိ၊ ၏။ သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်
သူဌေးသည်လည်း။ ပ။ စတ္တာရိသဟဿာနိ၊ တို့ကို။ ပါဒါသိ၊ ၏။
ဒါသဉ္စ၊ ကျွန်ယောက်ျားကိုလည်းကောင်း။ ပ။ အဿရထဉ္စ၊ မြင်းက
သောရထားကို လည်းကောင်း။ ပါဒါသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။
ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ တာနိ သောဠ
သသဟဿာနိ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသဉ္စ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ပ။ ပဂ္ဂယှ၊ ၍ပ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းသား။ သောဠသ
သဟဿာနိ၊ တစ်သောင်းခြောက်ထောင်သော အသပြာတို့
သည် လည်းကောင်း။ အဿရထော စ၊ လည်းကောင်း။ ဣဒံ
သဗ္ဗံ၊ သည်ကား။ မေ၊ ၏။ ပဌမံကမ္မံ၊ လက်ဦးစွာ ကုသော အမှု
ကြောင့် ရအပ်၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းသားသည်။ မေ၊ အား။
ပေါသာဝနိကံ၊ မွေးပေသော ကျေးဇူးကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံစေ
ချင်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ ဇီဝက၊ အချင်း

ဇီဝက။ အလုံ၊ မှသင့်။ တုမှေ၀၊ သင့်အားလျှင်။ ဟောတု၊ စေ၊ အမှာကသြော၀၊ ငါတို့၏သာလျှင်။ အန္တေပုရေ၊ ၌။ နိဝေသနံ၊ ကို၊ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ၏။ ပ။

၃၃၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာဂဓဿ၊ သော။ ပ။ မိမ္ဗိသာရဿရညော၊ ၏။ ဘဂန္ဒလာဗာဓော၊ မြင်းသရိုက်အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာဋကာ၊ ပုဆိုးတို့သည်။ လောဟိတေန၊ ဖြင့်။ မက္ခိယန္တိ၊ အလိမ်းလိမ်းသင့်ကုန်၏။ ဒေဝိယော၊ တို့သည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဥပ္ပုဏ္ဏောန္တိ၊ ပြက်ရယ်မှု ဆိုကုန်၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်၊ ဒါနိ၊ ယခု။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာ၏။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။ ပုပ္ဖံ၊ ဥတု ဟူသော ပန်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝေါ၊ သည်။ နစိရံ၊ မမြင့်မီ။ ဝိဇာယိဿတိ၊ သားဖွားလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပဏ္ဏောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန ဥပ္ပဏ္ဏနေန၊ ထိုသို့ပြက်ရယ်မှုဆိုသဖြင့်။ ရာဇာ၊ သည်။ မင်္ကု၊ ရှက်နိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဇီဝကော၊ သော။ အယံ ဝေဇ္ဇော၊ ဤဆေးသမားသည်။ တရုဏော၊ ငယ်လည်း ငယ်သေး၏။ ဘဒြော၊ ကောင်းမွန်၏။ သော ဇီဝကော၊ သည်။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ တိကိစ္ဆိဿတိ၊ ကုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘဏေ အဘယ၊ အချင်း အဘယ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရကား။ ဇီဝကံ၊ သော။ ဝေဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဏာပေဟိ၊ လော့။ သော ဇီဝကော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ တိကိစ္ဆိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ တိကိစ္ဆာဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေသိ၊ ၏ ။ ပ။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍-။ ပ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ၏။ အာဗာဓံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဧကေနေဝ အာလေပေန၊ တစ်ကြိမ်သောသုတ်ခြင်းဖြင့်။ အပကဍ္ဎိ၊ ထုတ်၏ ။ ပ။ အရောဂေါ သမာနော၊ အနာလွတ်လတ်သော်။ ပဉ္စ ဣတ္ထိသတာနိ၊ တို့ကို။ သဗ္ဗာလင်္ကာရံ၊ ကို။ ဘူသာပေတွာ၊ ဆင်စေ၍။ ဩမုဉ္စာပေတွာ၊ ချွတ်စေ၍။ ပုဉ္ဇံ၊ အစုကို။ ကာရာပေတွာ၊ စေ၍။ ဧကော ဇီဝကံ၊ ကို၊ တေ၊ ကိုး။ ဣဒံ၊ ဤ။ သာမဏေရ။ ...

ဘဏော ဇီဝက၊ အချင်း ဇီဝက။ ပဋ္ဌနံ့ ဇုတ္တိသတာန်၊ တို့၏။ တော် အလက်ာရုံ၊ သည်း တုယ်၊ အား။ ဟောတု၊ စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ မေ၊ ၏။ အဓိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရတု၊ အောက်မေ့ စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ အလို မရှိရကား။ ဘဏော ဇီဝက၊ အချင်း ဇီဝက။ မံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟ၊ ခစား လော့။ ဣတ္ထာဂါရဉ္စ၊ မောင်းမအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟ၊ လော့။ (ကုလော့ ဟူလိုသတတ်)။ ။ဒေဝ၊ ကြီး။ ဧဝံ သာဓုတိ၊ ကောင်း ပြီဟု။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ။(ဇီဝကအား နေရာ အိမ်၊ သရက်ဥယျာဉ်၊ အခွန်တစ်သိန်း ထွက်သော ရွာ၊ ကြီးဖွာသော သက္ကာရကို ပေး၏)။

၃၃၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရာဇဂဟာသ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည့်၌နေသော။ သေဋ္ဌိဿ၊ ၏။ သတ္တ ဝ ဝဿိကော၊ ခုနစ်နှစ် ရှိပြီးသော။သီသာဗာဓော၊ဦးယဉ်းအနာသည်။ဟောတိ၊၏။ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကုန်သော။ ဒိသာပါမောက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ပ။ပစ္စက္ခာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝေဇ္ဇာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စမံ ဒိဝသံ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီး သည်။ ကာလံ ကရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ပ။ သတ္တမံ ဒိဝသံ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ပ။ ကာလံကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ။ အထခေါ၊ ၌၊ ရာဇဂဟာသ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်၌ နေသော။ နေဂမဿ၊ နိဂုံးသူကြွယ်၏။ တော် ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ရဉ္ဉော စေဝ၊ အားလည်းကောင်း။ နေဂမဿ စ၊ နိဂုံးရွာသူ အပေါင်းအား လည်းကောင်း။ ဗဟုပကာရော၊ များသော ကျေးဇူးရှိ၏။ပ။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ သစေ၊ လျှင်။ တွ၊ သည်။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဘဝေယျာသိ၊ မူကား။ မေ၊

အား။ ကိံ၊ အဘယ်မျှသော။ ဒေယျံဓမ္မွာ၊ ပေးအပ်သော
ဥစ္စာသည်။ အသ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။
အာစရိယ၊ ဆရာ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သာပတေယျ္ဇ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်
လည်း။ တေ၊ အား။ ဟောတု၊ စေ။ အဟဥ္စ၊ ငါသည်လည်း။
တေ၊ ၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟောတု၊ စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊
၏။ ဂဟပတိ၊ သေဋ္ဌေး။ တံ၊ သည်။ ဥဘကေန ပသေနနံပါး
တစ်ဘက်ဖြင့်။ သတ္တမာသေ၊ ခုနစ်လ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကိဿသိ
ပန၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပ။ ဒုတိယေန၊ သော။
ပသေနနံပါးတစ်ဘက်ဖြင့်။ ပ။ သက္ကိဿသိပန၊ အံ့လော။ ပ။ ဥတ္တာ
နေန၊ ပက်လက်။ ပ။ သက္ကိဿသိ ပန၊ အံ့လော။ ပ။ မဇ္ဈေကေ၊ ၌။ နိပါ
တေတွာ၊ လှဲစေ၍။ ပ၊ သမ္ဗန္ဓိတွာ၊ မြဲစွာဖွဲ့၍။ သီသစ္ဆဝိံ၊ ဦးရေကို။
ဥပ္ပါဋေတွာ၊ လှစ်၍။ ပ။ သိဗ္ဗိနိံ၊ အုပ်ချုပ်ကိုး ဝိနာမေတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဒွေ
ပါဏကေ၊ ပိုးနှစ်ခုတို့ကို။ နီဟရိတွာ၊ ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း
အား။ ဒဿေတိ၊ ပြပေ၏။ အယျာ၊ အမောင်တို့။ ဣမေ ဒွေ
ပါဏကေ၊ ဤပိုးနှစ်ကောင်တို့ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကြကုန်
လော့။ ဧကံ၊ ပိုးတစ်ကောင်ကား။ ခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်၏။ ဧကံ၊ ကား
မဟန္တံ၊ ကြီး၏။ ယေတေ အာစရိယာ၊ အကြင်သမားဆရာတို့သည်။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ပဉ္စမံ ဒိဝသံ၊ ၌။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊
သည်။ ကာလံ ကရိဿတိတိ၊ သေလတ္တံ့သတည်းဟု။ အာဟံသု၊
ကုန်၏။ တေဟိ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ မဟလ္လကော၊ ကြီးသော။
အယံ ပါဏကော၊ ဤပိုးကို။ ဒိဋ္ဌော၊ ၏။ ပဉ္စမံ ဒိဝသံ၊ ၌။ သေဋ္ဌိဿ
ဂဟပတိဿ၊ ၏။ မတ္ထလုင်္ဂံ၊ ဦးနှောက်သည်။ ပရိယာဒိယိဿတိ၊
ကုန်စေလတ္တံ့။ မတ္ထလုင်္ဂဿ၊ ၏။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်သဖြင့်၊ သေဋ္ဌိ
ဂဟပတိ၊ သည်။ ကာလံကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တေဟိအာစရိယေဟိ၊
တို့သည်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်၏။ ယေတေအာစရိယာ၊
တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏၊ သတ္တမံ ဒိဝသံ၊ ၌။ သေဋ္ဌိ
ဂဟပတိ၊ သည်။ ကာလံကရိဿတိတိ၊ တည်းဟု။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။
တေဟိ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ခုဒ္ဒကော၊ သော။ အယံ ပါဏ

ကော၊ကိုအဗ္ဗိဒွေသော၊၏။ပ။ သုဒိဋ္ဌေ၊ ၏။ ဉတိ၊ ဤသို့ဆိုရွှ၊ သိဗ္ဗိနိ ၊ အုပ်ချာကို။ သံပဋိပါဒွေတွာ၊ စေ၍။ သီသစ္ဆိ ၊ ဦးခေါင်းရေကို။ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍။ အာလေပံ၊ သုတ်ဆေးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ပ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ ကောန ပသေန၊ ဖြင့်။ သတ္တမာသေ၊ခုနစ်လ။နိပဇ္ဇိတုံ၊ငှါ။န သက္ကောမိ၊မတတ်နိုင်။ဣတိ၊သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သေဋ္ဌေး။ တွံ၊ သည်။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ ကောန ပသေန ဖြင့်။ပ။-နိပဇ္ဇိတုံ၊ငှါ။သက္ကောမိတိ၊၏ဟု။ပဋိဿုဏိ နနု၊ ဝန်ခံသည် မဟုတ်တုံလော။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စံ ပဋိဿုဏိ၊ ဝန်ခံပေသည် မှန်၏။ အပိ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံသော်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ မရိဿာမိ၊သေရအံ့။အဟံ၊သည်။ပ။ နိပဇ္ဇိတုံ၊ငှါ။န သက္ကောမိ။နိုင်။ပ။ဂဟပတိ၊သေဋ္ဌေး။ အဟံ၊သည်။ စေ၊ ၍။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ နဝဒေယျံ၊ မဆိုမူကား။ တွံ၊ သည်။ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှကိုသော်လည်း။ န နိပဇ္ဇေယျာသိ၊ မအိပ်ပေရာ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ပဋိကစ္စေဝ၊ ဝါဒိ၊ ရှေးမဆွကပင်လည်း။ ဉာတော၊ သိ၏။ တီဟိ သတ္တာဟေဟိ၊ သုံးခုသော သတ္တာဟတို့ဖြင့်။ပ။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ သတည်းဟူ။ဉာတော၊၏။ ဂဟပတိ၊ သေဋ္ဌေး။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ အရောဂေါ၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ မေ၊ အား။ ဒေယျဓမ္မော၊ ပေးကမ်းအပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ကိံ ၊ အဘယ်မျှနည်း။ပ။ ဂဟပတိ၊ သေဋ္ဌေး။ အလံ-အယုတ္တံ၊ မသင့်။ (တန်ပြီလည်းဟူ)။ မေ၊ အား။ တွံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာကို။ မာ အဒါသိ၊ မပေးလင့်၊ မေ မမ၊ ၏။ ဒေါသော စ၊ သည်လည်း။ မာ စ ဘဝတိ၊ မဖြစ်လင့်။ ပ။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ သမာနော၊ သော်။ ပ။ ရညော၊ အား။ သတသဟဿံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊ အား။ သတသဟဿံ၊ ကို။ အဒါသိ၊ ၏။

၃၃၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပ။ မောက္ခစိကာယ၊ ဦးစောက် ဆောက်သဖြင့်။ ကီဠန္တဿ၊ ကစားသော။ ဗာရာဏသေယျကဿ၊ သော။ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ၊ အား။ အန္တဂဏ္ဍာဗာဓော၊

အဦိုထုံးသော အနာသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန အာဗာဓေန၊ ဖြင့်။ ပီဠိတာ၊ သောက်အပ်သော။ ယာဂု၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ၊ ပရိဏာမံ၊ သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ဘုတ္တမ္ပိ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သောထမင်းသည်လည်း ။ ပ။ န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ဥစ္စာရော ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပဿာဝေါပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ န ပဂုဏော၊ မဖြောင့်၊ သော သေဒ္ဒပုဏ္ဏော၊ သည်။ တေန အာဗာဓေန၊ ဖြင့်။ ကိသော၊ ကြုံ၏။ ပ။ ဓမနိ၊ ကို။ ဥဿာဒေတွာ၊ ရှားစေ၍၊ တိရောကရဏီယံ၊ တင်းထိမ်ကို။ ပရိက္ခိပေတွာ၊ ရံ၍။ ထမ္ဘေ၊ တိုင်၌။ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဘရိယံ၊ ကို။ ပုရတော၊ မှ။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဥဒရစ္ဆဝိံ၊ ဝမ်းရေကို။ ဥပ္ပါဋေတွာ၊ လှစ်၍။ အန္တဂဏ္ဌိံ၊ ဦထုံးကို။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ပ။ အန္တဂဏ္ဌိံ၊ ကို။ ဝိနိဝေဌေတွာ၊ ဖြေ၍။ အန္တာနိ၊ အူတို့ကို။ ပဋိပ္ပဝေသေတွာ၊ တစ်ဖန်သွင်း၍။ ဥဒရစ္ဆဝိံ၊ ဝမ်းရေကို။ သိဗ္ဗေတွာ၊ ချုပ်၍။ အာလေပံ၊ ဆေးလိမ်းကျံခြင်းကို။ အဒါသိ၊ ၏။ ပ။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော ဇီဝကော၊ သည်။ တာနိ သောဠသသဟဿာနိ၊ တို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍ ။ပ။ ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊ ၏။

၃၃၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဇ္ဇောတဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဏ္ဍု ရောဂါဗာဓော၊ ဖျော့တော့သော အနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ သို့။ ဒူတံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်၏။ မယှံ၊ အား။ တာဒိသော၊ သော။ အာဗာဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာဓု အာယာစာမိ၊ ၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ ဇီဝကံ၊ သော။ ဝေဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဏာပေတု၊ စေပါလော့။ သော ဇီဝကော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ တိကိစ္ဆိဿတိ၊ ကုလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒူတံ။ ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ပ။ ဘဏေ ဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ ဥဇ္ဇေနိံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ပဇ္ဇောတံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ တိကိစ္ဆာဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ပ။ ပဇ္ဇောတဿ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ တံ ဝိကနံ၊ ကို။ အဒေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သပ္ပိံ၊ ထောပတ်ကို။ နိပ္ပစိဿာမိ၊ ချက်အံ့။ တံ သပ္ပိံ၊

ကို။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဝိဝိဿတိ၊ သောက်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ဘဏေ ဇီဝက၊ အချင်းဇီဝက၊ အလံ အယုတ္တံ၊ မယင့်။ တေ တယာ၊ သည်။ သပ္ပိနာ၊ နှင့်၊ ဝိနာ၊ ၍။ ယံယေန ဘေသဇ္ဇေန၊ဖြင့်။အရောဂံ၊ အနာမရှိသည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ မေ မယာ၊ သည်။ သပ္ပိ၊ကို။ဇေဂုစ္ဆံ၊ စက်ဆုပ်၏။ ပဋိကူလံ၊ ရွံရှာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏ ။ပ။ ကသာဝဝဏ္ဏံ၊ ဖန်အဆင်းရှိသော။ ကသာဝဂန္ဓံ၊ဖန်အနံ့ရှိသော။ကသာဝရသံ၊ဖန်အရသာရှိသော။ သပ္ပိံ၊ ကို။ နိပ္ပစ္စေယျံ၊ ချက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏ ။ပ။ ဣမသ္မ ရညော၊ အား။ ပီတံ၊ သောက်အပ်သော။ သပ္ပိ၊ သည်။ ပရိဏာမေန္တံ၊ ကြေလတ်သော်။ ဥဒ္ဒေကံ၊ ကြို့ထိုးခြင်းကို။ဒဿတိ၊ပေးလတ္တံ့။အယံရာဇာ၊သည်။ စဏ္ဍော၊ ခက်ထန် ကြမ်းကြုတ်၏။ မံ၊ကို။ ဃာတာပေယျာသိ၊သတ်စေရာ၏။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ပဋိကစ္စေဝ၊ဆေးမပေးမီလျှင်။ အာပုစ္ဆေယျံ၊ ပန်ဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။ မယံ ဝေဇ္ဇာ နာမ၊ငါတို့ ဆေးသမားတို့ မည်သည်ကား။ တာဒိသေန မုဟုတ္တေန၊ထို အလို ရှိသော ခဏ၌။ မူလာနိ၊ ဆေးမြစ်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရာမ၊ နုတ်ရကုန်၏။ ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ သံဟရာမ၊ ဆောင်ရကုန်၏။ သာဓု အာယာစာမိ၊ ၏။ ဒေဝေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဝါဟနာဂါရေသု စ၊ ဆင်တင်းကုပ်, မြင်းတင်းကုပ်တို့၌လည်းကောင်း။ဒွါရေသုစ၊တို့၌ လည်းကောင်း။ ယေနဝါဟနေန၊ အကြင်ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ် ဖြင့်။ ဇီဝကော၊ သည်။ ဣစ္ဆတိ၊အလိုရှိ၏။ တေနဝါဟနေန၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆတု၊ သွားစေလော့။ ယေန ဒွါရေန၊ ဖြင့်။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တေန ဒွါရေန ဖြင့်။ ဂစ္ဆတု၊ သွားစေလော့။ ယံ ကာလံ-ယသ္မိံကာလေ၊၌။ ဂန္တုံ၊ငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ ကာလံ-တသ္မိံကာလေ၊ ၌။ ဂစ္ဆတု၊လော့။ ယံကာလံ-ယသ္မိံ ကာလေ၊၌။ ပဝိသိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံကာလံ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ပဝိသတု၊ ဝင်စေ

လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေတု၊ စေတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (ဆင့်၍ ထားတော်မူပါဆိုလိုသည်) ။ယ။ ဘဒ္ဒဝတိကာ နာမ၊ အမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိနိကာ၊ ဆင်မ ယာဉ်သာသည်။ပညာသယောဇနိကာ၊ နေ့ချင်းယူဇနာငါးဆယ် ရောက်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ပ။ ဒေဝေါ၊ ကြီးအသည်း ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်အဆင်းရှိသော ဆေးကို။ ပိဝတုတိ၊ သောက် စေသတည်းဟု။ သပ္ပိံ၊ ကို။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ပေ၏။ပ။နဂရမှယ ဥဇ္ဇေနီပြည်မှ၊ နိပ္ပတိ၊ ထွက်ခဲ့၏။ပ။ ဘဏေ၊ တို့။ ဒုမ္မေဓ မကောင်းသွားသော။ ဇီဝကေန၊ သည်။ သပ္ပိံ၊ ကို။ ပါယိတောသ တိုက်သည်။ အမ္ဘော၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ တိုက် ရကား။ ဇီဝကံ၊ ဇီဝက အမည်ရှိသော။ ဝေဇ္ဇံ၊ ကို။ ဝိစိနထဝတ် ရှာကုန်လော့ဟု။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီး။ဘဒ္ဒဝတိကာယ ဘဒ္ဒဝတိ အမည်ရှိသော။ ဟတ္ထိနိကာယ၊ ဆင်မနှင့်။ နဂရမှယ မြို့မှ။ နိပ္ပတိတော၊ ထွက်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေသုံ ကုန်၏။ပ။ ကာကော နာမ၊ ကာကမည်သော။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ သဋ္ဌိယောဇနိကော၊ နေ့ချင်း ယူဇနာခြောက်ဆယ်သော ခရီးကို ရောက်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အမနုဿေန၊ ဘီလူးကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇာတော၊ ၏။ယ။ ပဇ္ဇောတော ရာဇာ၊ ပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ကာကံ၊ ကာကမည်သော။ ဒါသံ၊ ကျွန်ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ဘဏေ ကာက၊ အချင်းကာက။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ပ။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ တံ၊ သင့်ကို။ ရာဇာ၊ သည်။ နိဝတ္တာပေတိ၊ နစ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ၍။ ဇီဝကံ၊ ဝေဇ္ဇံ၊ ကို။ နိဝတ္တာပေယျ၊ နစ်စေလော့။ ဘဏေ ကာက၊ အချင်းကာက။ ဝေဇ္ဇာ နာမ၊ ဆေးသမားတို့ မည်သည် ကား။ ဗဟုမာယာ၊ များသော မာယာရှိကုန်၏။ တဿ၊ ဇီဝ ကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော ပေးကမ်းဖွယ်စားဖွယ်သောက် ဖွယ်ကို။ မာ ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ မယူလေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဏာ ပေသိ၊ ၏။ယ။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ပါတရာသံ၊ နံနက်စာ စားခြင်းကို။ ကရောန္တံ၊ ပြုစဉ်လျှင်။ သမ္ပာပေသိ၊ မှီရလေ၏။ယ၊

ဘာဇော ကာက၊အချင်းကာက။ယာ ၀၊ လော်က၊ ဘုဥ္ဇာမ၊ ထမင်း
စားကုန်အံ့။ တာ ၀၊ ဇလာက်။ အာဂမေဟိ၊ ငံ့ဦးလော့၊ ဘာဇော
ကာက၊ အချင်း ကာက။ တွံ၊ သည်။ ဘုဥ္ဇဿု၊စားဦးလော့။ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။အလံ၊တန်ပြီ။ရည္ဍာ၊သည်။
အဘဏ္ဍောွာ၊စေအပ်သည်။ အမှိ၊ ၏ ။ပ။ မာ ပဋိဂ္ဂဟေသိတိ၊
မယူလင့်ဟူ။ အာဏာတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ပ။ နခေန၊ လက်
သည်းဖြင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ ဥလ္လုမ္ပေတွာ၊ ထည့်၍။ အာမလကဥ္စ၊
ဆီးဖြူ သျှိသျှားသီးကိုလည်း။ ဒါဒတိ၊ ၏ ၊ပ။ကိဥ္စိ၊ သော။ ပါပကံ၊
မကောင်းသော အဖြစ်သည်။ ဟောတုံ၊ ဖြစ်အံ့သောငှါ။ န
အာရုဟာတိ၊ မထိုက် ။ပ။ အပါယိ၊ သောက်၏။ ခါဒယိတံ၊
ဇို၀ကသည် စားစေအပ်သော။ တံဥပစာမှလကံ၊ ထို တစ်ခြမ်း
သော သျှိသျှားသီးသည်။ တဿ ကာကဿ၊ ကို။ တထေ၀၊
ထိုစားရာဌာ၌ပင်။ နိဿာရေသိ၊ ၀မ်းသွန်စေ၏။ပ။ အာစရိယ၊
ဆရာ။ မေ၊ ၏။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါအံ့လော။
ဘာဇော ကာက၊ အချင်းကာက။ မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။
တွံ စေ၀၊ သည်လည်း။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ ဆ၀ိဿတိ၊
လတ္တံ့။ ရာဇာ စ၊ သည်လည်း။ အရောဂေါ၊ သည်။ ဘ၀ိဿတိ၊
လတ္တံ့။ သော ရာဇာ၊ သည်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းတမ်း၏။ မံ၊ ကို။
ဃာတာပေယျာသိ၊ သတ်စေရာ၏။ ဒါနိ၊ ယခု။ န နိ၀တ္တာမိတိ၊
ငါ မပြန်ပြီဟူ။ ဘဒ္ဒ၀တိကံ၊ သော။ ဟတ္ထိနိကံ၊ ကို။ ကာကဿ၊
အား။နိယျာဒေတွာ၊၍။ပက္ကာမိ၊၏။ဘာဇော ဇီ၀က၊အချင်းဇီ၀က။
ယံ န နိ၀တ္တော၊ အကြင် မနစ်ခြင်းသည်။ အသိ၊၏။တံ အနိ၀တ္တနံ၊
ဆို မနစ်ခြင်းကို၊သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။အကာသိ၊ ၏။ သော ရာဇာ၊
သည်။ စဏ္ဍော၊ ကြမ်းတမ်း၏။ တံ၊ သင့်ကို။ ဃာတာပေယျာသိ၊
သတ်စေရာ၏။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။အ၀ေါစ၊၏။ပ။အယျော၊အစမောင်။
အလံ-အယုတ္တံ၊ ငါသွား၍မသင့်။ဒေ၀ေါ၊အရှင်မင်းကြီးသည်။မေ-
မမ၊၏။အဓိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။သရတု၊အောက်မေ့စေသတည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့။ အ၀ေါစ၊ ၏။

အမှာ စဏ္ဍပဇ္ဇောတ မင်းသည် ကင်းမြီးကောက်ကို စွဲ၍ ဖြစ်သောသူ ဖြစ်သောကြောင့် ထောပတ်ကို စက်ဆုပ် ရွံရှာသည်။ ထိုမင်းသည် ရှေးသောအခါ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်ဖြင့် ဆုပတ္တနာခဲ့ဖူးသောကြောင့် ဆင်ယာဉ်, မြင်းယာဉ်, လူယာဉ်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဝတ္ထုအကျယ်ကို အလိုရှိမူ အဋ္ဌကထာမှာရှု၊ ဇီဝကကား ,ကံလျှင် အကြောင်းမရှိသော အနာကို တစ်ကြိမ်သောဆေးဖြင့် ကုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ အဋ္ဌကထာ။

* ၃၃၅။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ၌။ ပဇ္ဇောတဿ၊ ၏သော။ ရညော၊ အား။ သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော။ (ဥတ္တရကုရုကျွန်းသူတို့၏ အကောင်ကိုထုတ်၍ပစ်အပ်သောလည်းပေး)။ ဒုဿယုဂံ၊ ပုဆိုးအစုံသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးတို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဒုဿယုဂါနံ၊ တို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ဥဿယုဂသတာနံ၊ အစုံတစ်ရာသော ပုဆိုးတို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ဒုဿယုဂသဟဿာနံ၊တို့ထက်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဒုဿယုဂသတသတဿာနံ၊ တို့ထက်။ အဂ္ဂဉ္စ၊ မြတ်လည်းမြတ်ထသော။ သေဋ္ဌဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထသော။မောက္ခဉ္စ၊ အမှူးလည်းဖြစ်ထသော။ ဥတ္တမဉ္စ၊ အထူးသဖြင့် ကျော်စောထသော။ ပဝရဉ္စ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှကောင်းထသော။ ဒုဿယုဂံ။ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပဇ္ဇောတေန၊ သော။ ရညာ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ပဟိတံ၊ ပို့သလာအပ်သော။ သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော။ဣဒံဒုဿယုဂံ၊သည်ကား၊ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ တို့ထက်။ပ။ အဂ္ဂဉ္စ၊ မြတ်လည်းမြတ်၏။ ။ဣဒံ ဒုဿယုဂံ၊ ကို။ အရဟတာ၊ လူနတ်တို့၏ ပူဇော်သက္ကာရအထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် မိမိအလိုလို သိတော်မူတတ်ထသော။ ဘဂဝတာ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာဂဓေန၊ သော။ သေနိယေန၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရေန ရညာ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။

အညတြ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညော၊ တစ်ပါးသော။ ကောစိ၊ သည်း
န ပဗ္ဗာဟရတိ၊ မဝတ် မဆောင်ထိုက်။ ဇာတိ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။
အာဟောသိ၊ ၏။

၃၃၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဒေါသာဘိသန္နော၊ ပြောသော ဒေါသ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တထာဂတော၊ ဘုရားသည်။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းချုဆေးကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင် အာနန္ဒာ။ တေနဟိ။ ထိုသို့သောက်လိုရကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ကတိပါဟံ၊ တရက် နှစ်ရက်။ သိနေဟထ၊ ဆီ နူးတော်မူစေဦးလော့။ (ဆီသုံးတော်မူစေဦး ဟူလိုသတတ်) ။ ပ။ အာဝုသော ဇီဝက၊ အချင်း ဇီဝက။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ကာယော၊ ကိုယ်တော်ကို။ သိနိဒ္ဓေါ၊ ဆီနူးပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ ဝိရေစနဿ၊ အကြင်ဝမ်းတော်ကျခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ လော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဩဠာရိကံ၊ သော။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းချုဆေးကို။ ယံ ဒဒေယျံ၊ အကြင်ပေးငြားအံ့။ တံ ဩဠာရိကဝိရေစနဒါနံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသော ဝမ်းချုဆေးကို ပေးခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ န ခေါ ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တီဏိ ဥပ္ပလဟတ္ထာနိ၊ သုံးလက်သော ကြာပွင့်တို့ကို။ နာနာဘေသဇ္ဇေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိဘာဝေတွာ၊ ထုံ၍။ ပ။ ဧကံ ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ ကြာတလက်ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ဆောင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဣမံ ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ ဤကြာတလက်ကို။ ဥပသိင်္ဃတု၊ နမ်းတော်မူလော့။ ဣဒံ ဥပ္ပလဟတ္ထံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒသက္ခတ္တုံ၊ ဆယ်ကြိမ်။ ဝိရေစေဿတိ၊ ဝမ်းလျှော့စေလတ္တံ့သတည်း။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဝမ်းလျှော့စေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမတိံသာယ၊ အကြိမ်သုံးဆယ် စေ့သော်။ ဝိရေစနံ၊ ဝမ်းတော်ရွှေ့ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့သတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဥပနာမေသိ၊ ၏။ ပ။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကာ၊ အရံတံခါးမုခ်မှ။ နိက္ခန္တဿ၊ ထွက်သော။ ကောမာရဘစ္စဿ၊

မဲဝ်းသားမွေးသော၊ ဗိဝကဿ၊ ၏။ တော-ပရိဝိတက္ကန်၊ သည်း အဟောသိ၊ ၏။ပ။အပိ စ၊စင်စစ်ကား။ဝိရိစ္ဆော၊ဝမ်းတော်ရွေ့ ပြီးသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နှာယိဿတိ၊ ရေချိုးသပ္ပါယ်တော်မူ လတ္တံ့။ နှာတံ၊ ရေချိုးသပ္ပါယ်တော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သကိံ၊တစ်ကြိမ်။ဝိရေစေဿတိ၊ ရွေ့စေလတ္တံ့။ဝေါ၊ဤသို့ရွေ့စေ သည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ အား။ (၏ ဟုလည်းပေး)။ သမတိံ သာယ၊အကြိမ်သုံးဆယ်စေ့သော။ ဝိရေစနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့။ပရိဝိတက္ကန်၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ သော။ ဇီဝကဿ၊၏။စေတော ပရိဝိတက္ကန်၊နှလုံး၏အကြံကို။စေတသာ- စိတ္တေန၊စိတ်တော်ဖြင့်။အညာယ၊၍။ပ။အာမန္တေသိ၊၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ဝိရိစ္ဆော၊ ဝမ်းတော်စင်ပြီ လော။ဇီဝက၊ဇီဝက။ ဝိရိစ္ဆော၊ စင်သည်။အမှို၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊၏။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဘဂဝတော၊၏။ကာယော၊ ကိုယ်တော်သည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ပကတတ္တော၊ ပြကတေ့ သဘောရှိသည်။ဟောတိ၊၏။တာဝ၊လောက်။ယူသပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆေးရည်နှင့်ယှဉ်သော ဆွမ်းဖြင့်။အလံ-ယုတ္တံ၊သင့်၏။ဣတိ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၃၃၇။ ။ပ။ ပကာဘတ္တော၊ ပြကတေ့ ခံ့ကျန်းတော် မူသည်။ အဟောသိ၊၏။ပ၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အဟံ၊ သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဧကံ၊တစ်ပါးသော။ဝရံ၊ဆုကို။ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။ ဇီဝကာ၊ ဇီဝက။တထာဂတာ၊ ငါဘုရားတို့သည်။ အတိက္ကန္တဝရာ၊ အလွန် နှစ်လိုသောဆု ဖြစ်ပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုဋ္ဌော၊ မေးတော် မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယံ ဝရံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ စ၊ အပ်လည်း အပ်၏။ယံ ဝရံ၊သည်။အနဝဇ္ဇော၊အပြစ်လည်းကင်း၏။တံ ဝရံ၊ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ စ၊ သည် လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု သံဃော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံ့သကူကိုဆော

ဆောင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်းမှ ဖြစ်သော။ ဣဒံ ဒုဿယုဂံ၊ ဤပုဆိုးအစုံကို။ ရညာ ပဇ္ဇောတေန၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ ပဟိတံ၊ ပို့သ၏။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ-မမ၏။ သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်း၌ ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံတော်မူစေချင်၏။ ဘိက္ခုသံဃဿ စ၊ အားလည်း။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို။ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြုတော်မူစေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပံသုကူလံ၊ ပံ့သကူသင်္ကန်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပံသုကူလိကော၊ ဆောင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ကို။ သာဒိယတု၊ သာယာစေ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတရီတရေန၊ တစ်ပါးပါးသော သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌိံ၊ ရောင့်ရဲသည်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ငါချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ကို။ အနုညာတန္တိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ ဟူ၍။ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်သတတ်။ တေ စ မနုဿာ၊ တို့သည်လည်း။ ဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်ကုန်သည်။ ဥဒဂ္ဂါ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနာနိ၊ လှူရန်ဝတ္ထုတို့ကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ယတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့ လှူသော သင်္ကန်းကို။ အနုညာတန္တိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပြီ ဟူ၍။ ဧကာဟေနေဝ၊ တစ်ရက်ချင်းဖြင့်သာလျှင်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ စီဝရသဟဿာနိ၊ အထောင်မကသော သင်္ကန်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ (ဝါတော်နှစ်ဆယ်ရှိမှ ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ခွင့်ပြုသည်၊ ရှေးအဖို့၌ ပံ့သကူ

အကျင်းကိုသာ သုံးဆောင်သည် ဟူလို) ။ပ။ ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သံဃသ၊ အား။ ပါဝါရဏာ၊ ပုဏ္ဏား အခင်းအရုံ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ ပါဝါရုံ၊ စုလျား အခင်းအရုံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ပ။ ကောသေယျပါဝါရုံ၊ ပိုးချည်ဖြင့်ပြီးသော အခင်းအရုံကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ကောဇဝံ၊ သားမွေးဖြင့်ရက်သော မကတိကော်ဇောကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမန္တေသိ၊ ၏။

ပဌမဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃၃၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကာသိကရာဇာ၊ သည်။ ဇီဝကဿ၊ အား။ အဍ္ဍကာသိကံ၊ ငါးရာထိုက်သော။ကမ္ဗလံ၊ကို။ ပါဟေသိ၊ ပို့စေ၏။ အဍ္ဍကာသိနံ၊ ငါးရာသော အသပြာကို။ ခမမာနံ၊ ထိုက်၏။ ။(ကာသိ-သဒ္ဒါ ထောင်ဟော့။ တစ်ထောင်ကိုဝက်၍ ငါးရာ ဖြစ်သတည်း)။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောမာရဘစ္စော၊သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ တံကမ္ဗလံ၊ ကို။အာဒါယ၊၍။ ဘဂ္ဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ကမ္ဗလံ၊ကို။ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ခံတော်မူပ လော့။ ယံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊သည်။ အတ္တ၏။တံပဋိဂ္ဂဟဏံ၊သည်။မမ၊အား။ဒီဃရတ္တံ၊လုံး။ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ-ဘဝေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကမ္ဗလံ၊ကို။ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ၏။ (ကမ္ဗလံ ၌ ပ-မှာ ပထမက္ခရာ။ ပဋ္ဌာဒိဟျလံသုတ် ဥဒါဟရုဏ်ကို သောက်) ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္ဗလံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၃၉။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သံဃဿ၊ အား။ ဥစ္စာဝစာနိ၊ ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါမံ၊ လည်းကောင်း။ပ။ဘင်္ဂံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၄၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ယေတေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ကို။ သာဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။

ကုဏ္ဍုဗ္ဗာယန္တာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပံသုကူလံ၊ ကို။ န သာဒိယန္တိ၊
ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ကို။ သာဒိယန္တေန၊ သည်။
ပံသုကူလံ၊ကို။သာဒိယိတုမ္ပိ၊ငှါလည်း။အနုဇာနာမိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ အဟံ၊ သည်။ တဒုဘယေနပိ၊လည်း။ သန္တုဋ္ဌိံ၊ကို။ဝဏ္ဏေမိ၊
ချီးမွမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၄၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နာ၊
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ကေစ္စိ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။
သံသာနံ၊ သို့။ ပံသုကူလာယ၊ ငှါ။ ဩက္ကမိံသု၊ သက်ကုန်၏။
ကေစ္စိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ နာဂမေသုံ၊ မငံ့လင့်ကုန်။
။ပ။အာဝုသော၊တို့။မယံ၊တို့သည်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ဘာဂံ၊ကို။
ဌပေဿာမ၊ မပေးကုန်အံ့။ ကိဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမှေ၊
ငါ့ရှင်တို့သည်။ နာဂမိတ္ထ၊ မလာကုန်သနည်း။ (မငံ့လင့်ကုန်
သနည်းပေး)။ပ။နာဂမေန္တာနံ၊မငံ့လင့်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။
အကာမာ၊ မပေးလိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဘာဂံ၊ကို။ န ဒါတုံ၊မပေး
ခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။
တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဂမေန္တာနံ၊
ငံ့လင့်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ဘာဂံကို။ဒါတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊
၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ။ဩက္ကမန္တာနံ၊ဝင်ကုန်သော
ရဟန်းတို့အား။ အကာမာ၊မပေးလိုကုန်သည်ရှိသော်။ဘာဂံ၊ကို။
န ဒါတုံ၊ ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပံသုကူလာ
ယ၊ ငှါ။ သုသာနံ၊သို့။သဒိသာ၊အတူတကွ။ဩက္ကမိံသု၊ကုန်၏။ပ။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒိသံ၊ အတူတကွ။ ဩက္ကန္တာနံ၊ ဝင်ကုန်သော
ရဟန်းတို့အား။ အကာမာ၊အလိုမရှိကုန်သော်လည်း။ဘာဂံ၊ကို။
ဒါတုံ၊ ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကတိကံ၊ကတိကဝတ်
ကို။ ကတွာ၊၍။ ဩက္ကန္တာနံ၊ ဝင်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။အကာ
မာ၊ ကုန်သော်လည်း။ ဘာဂံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၄၂။ ။ပ။တေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ သက်န်းခံအံ့
သော ရဟန်းကို။ အလဘမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိဟရန္တိ၊

တစ်ဖန် ဆောင်လေ ကုန်၏။ (အိမ်သို့ ဆောင်လေ သတတ်)။
စီဝရံ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ပဋ္ဌဟိ၊ကုန်သော။အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။
ပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ သင်္ကန်းခံစိမ့်သည်ကို၊ သမ္မန္နိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆန္ဒာဂတိံ၊ သို့။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မလိုက်ရာ။ပ။
ဘယာဂတိံ၊ သို့။ န ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စ ပန၊ လျှင်။
ပဋ္ဌမံ၊ စွာ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ ယာစိတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ တို့။သံဃော၊
သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ သံဃဿ၊ အား။
ပတ္တကလ္လံ၊သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ပ။ စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကံ၊သင်္ကန်းခံစိမ့်
သည်ကို။ သမ္မန္နေယျ၊သမုတ်ရာ၏။ သော၊ လျှင်။ ဥတ္တိ၊ တည်း။ပ။
စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကံ၊ သင်္ကန်းခံစိမ့်သည်ကို၊ သမ္မန္နတိ၊၏။ပ။ ဧဝမေ
တံ၊ ဤ။ပ။ ဓာရယာမိ၊ ၏။ စီဝရပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ သင်္ကန်းကို ခံကုန်
သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စီဝရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊
ထိုခံရာ၌လျှင်။ ဆဍ္ဍေတွာ၊ ထားခဲ့၍။ပက္ကမန္တိ၊ကုန်၏။ပ။စီဝရနိဒဟ
ကံ၊ခံသောသင်္ကန်းကို သိုထားအံ့သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။သမ္မန္နိတုံ၊ငှါ။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ နိဟိတာနိဟိတဉ္စ၊သိုမှီးအပ်သည် မသိုမှီးအပ်
သည်ကိုလည်း။ ဇာနေယျ၊ ရာ၏။ (ဥတ် ကမ္မဝါ အနက်
လွယ်ပြီ) ။ပ။

၃၄၃။ စီဝရနိဒဟကော၊ သင်္ကန်းကို သိုမှီးလင့်သော၊ ဘိက္ခု၊
သည်။ပ။ နိဒဟတိ၊ သိုမှီး၏။ ဥဒ္ဓိယေပိ၊ ကြွက်တို့သည်လည်း
ကောင်း။ ဥပစိကာဟိပိ၊ ခြတို့သည် လည်းကောင်း။ ခဇ္ဇန္တိ၊
ခဲကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဘဏ္ဍာ တိုက်ကို။
သမ္မန္နိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌။
စီဝရံ၊ သည်။ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊
ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကံ၊ ဘဏ္ဍာစိုးကို။
ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ကို။န ဝုဋ္ဌာ
ပေတဗ္ဗော၊မထစေအပ်။ယော ဘိက္ခု၊သည်။ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ထစေအံ့။
တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊သည်။

ဟောတ္တိ၊ ၏ ။ပ။ ဘတ္တာဂ္ဂါရေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏၊ စီဝရံ၊ သည်။ ဥဿန္နံ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္မုခီဘူတေန၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဥပစာရသိမ်၌ တည်သော၊ သံဃေန၊ သည်။ (ကို ဟုလည်းပေး)။ ဘာဇေတုံ၊ ဝေစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ။ပ။ (သမ္မုခီ၌ မှမှာခဲ့ဘော်)။ စီဝရဘာဇကံ၊ သက်နိုးဝေသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သမ္မန္နိတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ပ၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥစ္စိနိတွာ၊ အယုတ်, အမြတ်၊ အနံ အလျားစသည်ကို ရွေးချယ်၍။ တုလယိတွာ၊ အဖိုးကိုချိန်၍။ ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏံ၊ အဖိုးထပ်မျှဖက်သည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ (အဆင်းမညီသည့် အရာမှာ အဖိုးမျှအောင် ထပ်ဖြည့်သည်)။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဂဏေတွာ၊ ရေတွက်၍။ ဝဂ္ဂံ ဗန္ဓိတွာ၊ အစုပြု၍။ စီဝရပဋိဝိသံ၊ သက်နိုးအဖို့ကို။ ဌပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာမဏေရာနံ၊ တို့အား။ ဥပမုံ၊ ရဟန်းပဉ္စင်းတို့၏ ထက်ဝက်သော၊ ပဋိဝိသံ၊ အဖို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤအရာ၌အဋ္ဌကထာကို ရှုမှ အဓိပ္ပါယ်ကုန်မည်)။ပ။သကေန ဘာဂေန၊ မိမိအဖို့ဖြင့်။ ဥတ္တရိတုကာမော၊ ခရီးခဲကို လွန်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အဓိပ္ပါယ်ကား မိမိအဖို့ကို အလျင်ယူ၍ မြစ်ကိုသော်လည်း ကူးလိုအံ့၊ ခရီးခဲကိုလည်းလွန်လိုအံ့၊သွားဖော်ရ၍ အရပ်တစ်ပါးသို့သော်လည်း သွားလိုအံ့၊ ထို ရဟန်းအား အလျင် ပေးလိုက်အပ်၏ ဟူလိုသတည်း)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥတ္တရန္တဿ၊ ခရီးခဲကိုလွန်၍ သွားလိုသော ရဟန်းအား။ သကံ ဘာဂံ၊ မိမိအဖို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏ ။ပ။အတိရေကဘာဂေန၊ သူတစ်ပါးတို့၏ အဖို့ထက် လွန်သော အဖို့ဖြင့်။ ဥတ္တရိတုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနုက္ခေပေ၊ လွန်သော အစားကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးစေပြီးသော်။ အတိရေကဘာဂံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား သူများကား တစ်ဆယ်စီထိုက်သော သက်နိုးဘာဂကိုသာ ရအံ့၊ မိမိဘာဂကားတစ်ဆယ့်နှစ်သပြာထိုက်အံ့၊ ထို နှစ်သပြာလွန်သည့်အစားကို တစ်ပါးပါး

သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုပေး၍ မိမိဘာဂကိုပေးလိုက်အပ်၏ ဟူလိုသတတ်။

*။ပ။အာဂတပစ္စုပါဒ္ဒိယာ၊ရောက်သောအစဉ်ဖြင့်။ဒါတဗ္ဗော နုခေါ၊ သလော။ဥဒါဟု၊ မူကား။ ယထာဝုစ္စံ၊ သိတင်းကြီးစဉ်။ ဒါတဗ္ဗော နုခေါ၊ သလော။ ဇူတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်း။ အဟောသိ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိကလကော၊ သက်နီးချို့သော ရဟန်းတို့ကို။ တောသေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ကုသပါတံ၊ကမ္ပည်းတံ ချစိမ့်သည်ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။(ကမ္ပည်းတံ ကျရာ ယူစေ ဟူလိုသတတ်)။

၃၄၄။ ။ပ။ဆကဏောန၊နွားချေးဖြင့် လည်းကောင်း။ပဏ္ဍု မတ္တိကာယ၊ မြေနီဖြင့်လည်းကောင်း။ စီဝရံ၊ ကို။ ရဇန္တိ၊ ဆိုးကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆ၊ ကုန်သော။ ရဇနာနိ၊ ဆိုးရည်တို့ကို။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မူလရဇနံ၊ အမြစ်ဆိုးရည်လည်းကောင်း။ခန္ဓရဇနံ၊ ပင်စည်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ တစရဇနံ၊ အခေါက်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ ပတ္တရဇနံ၊ အရွက်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ ပုပ္ဖရဇနံ၊ အပွင့်ဆိုးရည် လည်းကောင်း။ ဖလရဇနံ၊ အသီးဆိုးရည် လည်းကောင်း၊ဣတိဣမာနိ ဆရဇနာနိ၊တို့ကို။အနုဇာနာမိ၊၏။ပ။ သီတုဒကာယ၊ ရေချမ်းဖြင့်။ စီဝရံ၊ကို။ ရဇန္တိ၊ဆိုးကုန်၏။ စီဝရံ၊ သည်။ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊မကောင်းသောအနံ့သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ပစိတုံ၊ ကျိုစိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ရေချမ်းဖြင့်ဆိုး၍ အနံ့ကောင်းလျှင်ရေချမ်းဖြင့်ဆိုးအပ်၏၊ အနံ့မကောင်းလျှင် ကျိုမှအပ်သည်။ ဤသို့ အမိပ္ပါယ်ယူ)။ စုလ္လရဇနကုန္တီ ၊အခကျဉ်းသော ဆိုးရည်ကျိုစရာအိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ဥတ္တရိယတိ၊ဝဲခဲ့၏။ပ။ ဥတ္တရာဠမ္ဗံ၊ ခွေဝန်းကို။ ဗန္ဓိတုံ၊ ထည့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ခွေဝန်းကို အိုးအလယ်တွင် ထည့်ပြီးသော် ထက်ဝန်းကျင် ပိန္ဓသစ်ခေါက်ကို ရံ၍ထည့် ဟူလိုသတတ်)။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ပက္ကံ ဝါ၊ ကျက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊အပက္ကံဝါ၊မကျက်သည်ကိုလည်းကောင်း။

န ဇာနန္တိ၊ ကုန်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဒကေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ နခပိဋ္ဌိကာယ ဝါ၊ လက်သည်းခွံ၌ လည်းကောင်း။ ထေဝကံ၊ အပေါက်ကို။ ဒါတုံ၊ ထည့်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

အမှာ အမိပ္ပါယ်ကား– ဆိုးရည်အပေါက်ကို ရေ၌က်၌ ဖြစ်စေ လက်သည်းခွံ၌ ဖြစ်စေထည့်၍စမ်း၊ ဆိုးရည် ကျက်မှုကား အလျဉ်အမြန် မငွေ့ပြီ။ မကျက်သေး မှုကား ရက်ရက် လျှော့လိမ့်သည် ဟူလိုသတတ်။

။ပ။ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။သြရောပေန္တာ၊ချကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကုမ္ဘိံ အိုးကို။အာဝိဉ္ဆန္တိ၊စောင်းကုန်၏။ကုမ္ဘီ၊ဆိုးရည် ကျိုသော အိုးသည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇနုဠုင်္ကံ၊ ဆိုးရည်ခပ်ရန် မှုတ်ကို။ ဒဏ္ဍကထာလိကံ၊ အရိုးတပ်သော ခွက် ငယ်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဤကား အိုးကို မချရပြီ။ ခွဲအလယ် တွင် မှုတ်နှင့် အရိုးတပ်သောခွက်နှင့် ခပ်ရအံ့သည်သာ ဟူလို သတည်း)။ပ။ရဇနဘာဇနံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာသည်။န သံဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇနကောဠုမ္ဗံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာ ဖျဉ်းကို။ ရဇနဃဋံ၊ ဆိုးရည်ထည့်စရာ အိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ပါတိယာပိ၊ ခွက်၌လည်းကောင်း။ ပတ္တေပိ၊ သပိတ်၌ လည်းကောင်း။ (သံခွက်၊ သံသပိတ်ကို ယူ)။ စီဝရံ၊ ကို။ မဒ္ဒန္တိ၊ ဆုပ်နယ်ကုန်၏။ (ဆိုးသောအခါကို ယူ)။ ပရိဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်ခဲ့ စုတ်ခဲ့၏။ (သံညှိစွဲ၍ သော်လည်းကောင်း ပျက်ခဲ့စုတ်ခဲ့သည်ကိုယူ)။ပ။ရဇနဒေါဏိကံ၊ ဆိုးစရာဖျဉ်းကို။ (ဆိုးကျင်းကိုလည်း ဟူ)။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ပ။ ဆမာယံ၊ မြေ၌။ပ။ ပတ္ထရန္တိ၊ ဖြန့်ကုန်၏။ စီဝရံသည်။ပံသုကိတံ၊ မြေမှုန့်ကပ်သည်။ဟောတိ၊၏။ပ။တိဏသန္ထာရကံ၊မြက်အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။တိဏသန္ထာရကော၊မြက်အခင်းကို။ဥပစိကာဟိ၊ ခြတို့သည်။ ခဇ္ဇတိ၊ ကိုက်ခဲ့၏။ပ။ စီဝရဝံသံ၊ သက်န်းတန်းကို။ (ဝါးတန်း၊သစ်တန်း၊ကြိမ်တန်းကိုယူ)။ စီဝရရဇ္ဇုံ၊ သက်န်းတန်း ကြိုးကို။အနုဇာနာမိ၊၏။မဇ္ဈေန၊သက်န်း၏အလယ်ဖြင့်။လဂ္ဂေန္တာ၊ ဆွဲလတ်ကုန်သော်၊ ရဇနံ၊ ဆိုးသော အရည်သည်။ ဥဘတော၊

သင်္ကန်းနားနှစ်ဘက်မှ။ ဂဏ္ဌိတိ၊ လျှော့ခဲ့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကဏ္ဏေ၊ သင်္ကန်းနား၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ ဖွဲ့စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (သင်္ကန်းဖြင့် တန်းကို ဖွဲ့သတည်း)။ ကဏ္ဏော၊ သင်္ကန်းနားသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးရိခဲ့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဏ္ဏသုတ္တကံ၊ နှသန်ကွင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်သည်။ ဧကတော၊ အောက်အနားမှ။ ဂဠတိ၊ လျှော့ခဲ့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗရိဝတ္တကံ၊ သမ္ဗရိုဝတ္တကံ၊ ပြန်၍ပြန်၍။ ရဇေတုံ၊ နယ်စိမ့်သောငှါ။ ထေဝေ၊ အပေါက်သည်။ အန္တိ နွေ၊ မစဲမီ။ နစပက္ကမိတုံ၊ တစ်ပါးသို့မသွားစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။ ပ။ စီဝရံ၊ သည်။ ပတ္ထိန္နံ၊ ခက်ထန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဩသာရေတုံ၊ နှစ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ စီဝရံ၊ သည်။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာကောဋေတုံ၊ ခတ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ အစ္ဆိန္နကာနိ၊ အဆာမဖြတ်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ဒန္တကာသာဝါနိ၊ ဆင်စွယ်ရောင်နှင့်တူသော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၄၅။ ပ။ အစ္ဆိဗန္ဓံ၊ လေးထောင့် ကန်သင်းဖွဲ့သော။ ပါဠိဗန္ဓံ၊ အမျှားဖွဲ့သော၊ မရိယာဒဗန္ဓံ၊ အကြားအကြား၌ အကန့်ဖွဲ့သော။ သိင်္ဃာဋကဗန္ဓံ၊ ခရီးဆုံကဲ့သို့ ဖွဲ့သော၊ မဂဓခေတ္တံ၊ မဂဓရောင်တိုင်းသားတို့၏လယ်ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူလေ၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ ပ။ အာယသ္မန္တံ။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ အာနန္ဒ အာနန္ဒာ။ အစ္ဆိဗန္ဓံ၊ သော။ ပ။ မဂဓခေတ္တံ၊ ကို။ ပဿသိ-နော ပဿသိ နု၊ မြင်၏လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧဝရူပါနိ၊ ဤလယ်နှင့် တူကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ သံဝိဒဟိတုံ၊ စီရင်အံ့သောငှါ။ ဥဿဟတိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ ဥဿဟာမိ၊ တတ်နိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးလှသော မြတ်စွာဘုရား။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ သံဝိဒဟိတာနိ၊ စီရင်အပ်ကုန်ပြီ။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပဿထ၊

ရှုတော်မူကုန်လေ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိတတ်၏။ မဟာပညော၊ ၏။ ယတြဟိနာမ ယော အာနန္ဒော၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။ မယာ၊ သည်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သော ပါဠိ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ ဖြင့်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိဘိ၏။ ကုသိမ္ပိ နာမ၊ အလျားအနံ အနားပတ် တစ်လုပ်မြောင်းရှည်မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ အဍ္ဎကုသိမ္ပိ နာမ၊ တစ်လုပ်မြောင်းငယ်မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ မဏ္ဍလမ္ပိ နာမ၊ အိမ်ဝန်းကြီးမည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ အဍ္ဎမဏ္ဍလမ္ပိ နာမ၊ အိမ်ခွဲမည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဝိဝဋ္ဋမ္ပိ နာမ၊ အလယ်ခေါင်းမည်သည်ကိုလည်း။ ပ။ အနုဝိဝဋ္ဋမ္ပိနာမ၊ ခေါင်းရံမည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ (ခေါင်းရံ ဟူသည် ကားပဋ္ဋမနှစ်လွှာတည်း)။ ဂီဝေယျကမ္ပိ၊ လည်ထိရာ၌ ခံသော ပြင်ဝတ်မည်သည်ကိုလည်း။ (လည်ထိရာ၌ ခံသော အနားပတ် မည်သည်ကို လည်းပေး)။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဇင်္ဃေယျကမ္ပိ၊ မြင်းခေါင်းထိရာ၌ ခံသော အနားပတ် မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ ဗာဟန္တမ္ပိ နာမ၊ လက်လိပ်မည်သည်ကိုလည်း။ ကရိဿတိ၊ ပြုဘိ၏။ [ဝိဝဋ္ဋမှာ ခေါင်းစပ်။ အနုဝိဝဋ္ဋမှာ ခေါင်းရံ ပဋ္ဋမနှစ်စပ်။ ဗာဟန္တမှာ လက်လိပ်နှစ်စပ်၊ ပဉ္စခန်းဖြစ်၏။ သတ္တခန်း စသည်မှာ ဝိဝဋ္ဋဗာဟန္တကိုချန်၍ ကြွင်းသော ပဋ္ဋမ ဒုတိယစသော အစပ်တို့ကို အနုဝိဝဋ္ဋချည်းယူ)။ ဆိန္နကဉ္စ၊ ဖြတ်သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သတ္ထလူခံ၊ ထားငယ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်၏။ သမဏသာရုပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်၏။ ပစ္စတ္ထိကာနဉ္စ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း။ အနဘိစ္ဆိတံ၊ လိုချင်ဖွယ် မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆိန္နကံ၊ ဖြတ်သော။ သံဃာဋိံ၊ ကို ။ပ။ အန္တရဝါသကံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၄၆။ ။ပ။ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂဟဿ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌လည်းကောင်း။ ဝေသာလိံ - ဝေသာလိယာ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ ၌လည်းကောင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ အရှည်ရှည်သော ခရီးကို

သွားတော်မူသော။ဘဂဝါ၊သည်။ စိဝရေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဥဇ္ဇုကွိကော၊ ထုတ်၍ ဆောင်ကုန်သော။သိသေပိ၊ ၌လည်း။ စိဝရာဘိသိ၊ ဘုံလျှို ကဲ့သို့ အထပ်ထပ်သော သက်န်းတို့ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ခန္ဓေပိ၊ ကျောက်ကုန်း၌လည်း။ပ။ကဋိယာပိ၊ခါး၌လည်း။စိဝရာဘိသိ၊ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊လာကုန်သော။ သမ္ဗဟုလေ၊ များစွာ ကုန်သော၊ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ ၏။ပ။အတိလဟုံ ခေါ၊ အလွန် လျှင်စွာလျှင်။ ဣမေ မောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။စိဝရေ၊ သင်္ကန်း၌။ ဗာဟုလ္လာယ၊ များစိမ့်သောငှါ။ အာဝတ္တာ၊ လည်ကုန်၏။ ယံနူနာဟံ၊ အကြင် ငါ ကြံအောက်မေ့သည်ကား။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စိဝရေ၊ ၌။ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓေယျံ၊ ဖွဲ့အံ့။ မရိယာဒံ၊ ကန့်သင်းသဖွယ်ကို၊ ဌပေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊၏။ပ။တတြ တိယံ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (သုဒ်-ကား နိပါတ်သာ)။ ဂေါတမကေ၊ ဂေါတမက အမည်ရှိသော။ စေတိယေ၊ခပ်သိမ်းသော ပြည်သူတို့၏ ပူဇော်ရာ ဖြစ်သောပဒေသာင်ပင်၌။ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ဘဂဝါ၊သည်။သိတာသု၊ ချမ်းတုန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဟေမန္တိကာသု၊ ဆောင်းဥတု ဖြစ်ကုန် သော။ အန္တရဋ္ဌကာသု၊ တပို့တွဲ တပေါင်း နှစ်လတို့၏ အကြား ဖြစ်ကုန်သော။ (မာဃဿ စ ဖဂ္ဂုနဿ စ အန္တရာ အဋ္ဌသု၊ အဋ္ဌ ကထာ)။ရတ္တီသု၊ညဉ့်တို့၌။ ဟိမပါတသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျသော အခါဖြစ်သော။ ရတ္တိံ၊ညဉ့်၌။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ၌။ ဧကစိဝရော၊ တစ်ထည်သောသက်န်းတော်ရှိသည်ဖြစ်၍။နိသိဒတိ၊၏။ဘဂဝန္တံ- ဘဂဝတော၊အား။သိတံ၊ ချမ်းသည်။နအဟောသိ၊ မဖြစ်။ပဌမေ ယာမေ၊ ပထမယာမ်သည်။ နိက္ခန္တေ၊ထွက်လတ်သော်။ဘဂဝန္တံ- ဘဂဝတော၊ အား။သိတံ၊ အချမ်းသည်။ အဟောသိ၊၏။ဒုတိယံ၊ နှစ်ထည်မြောက်သော။ စိဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိ၊ ရုံတော်မူ၏။ပ။ ပစ္ဆိမ ယာမေ၊ ပစ္ဆိမယာမ်သည်။ နိက္ခန္တေ၊ လတ်သော်။ နန္ဒိမုခိယာ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော မျက်နှာနှင့်တူသော။ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ဘဂဝန္တံ-ဘဂဝတော၊ အား။ သိတံ၊

သည်၊ အဟောသိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စတုဇ္ဇံ၊ လေးထည်
မြောက်သော၊ စီဝရံ၊ ကို။ ပါရုပိ၊ ရုံတော်မူ၏။

အမှာ အမိပ္ပါယ်ကား ညှဉ့်ဦးယာမ်ကား သင်းပိုင်တော်နှင့်
နေတော်မူ၏၊ မချမ်း။ သန်းခေါင် ယာမ်ကား
ကိုယ်ဝတ်ကို ရုံတော်မူ၏။ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဒုယုဋ္ဌတော်ကို
ရုံတော်မူ၏။ အရုဏ် တက်လတ်သော် ဒုကုဋ်တော်ကို နှစ်ထပ်
ခေါက်၍ ရုံတော်မူ၏။ သင်္ကန်းတော် လေးထည်ပင်လည်း ဟူ၏။
ဘဂဝါ အတ္တနာ စတုဟိ စီဝရေဟိ ယာပေတိ။ အဋ္ဌကထာ။

* ။ပ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဥ။ ယေပိ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။
သီတာလုကာ၊ ချမ်းတတ်သော သဘော ရှိကုန်၏။ သီတဘီရုကာ၊
အချမ်းကို ကြောက်တတ်ကုန်၏။ တေပိ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ တိ
စီဝရေန၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းဖြင့်။ ယာပေတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောန္တိ၊
တတ်နိုင်ကုန်၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။
အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။ သံဃာဋိံ၊ ဒုကုဋ်ကို။
ဧကစ္စိယံ၊ တထပ်သော။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ ဧကစ္စိယံ၊
တစ်ထပ်သော။ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်ကို။ အနုဇာနာ၊ မိ၏။

၃၄၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဥ။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ရှိကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိစီဝရံ၊ ကို ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတန္တိ၊
ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု။ အညေနေဝ၊ တစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ တိစီ
ဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့်သာလျှင် ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်
၏။ပ။ ဂါမေ၊ ၌။ အစ္ဆန္တိ၊ နေကုန်၏။ နှာနံ၊ ရေချိုးဆိပ်သို့။ ဩ
တရန္တိ၊ သက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိရေကစီဝရံ၊ အဓိဋ္ဌာန်
ဝိကပ္ပနာမပြုသော သုံးထည်ထက်လွန်သော သင်္ကန်းကို။ န ဓာရေ
တဗ္ဗံ၊ မဆောင်အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့။
သော ဘိက္ခု၊ ကို။ ယထာဓမ္မော၊ ပါဠိအလျောက်။ ကာရေတဗ္ဗော၊
၏။ (နိဿဂ္ဂိပါစိတ်)။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကီဝစိရံပန၊ အဘယ်
မျှလောက်ကြာသည်ရှိသော်။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာဂစ္ဆိဿတိ၊
ရောက်လတ္တံ့နည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နဝမံ ဝါ ဒိဝသံ၊

ကိုးရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။ဒသမံ ဝါဒိဝသံ၊ ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း။အာဂမိဿတိ၊လာလတ္တံ့။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ဒသာဟပရမံ၊ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊၏။ (သင်္ကန်းရသည့်နေ့ကစ၍ ဆယ်ရက်ယူ၊ အစွဲက သင်္ကန်းမှာလည်း ရသည့်နေ့ကစ၍ ရက်ကိုယူ။ ကထိန်မခင်းလျှင် တစ်ဆယ့်တစ်ရက်အလွန်ရှိသောတစ်လ၊ခင်းလျှင် တစ်ဆယ့်တစ်ရက် အလွန်ရှိသော ငါးလ အစောင့်အရှောက်ရသည်ဟု သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌ ပြသည်ကို သတိမူ။ ဝိနိစ္ဆယ ဋီကာ၌လည်း ဤနည်းကိုပြသည်)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အတိရေကစီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတိရေက စီဝရံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ၏။

၃၄၈ ။ပ။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏ အန္တရဝါသကော၊ သည်။ ဆိဒ္ဒေါ၊ အပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဒိဂုဏံ၊နှစ်ထပ်သော။ သံဃာဋိံ၊ဒုကုဋ်ကို။ဧကစ္စိယော၊တစ်ထပ်သော။ ဥတ္တရာသင်္ဂေါ၊ ကိုယ်ရုံကို။ ဧကစ္စိယော၊ သော။ အန္တရဝါသကော၊ သင်းပိုင်ကို။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ မေ မမ၊ ၏။ အယဉ္စ အန္တရဝါသကော၊ သည်လည်း။ ဆိဒ္ဒေါ၊ ပေါက်ခဲ့၏။ ယံနူန၊ အကယ်၍။ အဟံ၊ ကား။ အဂ္ဂဠံ၊ ပုဆိုးနွမ်းဖြင့် ဖာခြင်းကို။ အစ္ဆုပေယျံ၊ ဖာအံ့။ သမန္တတော၊ မှ။ သပတ္တံ၊ အနားပတ်နှင့်တကွ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မဇ္ဈေ၊ ၌ကား။ ဧကစ္စိယံ၊ တစ်ထပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောင်မှ။ (ဝါကား နိပါတ်)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဂ္ဂဠံ၊ အဖာကို။ အစ္ဆုပေသိ၊ ထည့်၏။ (ချုပ်၏လည်းပေး) ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်း၏ ကောင်း၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အစ္ဆုပေသိ၊ ဖာ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟတာနံ၊ အစာမကြေကုန်

သေးသော။ (မဖွပ်ကုန်သေးသောဟု လည်းပေး)။ ဒုဿာနံ၊ အသစ်သောပုဆိုးတို့၏လည်းကောင်း။အဟတကပ္ပါနံ၊မဖွပ်သေးသော ပုဆိုးသစ်နှင့်တူသော တစ်ကြိမ်သာဖွပ်သော ပုဆိုးတို့၏လည်းကောင်း။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ထပ်သော။သံဃာဋိံ၊ကို။ပ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဥတုဒ္ဓဋာနံ၊ ရှည်စွာသော ဥတုကာလ၌ ထားကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ဟောင်းနွမ်းပြီးသော ပုဆိုးတို့၏။ စတုဂ္ဂုဏံ။ လေးထပ်သော။သံဃာဋိံ၊ကို။ပ။အနုဇာနာမိ၊၏။ပံသုကူလေ၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိသရွေ့ ထပ်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊၏။ပါပဏိကေ၊ အိမ်ဈေးစသည်ကျသောဖုဆိုးနွမ်းကို ရှာခြင်း၌။ ဥဿာဟော၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဂ္ဂဠံ၊ ဖာစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။တုန္နံ၊အပ်ချုပ်ထိုးစိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ဩဝဋ္ဋိကံ၊ ချုပ်စိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍုသကံ၊ ဆောက်ပြားကိုလည်းကောင်း။ ဒဠှီကမ္မံ၊ အရိကို မခွါမူ၍ အပေါ်၌ ထပ်၍ဖာစိမ့်သည်ကို လည်းကောင်း။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (အဂ္ဂဠံကား အနွမ်းကို ဆုတ်၍ ဖာသည်။ ဒဠှီကမ္မံကား အနွမ်းကို မဆုတ်ဘဲပင် ဖာသည်။ ဤကား အဂ္ဂဠနှင့် ဒဠှီကမ္မအထူးတည်း)။

၃၄၉။ အထ ခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ယထာဘိရန္တံ၊ ရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ပ။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ပ။ အထခေါ၊ ၌။မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသေဋ္ဌေး၏ အမိအရာ၌ ထည်သော။ ဝိသာခါ၊ သည်။ပ။ကေမန္တံ၊ စွာ။နိသီဒိ၊၏။ပ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။တဿာ ရတ္တိယာ၊၏။ အစ္စယေန၊ ဖြင့်။ စာတုဒ္ဒီပိကော၊ လေးကျွန်းနှံ့သော။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ပါဝဿိ၊ ရွာ၏။အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝဿတိ ယထာ၊ ရွာသကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ လည်းကောင်း။ စတုသု ဒီပေသု၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌။ ဝဿတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩဝဿာပေထ၊ မိုးရေခံကုန်လော့။ အယံ မေဃော၊ သည်ကား။ ပစ္ဆိမကော၊ အဆုံးစွန်ရွာသော။ မဟာမေဃော၊

တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ-ကထေသိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဧဝံသာမုတိ၊ ကောင်းပြီဟု ။ပ။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။
နိက္ခိတ္တစီဝရာ၊ သင်္ကန်းကို ထားကုန်လျက်။ ကာယံ၊ ကို။ ဩဝဿာ
ပေန္တိ၊ မိုးရေခံကုန်၏။ပ။ ဇေ၊ ဟယ်ကျွန်မ။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ပ။
ကာလံ၊ ကို။ အာရောစေဟိ၊ ကြားလျှောက်ချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဏာပေသိ၊ ၏။ပ။ အာရာမေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။
အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ ကာယံ၊ ကို။ ဩဝဿာပေန္တိ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညိတွာ၊ မှတ်၍။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ အသ
ဘာသို့ ကာလေ၊ ၌။ ပဏ္ဍိတာယ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိတတ်
ထသော။ ဝိယတ္တာယ၊ အမှုခပ်သိမ်းတို့၌ လိမ္မာထသော။ မေဓာ
ဝိနိယာ၊ ထိုခဏ၌ဖြစ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော။ မိဂါရ
မာတာယ၊ မိဂါရ သေဋ္ဌေး၏အမိအရာ၌ ထားသော။ ဝိသာခါယ၊
ဝိသာခါ၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ နိဿံသယံ
ခေါ၊ မချွတ်လျှင်။ အယျာ၊ သခင်တို့သည်။ နိက္ခိတ္တစီဝရာ၊ သင်္ကန်းကို
ထားကုန်လျက်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဩဝဿာပေန္တိ၊ မိုးရေခံ
ကုန်၏။ ဗာလာ၊ မိုက်သော။ သာ အယံ ဒါသီ၊ သည်။ အာရာမေ၊ ၌။
ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အာဇီဝကာ၊ တို့သည်။ ဩဝဿာ
ပေန္တိ၊ ကုန်၏ဟု။ မညိတ္ထ၊ အောက်မေ့လည်း၏။ ဣတိ ဥ၊ တွာ၊ ၍။
(ထည့်ပါ)။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ဒါသိံ၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။
အာရာမံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အပဿန္တီ၊ မမြင်ရကား။
အာရာမေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ အာရာမော၊ သည်။
သုညောတိ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏ဟု။ မညိတွာ၊ ၍။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ အယျာ၊
သခင်တို့သည်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ သီတိံ ကရိတွာ၊ ချမ်းမြေ့
အောင် ပြု၍။ပ။ ကလ္လကာယာ၊ ခံ့ကုန်သော ကိုယ် ရှိကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ၍။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ယထာဝိဟာရံ၊
ကျောင်းရှိရာသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ပ။

၃၅၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ သန္ဒဟထ၊ စီရင်ကုန်
လော့။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါတန်ပြီ။

ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အာပနွေသိ၊ ၏။ ပ။ ဘော၊ အချင်းတို့။ တထာဂတဿ၊
၏၊ မဟိဒ္ဓိကတာ၊ တန်ခိုးကြီးသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုဘာ
ဝတာ၊ အာနုဘော်ကြီးသည်၏ အဖြစ်သည်၊ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊
အံ့ဖွယ်ရှိစွတကား။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ ပြော်-မဖြစ်ဖူးမြဲတကား။
ယတြ ဟိနာမ ယောတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဇာဏုကမတ္တေသု၊ ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဩဃေသု၊
အလျဉ်တို့သည်။ ပဝတ္တမာနေသုပိ၊ စီးကုန် လတ်သော် လည်း
ကောင်း။ ကဋိမတ္တေသု၊ ခါးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဩဃေသု၊
တို့သည်။ ပဝတ္တမာနေသုပိ၊ စီးကုန်လတ်သော် လည်းကောင်း။
ဧကဘိက္ခုဿပိ၊ တစ်ယောက်မျှသော ရဟန်း၏လည်း။ ပါဒါ ဝါ၊
တို့သည် လည်းကောင်း။ စီဝရာနိ ဝါ၊ တို့သည် လည်းကောင်း။
အလ္လာနိ၊ စွတ်ကုန်သည်။ နဟိ နာမ ဘဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဇုတိ၊
ဤသို့၊ ဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်သည်။ ဥဒဂ္ဂါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ၍။ ပ။
အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
အဋ္ဌ ဝရာနိ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုတို့ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။
ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တထာဂတာ၊
တို့သည်။ အတိက္ကန္တဝရာ၊ အလွန်နှစ်လိုအပ်ကုန်သော ဆုဖြစ်ပါ
ကုန်၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယာနိ
ဝရာနိ၊ တို့သည်။ ကပ္ပိယာနိ စ၊ အပ်လည်းအပ်ကုန်၏၊ ယာနိ ဝရာနိ၊
တို့သည်။ အနဝဇ္ဇာနိ စ၊ အပြစ်လည်းမရှိကုန်။ တာနိ အဋ္ဌဝရာနိ၊
တို့ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။
ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
အဟံ၊ သည်။ သံဃဿ၊ အား။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ ဝဿိကသာဋိကံ၊
မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊
ဧည့်သည်သခင်တို့အား လှူအပ်သော ဆွမ်းကို ။ ပ။ ဂမိကဘတ္တံ၊
ခရီးသွားသော သခင်တို့အား လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ ပ။ ဂိလာန
ဘတ္တံ၊ နာသော သခင်တို့အား လှူအပ်သော ဆွမ်းကို ။ ပ။
ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ္တံ၊ သူနာကို လုပ်ကျွေးသော သခင်တို့အား

လျှအပ်သော ဆွမ်းကို၊ ပ။ ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ၊ နာသော သခင်တို့အား လှူအပ်သော ဆေးကို၊ ပ။ ဓုဝယာဂုံ၊ အမြဲ တည်သော ယာဂုဝတ်ကို။ ပ။ ဘိက္ခုနီသံဃဿ၊ အား။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနုပ်ကို။ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။

ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ ပန အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးထူးကို။ သမ္ပဿမာနာ၊ ကောင်းစွာ မြင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ တထာဂတံ၊ ကို။ အဋ္ဌဝရာနိ၊ ဆုရှစ်ပါးတို့ကို။ ယာစသိ၊ တောင်းပန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မူ၏။ (ဣမာဟံ ဘန္တေ-စသည် သိလွယ်၏) ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နဂ္ဂိယံ၊ သင်္ကန်းမကပ် အချည်းစည်း။ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်။ ဇေဂုစ္ဆံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိခဲ့။ ပဋိကူလံ၊ ရွံရှာဖွယ်ရှိခဲ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနာ၊ မြင်သည်။ ဖြစ်၍။ ပ။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုန စ၊ လည်း။ ပ။ ရံ၊ တစ်ပါးတုံ။ အာဂန္တုကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဝီထိကုသလော၊ ခရီးကိုမသိသည်ဖြစ်၍။ နဂေါစရ ကုသလော၊ ဆွမ်းခံအပ် မခံအပ်သော အိမ်ကို မသိသည်ဖြစ်၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းလျက်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံအံ့သောငှါ။ စရတိ၊ ၏။ သော အာဂန္တုကော၊ သည်။ မေ-မမ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဝီထိကုသလော၊ လမ်းကိုသိသည်။ ဂေါစရကုသလော၊ ဆွမ်းခံအပ် မခံအပ်သော အိမ်ကို သိသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အကိလန္တော၊ မပင်မပန်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ ပ။ အာဂန္တုကဘတ္တံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ပ။ ဂမိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာရသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ကုန်သည် သွားဖော်မှသော်လည်း။ ဝိဟာယိဿတိ၊ ကျန်ရစ်လတ္တံ့။ ယတ္ထ အာဝါသံ၊ အကြင်ကျောင်းသို့။ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတ္ထ အာဝါသံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ် ညဉ့်မိုက်မှ။ ဥပဂစ္ဆိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းလျက်။ အဒ္ဓါနံ၊ အဓွန့်ရှည်သော

ခရီးကို၊ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ သော ဂမိကော၊ သည်။ မေ၊ ၏၊
ဂမိယဘတ္တံ၊ ခရီးသွားသခင်တို့အားလှူသောဆွမ်းကို၊ ဘုဥ္ဇိတွာ၊ ၍၊
သတ္ထာ၊ ခရီး၊ သွားဖော် ကုန်သည်မှ၊ န ဝိဟာယိဿတိ၊ မကျန်ရစ်
လတ္တံ့။ ပ။ တတ္ထ အာဝါသံ၊ သို့။ ကာလေန၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်
သောအခါ၌။ ဥပဂစ္ဆိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ အကိလန္တော၊ မပင်
ပန်းဘဲ။ အဒ္ဓါနံ၊ ကို။ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ပ။ ဒါတုံ၊ ငှါ။
ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ပ။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အလ
ဘန္တဿ၊ မရလေသော။ ဂိလာနဿ၊ နာသော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။
အာဗာဓော ဝါ၊ အနာသည်လည်း။ အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ အလွန်
ပွားလတ္တံ့။ ကာလံ ကိရိယာ ဝါ၊ ခန္ဓာ၏ ပျက်ခြင်းသည်လည်း။
ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ မေ-မမ၊ ၏။ ဂိလာနဘတ္တံ၊ သူနာတို့အား
လှူသော ဆွမ်းကို။ ဘုတ္တဿ၊ စားရမှုကား။ အာဗာဓော၊ သည်။
န အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ မပွားလတ္တံ့။ ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂိလာ
နုပဋ္ဌာကော၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္တ
နော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာရသည်ဖြစ်သော်။ ဂိလာ
နဿ၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ဥဿူရေ၊ နေမြင့်မှ။ နီဟရိဿတိ၊ ဆောင်ရလတ္တံ့။
ဘတ္တစ္ဆေဒံ၊ ဆွမ်းဖြတ်ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ သော ဂိလာ
နုပဋ္ဌာကော၊ ထိုသူနာကိုလုပ်ကျွေးသောအရှင်သည်။ မေ-မမ၊ ၏။
ဘတ္တံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇိတွာ၊ စားရမှုကား။ ဂိလာနဿ၊ နာသောအရှင်
အား။ ဘတ္တံ၊ ကို။ ကာလေန၊ ဘုဉ်းပေးသောနံနက်အခါ၌။ နီဟ
ရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ ဘတ္တစ္ဆေဒံ၊ ဆွမ်းဖြတ်ခြင်းကို။ န ကရိဿ
တိ၊ လတ္တံ့။ ပ။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ပ။ သပ္ပါယာနိ၊ ကုန်သော။
ဘေသဇ္ဇာနိ၊ တို့ကို။ အလဘန္တဿ၊ မရမှုကား။ အာဗာဓော၊
သည်။ အဘိဝဍ္ဎိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပ။ မေ-မမ၊ ၏။ ဂိလာနဘေသဇ္ဇံ၊
နာသောသူတို့အားလှူသော ဆေးကို။ ပရိဘုတ္တဿ၊ ဘုဉ်းပေးရမှု
ကား။ တဿ ဂိလာနဿ၊ အား။ အာဗာဓော၊ သည်။ န အဘိဝဍ္ဎိဿ
တိ၊ မပွားလတ္တံ့။ ပ။ ပုန စ ပရံ၊ လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဂ
တာ၊ သည်။ အန္ဓကဝိန္ဒေ၌။ ဒသာနိသံသေ၊ ဆယ်ပါးသောအကျိုး

တို့ကို။ ပဿမာနေန၊ မြင်တော်မူသဖြင့်။ ယာဂု၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။တေ အာနိသံသေ၊ တို့ကို။ သမ္ပဿမာနော၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဃဿ၊ အား။ဓုဝယာဂုံ၊ ကို။ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။အစိရဝတိယာ၊ သော၊ နဒိယာ၊၌။ဝေသိယာ ဟိ၊ ပြည့်တန်ဆာတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဂ္ဂါ၊အချည်းစည်း။(ရေသနုပ်မပါဘဲဟုလည်းပေး)။ကေတိတ္ထေ၊ တစ်ခုတည်းသောရေဆိပ်၌။နဟာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ဏာဝေသိယာ၊ တို့သည်။ပ။ဥပ္ပဏ္ဍေသုံ၊ ပြက်ရယ်မူဆိုကုန်၏။ အယျေ၊အရှင်မတို့။ ဒဟရာနံ၊ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သေးသော။ တုမှာကံ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။စိဏ္ဏေန၊ကျင့်သဖြင့်။ ကိံ နု ခေါ နာမ၊ဘယ်အကျိုးရှိကုန်သနည်း။ကာမာ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ နနု၊ ခံစားအပ်ကုန်သည်မဟုတ်လော။ယဒါ၊၌။ဇိဏ္ဏာ၊အိုမင်းကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။တဒါ၊ ၌။ စရိဿထ၊ ကျင့်ပါကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော်။တုမှာကံ၊တို့အား။ဥဘော အတ္တာ၊နှစ်ပါးစုံသော အဖို့တို့ကို။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ဘဝိဿန္တိ၊ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ဥပ္ပဏ္ဍေသုံ၊ပြက်ရယ်မူဆိုကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဝေသိယာဟိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဏ္ဍိယမာနာ၊ ပြက်ရယ်မူ ဆိုလတ်ကုန်သော်။ မင်္ကု၊ ရှက်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။မာတုဂါမဿ၊ မိန်းမ၏။ နဂ္ဂိယံ၊ အဝတ်ကင်းခြင်းသည်။အသုစိ၊ မရှုသာ။ဇေဂုစ္ဆံ၊စက်ဆုပ် ဖွယ်တည်း။ ပဋိကူလံ၊ ရွံရှာဖွယ်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ဣမံ အတ္ထဝသံ၊ ဤသို့သော အကျိုးထူးကို၊ သမ္ပဿမာနာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ရကား။ ဘိက္ခုနိသံဃဿ၊ အား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ရှိသရွေ့။ ဥဒကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၁၅၁။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ တွံ၊ သည်။ ကိံ ပန အာနိသံသံ၊ ကို။ သမ္ပဿမာနာ၊ သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌ ဝရာနိ၊ တို့ကို။ ယာစသိ၊

နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌေ၊ ၏။ (ဤနောက် မေးတော်မူသည်ကား
နှစ်ပါးစုံ သာမညကိုမေးတော်မူသတည်း)။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဣဓ သာသနေ၊ ၌။ ဒိသာသု၊ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်တို့၌။ ဝသံ
ဝုဋ္ဌာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊
ဒဿနာယ၊ ငှါ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လတ္တံ့။ တေ၊
ထိုသခင်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊
မေးကုန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤမည်သော။
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလင်္ကတော၊ ခန္ဓာ လွန်ခဲ့၏။ တဿ
ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဂတိ၊ လားရာကား။ ကာ၊ နည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊
အကျွတ်တရားရခြင်းကား။ (တမလွန်သို့လည်းပြောင်းခြင်းကား
လည်းပေး)။ ကော၊ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။
တံ ဘိက္ခုံ၊ ထို လွန်ခဲ့သော ရဟန်းကို။ သောတာပတ္တိဖလေ ဝါ၊
၌လည်းကောင်း။ ပ။ အရဟတ္တဖလေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊
သည်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ကြားတော်မူလတ္တံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။
တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ အံ့။ ဘန္တေ၊ တိုး။
တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုနတ်ရွာလားသော သခင်သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။
အာဂတပုဗ္ဗော၊ လာဖူးလေသလော ဇာတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ အံ့။
တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုနတ်ရွာလားသော အရှင်သည်။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။
အာဂတပုဗ္ဗောတိ၊ လာဖူး၏ဟူ။ မေ-မမ၊ အား။ သစေ၊ ၍။ ဒွန္တိ၊
ဆိုတော်မူကုန်လတ္တံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကြားခြင်း၌။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။
ဂစ္ဆိဿာမိ၊ ရောက်အံ့။ နိဿံသယံ၊ မချွတ်လျှင်။ တေန အယျေန၊
ထိုသခင်သည်။ မေ၊ ၏။ ဝဿိကသာဋိကာဝ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို
လည်း။ ပရိဘုတ္တာ၊ သုံးဆောင်ဖူးလေ၏။ အာဂန္တုကဘတ္တံ ဝါ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ပ။ ဓုဝယာဂုဝါ၊ အမြဲလှူသော ယာဂုကိုလည်း
ကောင်း။ ပရိဘုတ္တံ၊ ဘုဉ်းပေးဖူးလေ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။
ဂမိဿာမိ၊ အံ့။ တံ ပရိဘုတ္တံ၊ ထိုသို့ ပရိဘုတ်ဖူးလေသည်ကို။
အနုဿရန္တဿ၊ အောက်မေ့သော။ မေ၊ အား။ ပါမုဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းသည်။ ဇာယိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ပမုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်သော

အကျွန်ုပ်အား။ ပီတိ၊နှစ်လိုခြင်းသည်။ပ။ပီတိမနာယ၊နှစ်လိုသော အကျွန်ုပ်၏။ကာယော၊သည်။ပဿမ္ဘိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့။ ပဿဒ္ဓကာယာ၊ငြိမ်းသော ကိုယ်ရှိသော အကျွန်ုပ်သည်။ သုခံ၊ကို။ဝေဒိယိဿာမိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။သုခိနိယာ၊ချမ်းသာသော အကျွန်ုပ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမာဓိယိဿတိ၊ တည်ကြည်လတ္တံ့။သာ သမာဓိ၊ ထိုသို့ တည်ကြည်ခြင်းသည်။ မေ-မမ၊ အား။ ဣန္ဒြိယဘာဝနာ၊ ဣန္ဒြေ၏ ပွားခြင်းသည် လည်းကောင်း ။ပ။ ဗောဇ္ဈင်္ဂဘာဝနာ၊ ဗောဇ္ဈင်၏ပွားခြင်းသည်လည်းကောင်း။ပ။ဘာဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ပ။ ဝိသာခံ၊ ကို။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ သုဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝိကာ၊ တပည့်သား မိန်းမဖြစ်သော။ ယာ ဥပါသိကာ၊အကြင်ဒါယိကာမသည်။ အန္နပါနံ၊ဆွမ်းအဖျော်ဟူသော အလှူကို။ ဒဒါ၊ ပေးလှူရ၍။ အတိပ္ပမောဒိတာ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၏။ သီလူပပန္နာ၊ အကျင့်သီတင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။မစ္ဆေရံ၊ဝန်တိုခြင်းကို။အဘိဘုယျ၊နှိပ်စက်၍။ သောဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်၏အကြောင်း ဖြစ်ထသော။ သောကနုဒံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်တတ်ထသော။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်ထသော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒါတိ၊ ၏။

သာ ဥပါသိကာ၊သည်။ဝိရဇံ၊ရမ္မက် ဟူသော မြူလည်းကင်းထသော။အနင်္ဂဏံ၊အပါယ်သို့လားစေတတ်သောကိလေသာလည်း မရှိထသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရားသို့။ အာဂမ္မ၊ ၍။ ဒိဗ္ဗံ၊နတ်၌ဖြစ်သော။ အာယုံ၊အသက်ရှည်ခြင်းကို။လဘာသေ-လဘတိ၊ရ၏။ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိသော။ သုခိနီ၊ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ အနာမယာ၊ နာဖျားခြင်း မရှိထသော။ သာ ဥပါသိကာ၊သည်။ သဂ္ဂမှိ ကာယမှိ၊နတ်ပြည်၌။စိရံ၊ကြာမြင့်စွာ။ပမောဒတိ၊မွေ့လျော်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုမောဒတိ၊ ၏။

၃၅၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ပက္ကာမိ၊၏။အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည် ။ပ။ အာမန္တေသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဿိက

ယာဝဋ္ဌိကံ၊ ကို။ပ။ ဥဒကယာဝဋ္ဌိကံ၊ ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဝိသာခါဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃၅၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ ပဏီတာနိ၊ မြတ်ကုန်သော။ ဘောဇနာနိ၊ ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ မုဋ္ဌဿတီ၊ သတိကို လွှတ်လျက်။ အသမ္ပဇာနာ၊ အဆင်အခြင် မရှိကုန်ဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မုဋ္ဌဿတီနံ၊ လွှတ်သောသတိရှိကုန်သော။ အသမ္ပဇာနာနံ၊ ပညာအဆင်အခြင် မရှိကုန်ဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တာနံ။ ရောက်ကုန်ထသော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အသုစိ၊ သုက်သည်။ မုစ္စတိ၊ လွှတ်၏။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာ နေရာသည်။ အသုစိနာ၊ သုက်ဖြင့်။ မက္ခိယတိ၊ အလိမ်းလိမ်းကပ်၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မတာ-အာယသ္မန္တံ၊ သော။ အာနန္ဒေန-အာနန္ဒံ၊ ကို။ ပစ္ဆာသမဏေန-ပစ္ဆာသမဏံ၊ နောက်တော်လိုက် ရဟန်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ သေနာသနစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် လှည့်၍ သွားခြင်းကို။ အာဟိဏ္ဍန္တော၊ လှည့်၍ သွားတော်မူလေသော်။ပ။ အဒ္ဒသ၊ ၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧတံ သေနာသနံ၊ သည်။ မက္ခိတံ၊ အလိမ်းလိမ်းကပ်သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ အသမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်မရှိကုန်ဘဲ။ မုဋ္ဌဿတီ၊ သတိကို လွှတ်ကုန်လျက်။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ မုဋ္ဌဿတီနံ၊ လွှတ်သော သတိရှိကုန်သော။ အသမ္ပဇာနာနံ၊ ပညာ အဆင်အခြင် မရှိဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်မက်ဖြင့်။ (ဤ၌ အန္တ သဒ္ဒါ အနက်မရှိ)။ အသုစိ၊ သည်။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရား။ တယိဒံ-တံ ဣဒံ သေနာသနံ၊ သည်။ အသုစိနာ၊ ဖြင့်။ မက္ခိတံ၊ အလိမ်းလိမ်းကပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ပ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ သုပိနန္တေန၊ ဖြင့်။ အသုစိ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ မုစ္စတိ၊ လွှတ်သည်မှန်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေ တေ ဘိက္ခူ။ တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌိတဿတိ၊ ထင်သောသတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိကုန်လျက်။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား၊ အသုစိ၊ သည်။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယေပိတေပုထုဇ္ဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ဝီတရာဂါ၊ ကင်းသောရာဂါရှိကုန်၏။ တေသမ္ပိ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို့အားလည်း။ အသုစိ၊ သည်။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား။ အသုစိ၊ သည်။ ယံ မုစ္စေယျ၊ အကြင်လွတ်ရာ၏။ တံ မုစ္စနံ၊ သည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မုဋ္ဌဿတိဿ၊ သတိလွတ်လျက်။ အသမ္ပဇာနဿ၊ ပညာ အဆင်အခြင်မရှိဘဲ။ နိဒ္ဒံ၊ သို့။ ဩက္ကမတော၊ ရောက်သောသူအား။ ဣမေ ပဉ္စ အာဒီနဝါ၊ ဤငါးပါးသော အပြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ပဋိဗုဇ္ဈတိ၊ နိုးရ၏။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ သုပိနံ၊ အိပ်မက်ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ န ရက္ခန္တိ၊ ကုန်။ အသုစိ၊ သည်။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယဂုတ္တိယာ၊ ကိုယ်ကို လုံစိမ့်သောငှါ။ (ကိုယ်ကိုစောင့်ခြင်းငှါသော်လည်းပေး)။ စီဝရဂုတ္တိယာ၊ သင်္ကန်းကို လုံစိမ့်သောငှါ။ သေနာသနဂုတ္တိယာ၊ အိပ်ရာနေရာကို လုံစိမ့်သောငှါ။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင် အခင်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။ အတိခုဒ္ဒကံ၊ အလွန်ငယ်သော။ နိသီဒနံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ ကို။ နဂေါပေတိ၊ မလုံစေနိုင်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ လောက်။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ အိပ်ရာလွှမ်းကို။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိအံ့။ တာဝ၊ လောက်။ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၃၅၄။ အာယသ္မတော၊ သော။ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ သော။ အာယသ္မတော ဗေလဋ္ဌသီသဿ၊ အရှင်ဗေလဋ္ဌသီသ၏။ ထုလ္လကစ္ဆာဗာဓော၊ ဝဲကြီးအနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿအာဗာဓဿ၊ ၏။ လသိကာယ၊ အစေးဖြင့်။ စီဝရာနိ၊ တို့သည်။ ကာယေ၊ ၌။ လဂ္ဂန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ တာနိ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ဥဒကေန၊ ဖြင့်။

တေမေတွာ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍ဆွတ်၍။ အပကမ္ပေန္တိ၊ ခါကုန်၏။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဍု ဝါ၊ အိုင်းအနာသည် လည်းကောင်း။ ပိဠကာ ဝါ၊ ထွက်မြင်းအနာသည် လည်းကောင်း။ အဿာဝေါ ဝါ၊ အရိတ်ရွဲရွဲယိုသော အနာသည် လည်းကောင်း။ ထုလ္လကစ္ဆု ဝါ၊ ဝဲကြီးအနာသည် လည်းကောင်း။ အာဗာဓော၊ အနာသည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကဏ္ဍုပ္ပဋိစ္ဆာဒိံ၊ အမာလွှမ်းသင်္ကန်းကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၃၅၅။ ဝိသာခါ၊ သည်။ မုခပုဉ္ဆနစောဠကံ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပ။ နိသီဒိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မုခပုဉ္ဆနစောဠကံ၊ မျက်နှာသုတ်စရာ ပုဆိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၅၆။ ။ပ။ ရောဇော၊ ရောဇ အမည်ရှိသော။ မလ္လော၊ မလ္လာမင်း၏။ ခေါမပိလောတိကာ၊ ဝတ်လေပြီးသော ခေါမပုဆိုးတို့ကို။ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ ထားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းအား။ ဝါ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်သောအားဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊ ယူစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ သန္ဒိဋ္ဌော စ၊ တကွ မြင်ဖူးသဖြင့် ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ သမ္ဘတ္တော စ၊ တကွသုံးဆောင် စားသောက်ဖူးသော အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ အာလပိတော စ၊ အလိုရှိလျှင်ယူဟူ၍ ဆိုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဇီဝတိ စ၊ အသက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂဟိတေ၊ ငါယူသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္တမနော၊ ဥဿာရှင်နှစ်လို ဝမ်းမြောက်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေဟိ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောရဟန်းအား။ ဝါ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝိဿာသံ၊ အားဖြင့်။ ဂါဟေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ပ။

၃၅၇။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပရိဿာဝနေဟိပိ၊ ရေစစ်ပုဆိုးတို့ဖြင့် လည်း

ကောင်း။ ထဝိကာဟိပိ၊ အိတ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထော စ၊ အလိုရှိသည်လည်း၊ ပေါတ္တိ.၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပရိက္ခာရစောဠကံ၊ ပရိက္ခရာပုဆိုးကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၅၈။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တိစီဝရံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာ ပြုစိမ့်သောငှါ။န အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။

အမှာ — န ဝိကပ္ပေတုန္တိ သံဃာဋိအာဒိနာမေန ဝိကပ္ပေတုံ၊ န အနုဇာနာမီတိ အတ္ထော။ ဝိနယမဉ္ဇူသာဋီကာ။ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောအခါ "ဣမံ သံဃာဋိံ အဓိဋ္ဌာမိ" ဟုသော အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်။ ဝိကပ္ပနာပြုသောအခါ "ဣမံ စီဝရံ တုယှံ ဝိကပ္ပေမိ" ဟု ဆို၍သာ ဝိကပ္ပနာပြု။

* ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ ဝဿာနံ၊ မိုးလတို့၏၊ စာတုမာသံ၊လေးလပတ်လုံး၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊အမည်ဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုမိုးလေးလမှ။ ပရံ၊နောင်။ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။နိသီဒနံ၊ကို။အဓိဋ္ဌာတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ။နအနုဇာနာမိ၊ခွင့်မပြု။ပစ္စတ္ထရဏံ ကို။အဓိဋ္ဌာတုံ၊ငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ။နအနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ကဏ္ဍုပ္ပဋိစ္ဆာဒိံ၊ ကို။ ယာဝအာဗာဓာ၊ အနာရှိသရွေ့၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ တတော၊ ထိုအနာငြိမ်းသည်မှ။ ပရံ၊ နောင်၊ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ မုခပုဉ္ဆနစောဠံ၊ ကို အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ဝိကပ္ပေတုံ၊ငှါ။န အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ န အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ပ။ ပစ္ဆိမံ၊ ငယ်စွအဆုံး။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော၊ စီဝရံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ နုခေါ၊ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်သနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အာယာမေန၊ အလျားမှ။ သုဂတင်္ဂုလေန၊ မြတ်စွာဘုရား လက်သစ်တော်ဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂုလံ၊ လက်ရှစ်သစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထတံ၊

အနံ လက်လေးသစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပဋိမစိဝရ်၊ ယော်စွာသော သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (မဇ္ဈိမပုရိသအတောင်ဖြင့် အလျားတစ်တောင်, အနံ တစ်ထွာသည် ပဋိမစိဝရမည်၏ ဟူလို)။

၃၅၉။ ။ပ။ အာယသ္မတော၊ သော။ မဟာကဿပဿ၊ ၏။ ပံသုကူလိကော၊ ပံ့သကူသင်္ကန်းသည်။ ဂရုကော၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သင်္ကန်းရိုရာ ဆွေးရာ အရပ်၌။ ဖာ၍ ထပ်ဖန်များသောကြောင့် လေးသတည်း။)။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သုတ္တလူခံ၊ ချည်ဖြင့် ဖာခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဝိကဏ္ဏော၊ အဆောင့်မညီသည်။ ဟောတိ ၏။ဝိကဏ္ဏံ၊အထောင့်ကို။ဥဒ္ဓရိတုံ၊ ဖြတ်စိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။ သုတ္တာ၊ချည်တို့သည်။ ဩကိရိယန္တိ၊ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အနုဝါတံ၊ အလျား အနားပတ်ကိုလည်းကောင်း။ပရိဘဏ္ဍံ၊အနံအနားပတ်ကိုလည်းကောင်း။ အာရောပေတုံ၊တင်စိမ့်သောငှါ။အနုဇာနာမိ၊၏။(အနားပတ်ကို ခွင့်ပြုရာ၌ အနံ ပမာဏမပါ။ထိုသို့ မပါသော်လည်း သင်္ကန်းဝေသောအရာ၌ အယုတ်ဆုံး အနံလက်လေးသစ်ရှိသော အလျားအနားပတ်တင်လောက်သော အပိုင်းကိုဖြတ်၍ပေးရမည်ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ပြသောကြောင့် အယုတ်ဆုံး အနံ လက်လေးသစ်ရှိမှ အပ်သည်ဟု အမိပ္ပါယ်ယူ)။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ သံဃာဋိယာ၊ ဒုကူဋ်၏။ပတ္တာ၊အနားပတ်တို့သည်။လုဇ္ဇန္တိ၊ပျက်ကုန်၏။ပ။ အဋ္ဌပဒကံ၊တံကျစ်ရေးကွဲ့သို့ အကွက်သန်း၍ ချုပ်ခြင်းကို။ကာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။

၃၆၀။ ။ပ။ တိစီဝရေ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ကယိရမာနေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊သဗ္ဗံ၊သုံးထည်လုံးကို။ဆိန္နကံ၊ဖြတ်သည်ရှိသော်။ နပ္ပဟောတိ၊မလောက်။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ဆိန္နကာနိ၊ ဖြတ်စိမ့်သည်တို့ကို။ ဧကံ၊ တစ်ထည်ကို။ အစ္ဆိန္နကံ၊ မဖြတ်စိမ့်သည်ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြု၏။ဒွေ၊နှစ်ထည်တို့ကို။ဆိန္နကာနိ၊ ဖြတ်ကုန်၏။ ဧကံ၊ တစ်ထည်ကိုကား။ အစ္ဆိန္နကံ၊ မဖြတ်သော

သက်န်းသည်။ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက် ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒွေ၊ နှစ်ထည်တို့ကို။ အနုဇာနာမိ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ ကော၊ တစ်ထည်ကို။ ဆိန္နကံ၊ ဖြတ်စိမ့်သည်ကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဒွေ၊ နှစ်ထည်သော သက်န်းတို့ကို။ အန္ဒိန္နကာနိ၊ မဖြတ်အပ်ကုန်။ ဧကံ၊ တစ်ထည်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အန္ဝာဓိကမ္ပိ၊ သလင်းထောင်ကိုလည်း။ အာရောပေတုံ၊ တင်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု၏။

အမှာ
သလင်းထောင်-ဟူသည်ကား သုံးထည်လုံးကို ပဉ္စခန်း မဖြတ်လောက်လျှင် လောက်သမျှ အထည်ကို ဖြတ်၍ မလောက်သည့် သက်န်းလျာမှာ မြောင်းတစ်လုပ်ဖော်ရာ အကွက်တွင် အာဂန္တုက ဖျင်ပိုင်းကို အလျားအနားပတ်ကဲ့သို့ ထပ်ပိုး၍ သလင်းထောင်၊ ဒုကုဋ်ဖြစ်လျှင် မြောင်းတစ်လုပ်ဖော်ရာ အကွက်တွင် နှစ်ထပ်။ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်ဖြစ်လျှင် ချုပ်ကြောင်း တွင်သာ နှစ်ထပ်ရှိသည်။ ဤသို့အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်မှာ သလင်းထောင်မရှိ၊ ဒုကုဋ်မှာသာ ရှိသည်ဟု ယူသောဆရာရှိ၏။ ထိုဆရာကား ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း၌ သံဃာဋိအာကာရေန အာရောပေတဗ္ဗံ-ဟုလာသော အာရာကိုနှလုံးမူ၍ယူတော်မူသည်။ ဤဋီကာပါဌ်၌ သံဃာဋိအရမှာ ဒုကုဋ်ကိုသာ မယူသင့်၊ သုံးထည်လုံးကို ယူအင့်သည်။ သံဃာဋိအာကာရေန၊ စပ်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ ထပ်၍ တင်အပ်၏။ ဤသို့ သုံးထည်လုံး ရအောင် သမ္ဗန်း၊ သမ္ဗံ ဟိ စီဝရံ သံဃာဋိတဏ္ဍာ သံဃာဋိတိ ဝုစ္စတိ-ဟု သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ သဒ္ဒိဝိဟာရိက ဝတ်အဖွင့်၌ လာသည်ကို သတိမူ။

၃၆၁။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ဒဒမာနေ၊ ပေးသော ရဟန်းတို့ကို။ ကိံ ဝဒေယျာမ၊ အဘယ်သို့ ဆိုရကုန်အံ့ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာတာပိတူနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါဒေယျံ၊ သဒ္ဓါဖြင့် ဒါယကာတို့ လှူသော ပစ္စည်းကို။ နဝိနိပါတေတဗ္ဗံ၊ မဖျက်ဆီးအပ်။ ယောဘိက္ခု၊

သည်။ ဝိနိပါတေယျ၊ အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၆၂။ ။ပ။ အညတရော၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္ဓဝနေ၊ မိုက်တော၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒွပေတွာ၊ ၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်နှင့်တကွ။ ပ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ ပ။ အဝဟရိံသု၊ ခိုးခဲ့ကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုစ္စောဠော၊ အဝတ်သက်နိုး နည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။- လူခစီဝရော၊ ညစ်နွမ်းသော သင်္ကန်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သန္တရုတ္တရေန၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်နှင့်တကွ။ ဂါမော၊ သို့။ န ပဝိသိတဗ္ဗော၊ မဝင်အပ်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုရည်၍ ခုနစ်သိက္ခာ၌ သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်နှင့် ရွာတွင်းသို့ မဝင်ကောင်းဟု ရေးသည်။ ထိုသို့ ရေးရာ၌ ဂိလာန စသောထားခြင်းအကြောင်း ငါးပါးမရှိသည့်အရာမှာသာ ယူရမည်။ ပညတ်လတ္တံ့သော နောက်သိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အသတိယာ၊ ၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ နှင့်တကွ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ၏ ။ပ။ အသတိယာ၊ မေ့လျော့၍။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်မိ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃာဋိယာ၊ ကို။ နိက္ခေပါယ၊ ထားခြင်း၏။ ပဉ္စယာ၊ အကြောင်းတို့ကား ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ ဂိလာနော ဝါ၊ နာသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝဿိကသင်္ကေတံ ဝါ၊ မိုးလဟု ဆိုအပ်သော မိုးလေးလသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ နဒီပါရံ၊ မြစ် တစ်ဘက်သို့။ ဂန္တုံ ဝါ၊ သည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝိဟာရော ဝါ၊ ကျောင်းသော်လည်း။ အဂ္ဂဠဂုတ္တိ၊ လုံသော တံခါးရွက်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ အတ္ထတကထိနံ ဝါ၊ ခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိသည်မှုလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ပဉ္စ၊ တို့သည်။ သံဃာဋိယာ၊ ကို။ နိက္ခေပါယ၊ ထားခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်း

တို့သည် ။ပ။ ဝဿိကသာဋိကာ၊ ကို။ အကတာ ဝါ၊ မချုပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝိပ္ပကတာ ဝါ၊ ချုပ်၍မပြီးသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ အံ့ ။ပ။

၃၆၃။ အညတရော၊သော။ဘိက္ခု၊သည်။ကော၊တစ်ယောက်တည်း။ဝဿံဝသိ၊ဝါဆို၏။ပ။ပဿိမော၊နည်းစွာအဆုံး။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ လေးယောက်သော အစုဖြစ်သည်။ သံဃော၊ မည်၏ဟု။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ပညတ္တံ၊၏။ပ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကထိနသာ၊ ၏။ ယာဝဥဒ္ဓာရာယ၊ နုတ်သည်တိုင်အောင်။ (တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင်ယူ၍ကြားကထိန်ခင်းသည်ကိုဆိုသတည်း။) တာနိစီဝရာနိ၊တို့သည်။ တုယှေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့သာတည်း ။ပ။ အညတရော ဘိက္ခု၊သည်။ဥတုကာလံ၊မိုးတွင်းလေးလမှ တစ်ပါးသော ကာလ၌။ကော၊တစ်ယောက်တည်း။ပသိ၊၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တေနဘိက္ခုနာ၊သည်။တာနိစီဝရာနိ၊တို့ကို။ဇူမာနို၊၍သင်္ကန်းတို့ကား။ မယှံ၊ ၏။ စီဝရာနိတိ၊ သင်္ကန်းတို့တည်းဟု။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ဆောက်တည်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ (ဆယ်ရက်မလွန်မီ အဓိဋ္ဌာန်တင်)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေ၊ ၌။ တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ တံ စီဝရံ၊ ကို။ အနဓိဋ္ဌိတေန၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်ခင်သဖြင့်။ အညော ဘိက္ခု၊သည်။အာဂစ္ဆတိ၊ အံ့။ သမကော၊ အမျှသော။ ဘာဂေါ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ (အထက်သိသာပြီ) ။ပ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ၊ သော။ ဣသိဒါသော စ၊ ဣသိဒါသထေရ်လည်းကောင်း။အာယသ္မာ ဣသိဘဋော၊ ဣသိဘဋထေရ်လည်းကောင်း။ဒွေဘာတိကထေရာ၊မထေရ်ညီနောင်နှစ်ပါးတို့သည်။ပ။ အဂမံသု၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းသိလွယ်၏) ။ပ။ တယော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ရာဇဂဟေ၊၌။ဝဿံဝသန္တိ၊ကုန်၏။ [ဤဝတ္ထုနှစ်ပါးကား ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးမှ ဖြစ်သတတ်]။

၃၆၄။ပ။သကျပုတ္တော၊သော။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ အညတရံ၊ တစ်ခုသော ါမကာဝါသံ၊ရွာငယ်ကျောင်းသို့။အဂမာသိ၊၏။ပ။

မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊စီဝရဘတ္တိကံ၊သင်္ကန်းထုပ်ကို။အာဒါယ၊ ယူ၍။
သာဝတ္ထိံ၊သို့။ပစ္စာဂဉ္ဆိ၊တစ်ဖန်ပြန်ခဲ့၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။အညတြ၊
တစ်ပါးသောအရပ်၌။ ဝဿံဝုတ္ထေန၊ဝါကျွတ်သော ရဟန်းသည်။
အညတြ၊ တစ်ပါးသော အရပ်၌။ စီဝရဘာဂေါ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း
အဖို့ကို။န သာဒိတဗ္ဗော၊အပ်။ယော ဘိက္ခု၊သည်။ သာဒိယေယျ၊
သာယာငြားအံ့။ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အာပတ္တိ၊အာပတ္တိ၊ကိုးသည်။ဟောတိ၊
၏။ပ။အာယသ္မာ ဥပနန္ဒော၊သည်။ဇေ၊ ဤသို့ ဝါဆိုသည်ရှိသော်။
မေ-မမ၊အား။မဟန္တံ၊သော။စီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊သတိတိ၊လတ္တံ့ဟူ။
ဒွိသု အာဝါသေသု၊ နှစ်ကျောင်းတို့၌။ ဝဿံ ဝသိ၊ ဝါဆို၏။
(အရပ်ကားတစ်ရပ်တည်းဟူ) ။ပ။ကောဓိပ္ပါယံ၊တစ်ဖို့ကို။ဒေထ၊
ပေးကုန်လော့။ပ။အမုတြ၊ ဤကျောင်း၌။ဥပဍ္ဎံ၊ ထက်ဝက်။သဗ္ဗေ
ဝသတိ၊နေအံ့။အမုတြ၊ ၌။ ဥပဍ္ဎော၊ထက်ဝက်သော။ အမုတြ၊ ၌။
ဥပဍ္ဎော၊ သော။ပဋိဝိသော၊ အဖို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။ယတ္ထ ဝါ ပန
အာဝါသေ၊၌။ဗဟုတရံ၊စွာ။ဝသတိ၊အံ့။တတော အာဝါသတော၊
ထိုများစွာနေသောကျောင်းမှ။ စီဝရပဋိဝိသော၊သင်္ကန်းအဖို့ကို။
ဒါတဗ္ဗော၊ ၏။

ဥ၆၅။ ။ပ။အညတရဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကုစ္ဆိဝိကာရာ
ဗာဓော၊ဝမ်းသွန်သောအနာသည်။ဟောတိ၊၏။(ဝိန်ဖြည်းအနာ
သော်လည်းဟူ၏)။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ သကေ မုတ္တကရီသေ၊
မိမိသွားသောကျင်ကြီးကျင်ငယ်၌။ပလိပန္နော၊နစ်လျက်။ သေတိ၊
အိပ်၏။ပ။ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊-သည်။ သိက္ခုနံ၊ တို့အား။
အကာရကော၊လုပ်ကျွေးခြင်းကို မပြုပေ။ တေန၊ ကြောင့်။မံ၊ ကို။
ဘိက္ခူ၊တို့သည်။န ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊မလုပ်ကျွေးကုန်။ပ။ဘဂဝါ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ အာသိဉ္စိ၊ သွန်းတော်မူ၏။ အာယသ္မာ
အာနန္ဒော၊ သည်ကား။ ပရိဓောဝိ၊ ဆေး၏။ ဘဂဝါ၊ ကား။
သီသတော၊မှ၊အဂ္ဂဟေသိ၊ကိုင်တော်မူ၏၊အာယသ္မာအာနန္ဒော၊
ကား။ ပါဒတော၊မှ။ ဥစ္စာရေတွာ၊ ချီ၍။ပ။နိပါတေသုံ၊ တည်စေ
ကုန်၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယေ တေမာတာပိတရော၊ ကိုသည်။ ဥပဋ္ဌ

ဟေယျု၊ လုပ်ကျွေးကုန်ရာ၏၊ တေမာတာပိတရော၊ တို့သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ ချင်း။ န ဥပဋ္ဌဟိဿထ၊ မလုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မလုပ်ကျွေးကုန်သည်ရှိသော်။ ကော စရဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ ဥပဋ္ဌဟိဿသိ၊ လုပ်ကျွေးလတ္တံ့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ သော၊ သည်။ ဂိလာနံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာဟေယျ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ သစေ၊ ၍။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပ။ ဥပဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဿ၊ ထိုအတူနေ တပည့်၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ အနာမှထခြင်းကို။ အာဂမေတဗ္ဗံ၊ ငံ့လင့်အပ်၏။ အာစရိယော၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (အာစရိယ-ဟူသည်ကား နိဿယာစရိယ, ဓမ္မာစရိယ, ဥပဇ္ဈာစရိယ, ဥပသမ္ပဒါစရိယတို့ကိုယူ)။ ပ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်။ ပ။ အန္တေဝါသိကော နိဿရည်းယူသောတပည့် စသည်သည်။ ပ။ သမာနုပဇ္ဈာယကော၊ ဥပဇ္ဈာယ်တူသောရဟန်းသည်။ ပ။ သမာနာစရိယကော၊ ဆရာတူသောရဟန်းသည်။ ပ။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ ပ။ သံဃေန၊ သည်။ ဥပဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပ။

၃၆၆။ ဒူပဋ္ဌာကော၊ မကောင်းသဖြင့်လုပ်ကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသပ္ပါယကာရီ၊ မသင့်သည်ကိုပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သပ္ပါယေ၊ သင့်သည်၌။ မတ္တံ၊ ပမာဏကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိတတ်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ နပဋိသေဝိတာ၊ မမှီဝဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္ထကာမဿ၊ သော၊ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ၊ အား။ အဘိက္ကမန္တံ ဝါ၊ တက်လတ်သော အနာ ကိုလည်း။ အဘိက္ကမတီတိ၊ တက်၏ဟု။ ပဋိက္ကမန္တံ ဝါ၊ ဆုတ်သော အနာကိုလည်း။ ပဋိက္ကမတီတိ၊ ဆုတ်၏ဟု။ ဌိတံ ဝါ၊ တန့်သောအနာကိုလည်း။ ဌိတောတိ၊ တန့်၏ဟု။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သော အတိုင်း။ အာဝိကာတာ၊ အနာကို။ အနာဝိကတ္တာ၊ ထင်ရှားမပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာရီရိကာနံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာနံ၊ သည်းကုန်သော။ ခရာနံ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဋုကာနံ၊ စပ်ကုန်သော။ အသာတာနံ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော။

အမနာပါနံ၊ အပ်ကုန်သော။ ပါဏာဟရာနံ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဒုက္ခာနံ ဝေဒနာနံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာတို့ကို၊ အနဓိဝါသနဇာတိကော၊ သည်းမခံတတ်သောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ (ဤကားဒုပဋ္ဌာကအင်္ဂါငါးပါး။ သုပဋ္ဌာက အင်္ဂါကိုလည်း ဤမှပြန်သဖြင့် သိအပ်၏) ။ ပ။ ဘိက္ခဝေ ဘိုး၊ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၊ သည်။ ဂိလာနံ၊ နာသူကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့သော ငှါ။ နာလံ-နအလံ၊ မသင့်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ သံဝိဓာတုံ၊ စီရင်အံ့သောငှါ၊ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သပ္ပါယာ သပ္ပါယံ၊ သင့်သည်မသင့်သည်ကို၊ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အသပ္ပါယံ၊ မသင့်သောဆေးကို၊ ဥပနာမေတိ၊ ကပ်၏။ သပ္ပါယံ၊ သင့်သောဆေးကို၊ အပနာမေတိ၊ ဖယ်၏။ (သပ္ပါယံ၌ ပမာ ပဋ္ဌမက္ခရာ။ သုန္ဒရော စ ပဏီတော စ ဟုတ္ဘာ အယတိ ပဝတ္တတီတိ သပ္ပါယော၊ မဏိသာရမဉ္ဇူသာ)။ အာမိသန္တရော-အာမိသကာရဏာ၊ ဆွမ်းသက်နိုးအစရှိသည်တို့ကို လိုသောကြောင့်။ ဂိလာနံ၊ ကို၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ မေတ္တစိတ္တော၊ မေတ္တာစိတ်ရှိ၍၊ နော ဥပဋ္ဌာတိ၊ ကျွေး၊ ဥစ္စာရံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿာဝံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခေဠံ ဝါ၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း။ ဝန္တံ ဝါ၊ အန်ဖတ်ကိုလည်းကောင်း။ နီဟာတုံ-နီဟရိတုံ၊ ထုတ်အံ့သောငှါ။ (စွန့်အံ့သောငှါဟုလည်းပေး) ။ ဇေဂုစ္ဆီ၊ စက်ဆုပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂိလာနံ၊ သူနာကို၊ ကာလေန-ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ သမာဒပေတုံ၊ ငှါ။ သမုတ္တေဇေတုံ၊ ငှါ။ သမ္ပဟံသေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ တတ်အားနိုင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ဤကားမကောင်းသော ဂိလာနုပဋ္ဌာက အင်္ဂါငါးပါးတည်း။ ကောင်းသောအင်္ဂါငါးပါးတို့ကိုလည်း ပြန်၍ သိအပ်၏။ ဒွေ ဘိက္ခူ ဝတ္တုလည်း သိလွယ်၏)။ ပ။

၃၆၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာလင်္ကတေ၊ သေခဲ့သော်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပတ္တစီဝရေ၊ တို့ကို။ သံဃော၊ သည်။ သာမိ-ဇူသရော၊ အစိုးရ၏။

အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေး ပေသောသူတို့သည်။ ဗဟုပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃေန၊ သည်။ တိစီဝရေန၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပတ္တေန၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကာနံ၊ တို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ (ဥတ် ကမ္မဝါ အနက်လွယ်ပြီ။ သာမဏေတွင်ဖြစ်သည်း၊ နည်းတူ၏ ။ပ။

၃၆၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကဿ၊ သူနာကိုလုပ်ကျွေး သော၊ သာမဏေရဿ၊ အား။ သမကံ၊ ရဟန်းပဉ္စင်းနှင့်မျှသော။ ပဋိဝီသံ၊ အဖို့ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗဟုဘဏ္ဍော၊ များသော ဘဏ္ဍာရှိသော။ ဗဟု ပရိက္ခာရော၊ များသော ပရိက္ခရာရှိသော။ အညတရော၊ တစ် ယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလင်္ကတော၊ သေ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တဏ္ဍ အာဝါသေ၊ ထိုကျောင်း၌။ တဏ္ဍ တေသုပရိက္ခာရေသု၊ တို့၌။ (တို့တွင် သော်လည်းပေး။) ယံ လဟုဘဏ္ဍံ၊ အကြင် လဟုဘဏ်သည်။ ယံ လဟုပရိက္ခာရံ၊ အကြင် လဟုပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ လဟုဘဏ္ဍံ၊ ကို။ တံ လဟု ပရိက္ခာရံ၊ ကို။ သမ္မုခီဘူတေန၊ သော။ သံဃေန၊ သည်။ ဘာဇေတုံ၊ ဝေစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တဏ္ဍ တေသု ပရိက္ခာရေသု၊ တို့တွင်။ ယံ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ အကြင် ဂရုဘဏ္ဍာသည်။ ယံ ဂရုပရိက္ခာရံ၊ အကြင်ဂရုပရိက္ခရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ သည်။ တံ ဂရုပရိက္ခာရံ၊ သည်။ အာဂတာနာဂ တဿ၊ လာပြီးမလာသေးသော။ စာတုဒ္ဒိသဿ သံဃဿ၊ စတုဒိသာ သံဃာ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ အဝိဿဇ္ဇိတံ၊ စွန့်လည်း မစွန့်အပ်။ အဝေဘင်္ဂိကံ၊ ဝေလည်းမဝေဖန်အပ်။ (မခွဲဝေအပ် သော်လည်းပေး)။

၃၇၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။ ဟုတွာ၊ ၍။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆဿ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌဿ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်၏။ သလ္လေခဿ၊

ခေါင်းပါးခြင်း၏။ ဓုတဿ၊ ကိလေသာကို ခါခြင်း၏။ ပါသာဒိ
ကဿ၊ ကြည်လင်ဖွယ်ကိုပြုခြင်း၏။ အပစယဿ၊ ကိလေသာကို
ဖျက်ဆီးခြင်း၏။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ လုံ့လကို အားထုတ်ခြင်း၏။
ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ဣဒံ နဂ္ဂိယံ၊ ဤအချည်းစည်းနေသောအကျင့်သည်။ အနေကပရိယာ
ယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ငါ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ သာဓု အာယာစာမိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။
နဂ္ဂိယံ၊ အချည်းစည်းနေသော အကျင့်ကို။ အနုဇာနာတု၊ ခွင့်ပြု
စေချင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝိဂရဟိ၊ ၏။ မောဃပုရိသ၊ အချည်းနှီးသော
ယောကျ်ား။ တယာ၊ သည်။ အနနုစ္ဆဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော
အကျင့်ကို။ ကတံ၊ ကျင့်၏။ အနနုလောမိကံ၊ မလျော်။ အပ္ပတိရူပံ၊
မသင့်အပ်။ အဿာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့၏အမှုအရာမဟုတ်။ အကပ္ပိယံ၊
မအပ်။ အကရဏီယံ၊ မကျင့်အပ်။ မောဃပုရိသ၊ ယောကျ်ား။ ကထံ
ဟိ နာမ ကိံ ပဿိတွာ၊ ဘယ်ကိုမြင်၍။ နဂ္ဂိယံ၊ အချည်းစည်းသော။
တိတ္ထိယသမာဒါနံ၊ တိတ္ထိအကျင့်ကို။ သမာဒိယိဿသိ၊ ဆောက်
တည်ဘိသနည်း။ပ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သမာဒိယေယျ၊ ငြားအံ့။
တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ထုလ္လစ္စယဿ၊ ရှိသော။ မမှဿ၊ သို့။
အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၇၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။
ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုသစီရံ၊ သမန်းဖြစ်သက်န်းကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ပ။
ဝါကစီရံ၊ လျှော်သက်န်းကို ။ပ။ ဖလကစီရံ၊ ချိပ်အရောင်ကဲ့သို့ ညို
သော ချည်သက်န်းကို။ပ။ ကေသကမ္ဗလံ၊ လူတို့၏ဆံဖြင့်ရက်သော
ကမ္ဗလာကို။ပ။ ဝါလကမ္ဗလံ၊ သားမြီးဖြင့်ရက်သော ကမ္ဗလာကို။ပ။
ဥလူကပက္ခံ၊ တီးတုတ်တောင်ဖြင့် စီ၍ပြုသော သက်န်းကို ။ပ။
အဇိနက္ခိပံ၊ သစ်နက်ရေကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
တိတ္ထိယဓဇံ၊ တိတ္ထိတို့၏ တံခွန်ဖြစ်သော။ အဇိနက္ခိပံ၊ ကို။ န ဓာရေ
တဗ္ဗံ၊ အပ်။ပ။ အက္ကနာဠံ၊ မုရိုးမျှင်ဖြင့်ပြုသောသက်န်းကို။ နိဝါသေ

တ္တာ၊ ၍။ ပေါတ္တကံ၊ သင်ပန်းမျှင်ပြုသော သက်န်းကို။ နိဝါသေတ္တာ၊ ၍၊ ပ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။

၃၇၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သဗ္ဗနီလကာနိစိဝရာနိ၊ အလုံးစုံညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသော သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ပ။ သဗ္ဗမဟာရင်္ဂရတ္တာနိ၊ အလုံးစုံ ကင်းသန်းကျောက်ကုန်းအဆင်းနှင့် တူသော မဟာရင် မည်သောဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးသောသက်န်းတို့ကို၊ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗမဟာနာမရင်္ဂရတ္တာနိ၊ အလုံးစုံဖက်ရွက်ဖျော့အဆင်းနှင့်တူသော မဟာနာမရင် မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးသော သက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ အစ္ဆိန္နဒသာနိ၊ အဆာမဖြတ်သော သက်န်းတို့ကို။ ဒီဃဒသာနိ၊ ရှည်သော အဆာရှိသော သက်န်းတို့ကို။ ပ။ ပုပ္ဖဒသာနိ၊ ပန်းပွင့်အဆာကျစ်သော သက်န်းတို့ကို။ ပ။ ပဏဒသာနိ၊ ဆောက်ပြား အဆာ ကျစ်သော သက်န်းတို့ကို။ ကဉ္စုကံ၊ သင်တိုင်းကို ။ ပ။ တိရီဋကံ၊ ဖျော်တေသက်န်းကို ။ ပ။ ဝေဌနံ၊ ဦးရစ်ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗနီလကာနိ၊ အလုံးစုံ ညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းသော။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ န ဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။ ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။

၃၇၃။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနုပ္ပန္နေ စိဝရေ၊ သက်န်းမရမီ။ ပက္ကမန္တိပိ၊ သွားလည်းသွားကုန်၏။ ဝိဗ္ဘမန္တိပိ၊ လူသော်လည်းထွက်ကုန်၏။ ။ပ။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာပိ၊ ဥဘတောဗျည်းဟုံ၍လည်း။ ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ ပတိရူပဧက၊ လျောက်ပတ်သော။ ဂါဟကော၊ ယူလင့်တတ်သောသူသည်။ သန္တေ၊ ရှိသော်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

အမှာ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း နှစ်ကျိပ်သုံးယောက်၊ ခုနစ်ယောက်ကား သက်န်းအဖို့ ရ၏။ တစ်ကျိပ် ခြောက်ယောက်ကား မရ။ ခုနစ်ယောက် ဟူသည်ကား ခရီးသွားလေယောသူ၊ ဥမ္မတ္တက, ခိတ္တစိတ္တ, ဝေဒနာဋ္ဋ, ဥက္ခိတ္တက သုံးယောက်၊ ဤခုနစ်ယောက်တည်း။

၃၇၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ပန သာသနေ၊ ၌။ ဝဿံဝုတ္ထာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ စီဝရေ၊ သည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မရခင်။ သံဃော၊ သည်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲအံ့။ တတ္ထ၊ ထို ကွဲသော သံဃာ၌။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ အား။ ဒေမာတိ၊ ကုန်၏ဟု။ ဧကသ္မိံ ပက္ခေ ကောဋ္ဌာသေ၊ တစ်ခုသော သံဃာ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏၊ ဧကသ္မိံ ပက္ခေ ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတံ စီဝရံ၊ သည်။ သံဃဿေဝ၊ နှစ်စုသော သံဃာအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သံဃဿ၊ အား။ ဒေမာတိ၊ လှူ၏ဟူ၍။ ဧကသ္မိံ ပက္ခေ ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ အံ့။ တသ္မိံ ယေဝ ပက္ခေ ကောဋ္ဌာသေ၊ ၌သာလျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧတံ စီဝရံ၊ သည်။ သံဃဿေဝ၊ တစ်ဖက်သော သံဃာအား လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

အမှာ သံဃဿ ဒေမ-ဟု ဆိုသောကြောင့် သံဃာနှစ်စုလုံး ရသတတ်။ နောက်ချက်ကား ပက္ခဿ ဒေမ-ဟူ၍ လှူသောကြောင့် ဧကကောဋ္ဌာသ၏ စီဝရသာဖြစ်သည်။ ဒက္ခိ ဏောဒကသာ ပမာဏဖြစ်သော အရပ်ကား ဒက္ခိဏောဒက ရသောသံဃာ တစ်စုအားလည်း ဝေဖန်အပ်၏ ဟူ၏။ ဒက္ခိဏော ဒက လည်းရ သင်္ကန်းလည်းရသော ကောဋ္ဌာသသော်ကား ထို ရသော သံဃာတစ်စုသာ ရ၏။ သံဃာတစ်စုမှာ မဝေဖန်အပ်ပြီ။

၃၇၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရေဝတော၊ အရှင်ရေဝတသည်။ အညတရဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၌။ အာယသ္မတော၊ သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ စီဝရံ၊ ကို။ ပါဟေသိ၊ ပို့လေစေ၏။ ဣမံ စီဝရံ၊ ကို။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ ဒေဟီတိ၊ လှူပါချေဟူ၍။ ပါဟေသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရေဝတဿ၊ အရှင်ရေဝတနှင့်။ ဝိဿာသာ ဝိဿာသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ စီဝရံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရေဝတော၊ သည်။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ နှင့်။ သမာဂန္တွာ၊ တွေ့၍။ ပုစ္ဆိ၊

၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ထေရဿ၊ အား။စိတ္တံ၊ ကို။ ပဝါရေသိံ၊ ၏၊ တံ စိတ္တံ၊ ထိုပိုလသောသက်နှင့်သည်။သမ္ပဋိစ္ဆတု၊ ရောက်ပါစေလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ပေ။

၃၇၀။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အနုရာမဏ္ဍ၊ ၌။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဟိတာတိ၊ ပါးလိုက်၏။ တဿ၊ ထိုပါးလိုက်သောသူနှင့်။ ဝိဿာသာ-ဝိဿာသေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာယူခြင်းတည်း။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပဟိဏာတိ၊ ပါးအပ်၏။ (ပေးအပ်၏ဟုလည်းပေး)။ တဿ၊နှင့်။ဝိဿာသာ-ဝိဿာသေန၊ သဖြင့်၊ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသော ယူခြင်းတည်း။

အမှာ အဓိပ္ပာယ်ကား- ပါးလိုက်သော အရှင် ရေဝတ ထေရ်နှင့် အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူသော် ကောင်း၏။ ပါးလိုက် အပ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူသော်ကား ဒုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏ ဟူလိုသတတ်။ ဒမ္မိ-ဟု ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်ဖြင့် မဆို၊ ဒေဟိ-ဟူ၍ ပဉ္စမီဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဒုတိယဝါရလည်း အတူ၊ တတိယ ဝါရ၌လည်း ပါးလိုက်တတ်သော ရဟန်း သေခဲ့ပြီဟုကြား၍ မတကစီဝရဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား သွာမိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏။ ပါးလိုက်သောရဟန်း နှင့် ဝိဿာသအဖြစ်ဖြင့် ယူသော်ကား ဒုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထ ဝါရ၌ကား ပါးလိုက်အပ်သော ရဟန်းသည် သေခဲ့ပြီဟုကြား၍ မတက စီဝရဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား ဒုါဓိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏။ ပါးလိုက် တတ်သော ရဟန်းနှင့်ဝိဿာသဖြစ်၍ယူချေသော်ကားသုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်၏။ ပဉ္စမဝါရ၌ကား ပါးလိုက်တတ်သော ရဟန်း၊ ပါးလိုက် အပ်သော ရဟန်းနှစ်ယောက်ပင် သေခဲ့ပြီဟု ကြား၍ ပေးလိုက် သော ရဟန်း၏ မတကစီဝရဟုအဓိဋ္ဌာန်ပြုသော်ကား သွာမိဋ္ဌိတ ဖြစ်၏။ ပါးလိုက်အပ်သော ရဟန်း၏ မတက စီဝရဟု အဓိဋ္ဌာန်

ပြုသော်ကား ဒုါဒိဋ္ဌတ ဖြစ်၏။ နောက် ငါးဝါရကား ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်ဖြင့် တင်းလင်းပေးရကား ပေးလိုက်အပ်သော သူနှင့် ဝိဿာသဂါဟပေးလိုက်သောသူ၏မတာကစီဝရသာဖြစ်ကောင်း သည်၊ ဤအရာများမှာ ပါဠိကိုထောက်၍ သိသာလောက်ပြီ။

၁၇၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စီဝရဿ၊ ၏။ ဥပ္ပါဒါယ၊ ရသဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငှါ။ မာတိကာ၊ တို့ကား။ ဣမာ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ သီမာယ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ကတိကာယ၊ ကတိကဝတ်ဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာပညတ္တိယာ၊ ဆွမ်းဝတ် တည်သဖြင့်။ ဒေတိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ ဥဘတောသံဃဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ ဝဿံဝုဋ္ဌသံဃဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ အာဒိဿ၊ ရည်၍၊ ဒေတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။ သီမာယ၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယာဝတိကာ-ယတ္တကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်၊ အန္တောသီမဂတာ၊ သိမ်တွင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတိကာယ၊ ၌။ ဒေတိ၊ အံ့။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ အာဝါသာ၊ ကျောင်းတို့သည်။ သမာနလာဘာ၊ တူသော လာဘ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကသ္မိံ အာဝါသေ၊ တကျောင်း၌။ ဒိန္နေ၊ လှူသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ကျောင်း၌။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခာပညတ္တိယာ၊ ဆွမ်းဝတ်တည်သဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယတ္ထ အာဝါသေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ အား။ ဓုဝကာရာ၊ အမြဲလုပ်ကျွေးခြင်းတို့ကို၊ ကရိယန္တိ၊ ၏။ တတ္ထ အာဝါသေ၊ ၌။ ဒေတိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ အံ့။ ပ။ ဥဘတောသံဃဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ အံ့။ ပ။ ဝဿံဝုဋ္ဌသံဃဿ၊ အား။ ပ။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယာဂုယာ ဝါ၊ ယာဂုဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တေ ဝါ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ခါဒနီယေ ဝါ၊ ခဲဖွယ်ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ စီဝရေ ဝါ၊ သင်္ကန်းလှူသော ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ သေနာသနေ ဝါ၊ မိမိကျောင်း၌

နေသော ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇာ ဝါ၊ ဆေး
လျှသော ရဟန်းတို့ကို လည်းကောင်း။အာဒိဿ၊ ရည်၍။ဒေတိ၊
၏။ ဣမံ စိဝရံ၊ ကို။ ရဣန္နာမဿ၊ ဤမည်သော သခင်အား။
ဒမ္မိတိ၊ ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလဿ၊ အား။ ဒေတိ၊ ၏။

အဋ္ဌမော၊ သော။ စိဝရက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း .

တဿ ဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ဥဒ္ဒါန်၊ကို။ဝေံ၊သို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ပ။ ရာဇ
ဂဟကော၊ သော။နေဂမော၊ နိဂုံးသူကြွယ်သည်။ ဝေသာလိယံ၊
၌။ ဂဏိံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို။ ဒိသွာ၊ ၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ရာဇဂဟံ၊
သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းအား။ ပဋိဝေဒယိ၊ သိစေ
၏။ ။သာလဝတိယာယ၊ သာလဝတီ၌။ အဘယဿ၊ အဘယ
မင်းသား၏။ အတြဇော၊ ကိုယ်မှဖြစ်သော။ ဇီဝတီတိ၊ အသက်
ရှင်၏လောဟု။ ကုမာရေန၊ မင်းသားသည်။ ပုဋ္ဌိတတ္တာ၊ မေး
သောကြောင့်။ ဇီဝကောဣတိ၊ ဇီဝကဟူ၍၊ သညာတော၊ ဆိုအပ်
သော အမည်ရှိသော။ ပုဗ္ဗော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။သော
ဇီဝကော၊ထို ဇီဝကသည်။တက္ကသိလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊၍။ဥဂ္ဂဟေတွာ၊
ဆေးအတတ်ကိုသင်၍။ မဟာဘိသော၊ သမားကြီးသည်။ အဟု၊
ဖြစ်၏။ သတ္တဝဿိကာဗာဓံ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိပြီးသော သာကေတ
သေဋ္ဌေးမ၏ ဦးယဉ်းအနာကို။နတ္ထုကမ္မေန၊ နှာခေါင်းတစ်ကြိမ်
နှတ်သဖြင့်။ နာသယိ၊ ဖျောက်၏။ ။ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။
ဘဂန္ဒလာဗာဓံ၊ မြင်းသရိုက်အနာကို။ အာလေပေန၊ဆေးလိမ်း
ကျံသဖြင့်။အပါကနိ၊ကု၏။ မမဉ္စ၊ကိုလည်းကောင်း။ ဣတ္ထာဂါရဉ္စ၊

မောင်းမအပေါင်းကို လည်းကောင်း။ ဗဒ္ဓသိယန္တ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာကို လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေးလော့ဟု။ အဝစ၊ ဆို၏။ ။ရာဇဂဟကော စ သေဋ္ဌိ၊ ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏ ဦးယဉ်းအနာကို လည်းကောင်း။(ရာဇဂဟ၌ ရှိလိုလျှက်ဝိဘတ်ပြန်သည်) အန္တဂဏ္ဌိ၊ ဗာရာဏသီ သူဌေးသား၏ အအူထုံးသောအနာကို လည်း။ ။တိကိစ္ဆိတိ၊ ကုစား၏။ ပဇ္ဇောတဿ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏။ မဟာရောဂံ၊ ကြီးစွာသော ဖျော့တော့သော ကိုယ်၌ရှိသော အနာကိုလည်း။ ဃတပါနေန၊ ထောပတ်ကို သောက်စေသဖြင့်။ နာသယိ၊ ဖျောက်၏။ ။အဓိကာရဉ္စ၊ ပြုသောကျေးဇူးကိုလည်း သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။ သိဝေယျံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်းမှ ဖြစ်သော ပုဆိုးကို။ ပေသယိ၊ သူလာ၏။ အဘိသန္တံ၊ ဒေါသပြောသော ကိုယ်တော်ကို။ သိနေဟတိ၊ ဆီးဖြင့်နှူး၏။တီဏိဥပ္ပလဟတ္ထာနိ–တီဟိဥပ္ပလဟတ္ထေဟိ၊ ကြာသုံးလက်တို့ဖြင့်။ (ဤ၌ ဒုတိယဝိဘတ်နှစ်ပါး စုံပြန်၏)။ ။သမတ္တိံသဝိရေစနံ၊ သုံးဆယ် စွဲသော ဝမ်းချဆေးကို။ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။ ပကတတ္တံ၊ ကိုယ်တော်ပြကတေ့ ရှိပြီးသော ဘုရားမြတ်စွာကို။ ဝရံ၊ ဆုကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တထာဂဓော၊ ဘုရားမြတ်သည်။ သိဝေယျဉ္စ၊ သိဝရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော ပုဆိုးကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိ၊ ခံတော်မူ၏။ ဂိဟိဒါနံ၊ လူတို့လှူသော။ စီဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းကိုလည်း။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ လည်းကောင်း။ဇနပဒေ၊ဇနပုဒ်၌လည်းကောင်း။ဗဟုံစီဝရံ၊ များသောသင်္ကန်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပါဝါရော၊ ပြတည်းလည်းကောင်း။ ကောသိယပ္ပဝေါ၊ ပိုးချည်လည်းကောင်း။ ကောဇဝေါ၊ ကော်ဇောလည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ အဍ္ဍကာသိကံ၊ ငါးရာထိုက်သောကမ္ဗလာကို။ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ ။ဥစ္စာဝစာ စ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ အနုဇာနိ၊ ၏။ သန္တုဋ္ဌိံ၊ ရောင့်ရဲသည်ကို။ ဝဏ္ဏေတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ နာဂမေသုံ၊ မငံ့လင့်ကုန်။ အာဂမေသုံ၊ ငံ့လင့်ကုန်၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သဒိသာ၊ အတူတကွ။

ဩဂ္ဂမေသုံ၊ဝင်ကုန်၏။ကတ်တိကာသ၊ကတ္တိကဝတ်ပြု၍၊ဩဂ္ဂမေသုံ၊ ကုန်၏။ပဋိဟာရံ၊ဟာစ်ဖန်အိမ်သို့ဆောင်လေကုန်၏။ ။ဘဏ္ဍာဂါရံ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို၊ အနုဇာနိ၊ ၏။ အဂုတ္တဥ္စ၊ သက်န်းထားရာ မလုံ၊ ဝုဋ္ဌာပေန္တိ၊ဘဏ္ဍာစိုးကိုထ ၁၊စေကုန်၏။တထေဝ စဂြိုမှတစ်ပါး၊ ဥပ္ပန္နံ၊ များစွာဖြစ်သော သက်န်း၊ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်။အဟောသိ၊၏။ကထံ ဘာဇေ၊ အသို့ ဝေဖန်အံ့နည်း၊ ကထံ ဒဒေ၊ အသို့ပေးရာသနည်း။ ။သကာတိရေက ဘာဇေန၊ မိမိအဖို့ထက် လွန်သောအဖို့ဖြင့်။ ဥဇ္ဈရိတုကာမော၊ လွန်၍၊ ပဋိဝိသော၊ အဖို့စုကို။ ကထံ ဒဒေ၊ အသို့ပေးရာသနည်း။ ဆက ဏော၊ နွားချေးဖြင့်၊ သိဝုကျို၊ ရေချမ်းဖြင့်။ ရဇန္တိ၊ ဆိုးကုန်၏။ ဥဇ္ဈရိ၊ ဝေခဲ့ရ၏၊ ရဇနေ၊ ဆိုးရည် ကျက်သည် မကျက်သည်ကို။ နဇာနန္တိ၊ ကုန်။ဩရောပေန္တာ၊ ဆိုးရည်ချသောရဟန်းတို့သည်။ အာဝိဉ္ဆန္တိ၊ စောင်း၍ ခံကုန်၏။ ဘာဇနဥ္စ၊ ဆိုးရည်ထည့်ရာ ဖျဉ်းကို။ အနုဇာနိ၊ ၏။ ပါတိယာ စ၊ ခွက်သပိတ်၌လည်း။ ပရိမဒ္ဒန္တိ၊ ဆုပ်နယ်ကုန်၏။ ဆမာယ စ၊ မြေ၌လည်း။ ပဏ္ဍုရန္တိ၊ ဖြန့်ကုန်၏။ ဥပစိကာ၊ ခြတို့သည်။ ခဇ္ဇန္တိ၊ ခဲကုန်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။လဂ္ဂန္တိ၊ဆွဲကုန်၏။ဇီရန္တိ၊အနားဆွေးကုန်၏။ကေဓတော၊ သက်န်းနားတစ်ဘက်မှ။ ဂဠန္တိ၊ လျှောကျကုန်၏။ ပဋ္ဌိကန္နက စ၊ ခက်ထန်သဖြင့်လည်း၊ ဩသာရေတမ္ဗ၊ ရေ၌ဖွပ်အပ်၏။ ။ဖရုသံ၊ ကြမ်းသောသက်န်း။အဿန္ဒာ၊ အဆာမဖြတ်သော သက်န်းတို့ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဝတ်ကုန်၏။ ဗန္ဓာအဿဗန္ဓာ၊ လေးထောင့် ကန်သင်း ဖွဲ့သော လယ်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဥဗ္ဗည္ဏုံတောပိ၊ သက်န်းကို ထုတ်၍ ဆောင်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ အဒ္ဒသ၊၏။ သက္ကျမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော ဘုရားမြတ်သည်။ ဝိမံ သိတ္တာ၊ စုံစမ်းတော်မူ၏၊ တိစီဝရံ၊ ကို။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော် မူ၏။ အညေန၊ တစ်ပါး သော တိစီဝရိတ် သက်န်းကို လဲသဖြင့်။ ပဝိသိံသု၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်ကုန်၏။ဥပ္ပန္နံ၊သက်န်းဖြစ်၏။ ဆိဒ္ဓမေဝ၊ ပေါက်ခဲ့။(သင်းပိုင်မှာ၊ပေါက်ရာကိုယူ)။ ။စတုဒ္ဒိသော-စာတုဒ္ဒိ

သဿ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌ နေသော သံဃာအား။ဝဿိက
သာဋိကံ၊မိုးရေခံသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။အာဂန္တုဂမိဂိလာနံ၊
အာဂန္တုကဘတ်,ဂမိကဘတ် ဂိလာနဘတ်ကို လည်းကောင်း။ ဥပ
ဋ္ဌာကဥ္စ၊ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်ကို လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ သူနာ
ဆေးကိုလည်းကောင်း။ဓုဝ၊အမြဲလှူအပ်သော ယာဂုဘတ်ကို လည်း
ကောင်း။ ဥဒကသာဋိကဉ္စ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား မိုးရေခံသင်္ကန်းကို
လည်းကောင်း။ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝရံ၊ ဆု ရှစ်ပါးကို။ ယာစိ၊တောင်းပန်
၏။ ပဏီတံ၊ မြတ်သောဘောဇဉ်။ အတိခုဒ္ဒကံ၊ ငယ်လွန်းသော
နိသီဒိုင်၊ ထိုင်လွှကန္တ။ ပဲကြီးအနာ။မုခံ၊ မျက်နှာသုတ်စရာပုဆိုး။
ခေါမံ၊ ခေါမ မည်သော ပုဆိုး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံ၏။ အမိဋ္ဌာနံ၊
အမိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း။ ပစ္ဆိမံ၊ ငယ်စွာ့အဆုံး အလျားတစ်တောင် အနံ
တစ်ထွာရှိသော သင်္ကန်းကို။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။
ကဏ္ဍုတာ၊ ပံသုကူ ပုဆိုးဖြင့် ချုပ်သော သင်္ကန်းသည်။ ဂရုကော၊
လေး၏။ ဝိကဏ္ဏော၊ အထောင့်မညီ။ သုတ္တံ၊ ချည်သည်။ ဩကိရိ၊
လျှော့ခဲ့၏။ ။ လုဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ခဲ့ကုန်၏။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မလောက်
ကုန်။ အနွာမိကံ၊ သလင်းထောင်၍ စပ်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။
ဗဟူနိ၊ များစွာသော သင်္ကန်းတို့သည်။ ဥပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်၏။
အန္ဓဝနေ၊ မိုက်ဇတော၌။ နိက္ခိပိ၊ ထား၏။ အသတိယာ၊ မေ့ခဲ့၍။
ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်မိ၏။ ဧကောဝါသံ၊ တစ်ယောက်အထီးတည်း ဝါဆို၍
နေခြင်းကို။ ဝသိ၊နေ၏။ ဥတုမှိ စ၊ ဝါပဥတု၌လည်း။ ဝသိ၊ နေ၏။
ဒွေ ဘာတုကာ၊ ညီနောင် နှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဂမံသု၊
ကုန်၏။ ရာဇဂဟော၊ ၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဥပနန္ဒော၊ အရှင်
ဥပနန်သည်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏ ပုန၊ တစ်ဖန်။ အဆ္တိံသု၊
နေကုန်၏။ ကုစ္ဆိဝိကာရော၊ ဝမ်းဖောက်ပြန်သော။ ဂိလာဓနာ၊
အနာ။ ဥဘော စေဝ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ဂိလာ
ယနာ၊ သူနာကို လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ။နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။
ကုသာ၊ သမန်းစပ်သင်္ကန်း။ဝါကစိရံ၊ လျှော်သင်္ကန်း။ဖလကော၊
ချိပ်အရောင်ရှိသည့် ဖျင်သင်္ကန်း။ ကေသကမ္ဗလံ၊ လူတို့ဆံဖြင့်

ရက်သော ကမ္ဗလာ။ ဝါဠ၊ သားမြီးဖြင့်ရက်သော ကမ္ဗလာ။ ဥလူကပက္ခ၊ တီးကုတ်တောင်ဖြင့်စီသော သက်န်း။ အဇိနံ၊ သစ်နက်ရေ။ အက္ကနာဠိ၊ မုရိုးမျှင်ဖြင့်ရက်သောသင်္ကန်း၊ ပေါက္ခရံ၊ သင်ပန်းဖြင့်ရက်သော သင်္ကန်း။ နီလ၊ အလုံးစုံညိုသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းသော သက်န်း။ ပီတ၊ အလုံးစုံရွှေသောဆိုးရည်ဖြင့်ဆွန်းသောသင်္ကန်း။ လောဟိတ၊ အလုံးစုံ နီသောဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းသော သက်န်း။ မဉ္ဇေဋ္ဌနစ၊ အလုံးစုံ မောင်းသောဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းသောသက်န်း။ ကဏှ၊ အလုံးစုံမည်းသောဆိုးရည်ဖြင့်ဆွန်းသောသက်န်း။ မဟာရင်္ဂရတ္တ၊ ကင်း သန်း ကျောက်ကုန်းနှင့် တူသော မဟာရင်္ဂ မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းသော သက်န်း။ မဟာနာမရတ္တ၊ ဖျော့တော့နီသော အဆင်းရှိသော မဟာနာမ မည်သော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆွန်းသော သက်န်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အစ္ဆိန္နဒသိကာ၊ အဆာမဖြတ်သော သက်န်း။ ဒီဃဒသာ၊ အဆာရှည်သော သက်န်း။ ပုပ္ဖဒသာ၊ အဆာပန်းကုံးကျစ်သော သက်န်း။ ဖဏဒသာ၊ အဆာ၌ ဆောက်ပြားကျစ်သောသက်န်း။ ကဉ္စုကံ၊ သင်တိုင်း။ တိရီဋ၊ လျှော်တေ။ ဝေဌနံ၊ ဦးရစ်။ အနုပ္ပန္နေ၊ သက်န်းမရမီ။ ပဏ္ဍုမတိ၊ ဖဲ့မြဲ။ တာဝဒေ၊ ထိုသက်န်း မရမီ။ သံဃော၊ သည်။ ဘိက္ခုတိ၊ ကွဲအံ့။ ဝဂ္ဂေ၊ တစ်ပါးသောအစုနှံ့။ သံဃဿ၊ အား။ ဒဒန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အာယဿ၊ သော။ ရေဝတော၊ သည်။ ပဟိ၊ ပို့သ၏။ ဝိဿာသာ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဂါဟာ၊ ယူခြင်း။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ အဓိဋ္ဌာန်၏။ စီဝရမာတိကာ၊ သက်န်းရခြင်း၏ မာတိကာတို့ကား။ အဋ္ဌ၊ တို့တည်း။ ဖြစ်တိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဇမ္ဗုဒီပ ခန္ဓကေ၊ ဤ စီဝရက္ခန္ဓ၌။ ဝတ္ထု၊ တို့သည်။ ဆန္နဝုတိ၊ ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့တည်း။

အမှာ ဤခန္ဓက၌ ပကိဏ္ဏက အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးဦးအံ့။ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းတော်တို့ ပံ့သကူ သက်န်းကိုသာ သုံးဆောင်ကြကုန်သည်။ ဇီဝက

အမတ် တောင်းပန်ရာတွင်မှ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဟပတိစီဝရံ-စသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့လှူသော သင်္ကန်းကို ခံစိမ့်သောငှါ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ထိုနောက် ရဟန်းတို့အား သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်ရာ၌ အပိုင်းအခြား ထားခြင်းငှါ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ စသည်ဖြင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ထိုနောက် ရဟန်းတို့အား အတိရေကသင်္ကန်း များစွာဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်သော အခါတွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အတိရေကစီဝရံ ဝိကပ္ပေတုံ-ဟူ၍ ဝိကပ္ပနာကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဤပါဠိဖြင့် သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို မိမိတို့၏ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်းတို့ကို ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်အပ်၏ဟုသိရမည်။ ဤလည်းစကားတစ်ရပ်။ တိစီဝရိက်နှင့် ဝိကပ္ပနာကို ခွင့်ပြုတော်မူပြီးသည်နောက် အကြောင်းအားလျော်စွာ မိုးရေခံသင်္ကန်း,နိသီဒိုင်သင်္ကန်းအမာလွှမ်းသင်္ကန်း, အိပ်ရာခင်း, မျက်နှာသုတ်, ပရိက္ခာရစောဠတို့ကို ခွင့်ပြုတော်မူပြန်သည်။ ထိုအခါ ထိုသင်္ကန်းတို့ကို အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်သလော ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်သလောဟု ရဟန်းတို့ ယုံမှားဖြစ်၍ လျှောက်ရာတွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ န ဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝဿိကသာဋိကံ ဝဿာနံ စတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ။ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုံ။ နိသီဒနံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ န ဝိကပ္ပေတုံ။ ပစ္စတ္ထရဏံ အဓိဋ္ဌာတုံ နဝိကပ္ပေတုံ။ ကဏ္ဍုပ္ပဋိစ္ဆာဒိ ယာဝ အာဗာဓာ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတုံ။ မုခပုဉ္ဆနစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ။ ပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ န ဝိကပ္ပေတုံ-ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ဤပါဠိ၌ ကိုးထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို မိမိတို့၏အမည်ဖြင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်ခဲ့သော သင်္ကန်းတို့ကို ဝိကပ္ပနာပြုလိုမူ အဓိဋ္ဌာန်နှင့်တကွ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်။ အဓိဋ္ဌာန်ကိုချ၍ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ ဤသို့ အဓိပ္ပာယ်ကိုယူ။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနီတိ အဓိဋ္ဌိတကာလတော ပဋ္ဌာယ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ။ ပရိဝါရဋ္ဌကထာ။ န ဝိကပ္ပေတုန္တိ သံဃာဋိနာမေန န ဝိကပ္ပေတုံ၊ န အနုဇာနာမိတိ အဓိပ္ပာ

ဝိနယဋ္ဌမဉ္ဇူသာဋီကာ။ အနုမိဋ္ဌိတနိဿင်္ဂ၊ ကပ္ပေတွာပရိဘုဉ္ဇေယ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့၌ ပြသောအရာကို ထောက်၍ အမိဋ္ဌာန်နှင့်တကွ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်ကြောင်းကို သိရမည်။ ၎င်းလည်း စကားတစ်ရပ်။

အနာပတ္တိ အန္တော ဒသာဟေ အမိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတီ။ ပဌမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်။ အဓိပ္ပါယ်ကား ၎င်းသို့တည်း။ သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်ရာ၌ ဆယ်ရက်အတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန် တင်လျှင်လည်း အာပတ်မသင့်။ ဝိကပ္ပနာပြုလျှင်လည်း အာပတ်မသင့်ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် အလုံးစုံသော သင်္ကန်းကို ထိုက်သည်အားလျော်စွာ အမိဋ္ဌာန်သက်သက်တင်၍လည်း သုံးဆောင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပနာသက်သက်ပြု၍လည်း သုံးဆောင်အပ်၏၊ ၎င်းသို့ နှစ်ဌာန အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ၎င်းလည်း စကားတစ်ရပ်။ ဒုကုဋ် ကိုယ်ဝတ် သင်းပိုင်တို့ကို မိမိတို့၏အမည်ဖြင့် သာလျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်အပ်သည် မဟုတ်၊ ပရိက္ခာရစောဠ အမည်ဖြင့် သုံးထည်လုံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုသို့သုံးဆောင်ရာ၌ သင်္ကန်းနှင့် ညဉ့်ကင်း၍ နေခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်ခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ၎င်းအဓိပ္ပါယ်ကား ဌုဒ္ဒဋ္ဌပနတိစီဝရံ သုခပရိဘောဂတ္ထံ ပရိက္ခာရစောဠံ အမိဋ္ဌာတုံပိ ဝဋ္ဋတိ ဟူသော ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာ စသည်ကိုမှီ၍ ရေးအပ်သော အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ပရိက္ခာရစောဠ တင်သောအခါ ဣမံ ဣမာနိ စသောအမည်ကို ချ၍တင်။ ၎င်းလည်း စကားတစ်ရပ်။ တိစီဝရိတ်မှ တစ်ပါး ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်လိုသည် ဖြစ်အံ့၊ ကိုးထည်သော သင်္ကန်းကိုပင် ပရိက္ခာရစောဠ အမည်ဖြင့် တင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုသို့ သုံးဆောင်အပ်ကြောင်းကို အာဂုံပါဠိဖြင့် ပြဦးအံ့။ ပရိက္ခာရစောဠိယော သဗ္ဗံ တထာ ဝတွာ အမိဋ္ဌာဟိ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ။ ပရိက္ခာရစောဠိယောသဗ္ဗန္တိ တိစီဝရာဒိကံ နဝဝိဓမ္ပိစီဝရံ။ တထာ ကတွာတိ ပရိက္ခာရစောဠန္တိဝတွာ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာဟောင်း, ဋီကာသစ်၌လည်း နည်းတူ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာဋီကာတို့ဖြင့်

ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်အပ်သည်ကို သိရမည်၊ ထို့မှ တစ်ပါး ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ၌ ပရိက္ခာရစောဠ ဆောင်သော ရဟန်းမှာ ပစ္စတ္ထရဏ, မုခပုဉ္ဆန ပရိက္ခာရစောဠ တင်၍ထားသော အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို ဒုကုဋ် ကိုယ်ဝတ် စသည်ချုပ်အံ့၊ အသစ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ် မရှိ။ ရှေးတင်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်ပင် ကိစ္စပြီးသည်ဟု ပြသောအရာကို ထောက်ထားသဖြင့်လည်း ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်အပ်သည်ကို သိရမည်။ အဓိဋ္ဌာန်အသစ် တင်ဖွယ်မရှိ ဆိုရာ၌ ဝိကပ္ပနာလောက်အောင် ဖြတ်၍ ချုပ်ရာသည့် အရာကို ယူ။ ဤလည်း စကားတစ်ရပ်။ စီဝရက္ခန္ဓက ပါဠိတော်၌ အိတ်, ရေစစ်, ပုဆိုးတို့ကိုသာလျှင် ပရိက္ခာရစောဠအရာ၌ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ဒုကုဋ် ကိုယ်ဝတ် စသည်ကို ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ မသုံးဆောင်အပ်ဟု ယူကြ၏။ ထိုသို့ယူကြသော်လည်း ခုဒ္ဒသိက္ခာအဋ္ဌကထာ, ဋီကာ၊ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇူသာဋီကာ စသည်ကို ယွှန်နိုင်ခဲ့၏။

ဤတွင်ရွေ့ စီဝရက္ခန္ဓက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

စမ္ပေယျက္ခန္ဓက

၃၈၀။ ယေန သမယေန၊ ၌။ အဓမ္မဝဂ္ဂါဒိပညတ္တိကာရဏံ၊ အဓမ္မဝဂ္ဂ အစရှိသည်ကို ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ (ထည့်)။ တေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သည်။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာပြည်၌။ (စမ္ပာယံ၌ ပမှာ ပဌမက္ခရာ၊ က္ခာဒိမောဂ္ဂလ္လာန်)။ ဂဂ္ဂရာယ၊ ဂဂ္ဂရာ အမည်ရှိသော၊ ရာဇမဟေသီယာ၊ မိဖုရားသည်။ ခဏိတာယ၊ တူးအပ်သော။ (ပါဌသေသ)။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကာသိသု၊ ကာသိတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဝါသဘဂါမော နာမ၊

ဝါသဘ အမည်ရှိသော ရွာသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ ဝါသဘဂါမေ၊ ၌။ ကဿပဂေါတ္တော နာမ၊ ကဿပဂေါတ္တအမည်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့မှု၍။ အနာဂတာ၊ မလာကုန်သေးသော။ ပေသလာ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာပါကုန်အံ့နည်း။ အာဂတာ၊ လာပြီးကုန်သော။ ပေသလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ဖာသု၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တန္တိဗဒ္ဓေါ၊ ဗျာပါရနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍။ (တန္တိဗဒ္ဓေါတိ တန္တိဝုတ္တိဗျာပါရော။ တတ္ထ ဗဒ္ဓေါ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ)။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယဉ္စ အာဝါသော၊ သည်လည်း။ ဝုဍ္ဎိံ၊ ပွားခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တန္တိဗဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဥဿုက္ကံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနာ၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ဝါသဘဂါမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ထိုဝါသဘရွာသို့။ အဝသရုံ၊ ရောက်ကုန်၏။ ကဿပဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပ၊ အဒ္ဒသာ၊ မြင်၏။ ဒိသွာန၊ ၍။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ၏။ ပ။ ယာဂုယာ၊ ၌။ ခါဒနီယေ၊ ၌။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ၌။ ဥဿုက္ကမ္ပိ။ ကိုလည်း။ အကာသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဂန္တုကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာဝါသိကော၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်း၏။ နဟာနေ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ယာဂုယာ၊ ၌လည်းကောင်း။ ခါဒနီယေ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣဓေဝ ဝါသဘဂါမေ၊ ၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊

သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။
တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တစ္ဆေ ဝါသဘာဂါမေ၊ ၌။ နိဝါသံ၊ ကို။
ကပ္ပေသုံ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကဿပဂေါတ္တဿ၊ သော။
ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။
အာဂန္တုကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ယော
အာဂန္တုကကိလမထော၊ အကြင် ဧည့်သည်ရဟန်းတို့၏ ပင်ပန်း
ခြင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ သော အာဂန္တုကကိလမထော၊ သည်။ ပဋိ
ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းပြီ။ ယေပိ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်လည်း။ ဂေါစရေ၊ ဆွမ်းခံ
ရွာ၌။ အပကတညုနော၊ လမ်းကြောင်းကို မသိကုန်။ တေ ဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဧဝ၊ ဧ်။ ဂေါစရေ၊ ၌။ ပကတညုနော၊
လမ်းကြောင်းကိုသိလေကုန်ပြီ။ ခေါ ပန၊ စင်စစ်လျှင်။ ပရကုလေသု၊
တစ်ပါးသော အမျိုးတို့၌။ ယာဝဇီဝံ၊ ဆုံး။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။
ကာတုံ၊ ငှါ။ ဒုက္ကရံ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဝိညတ္တိံ၊ စ၊ တောင်းခြင်းကိုလည်း။
မနုဿာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုကုန်။
ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ယာဂုယာ၊ ၌။ ခါဒနီယေ၊ ၌။ ဘတ္တ
သ္မိံ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ န ကရေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။
အဟောသိ၊ ၏။ သော အာဝါသိကော၊ သည်။ ယာဂုယာ၊ ၌လည်း။
ကောင်း။ ပ။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ န အကာသိ၊ မပြု။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဂန္တု
ကာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာဝါသိကော၊
ဧသော၊ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ နဟာနေ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ အကာသိ၊
၏။ ယာဂုယာ၊ ၌။ ပ။ ဘတ္တသ္မိံ၊ ၌။ ဥဿုက္ကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အကာသိ၊
၏။ ဣဒါနိ၊ ယခု။ သော အယံ အာဝါသိကော၊ သည်။ ယာဂုယာ၊ ၌။ ပ။
ဘတ္တသ္မိံ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ အာဝုသော၊ တို့။
ဣဒါနိ၊ ယခု။ အာဝါသိကော၊ သော။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဋ္ဌော၊
၏။ (မကောင်းပြီ ဟူလည်းပေး)။ အာဝုသော၊ တို့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။
မယံ၊ တို့သည်။ အာဝါသိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဥက္ခိပါမ၊
နှင်ထုတ်ကုန်အံ့။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္ဒိဋ္ဌပတိတွာ၊ ၍။ ကဿပဂေါတ္တံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ နဟာနေ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ ကရောသိ၊ ၏။ ပ။ ဒါနိ၊ ယခု။ သော တွံ၊ သည်။ ယာဂုယာ၊ ၌။ ။ပ။ ဘတ္တဿမိံ၊ ၌။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ န ကရောသိ၊ မပြု။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿသိ၊ သော။ ဉာတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿေယျံ၊ မြင်ထိုက်၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဉာတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဂန္တုကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကဿပဂေါတ္တံ၊ ရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ ကြောင့်၊ ဥက္ခိပိံသု၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကဿပဂေါတ္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ အာပတ္တိ ဝါ၊ အာပတ်သင့်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အနာပတ္တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။ အမှိ စ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အနာပန္နော စ၊ မရောက်ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်။ အမှိ စ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနုက္ခိတ္တော ဝါ၊ မနှင်ထုတ်အပ်သည် ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဓမ္မိကေန ဝါ၊ ဓမ္မကံဖြင့် လည်းကောင်း။ သဘောဟုတ်သော ကံဖြင့် လည်းကောင်း ။ပ။ ကုပ္ပေန ဝါ၊ ဖျက်အပ်သော ကံဖြင့်လည်းကောင်း။ပ။ ဌာနာရဟေန ဝါ၊ အကြောင်းအားထိုက်သော ကံဖြင့် လည်းကောင်း။ပ။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ အမှိ တိ စ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနုက္ခိတ္တော တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဧတံ ကာရဏံ၊ ကို။ န ဇာနာမိ၊ ငါမသိ။

အမှာ — သဘောအတိုင်း ဟုတ်မှန်သည်ကား ဓမ္မကံတည်း။
သဘော မဟုတ် မမှန်သည်ကား အဓမ္မကံတည်း။

ဓမ္မကံဖြစ်မှုကား အကုပ္ပဋ္ဌာနာရဟ တည်း။ အဓမ္မကံ ဖြစ်မှုကား

ကုပ္ပဋ္ဌာနာရဟာ တည်း။ တစ်နည်းကား-ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည့် အတိုင်း ဉတ္တိကမ္မဝါစာနှင့် ညီညွတ်သည်ကား ဓမ္မကံတည်း။ ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မညီသည်ကား အဓမ္မကံတည်း။ ကုပ္ပ,အကုပ္ပ,ဌာနာရဟ,အဋ္ဌာနာရဟတို့မှာ ရှေးနည်းအတိုင်းယူ။

ယံနူန ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဧမုံ၊ သို၊ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးလျှောက်ဦးအံ့။ ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထပစ္ဆာ၊ မှ။ ကဿပဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ။ပ။ ပက္ကမိ၊ ၏ ။ပ။ [ဤပေယျာလ ကား တစ်မျက်နှာကျော်မြှုပ်၏]။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တဧဝ၊ ထိုဝါသဘဂ္ဂါမှ။ . အာဂစ္ဆာမိ၊ လာသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ဤသည်ကား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ သော၊ ဤသည်ကား။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ အနာပန္နော၊ အာပတ်မသင့်သည်။ အသိ၊ ၏။ အာပန္နော၊ အာပတ်သင့်သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ အနုက္ခိတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ အဓမ္မိကေန၊ မဟုတ်မမှန်သော သဘောဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်အပ်သော ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော သည်။ အသိ၊ ၏။ ကုပ္ပေန ပျက်အပ်သော ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ အဋ္ဌာနာရဟေန၊ အကြောင်းအား မထိုက်သော ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ ၏ ဌာနရဟေန၊ အကြောင်းအားထိုက်သော ကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ သည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ (အပြည့်အစုံပေး)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ ပြန်သွားလော့။ တတ္ထေဝ ဝါသဘဂါမေ၊ ထိုဝါသဘရွာ၌ပင်လျှင်။ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေဟိ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပက္ကာမိ၊ ပြန်ခဲ့၏။

၃၈၁။ ။ပ။ ကုက္ကုစ္စံ၊ အလိုလို ပူပန်ခြင်းသည်။ အဟုဝေ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာခြင်းသည်။ အဟု

ဓေဝ၊ တည်း။ (ဓေဝ သဒ္ဒါလိုက်)။နော အမှေပဟိ၊တို့သည်။ ဈာနာ
ဒယော၊ဈာန် အစရှိကုန်သော၊ဂုဏ၊ကျေးဇူးတို့ကို။အလာဘာ၊
ဝဏ၊မရအပ်ကုန်စွတကား။နော၊တို့သည်။ဝတ၊စင်စစ်။လာဘာ
ကုန်သည်။ နု ဟော န္တိ။ ကုန်။ ယမ္ဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကိုလည်းကောင်း။ယမ္ဟိ
ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နော အမှေပဟိ၊ တို့သည်။ လဒ္ဓံ၊
ရအပ်၏။ တံ လာဘံ၊ ထိုသို့ ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုလ္လဒ္ဓံ ဝတ၊
မကောင်းသဖြင့် ရအပ်စွတကား။ သုလဒ္ဓံ၊ကောင်းစွာရအပ်သည်။ နု၊
မဟုတ်။ကသ္မာ၊နည်းဟူမူကား။ယေမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်။သုဒ္ဓံ၊
စင်သော။အနာပတ္တိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ဝတ္ထုမရှိ
ဘဲ။အကာရဏေ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ဥက္ခိပိမှာ၊နှင်ထုတ်မိကုန်၏။
ပ။အစ္ဆယံဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အနေ့ဖြင့်။
ဒေသေမ၊ ကန်တော့ကုန်အံ့။ပ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အစ္စယော၊
အပြစ်သည်။ နော အမှေ၊ တို့ကို။ အစ္စာဂမာ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။
ယထာဗာလေ၊ မသိကုန်သော အလျောက်။ယထာမူဠေ၊တွေဝေ
ကုန်သော အလျောက်။ ယထာအကုသလေ၊ မလိမ္မာကုန်သော
အလျောက်။မယံ၊တို့သည်။ပ၊ဥက္ခိပိမှာ၊နှင်ထုတ်မိကုန်၏။ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။တေသံ နော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ (တို့အား ဟုလည်း
ပေး)။အစ္စယံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။
အာယတိံ၊နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ။ ပဋိဂ္ဂ
ဏှာတု၊ သည်းခံတော်မူချေဇ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဂ္ဃ သာဓု၊
ကောင်း၏။ (တဂ္ဃ-စကားသေန္၊ အကယ်မလွဲသဖြင့် ဟုလည်း
ပေး)။ပ။ယထာအကုသလေ၊ မလိမ္မာ ကုန်သော အလျောက်။
ယေ တုမှေ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဓံ၊ စင်သော။ အနာပတ္တိကံ၊ အာပတ်
မသင့်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုမရှိဘဲ။အကာရဏေ၊
အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဥက္ခိပိတ္ထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။
ယတော စ ခေါ၊အကြင် နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ပ။ယထာဓမ္မံ၊ပဋိ
အလျောက်။ ပဋိကရောထ၊ ကုကုန်လော့။ ဝေါ တုမှာကံ၊ တို့၏။
တံ အစ္စယံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ သည်းခံကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အရိယသာ၊ မြတ်သော ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာ၌။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ ပဋိကရောတိ၊ ကု၏။ အာယတိံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသည်လျှင်။ ဝုဍ္ဎိ၊ အစီးအပွားတည်း။

၁၈၂။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုစဉ္စ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေဠုပါနီ၊ ကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ကံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မပတိရူပကေန၊ ဓမ္မအတုဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မပတိရူပကေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကောပိ၊ သည်လည်း။ ဧကံ၊ ကို။ ဥက္ခိပတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ ပ။ သံဃောပိ၊ သည်လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥက္ခိပတိ၊ ၏။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ကုန်၏။ ပ။ ခိယျန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာရောစေသုံ၊ ၏။

၁၈၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ကံကို။ စေ ကတံ၊ အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ န စ ကရဏီယံ၊ ပြုလည်းမပြုအပ်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ စေ ကတံ။ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ န စ ကရဏီယံ၊ အပ်။ ပ။ သံဃောပိ၊ သည်လည်း။ သံဃံ၊ ကို။ ဥက္ခိပတိ၊ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ န စ ကရဏီယံ၊ အပ်။

၁၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကံလည်းကောင်း။ ပ။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ သမဂ္ဂကံလည်းကောင်း။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ-တေသု ကမ္မေသု၊ တို့တွင်။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မဖြင့်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ အကြင်ဝဂ်ဖြစ်သော ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ အဓမ္မတ္တာ၊ အဓမ္မဖြစ်သောကြောင့်။ ဝဂ္ဂတ္တာ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကုပ္ပံ၊ ပျက်၏။ အဋ္ဌာနာရဟံ၊ အကြောင်းအားမထိုက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။

ဝေရူပံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ မယာစ၊ ငါသည်လည်း။ နေ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ (စ သဒ္ဒါကို ကမ္မဋ္ဌ-ဟူ၍ သော်လည်းယှဉ်ပါ။ အကြွင်းတူစ်)။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေမ္ဗန၊ မေ့ဖြင့်။ ယဒိဒံ- ယံဣဒံသမဂ္ဂံ၊ အကြင်သမဂ္ဂကံသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဝေရူပံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿာမ ဣတိ၊ ငါတို့ ပြုကုန်အံ့ ဟူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝေါ တုမှေ၊ တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

၃၈၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝေရူပါနိ၊ ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနုဿာဝနသမ္ပန္နံ၊ ကမ္မဝါစာ ပြည့်စုံသော။ ဉတ္တိဝိပန္နံ၊ ဉတ် မထားသော။ ကမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဉတ္တိသမ္ပန္နံ၊ ဉတ်နှင့်သာ ပြည့်စုံသော။ အနုဿာဝနဝိပန္နံ၊ ကမ္မဝါ မရွတ်သော။ ကမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဉတ္တိဝိပန္နံ၊ ဉတ်လည်း မထားသော။ အနုဿာဝနဝိပန္နံ၊ ကမ္မဝါ မရွတ်သော။ ကမ္မံ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညတြ ဓမ္မာ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘော ပါဠိနှင့် ဟောတိုင်းကို။ အညတြ ဝိနယာ၊ မှ ဝေးရွာ၍လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယာ ဝိနယံ ကို။ အညတြ ပိ ဝေးရွာ၍လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဓောဒနာ သာရဏာကို ဝိနည်းဟုယူ)။ သတ္ထုသာသနာ- သတ္ထု သာသနံ၊ ဉတ် ကမ္မဝါကို။ အညတြ ပိ-ဝေးရွာ၍လည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓမ္မိကံ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောလည်းမဟုတ်။ ပါဠိနှင့်လည်း မညီသော။ ကုပ္ပံ၊ ပျက်သော။ အဋ္ဌာနာရဟံ၊ ဌာနသို့ မဂ်ဖိုလ်တို့အကြောင်း မဖြစ်ထိုက်သော။ ပဋိက္ကုဋ္ဌကတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် မြစ်၍ ပြုအပ်သော။ ကမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကုန်၏။ ပ။

၃၈၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကို။ စေ ကတံ၊ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဟုတ်။ န စ ကရဏီယံ၊ အပ်။ ပ။

၃၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ ကမ္မာနိ၊ တို့ကား။ အဓမ္မကမ္မံ၊ ကံလည်းကောင်း။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ကံလည်းကောင်း။ ပ။ ဓမ္မေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ပါဠိနှင့်ညီသဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ လည်းကောင်း။ ဣမာနိဆ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမဉ္စ၊ သည့်လျှင်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဉတ္တိဒုတိယေ၊ သော။ ကမ္မေ၌၊ ကော။ ယ၊ သော။ ဉတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ န၊ အနုဿာဝေတိ၊ မကြား။ အဓမ္မကမ္မံ၊ မည်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမဉ္စ ကမ္မံ၊ အဘယ်ကံသည့်လျှင်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ် မည်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဉတ္တိဒုတိယကမ္မေ၊ ဉတ္တိဒုတိယကံ၌။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက် ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ ကံအားလျော်ကပတ် ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေ၊ ၌။ အနာဂတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဆန္ဒာရဟာနံ၊ ဆန္ဒထိုက်သောရဟန်းတို့၏။ ဆန္ဒော၊ ကို။ အနာဟဋော၊ မဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ သမ္မုခီဘူတာ၊ မျက်မှောက်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ပဋိက္ကောသန္တိ၊ မြစ်ကုန်အံ့။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ္ဂကံ မည်၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ (အထက် သမဂ္ဂကံ၊ ဓမ္မပဋိရူပကဝဂ္ဂကံ၊ ဓမ္မသမဂ္ဂကံတို့မှာလည်း ပါဠိကိုမှီ၍ အနက်သမ္ဗန်၊ လွယ်ပြီ)။

၃၈၈။ သံဃာ၊ သံဃာတို့ကား။ ပဉ္စ၊ တို့တည်း။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ လေးယောက် အစုရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ လည်းကောင်း။ ပ။ အတိရေကဝီသတိဝဂ္ဂေါ၊ နှစ်ကျိပ်ထက်လွန်သော အစုရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃော၊ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဣမေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ-တေသု ပဉ္စသု သံဃေသု၊ တို့တွင်။ စတုဝဂ္ဂေါ၊ လေးယောက် အစုရှိသော။ ယွာယံ-ယော အယံ ဘိက္ခုသံဃော သည်။ အဌ္ဌ၏။ ယော အယံ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ဥပသမ္ပဒကံကိုလည်းကောင်း။ ပဝါရဏံ၊ သံဃပဝါရဏာကံကိုလည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနံ၊ အဗ္ဘာနကံကို လည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်။ (ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်)။ သမဂ္ဂေါ၊ သမဂ္ဂ ဖြစ်မူကား။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ တို့၌။ ကမ္မပ္ပတ္တော၊ ကံအားလျော်ကပတ်၏။ တတြ၊

တေသု ပဉ္စသု သံဃေသု၊ တို့တွင်။ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ သော။ ယွာယံ ယော အယံ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဇ္ဈိမေသု၊ ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ လည်းကောင်း။ အဗ္ဘာနံ၊ လည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍သို့။ ဌေ ကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ခမ္မေနမြင့်။ သမဂ္ဂေါ၊ မှုကား။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ တို့၌။ ကမ္မပ္ပတ္တော၊ ၏။ ပ။ ဒသဝဂ္ဂေါ။ ပ။ ဝီသတိဝဂ္ဂေါ။ ပ။ အတိရေကဝီသတိဝဂ္ဂေါ။ ပ။ ကမ္မပ္ပတ္တော၊ ၏။

၃၈၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုဝဂ္ဂကရဏံ၊ လေးယောက်အစုရှိသော သံဃာသည် ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ဘိက္ခုနီစတုတ္ထော၊ ဘိက္ခုနီလျှင် လေးယောက်မြောက်သော သံဃာသည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ခရေ၍။ ကရေယျ၊ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံ မဖြစ်။ (ကံမရောက်လည်းပေး။) အကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။ ပ။ ယော သော ပုဂ္ဂလော၊ အား။ သံဃော၊ သည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ တံစတုတ္ထော၊ ထို ကမ္မာရဟပုဂ္ဂိုလ်လျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသော သံဃာသည်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ အံ့။ အကမ္မံ၊ ကံ မဖြစ်။ န စ ကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။

စတုဝဂ္ဂကရဏံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

(ပဉ္စဝဂ္ဂကရဏ, ဒသဝဂ္ဂကရဏ, ဝီသတိဝဂ္ဂကရဏတို့၌လည်း သိလောက်ပြီ)။

၃၉၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရိဝါသိကစတုတ္ထော၊ ပရိဝါသ်နေသောရဟန်းလျှင်လေးယောက်မြောက်ရှိသောသံဃာသည်။ စေ၊ ၍။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ မူလာယ-မူလ်၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿေယျ၊ ငင်ငြားအံ့။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ အံ့။ တံဝီသော၊ ထို ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းလျှင် နှစ်ကျိပ်မြောက်ရှိသော သံဃာသည်။ အဗ္ဘေယျ၊ အဗ္ဘာန်သွင်းငြားအံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမဖြစ်။ အကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။ (ဤအရာ၌ ဝါသ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝါသ်ကို ချသော် ကံမြောက်၏။ ပကတတ်အရာ၌ တည်သည် ဟူလို)။ ပ။

၃၉၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစသာ၊ အချို့သောသူ၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ ရုဟတိ၊ ၏။ ကေစသာ၊ ၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊ သည်။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿစ

အဘယ်သူ၏သာလျှင်။ သံဃမဇ္ဈေ။ ၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊ သည်။ န ရုဟတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿ စ၊ အဘယ်ပရိသတ်၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဋိက္ကောသနာ မြစ်ခြင်းသည်။ ရုဟတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ဝှ၊ ပကတတ္တဿ၊ ပကတတ် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ မပျက်သော သီလရှိသော။ သမာနသံဝါသကဿ၊ တူသော ကံကြီး ကံငယ်ရှိသော။ သမာနသီမာယ၊ တူသောသိမ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊ သည်။ ရုဟတိ၊ ၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ အနန္တရိကဿာပိ ဘိက္ခုနော၊ နေရာအခြားမဲ့သော ရဟန်းအားသော်လည်း။ ဝိညာပေန္တဿ၊ သိစေသော ရဟန်း၏။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပဋိက္ကောသနာ၊ သည်။ ရုဟတိ၊ ၏။

၁၉၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိဿာရဏာ၊ ထုတ်ခြင်းတို့သည်။ ဒွေမာ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဿာရဏံ၊ ထုတ်ခြင်းသို့။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ စေ၊ ၍။ သံဃော၊ သည်။ နိဿာရေတိ၊ ထုတ်အံ့။ ဧကစ္စော၊ အချို့သည်ကား။ သုနိဿာရိတော၊ ကောင်းသော ထုတ်ခြင်း တည်း။ ဧကစ္စော၊ သည်ကား။ ဒုန္နိဿာရိတော၊ မကောင်းသော ထုတ်ခြင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော စ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လျှင်။ နိဿာရဏံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တော၊ နည်း။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သံဃော၊ သည်။ စေ နိဿာရေတိ၊ အံ့။ ဒုန္နိဿာရိတော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော စ ပုဂ္ဂလော၊ လျှင်။ နိဿာရဏံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တော၊ နည်း။ တံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သံဃော၊ သည်။ စေ နိဿာရေတိ၊ အံ့။ သုနိဿာရိတော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ ဗဟုလော၊ များသော အာပတ်ရှိ၏။ အနပဒါနော၊ အာပတ်၏ အပိုင်းအခြားမရှိ။ အနနုလောမိကေဟိ၊ ရဟန်းတို့အား မလျော်

ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့် နှီးနှောခြင်းတို့ဖြင့်။ ဂိဟိ
သံသဋ္ဌော၊ လူတို့နှင့် ပြွမ်းလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ စေ၊
ရှို။ သံဧယာ၊ သည်။ နိဿာရေတိ၊ ထုတ်အံ့။ သုနိဿာရိတော၊
ကောင်းသော ထုတ်ခြင်းေ ည်း။ (ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုအပ်သည်
ကိုယူ။ ဩသာရဏာ ဟူသည်ကား ပသွင်းခံအပ်သည်ကို ယူ) ။ပ။

၃၉၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩသာရဏာ၊ သွင်းခြင်းတို့သည်ကား။
ဣမာ ဒွေ၊တို့တည်း။ပ။ ကေစ္စော၊ သည်ကား။ သောသာရိတော၊
ကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း၊ ကေစ္စော၊ သည်ကား။ ဒေါသာ
ရိတော၊ မကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ပဏ္ဍ
ကော၊ သည်။ ဩသာရဏံ၊ သွင်းခြင်းသို့။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်။ပ။
ထေယျသံဝါသကော၊ သံဝါသကို ခိုးသောသူသည်။ပ။ တိတ္ထိယ
ပက္ကန္တကော၊ တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေသောသူသည်။ ဩသာရဏံ၊ သို့။
အပ္ပတ္တော၊ မရောက်။ပ။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ လူယောင်ဆောင်သော
နဂါး, ဂဠုန်သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဩသာရဏံ၊ သွင်းခြင်းသို့။
အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလောသည်။ ကတမော စ၊ ဟူမူကား။
ဟတ္ထစ္ဆိန္နော၊ လက်ပြတ်သောသူသည်။ ဩသာရဏံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တော၊
မရောက်။ (တနည်းကား)။ ဩသာရဏံ၊ ကို။ အပ္ပတ္တော၊ မထိုက်။ပ။
ပါဒစ္ဆိန္နော၊ ခြေပြတ်သောသူသည် ။ပ။ ဟတ္ထပါဒစ္ဆိန္နော၊ လက်
လည်းပြတ် ခြေလည်းပြတ်သောသူသည်။ ကဏ္ဏစ္ဆိန္နော၊ နားပြတ်
သောသူသည်။ပ။ နာသစ္ဆိန္နော၊ နှာခေါင်းပြတ်သောသူသည်။ပ။
ကဏ္ဏနာသစ္ဆိန္နော၊ နားလည်းပြတ် နှာခေါင်းလည်း ပြတ်သော
သူသည်။ အင်္ဂုလိစ္ဆိန္နော၊ လက်ချောင်း ပြတ်သောသူသည်။
အဠစ္ဆိန္နော၊ လက်မ ခြေမ ပြတ်သောသူသည်။ပ။ ကဏ္ဍရစ္ဆိန္နော၊
ကြောမ ပြတ်သောသူသည် ။ပ။ ဖဏဟတ္ထကော၊ လက်ပျစ်သော
သူသည်။ပ။ ခုဇ္ဇော၊ ကုန်းသောသူသည်။ပ။ ဝါမနော၊ ကွသော
သူသည်။ပ။ ဂလဂဏ္ဍိ၊ လည်၌ ထွတ်မြင်းအနာရှိသောသူသည်။ပ။
လက္ခဏာဟတော၊ သံပူအပ်သောသူသည် ။ပ။ ကသာဟတော၊
ကြိမ်လုံးခတ်သော သူသည်၊ပ။ လိခိတကော၊ မြင်ရာ၌ သတ်ဟူ၍

မင်းအိမ်တွင်းနှင့် ကမ္ပည်းထားသော သူသည်။ပ။ သီပဒိကော။ ခြေထိုင်းသောသူသည်။ ပါပရောဂီ၊ အနာဝင်းစွဲသော သူသည်။ပ။ ပရိသဒူသကော၊ ပရိသတ်ကိုဖျက်ဆီးတတ်သောသူသည်။ ကာဏော၊ ကန်းသော သူသည်၊ ကုဏီ၊ ကောက်သော သူသည်။ ခဉ္ဇော၊ ခွင်သောသူသည်။ပ။ ပက္ခဟတော၊ ပက် သကတ်စွဲသောသူသည်။ပ။ ဆိန္နိရိယာပထော၊ ဆွံ့သောသူသည် ။ပ။ ဇရာဒုဗ္ဗလော၊ အို၍ ခွန်အားနည်းသော သူသည်။ အန္ဓော၊ ကန်းသော သူသည်။ပ။ ဗဓိရော၊ နားပင်းသော သူသည်။ပ။ အန္ဓမူဂေါ၊ ကန်းလည်းကန်း ဆွံ့လည်းဆွံ့သော သူသည် ။ပ။ အန္ဓဗဓိရော၊ ကန်းလည်းကန်း နားလည်းပင်းသော သူသည်၊ မူဂဗဓိရော၊ ဆွံ့လည်းဆွံ့ နားလည်း ပင်းသောသူသည်။ပ။ အန္ဓမူဂဗဓိရော၊ ကန်းလည်းကန်း ဆွံ့လည်းဆွံ့ နားလည်းပင်းသော သူသည် ။ပ။ ဩသာရဏံ၊ သံဃာ့ဘောင်၌ သွင်းခြင်းသို့။ ပသွင်းခံခြင်းသို့။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်။ပ။ သောသာရိတော-သုဩသာရိတော၊ ကောင်းသော သွင်းခြင်းတည်း။

ပဌမော၊ သော။ ဝါသဘဂါမဘာဏဝါရော၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၃၉၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ ယော၊ အား။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မြင်အပ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တမေနံ-တံ ဧနံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သံဃော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလာ ဝါ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ဂိုဏ်းတို့သည် လည်းကောင်း။ ဧကပုဂ္ဂလော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ အသိ။ ဣမံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ 'စောဒနာ ပြုအံ့။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ယံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿေယျံ၊ မြင်အပ်၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ မေ မမ၊ အာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေတိ၊ ဆို၏။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သံဃော၊

သည်။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊ နှင်ထုတ်အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ သဘော မဟုတ်မမှန်သောကံတည်း။ပ။ ပဋိကာတဗ္ဗာ၊ ကုစားအပ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နဟောတိ နတ္ထိ၊ မရှိ။ပ။ တံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဋိကရောဟိ၊ ကုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ အံ့။ပ။ ယံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဋိကရေယျံ၊ ကုတက်၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ မေ၊ အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေတိ၊ အံ့။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ မကုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊ အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ တည်း ။ပ။ ပဋိနိဿဇ္ဇေတာ၊ စွန့်စေအပ်သော။ ပါပိကာ၊ မကောင်းစွာသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ အယူသည်။ န ဟောတိ နတ္ထိ၊ မရှိ ။ပ။ ပါပိကာယ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ကို။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊ အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ တည်း။ (ကြွင်းသော ဒွိမူ, တိမူတို့ကိုလည်း ဤနည်းဖြင့် သိအပ်၏)။

၃၉၈။ ။အာပမ္ပဿာမိ၊ မြင်ခြင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စောဒေတိ၊ ဆိုအံ့။တံဘိက္ခုံ၊ကို။သံဃော၊သည်။အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ ခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပတိ၊ အံ့။ အဓမ္မကမ္မံ၊ သဘော မဟုတ်သော ကံတည်း။ပ။အာမ ပဋိကရိဿာမိ၊ ကုပါအံ့။ပ။အာမ ပဋိနိဿဇ္ဇိဿာမိ၊ စွန့်ပါအံ့။ (အကြွင်းနည်းတူ၏။ မမှတ်အရာလည်း သိသာသည်ချည်း)။

၄၀၀။ အထ ခေါ ဥပါလိ၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယော-သမဂ္ဂေါ၊ သော၊ အကြင် သမဂ္ဂသံဃာသည်။ သမ္မုခါကရဏီယံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော။ကမ္မံ၊ကို။အသမ္မုခါ၊မျက်ကွယ်က။ ရောတိ၊ အံ့။ [သမ္မုခါ၌ သံပုဒ်,မူခပုဒ်၊ သံဃာဒွါ၊ အတ္တဝါ၊ စက။ သဒ္ဒါနှင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဋီကာ သစ်]။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ ကမ္မံ၊ သည်။ ဓမ္မကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ နုခေါ၊ အံ့လော။ ဝိနယကမ္မံ၊ စိစစ်၍ပြုအပ်သော ဝိနည်းကံသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ တံ ကမ္မံ၊-သည်။ အဓမ္မကမ္မံ၊ တည်း။ အဝိနယကမ္မံ၊ ဝိနည်းကံ မဟုတ်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယော သမဂ္ဂေါ

သံဃော၊သည်။ပဋိပုစ္ဆာ၊မေး၍။ကရဏီယံ၊ပြုအပ်သော ကမ္မံကို။ အပဋိပုစ္ဆာ၊မမေးဘဲ။ကရောတိ၊အံ့။ပဋိညာယ၊ဝန်ခံမှ။ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောကံကို။ အပဋိညာယ၊ ဝန်မခံဘဲ။ ကရောတိ၊အံ့။သတိ ဝိနယာရဟဿ၊သတိဝိနည်းကို ထိုက်သော ရဟန်းအား။အမူဠှ ဝိနယံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ အံ့။ အမူဠှဿ ဝိနယာရဟဿ၊ အမူဠှဝိနည်း ထိုက်သော ရဟန်းအား။ တဿပါပိယျသိကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ပ။အဗ္ဘာနာရဟံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ဥပသမ္ပဒါယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံ စေအံ့။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တံကမ္မံ၊သည်။ဓမ္မကမ္မံ၊သည်။ဟောတိ နုခေါ၊အံ့လော၊ဝိနယကမ္မံ၊သည်၊ဟောတိနုခေါ၊အံ့လော၊ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။တံ ကမ္မံ၊သည်။ အဓမ္မကမ္မံ၊တည်း။ အဝိနယကမ္မံ၊ တည်း။ ဥပါလိ၊ဥပါလိ။သမဂ္ဂေါ၊သော။ယော သံဃော၊သည်။သမ္မုခါ၊၌။ ကရဏီယံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ကို။ အသမ္မုခါ၊ ကွယ်။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ဧဝံ၊ သော်။ပ။ ဧဝဉ္စ ပန၊ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ သံဃော၊ သည်။ သာတိသာရော-သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အာပတ်သင့်၏ ဟူလိုသတတ်။ အကြွင်းနည်းတူ သည်ချည်း။ အထက် ဓမ္မကံ ဝိနည်းကံလည်း သိယာ၏) ။ပ။

ဒုတိယော၊ သော၊ ဥပါလိပုစ္ဆာဘာဏဝါရော၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

အမှာ ခတ္တိယာဒီနံ သမီပေ အလ္လီနော ယုဇ္ဈော ကာယဝိဓေ္ဓ သမဂ္ဂီဘူဧတာတိ ဥပါလိနှာမေန၊ အပဒါန် အဋ္ဌကထာ၊ ဤဥပါလိပုစ္ဆာ၌ ဧကမူကို နှလုံးသွင်း၍ သိအောင်၊ ဒွိမူကာ။ သတိနှင့်အမူဠှ၊ အမူဠှနှင့်သတိတမေး။ အမူဠှနှင့် တဿ ပါပိယျသိက၊ တဿပါပိယျသိကနှင့် အမူဠှတမေး၊ တဿပါပိယျ သိကနှင့် တဇ္ဇနီယ၊ တဇ္ဇနီယနှင့်တဿပါပိယျသိကတမေး။ တဇ္ဇ နီယနှင့်နိယဿ၊နိယဿနှင့်တဇ္ဇနီယတမေး။နိယဿနှင့်ပဗ္ဗာဇနီယ၊ ပဗ္ဗာဇနီယနှင့် နိယဿ တမေး။ ပဗ္ဗာဇနီယနှင့် ပဋိသာရဏီယ၊ ပဋိသာရဏီယနှင့် ပဗ္ဗာဇနီယတမေး။ ပဋိသာရဏီယနှင့် ဥက္ခေ

ပနီယ၊ ဥက္ခေပနီယနှင့် ပဋိသာရဏီယတမေး။ ဥက္ခေပနီယနှင့် ပရိဝါသ၊ ပရိဝါသနှင့် ဥက္ခေပနီယတမေး။ ပရိဝါသနှင့်မူလာယ ပဋိကဿန၊ မူလာယပဋိကဿနနှင့် ပရိဝါသတမေး၊ မူလာယ ပဋိကဿနနှင့် မာနတ္တ၊ မာနတ္တနှင့် မူလာယပဋိကဿနတမေး။ မာနတ္တနှင့်အဗ္ဘာန၊ အဗ္ဘာနနှင့် မာနတ္တတမေး။ အဗ္ဘာနနှင့် ဥပသမ္ပဒ၊ ဥပသမ္ပဒနှင့်အဗ္ဘာနတမေး။ ဤမူအမေးတဆယ့်နှစ်ဝါရ။ အဖြေလည်း ထိုသို့လည်းကောင်း။ ထိုနောင် အထ ခေါ ဘဂဝါ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ စသည်ကား- သတိဝိနည်းကို မူလထည့်၍ ဥပသမ္ပဒတိုင်အောင် စက်တစ်ကြိမ်။ အမူဠ္ဟဝိနည်းကို အစထည့်၍ သတိဝိနည်း၌ စက်တစ်ကြိမ်။ တဿပါပိယျသိကကို မူလထည့်၍ အမူဠ္ဟဝိနည်းတိုင်အောင် စက်တစ်ကြိမ်။ ဤသို့နှင့်နှင့် ဥပသမ္ပဒကို မူလထည့်၍ သတိဝိနည်းတိုင်ပြန်ရုံ စက်တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ် လှည့်၍ ဟောတော်မူ၏။

၄၀၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ ပန ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ မျက်ကွယ်ငြင်းခုံသောစကားကိုတိုင်ပင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကလဟကာရကော၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံတတ်သည် ပ။ ဝိဝါဒကာရကော၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ဆိုလျက် ကိုယ်ထိလက်ပါး ငြင်းခုံတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဿကာရကော၊ စကားများတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တတြ-တသ္မိံ အာဝါသေ၊ ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ တို့အား။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧဝံ ဟောတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ သံဃေ၌။ အဓိကရဏကာရကော၊ အဓိကရုဏ်းကို ပြုတတ်၏။ ဟန္ဒ-ဣဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘောဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ။ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တမှာ အာဝါသာ၊ မှ။ အညံ အာဝါသံ၊ တစ်ပါးသော ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ ပ။ အာဝု

နေသော၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို၊ ဝဂ္ဂေဟိ-ဝဂ္ဂေန၊ ဖြစ်သော။ သံဃေန၊ သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကတော၊ ပြုလေ၏။ ပ။ သမဂ္ဂါ၊ ကုန်ဖြစ်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ မဟုတ်မမှန်သော သဘောဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။

အမှာ — ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, ငါးချက် ပြည့်စေ၊ ပထမစက်။ အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ငါးချက်ပြည့်စေ၊ ဒုတိယစက်။ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ငါးချက် ပြည့်စေ၊ တတိယစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ငါးချက်ပြည့်စေ၊ စတုတ္ထစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ, ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ, ငါးချက် ပြည့်စေ၊ ဤကား တဇ္ဇနီယကံဖို။

၄၁၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန-ဤမည်သော သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗာလော၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို မသိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဗျတ္တော၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ များသော အာပတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြံ။ အနပဒါနော၊ အာပတ်၏ အပိုင်းအခြားမရှိ။ အနနုလောမိကေဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့် မလျော်ကုန်သော။ ဂိဟိသံသဂ္ဂေဟိ၊ လူတို့နှင့် ပြွမ်းကုန်သဖြင့်။ ဂိဟိဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ နှီးနှောလျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်းနည်းတူ၏။ ယခင် ရှေးနည်းအတူ စက်ငါးကြိမ် လှည့်လေ။ ပ။ နိယဿကံ ပြီး၏)။

၄၁၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန-ဤမည်သော သာသနေ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလဒူသကော၊ ဒါယကာတို့ကို ဖျက်ဆီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါပသမာစာရော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ-အာဝါသေ၊ ၌။ ပ။ (အကြွင်း နည်းတူ၏။ စက်လှည့်မြဲ လှည့်လေ။ ပဗ္ဗာဇနီယကံ ပြီး၏)။

၄၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို႔။ ဣဓ ပန-ဣမသ္မိံသာသနေ၌၊ ဘိကၡဳ
သည္။ ဂိဟီ၊ ပစၥည္းဒါယကာ လူကို။ အေကၠာသတိ၊ ဆဲ။ ပရိဘာ
သတိ၊ ေရရြတ္၏။ (မိဘသူႀကီးကို ဆဲေရးေသာ သုဓမၼေထရ္
ကဲ့သို႔ေသာ ရဟန္းကို ပင္။ ဤပဋိသာရဏီယကံ၌လည္း စက္
လွည့္ျခင္းအတူ။ ပဋိသာရဏီယကံၿပီး၏။ အထက္ ဥေကၡပနီယကံ
သုံးပါးမွာကားအနက္ ဆိုၿပီးသည္ခ်ည္း။ စက္လွည့္ျမဲ ငါးခ်က္စီ
လွည့္ေလ)။

၄၁၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို႔။ ဣဓ ပန သာသေန၊ ၌။ သံဃေန၊ သည္
တဇၨနီယကမၼကေတာ။ တဇၨနီယကံကို ျပဳအပ္ေသာ။ (ျပဳအပ္
ၿပီးေသာ အဇၨနီယကံရွိေသာ ဟုလည္းေပး)။ ဘိကၡဳ၊ သည္။ သမၼာ၊
စြာ။ ဝတၱတိ၊ ၏။ ေကာမံ၊ အမ်က္ကို။ ပါေတတိ၊ ခ်၏။ ေနတၳာရံ၊
တဇၨနီယကံမွ ထြက္ရအံ့ေသာ အေၾကာင္းကို။ ဝတၱတိ၊ ၏။ တဇၨ
နီယကမၼႆ၊ ၏။ ပဋိပႆမၻံ၊ ၿငိမ္းစိမ့္သည္ကို။ ယာစတိ၊ ေတာင္း
ပန္၏။ တၾတ-ထိုသို႔ ေတာင္းပန္လတ္ေသာ။ တၾတ-အာဝါေသ၊
၌။ ဘိကၡဴနံ၊ တို႔အား။ ဧဝံ စိတၱံ၊ သည္။ ေဟာတိ၊ အံ့။ အာဝုေသာ၊
ငါ့ရွင္တို႔။ သံဃေန၊ သည္။ တဇၨနီယကမၼကေတာ၊ ေသာ။ အယံ
ဘိကၡဳ၊ သည္။ သမၼာ၊ ေကာင္းစြာ။ ဝတၱတိ၊ က်င့္၏။ ယာစတိ၊ ၏။
ဟႏၵ-ဒါနိ၊ ယခု။ မယံ၊ တို႔သည္။ အႆ ဘိကၡဳေနာ၊ အား။ တဇၨ
နီယကမၼံ၊ ကို။ ပဋိပႆေမၻမ၊ ၿငိမ္းေစကုန္အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို႔။ ဝဂၢါ၊
ဝဂ္ျဖစ္ကုန္လ်က္။ ေတ ဘိကၡဴ၊ တို႔သည္။ အဓေမၼန၊ အဓမၼကံျဖင့္။
တႆ ဘိကၡဳေနာ၊ အား။ တဇၨနီယကမၼံ၊ ကို။ ပဋိပႆေမၻႏၲိ၊
ၿငိမ္းေစကုန္၏။

အမွာ ေသာ တမွာ အာဝါသာ စသည္ကား တူၿပီး
အဓေမၼန ဝဂၢါ၊ အဓေမၼန သမဂၢါ၊ ဓေမၼန ဝဂၢါ၊ ဓမၼ
ပတိ႐ူပေကန ဝဂၢါ၊ ဓမၼပတိ႐ူပေကန သမဂၢါ၊ ဤသို႔ ငါးဝါရျပည့္ေစ။
ပထမစက္ၿပီး၏။ အဓေမၼန သမဂၢါ၊ ဓေမၼန ဝဂၢါ၊ ဓမၼပတိ႐ူပေကန
ဝဂၢါ၊ ဓမၼပတိ႐ူပေကန သမဂၢါ၊ အဓေမၼန ဝဂၢါ၊ ဒုတိယစက္ ငါးဝါရ

လှည့်လေ။ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ၊ တတိယစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ၊ ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ။ အဓမ္မေနဝဂ္ဂါ။ အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ၊ ဓမ္မေနဝဂ္ဂါ၊ စတုတ္ထစက်။ ဓမ္မပတိရူပကေနသမဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂါ၊ အဓမ္မေန သမဂ္ဂါ၊ ဓမ္မေန ဝဂ္ဂ ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂါ၊ ပဉ္စမစက်။ ဤကားတဇ္ဇနီယံပဋိပ္ပဿမ္ဘနာ ပြီး။ ။အထက်နိယဿ, ပဗ္ဗာဇနီယ, ပဋိသာရဏိယ, အာပတ္တိအဒဿနေ ဥက္ခေပနီယ, အာပတ္တိအပ္ပဋိကမ္မေ ဥက္ခေပနီယ, ဒိဋ္ဌိအပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ ဥက္ခေပနီယ, ဤကံခြောက်ပါးတို့ကို ပြီးစေရာ၌လည်းစက္ကဝါရငါးပါးစီချည်း လှည့်လေ။

၄၂၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန ဣမသ္မိံ သာသနေ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဏ္ဍနကာရကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မကံဖြင့်။ တဇ္ဇနီယကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ ဌိတော၊ ထိုကျောင်း၌ တည်သော။ သံဃော၊ သည်။ ဣဒံ ကမ္မံ၊ သည်ကား။ (ထည့်)။ ။အဓမ္မေန၊ ဓမ္မ မဟုတ်သဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကံတည်း။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဓမ္မပတိရူပကေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဓမ္မပတိရူပကေန၊ ဓမ္မကံနှင့် တူယောင်ဖြင့်။ သမဂ္ဂကမ္မံ၊ သမဂ္ဂကံတည်း။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံတည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကာတဗ္ဗံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုန်ကြ၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ-တေသု ဘိက္ခူသု၊ တို့တွင်။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အကတံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကာတဗ္ဗံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တတြ-တေသု ဝိဝဒန္တဘိက္ခူသု၊

တို့တွင်။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်ကုန်၏။ ပေ။ ဣမေ ပပိ ပဋ္ဌဝါရာ၊ တို့ကိုလည်း။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။

နဝမော၊ သော ၂။ ဓမ္မေယျကသုတ္တကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

ဥဒ္ဒါနံ

တဿ ဝဂ္ဂဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား။ ။ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မာယံ၊ ဓမ္မာပြည်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဇ္ဇိ၊ ဝဇ္ဇီသည်ကား။ ဝါသဘဂါမကော၊ ဝါသဘရွာ၌။ ဘိက္ခူ၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ အာဂန္တုကာနံ၊ ဧည့်သည်ရဟန်းတို့၏။ ဖာသုံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ အကာသိ၊ ၏။ ။ပကတညုနော၊ ဆွမ်းခံကြောင်းကို သိလေကုန်ပြီဟူ၊ ဥတ္တာ၊ ၍။ ဥဿုက္ကံ၊ ကို။ နကရိ၊ မပြု။ ကာဒါ၊ ထိုမပြုသောအခါ၌။ နကရောတိ၊ မပြုတကားဟူ။ ဥက္ခိပ္ပော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇိနသန္တိကေ၊ ဘုရားရှင် အထံတော်သို့။ အဂမာ၊ သွားလေ၏။ ။အဓမ္မေန၊ အဓမ္မဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကံကို လည်းကောင်း။ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်လည်း။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂကံကို လည်းကောင်း။ အဓမ္မေန၊ အဓမ္မဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မဥ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပတိရူပကေန၊ ဓမ္မအယောင်ဖြင့်။ ဝဂ္ဂိကံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ကံကိုလည်းကောင်း။ ပတိရူပကေန၊ ဖြင့်။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂကံကိုလည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ တစ်ယောက်သည်။ ဧကံ၊ တစ်ယောက်ချင်းကို။ ဥက္ခိပတိ၊ နှင်၏။ ဧကော စ၊ တစ်ယောက်သည်လည်း။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလေ၊ သုံးယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ သံဃံ၊ သံဃာကိုလည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တစ်ဖက်။ ဥက္ခိပတိ၊ ၏။ ။ဒုဝေပိ၊ နှစ်ယောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ သမ္ဗဟုလာပိ၊ သုံးယောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ သံဃောပိ၊ သည်လည်း

ကောင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥက္ခိပိ၊ ၏။ (ဤကဏ္ဍသားသုံးခုနှင့်လည်း ဧကံ ဒွေ သမ္ဗဟုလေ သံဃံ-ဟု လေးချက်စီ ထည့်ပါ)။ ။သမ္ဗုဒ္ဓ ပဝရော၊ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားမြတ်သည်။ သုတွာ၊ ၍။ အဓမ္မန္တိ အဓမ္မကံဟု။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ။ယံကမ္မံ၊ သည်။ ဉတ္တိဝိပန္နံ၊ ဉတ်မထား။ အနုဿာဝနာသမ္ပန္နံ၊ ကမ္မဝါသာ ပြည့်စုံ၏။ ယဉ္စကမ္မံ၊ သည်လည်း။ အနုဿာဝနဝိပန္နံ၊ ကမ္မဝါမရွတ်။ ဉတ္တိယာ၊ နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ၏။ ။ ယံကမ္မံ၊ သည်။ ဥဘယေန၊ ဉတ်ကမ္မဝါနှစ်ပါးဖြင့်။ ဝိပန္နဉ္စ၊ ချို့လည်း ချို့၏။ ဓမ္မမေဝစ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်တိုင်းသော သဘောကို။ အညတြ-ဋ္ဌပေတွာ၊ ၍။ ကတံ၊ ၏။ ယံကမ္မံ ကို။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ဖြစ်သော ဉတ်၏ပြည့်စုံခြင်း, ကမ္မဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ကတံ၊ ၏။ ပဋိကုဋ္ဌံ၊ သံဃာမြစ်လျက်ပင် ပြု၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်။ ကုပ္ပံ၊ ပျက်၏။ အဋ္ဌာနာရဟံ၊ အကြောင်းအား မထိုက်။ ။အဓမ္မဝဂ္ဂံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော အဓမ္မကံကို လည်းကောင်း။ သမဂ္ဂံ၊ သမဂ္ဂဖြစ်သော အဓမ္မကံကို လည်းကောင်း။ ဓမ္မပတိရူပါနိ၊ ဓမ္မကံ၏အယောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒုဝေ-ယာနိ ဒုဝေ ကမ္မာနိ၊ အကြင်နှစ်ပါးကုန်သော ဓမ္မပတိရူပက ဝဂ္ဂဓမ္မပတိရူပက သမဂ္ဂကံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ဓမ္မေနေဝ၊ ဓမ္မကံ၏ သဘောသာလျှင်။ သာမဂ္ဂိံ၊ သမဂ္ဂကံကို။ တထာဂတော၊ သည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။စတုဝဂ္ဂေါ၊ စတုဝဂ္ဂသံဃာ လည်းကောင်း။ ပဉ္စဝဂ္ဂေါ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂသံဃာ လည်းကောင်း။ ဒသဝဂ္ဂေါ၊ ဒသဝဂ္ဂသံဃာလည်းကောင်း။ ဝီသတိ၊ ဝီသတိဝဂ္ဂသံဃာ လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပရောဝီသတိဝဂ္ဂေါစ၊ နှစ်ကျိပ်ထက်လွန်သော ဝဂ်ဖြစ်သောသံဃာ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃော၊ သည်။ ပဉ္စဝိဓော၊ ရှိ၏။ ။အဗ္ဘာနကမ္မေန၊ နှင့်။ သဟ၊ ဟာကွ၊ ယဉ္စ ဥပသမ္ပဒံ၊ အကြင် ဥပသမ္ပဒကံကိုလည်းကောင်း။ ယဉ္စ ပဝါရဏာကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ စတုဝဂ္ဂေဟိ၊ စတုဝဂ္ဂသံဃာတို့သည်။ ကမ္ဗီကော၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့အား လျောက်ပတ်ကုန်၏။ ။မဇ္ဈဒေသေ၊ မဇ္ဈိမတိုက်၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊

ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌာ်နံ၊ အဋ္ဌာနကံကိုလည်းကောင်း။ဒုဝေ၊
နှစ်ပါးကုန်သော။ ကမ္မေ၊ တို့ကို၊ ဌပေတွာန၊ ၍။ ပဉ္စဝဂ္ဂိကော၊
ငါးယောက်အစုရှိသော သံဃာသည်။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ တို့၌။ ကမ္မ
ကော၊ ကံအား လျောက်ပတ်၏။ ။ဒသဝဂ္ဂိကာ၊ တစ်ကျိပ်အစု
ရှိကုန်သော။ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ကေ၊တစ်ပါးသော။ အဗ္ဘာနံ၊
အဗ္ဘာနကံကို။ ဌပေတွာန၊ ၍။ သဗ္ဗကမ္မကရော၊ ခပ်သိမ်းသော
ကံတို့ကို ပြုအပ်၏။ ဝီသော၊ နှစ်ကျိပ်ပြည့်သော။ သံဃော၊ သည်။
သဗ္ဗတ္ထကမ္မိကော၊ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့၌ လျောက်ပတ်၏။ ။
ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီလည်းကောင်း။ သိက္ခမာနာ စ၊ လည်းကောင်း။
သာမဏေရော၊ လည်းကောင်း။ သာမဏေရီ၊ လည်းကောင်း။
ပစ္စက္ခာတာ၊သိက္ခာချသောသူလည်းကောင်း။ အန္တိမဝတ္ထုံပါရာ
ဇိကသို့ ရောက်သော ရဟန်း လည်းကောင်း။ အာပတ္တိ။ ထို၏
အဒဿနေ၊မရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။အပ္ပဋိကမ္မေ၊မကုခြင်း
ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဥက္ခိတ္တာ၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသုံးယောက်တို့သည်
လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်။ ထေယျသံဝါသကာ၊ သံဝါ
သကို ခိုးသောသူ။ တိတ္ထိယာ၊ တိတ္ထိ။ တိရစ္ဆာနဂတာ၊ တိရစ္ဆာန်။
မာတု စ၊ အမိကို သတ်သောသူ။ ပိတု စ ဃာတကာ၊ အဖကို
သတ်သောသူ။ အရဟံ၊ ရဟန္တာကို သတ်သောသူ။ဘိက္ခုနိဒူသိ၊
ဘိက္ခုနီမကိုဖျက်ဆီးသောသူ။ဘေဒကာ၊သင်းခွဲသောသူ။လောဟိ
တုပ္ပါဒ်၊ ဘုရားကို သွေးစိမ်းတည်စေသောသူ။ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဥဘတော
ဗျည်း။ နာနာသံဝါသကော၊ အထူးထူးသော ပေါင်းဖော်ခြင်း
ရှိသောသူ။ နာနာသီမာယ၊အထူးထူးသောသိမ်၌တည်သောသူ။
ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌နေသောသူ။ ယသာ ဘိက္ခူ
နော၊ အား။သံဃော၊သည်။ကမ္မံ၊တစ္ဆနီယစသော ကံကို။ ဖာစရိ၊
ပြု၏။ စတုဝီသတိ၊နှစ်ကျိပ်လေးယောက်ကုန်သော။ ဧတေ ပုဂ္ဂလာ၊
တို့ကို။ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်တော်မူအပ်၏။ ဧတေ
ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ ဂဏပူရကာ၊ ဂိုဏ်းပြည့်တို့သည်။ နော ယောဂ္ဂါ၊

ကုန်။ ။ပါရိဝါသိကစတုတ္ထော၊ ပရိဝါသ်နေသော ရဟန်းလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသောသံဃာသည်။ ပရိဝါသံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ မူလာ၊ အရင်းသို့။ ပဋိကဿေယျ၊ ငင်ငြားအံ့။ မာနတ္တံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးငြားအံ့။ အဗ္ဘေယျ၊ အဗ္ဘာန်သွင်းငြားအံ့။ အကမ္မံ၊ ကံမမြောက်။ န စ ကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။ ။မူလာယအရဟ၊ အရင်းသို့ ငင်ထိုက်သောသူ။ မာနတ္တာ၊ မာနတ်ထိုက်သောသူ။ (မာနတ် ကျင့်သောသူ နှစ်ယောက်ယူ)။ ။အဗ္ဘာနာရဟမေဝ စ၊ အဗ္ဘာန် ထိုက်သောသူ။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့ကို။ န ကမ္မကာရဏာ၊ ကံ မပြုစေရာကုန်ဟု။ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ပကာသိတာ၊ အပ်ကုန်၏။ ။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ၊ သိက္ခမာနာ စ၊ သိက္ခမာန်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေယောကျ်ား။ သာမဏေရိကာ၊ သာမဏေမိန်းမ။ ပစ္စက္ခာ၊ သိက္ခာချသောသူ။ အန္တိမ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောသူ။ ဥမ္မတ္တာ၊ အသည်းခြေပျက်သဖြင့် ရူးသောသူ။ ခိတ္တာ၊ ဘီလူးဖမ်း၍ စိတ်ပျံ့ လွင့်သောသူ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သောသူ။ အဒဿနေ၊ အာပတ်ကိုမရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ အာပတ် ကို မကုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူကို မစွန့်ခြင်း ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥက္ခိတ္တကာ၊ ဥက္ခိတ္တက သုံးယောက်။ ပဏ္ဍကာပိ စ၊ ပဏ္ဍုက်။ ဗျဉ္ဇနာ၊ ဥဘတောဗျည်း။ နာနာသံဝါ သကာ၊ အယူဖြင့် အထူးထူး ပေါင်းဖော်ခြင်းရှိသောသူ။ သီမာ၊ သိမ်ပြင်၌နေသောသူ။ ဝေဟာသံ၊ တန်ခိုးဖြင့် ကောင်းကင်၌ နေသောသူ။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန်းအား။ ကမ္မံ၊ ပဗ္ဗာဇနီယ အစရှိသော ကံကို။ ကရောတိ၊ ပြုသော ဘိက္ခု၊ ထို ကံပြုလေသော ဒုက္ခိ ရဟန်း။ (ပြဆောင်ပေး)။ ။ဧတေသံ အဋ္ဌာရသန္နံ၊ ထို တစ်ဆယ့်ရှစ်ယောက်သော သူတို့၏။ ပဋိက္ကောသံ၊ မြစ်ခြင်းသည်။ န ရုဟတိ၊ မရောက်။ ပကတတ္တဿ၊ ပါရာဇိကသို့မရောက် ပရိဝါသ် နေခြင်း စသည်လည်းမဟုတ် ပကတိသဘောရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ပဋိက္ကောသနာ၊ သံဃာ့ဘောင်၌ ကံကိုမြစ်ခြင်းသည်။ ရုဟတိ၊ ရောက်၏။

အမှာ ဤအရာ၌ အချို့သော ပါဠိတော်မှာ အင္ဂါရသမကာ၊ ထေယျသံဝါသကာ၊ တိတ္ထိယ ပက္ကန္တကာ၊ တိရိစ္ဆာနဂတာ၊ မာတုဃာတက စသည် ငါးယောက်။ ဘိက္ခုနီဒူသကာ၊ ဤကိုးယောက်တို့ကိုလည်း ထည့်ကုန်၏။ ဥဒ္ဒါန်းဂါထာအတိုင်းသာ မှတ်ရာ၏။

* သုဒ္ဓသာ၊ အပတ်မှ စင်သော သူကို။ နိဿာရိတော၊ ထုတ်ခြင်းသည်။ ဒုန္နိဿာရိတော၊ မကောင်းသော ထုတ်ခြင်းတည်း။ ဗာလော ဟိ ဗာလော ဝေ၊ မိုက်သောသူကို ထုတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သုနိဿာရိတော၊ ကောင်းသောထုတ်ခြင်းတည်း။ ပဏ္ဍကော၊ ပဏ္ဍုက်။ ထေယျသံဝါသံ၊ သံဝါသကို ခိုးသောသူ။ ပက္ကန္တော၊ တိတ္ထိတို့သို့ ဝင်လေသောသူ။ တိရစ္ဆာနဂတော၊ တိရစ္ဆာန်။ မာတု၊ အမိကို သတ်သောသူ။ ပိတု၊ အဖကို သတ်သောသူ။ အရဟန္တ၊ ရဟန္တာကိုသတ်သောသူ။ ဒူသကော၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်သောသူ။ သံဃဘေဒကော၊ သံဃာကို သင်းခွဲသောသူ။ လောဟိတုပ္ပါဒကော စ၊ ဘုရားကိုသွေးစိမ်းတည်စေသောသူ။ သော ဥဘတော ဗျဉ္ဇနော စ၊ အကြင် ဥဘတောဗျည်း။ ဧတေသံကောဒသန္နံ၊ ထိုတစ်ကျိပ်တစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ သြသာရဏံ၊ ပဥ္စင်းခံ၍ သံဃာ သွင်းခြင်းသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဟတ္ထ၊ လက်ပြတ်သောသူ။ ပါဒ၊ ခြေပြတ်သောသူ။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံပြတ်သောသူ။ ကဏ္ဏ၊ နားပြတ်သောသူ။ နာသာ၊ နှာခေါင်းပြတ်သောသူ။ တဒုဘယာ၊ ထို နှစ်ပါးစုံ ပြတ်သောသူ။ အင်္ဂုလိ၊ လက်ချောင်းခြေချောင်းပြတ်သောသူ။ အဠ၊ လက်မခြေမပြတ်သောသူ။ ကဏ္ဍရံ၊ ကြောမ ပြတ်သောသူ။ ဖဏ၊ လက်ပျစ်သောသူ။ ခုဇ္ဇော စ၊ ကုန်းသောသူ။ ဝါမနော၊ ကွသောသူ။ ဂဏ္ဍိ၊ လည်၌ထွက်မြင်းရှိသောသူ။ လက္ခဏ၊ သံပူအပ်သောသူ။ ကသာ စ၊ ကြိမ်လုံးခတ်သောသူ။ လိခိတကော စ၊ တွေ့ရာ၌သတ်ဟူ၍မင်းအိမ်၌ ကမ္ပည်းထားသောသူ။ သီပဒီ၊ ခြေထိုင်းသောသူ။ ပါပ၊ အနာဆင်းရဲသောသူ။ ပရိသ၊

ပရိတ်သတ်ကိုဖျက်သောသူ။ကာဏောစ၊တဘက်ကန်းသောသူ၊ ကုဏိ၊လက်ကိုင်းသောသူ။ ခဉ္ဇော၊ခြေစွင်သောသူ၊ဟတောဝိ စ၊ ဖက်သက်ကွတ်ဖွဲ့သောသူ။ ဣရိယာပထ၊ ဆွံ့သောသူ။ ဒုမ္မလော၊ အိုမင်း၍ တိမ်းတခိုက် အားနည်းသောသူ။အန္ဓော၊နှစ်ဘက်ကန်း သောသူ။မူဂေါ၊အ သောသူ။ဗဓိရော၊နားပင်းသောသူ၊အန္ဓမူဂ၊ ကန်းလည်းကန်း, အ လည်း အ သောသူ၊ အန္ဓဗဓိရောစ၊ ကန်း လည်းကန်း,နားလည်းပင်းသောသူ။မူဂဗဓိရမေဝစ၊အလည်းအ နားလည်းပင်းသောသူ၊ အန္ဓဗဓိရမူဂေါ စေဝ၊ကန်းလည်းကန်း, နားလည်းပင်း,အ-လည်း အ-သောသူ၊ယေ စာနေ၊ထိုသူတို့ကား၊ ဥတ္တိံသ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်တို့တည်း။အနူနကာ၊ မယုတ်မလွန် ကုန်၊ ။တေသံ ဇနာနံ၊ထို သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သူတို့ကို၊ ဩသာရဏာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍သွင်းခြင်းသည်။ သောသာရဏာ၊ ကောင်း သော သွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(သောသာရဏာကား၊ထည့်။ သံဃာနှင့် ဥပဇ္ဈာယ်တို့မှာသာ အာပတ်သင့်သည်။ ပဉ္စင်းကား ဖြစ်၏ ဟုလိုသတတ်)။ဧတိ၊ဤသို့၊ သမ္ဗုဒ္ဓေန၊သည်၊ ပကာသိတံ၊ ၏။ယသ ဘိက္ခုနော၊အား။ဒဠှမ္ဗာ၊ ရှုအပ်သော အာပတ်သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ပဋိကာဓတဗ္ဗော၊ ကုအပ်သော အာပတ်သည် လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ နိဿဇ္ဇေတံ–နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သော ဒိဋ္ဌိအယူသည်လည်း။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။တဿ ဘိက္ခုနော၊အား။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ ဥက္ခေပနာကမ္မာ၊ ဥက္ခေပနီယကံ တို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ အဓမ္မကံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုဝတ္တန္တိ၊ မငြင်းမဆန် အလိုသို့လိုက်၍ ဝန်ခံပါလျက်။ အာပန္နံ၊ အာပတ် သင့်သော ရဟန်းကို။ ကဋ္ဌာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ (ကဋ္ဌာကား ထည့်)။ ။တေပိ သဗ္ဗကမ္မာ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ဥက္ခေပနီယကံ တို့သည်လည်း။ အဓမ္မကာ၊ အဓမ္မကံတို့တည်း။

[အဓိပ္ပါယ်ကားအာပတ်ကိုလည်းအကျွန်ုပ်မြင်ပါ၏။မြင်သော အာပတ်ကိုလည်း ကုပါအံ့။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုလည်း အကျွန်ုပ်စွန့်ပါအံ့ ဟူ၍ မငြင်းမဆန်ဆိုပါလျက် ဥက္ခေပနီယကံကို ပြုဘိမူကား ထိုကံ

ခုနစ်ပါးသည် အဓမ္မကံဖြစ်သည်ချည်းဟုလိုသတတ်]။နာနုဝတ္တန္တံ၊ ငြင်းဆန်လျက်အလိုသို့မလိုက်သော။အာပန္နံ၊အာပတ်သင့်သော ရဟန်းကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။သတ္တကမ္မာ၊တို့သည်။သုဓမ္မိကာ၊ ကောင်းစွာပြုသော ကံတို့တည်း။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်။ ပဋိပုစ္ဆာဝ၊ မေးမှု။ ပဋိညာယ ဝ၊ ငန်ခံမှု။ ကာရဏာ၊ ပြုခြင်း။ (အဓိပ္ပါယ်ကျသာပေး၍လည်းသုံးပါ)။ ။သတိ၊သတိဝိနည်း။ အမူဠ္ဍ၊အမူဠ္ဍဝိနည်း။ပါဠိကာ၊ပါဠိယသိကကံ။တဇ္ဇနီယဝသေနစ၊ တဇ္ဇနီယကံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇနီယ၊ ယကံ။ ပဋိသာရော၊ ပဋိသာရဏီယကံ။ ဥက္ခေပ၊ ဥက္ခေပနီယကံ။ ပရိဝါသ ဝ၊ ပရိဝါသ်။မူလာ၊အရင်းသို့ငင်ခြင်း။ ။မာနတ္တ၊ မာနတ်။အဗ္ဘာန၊ အဗ္ဘာန်။ တထေဝ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း။ (၅ရှေ့ တစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး)။ ။အညသ္မ-အညကမ္မာရဟာသ၊ တစ်ပါးသောကံကို ထိုက်သောသူအား။ အညံ၊ တစ်ပါးသော ကံကို။ ကရေယျ၊အံ့။ ဧတေ သောဠသ၊ ထိုတစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး သောကံတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ အဓမ္မကံတို့တည်း။ ။တံတံ-တဿ တဿကမ္မာရဟဿ၊ ထိုထိုသော ကံကိုထိုက်သသူအား။ တံ တံ ကမ္မံ၊ သောကံကို။ ကရေယျ၊ အံ့။ ဧတေ သောဠသ၊ ထိုတစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကံတို့သည်။ သုဓမ္မိကာ၊ ကောင်းသော ဓမ္မကံတို့တည်း။ အညံ အညာကမ္မာရဟံ၊ တစ်ပါးသောကံကို ထိုက်သော သူကို။ အညံ ကမ္မံ၊ တစ်ပါးသောကံကို။ ပစ္စာရော ပေယျ၊ တင်၍ပြုအံ့။ ဧတေ သောဠသ၊ ထိုတစ်ဆယ့်ခြောက်ပါး သော ကံတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ အဓမ္မကံတို့တည်း။ ။တဿ တဿ-အညဿ ကမ္မာရဟဿ၊ ထိုထိုကံတစ်ပါးကို ထိုက်သသူ အား။ တံ မူလကံ၊ ထိုထိုသောကံ၏ မူလကား။ ဒွေဒွေ၊ နှစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်တို့တည်း။ (ဒွေါဠသပုဒ်၌-ဒွေါကဲ့သို့ ကြံ၍ ဒွေမူ ဟူလိုသတတ်)။ ဝ-တော ပရံ၊ ထိုနောင်မှ။ ယေ သောဠသ ကမ္မာ၊ တို့သည်။ အတ္တိ၊ ကုန်၏။ (၅ကား ထည့်)။ ။တေပိ သောဠသ၊ ထိုတစ်ဆယ့်ခြောက်ပါးသောကံတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မိ

ကာ၊ ဓမ္မကံတို့သည်॥ကောကမူလကံ၊ တစ်ပုဒ် တစ်ပုဒ်စီ မူလရှိ သော॥ စက္ကံ၊ စက်လှည့်သော ဝါရကို॥ အဓမ္မန္တိ၊ အဓမ္မကံ ဟူ၍॥ ဖိနှောသည်॥အပြုဝိ၊မိန့်တော်မူ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်॥ဘာလှနု ကာရကော၊၏॥ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား॥ သံဃော၊ သည်॥ အဓမ္မေန၊အဓမ္မဖြင့်॥ဝဂ္ဂကမ္မံ၊ဝဂ်ဖြစ်လျက် ပြုအပ်သော॥ တဇ္ဇနီယ ကမ္မံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို॥ အကာသိ၊ ၏॥ သော ဘိက္ခု၊ သည်॥ အညံ အာဝါသံ၊ သို့॥ ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏॥ ။တတ္ထ–အာဝါသေ၊ ၌॥ ဿ ဘိက္ခုနော၊ အား॥ သမဂ္ဂေါသံဃော၊ သည်॥ အဓမ္မေန၊ ဖြင့်॥ တဇ္ဇနီယံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို॥ ကရုံ၊ ပြုကုန်၏॥ အညတ္ထ အာဝါ ဿ၊ ၌॥ ဝဂ္ဂဓမ္မေန၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ဓမ္မကံဖြင့်။ တဿ ဘိက္ခု နော၊ အား॥ တဇ္ဇနီယံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို॥ ကရုံ၊ ပြုကုန်၏॥ ။ ပတိရူပေန၊ ဓမ္မကံ အတုဖြင့်။ ဝဂ္ဂါပိ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ အည်လည်း॥) ကရုံ၊ ပြုကုန်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ॥ ပတိရူပေန၊ ဓမ္မကံတုဖြင့်॥ သမဂ္ဂါပိ၊ သမဂ္ဂရဟန်းတို့သည်လည်း॥ တဇ္ဇနီယံ၊ ကို॥ ကရုံ၊ ပြုကုန်၏॥ ။အဓမ္မေန၊ အဓမ္မကံဖြင့်॥ သမဂ္ဂါ စ၊ သမဂ္ဂရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း॥ ဓမ္မေန၊ ဓမ္မဖြင့်॥ ဝဂ္ဂမေဝစ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောကံကို လည်းကောင်း॥ ပတိရူပကေန၊ ဓမ္မကံအတု ဖြင့်॥ ဝဂ္ဂါ စ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း॥ ပတိ ရူပကေန၊ ဓမ္မကံ အတုဖြင့်॥ (ဤပုဒ်ကို လိုက်ပါစေ)။ တဇ္ဇနီယံ၊ တဇ္ဇနီယကံကို။ ကရုံ၊ ကုန်၏॥ ။(ပါဠိတော်ကို နှလုံးသွင်းမိမှ သိမည်)။ ။ဣမေ ပဒါ၊ ဤငါးပါးသောပုဒ်တို့ကို॥ ကောကမူ လကံ၊ တစ်ပုဒ် တစ်ပုဒ်ကို အရင်းတည်သည်ကို။ ကတ္ဘာ၊ ၍॥ ပိဋကျွဓဏော၊ သည်॥ စက္ကံ၊ ကို॥ ဗန္ဓေ–ဗန္ဓေယျ၊ ဖွဲ့ရာ၏॥ ။ (ငါးပုဒ်သရုပ်ကား॥ အဓမ္မေန ဝဂ္ဂ, အဓမ္မေန သမဂ္ဂ, ဓမ္မေန ဝဂ္ဂ, ဓမ္မပတိရူပကေန ဝဂ္ဂ, ဓမ္မပတိရူပကေန သမဂ္ဂ, ဤငါးပုဒ် တို့တည်း॥) ။ဗာလာဗျတ္တဿ၊ဗာလအဗျတ္တရဟန်းအား॥နိယဿံ၊ နိယဿကံကို॥ ကရေယျ၊ ရာ၏॥ ကုလဒူသကံ၊ ကုလ ဒူသကရဟန်း တို့॥ပဗ္ဗာဇဇေ၊နေရာကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ရာ၏॥ အက္ကောသကဿ၊

ဒါယကာတို့ကို ဆဲရေးသောရဟန်းအားကား။ ပဋိသာရဏီယ
ကမ္မံ၊ ပဋိသာရဏီယကံကို။ ကရေ-ကရေယျ၊ ရာ၏။ ။အဒဿ
နေ၊ အာပတ်ကိုမရှုမြင်။ အပ္ပဋိကမ္မေ၊ အာပတ်ကိုမကုစား။ ယောဇ
ဘိက္ခု၊ သည်းလည်း။ ဒိဋ္ဌိံ မှားသောအယူကို။ န နိဿဇ္ဇေ၊
မစွန့်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုအား။ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ၊ကို။ သတ္ထုဝါ
ယေန၊ ယာဉ်မှုံးနှင့်တူသော ဘုရားမြတ်သည်။ ဘာသိတံ၊ မူအပ်
၏။ ။ဥက္ခေပနီယ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ နယံ၊ နည်းကို။ ပဋ္ဌော-
ပညာသမ္ပန္နော၊ သည်။ တဇ္ဇနီယံ-တဇ္ဇနီယေန၊ တဇ္ဇနီယကံ၌
လာသောနည်းဖြင့်။ နယေ-နယေယျ၊ သိရာ၏။ ။တေသံယေဝ
ကမ္မာနံ၊ တို့အား။ အနုလောမံ၊ အလျော်ကို။ သမ္မာ ဝတ္တတိ၊
ကောင်းစွာကျင့်၏။ ယာစိတေ၊ ကံကို ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ တောင်း
ပန်လတ်သော်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ကမ္မနယေန ဧ၊ ကံပြုသော
နည်းဖြင့်လည်းကောင်းလျှင်။ တေသံ ကမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဿဒ္ဓိ၊
ငြိမ်းစေခြင်း။ တသ္မိံ တသ္မိံ တေသု တေသု ကမ္မေသု၊ တို့၌။
တတြဋ္ဌော ဧ၊ ထိုထိုအာဝါသတို့၌နေသော သံဃာသည်လည်း။
ဝိဓတ္တိ၊ ငြင်းခုံကြ၏။ (အဓေတ္တဓေတ္တဆိုကြပ်၏ လည်းဟူ)။ ။
ကမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဿဒ္ဓိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို။ ယာစာမိ၊ ၏။ အကတံ၊
မပြုအပ်သော ကံတည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုသော
ကံတည်း။ ပုန၊ တစ်ဖန်။ ကာတဗ္ဗကံ၊ ပြုအပ်သောကံတည်း။
ဣတိ ဧ၊ သို့လည်း။ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဓမ္မဝါဒီတို့တည်း။ ။
ဝိပတ္တိဗျာဓိကေ၊ သီလပျက်ခြင်း တည်းဟူသော အနာဖြင့်
နှိပ်စက်ကုန်ထသော။ ကမ္မပ္ပတ္တေ၊ ကံသို့ရောက်သော ရဟန်းတို့
ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သလ္လကတ္တော၊ အနာကို ကုပေဖောက်သော
သမားသည်။ ဩသဓံ၊ အနာကို ငြိမ်းစေတတ်သော ဆေးကို။
အာစိက္ခန္တောဝ၊ ကြားပေသကဲ့သို့။ မဟာမုနိ၊ ဘုရားမြတ်
သည်။ ပဋိပဿဒ္ဓိံ၊ ကံကို ငြိမ်းစေတတ်သောတရားကို။ အက္ခာ
သိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

(ဥဒ္ဒါန်း ဂါထာများမှာ ပမာဒလေခ များသည်ဟု ဆရာတို့ ဆိုကုန်၏)။

ဣမမှိ ခန္ဓကေ၊ ဤ စမ္မေယျက္ခန္ဓက၌၊ ဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ဆတ္တိံသာတိ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး ဝိတည်း။

စမ္မေယျက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နဝမော၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ဤခန္ဓကကား-မြို့ကိုစွဲ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်တည်း။ အရံဥယျာဉ်ရေကန် အစရှိသော ထိုထိုအရပ်တို့၌ စကားပင် များသောကြောင့် မြို့သည် စမ္ပာ တွင်သတည်း။ စမ္ပာယန္တိ စံနာမကေနဂရေ။ တဿ ဟိ နဂရဿ အာရာမပေါက္ခရဏီအာဒီသု တေသု တေသု ဌာနေသု စမ္ပကရုက္ခာ ဥဿန္နာ အဟေသုံ တသ္မာ စမ္ပာတိ သင်္ခံ အဂမာသိ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ ဤခန္ဓကဝ်၌ အဓမ္မဝဂ္ဂ၊ အဓမ္မသမဂ္ဂ၊ ဓမ္မသမဂ္ဂဖြစ်သော ကံကိုလည်း ဓမ္မဝဂ္ဂ ဟောတော်မူ၏။ စတုဝဂ္ဂ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂ၊ ဒသဝဂ္ဂ၊ ဝီသတိဝဂ္ဂ၊ အတိရေကဝီသတိဝဂ္ဂ သံဃာတို့ပြုရာသော ကံကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ သံဃာ့အလယ်၌ မြစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အရာ, မရောက်သည့်အရာကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ နှင်ထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်သည့်အရာ, မရောက်သည့်အရာ ကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ သွင်းခြင်းသို့ ရောက်သည့်အရာ, မရောက်သည့်အရာကိုလည်း ဟောတော်မူ၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ဟောရာ၌ စတုဝဂ္ဂစသော ကံကို ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပကတတ်ရဟန်း ဂိုဏ်းပြည့်မှ ကံမြောက်သည်၊ ပကတတ် ရဟန်းဟူသည်ကား ပါရာဇိကသို့ရောက်သောရဟန်း, ကမ္မနာနာ သံဝါသကရဟန်း၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကရဟန်းမှတစ်ပါးသောရဟန်းတို့တည်း။ “ပကတတ္တာသာတိအဝိ

ပန္နသီလသဿပါရာဇိကံ အနုဋ္ဌာပန္နဿ”။ ။မဓေဝယျကွန္တကအဋ္ဌကထာ။ ။“ပကတတ္တော့တိအနုက္ခိတ္တော၊သမာနသံဝါသကော”။ ။ကင်္ခါဝိတရဏီ အဋ္ဌကထာ။ ။“ပကတော သဘာဝဘူတော အတ္တာ အဿာတိ ပကတတ္တော”။ ။ဝိနယတ္ထ မဉ္ဇူသာ ဋီကာ။ ။ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောရဟန်းမှာ အချင်းခပ်သိမ်း ပကတတ် မဟုတ်။ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းမှာ ကံပြုခိုက်သာ ပကတတ် မဟုတ်ဟု ယူ။ ။ဤ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌ ပြသော အရာကို ထောက်၍ပကတတ်အရာ၌တည်သောရဟန်းကိုသာလျှင်ဇတုဝဂ္ဂ အစရှိသောကံ၌ ဂိုဏ်းပြည့်ပြု၍ ကံဆောင်အပ်ကြောင်းကို သိအပ်၏။ပကတတ်အရာ၌ မတည်သောသူကို ဂိုဏ်းပြည့်ပြု၍ကံဆောင်လျှင် ကံလည်း ပျက်၏၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်း သင့်၏။ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကိုရည်၍ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌။ ။“ဇတုဝဂ္ဂါဒိကမ္မမှိ အသံဝါသကမ္မာ ရဟာဂရုကဝေသညတရံ ကတွာန ဂဏပူရဏံ ပရိဝါသာဒိကံ ကမ္မံကတံ ကုပ္ပတိ ဒုက္ကဋံ”ဟု ပြသည်။ ။ဇတုဝဂ္ဂါဒိကမ္မမှိ၊ ဇတုဝဂ္ဂ အမည်ရှိသော သံဃာသည်ပြုအပ်သော။ ပရိဝါသာဒိကံ၊ ပရိဝါသ် ပေးခြင်းအစရှိသော၊ ကမ္မံ၊ ကို။ အသံဝါသကမ္မာရဟာဂရုကဝေသု၊ အသံဝါသကရဟန်း,ကံထိုက်သော ရဟန်း, သံဃာဒိသိသ်သင့်၍ ပရိဝါသ်စသည်၌ တည်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တစ်ပါးပါးကို။ ဂဏပူရဏံ၊ ဂိုဏ်းပြည့်ကို။ ကတွာန၊ ၍။ ကတံ၊ ပြုငြားအပ်။ ကုပ္ပတိ၊ ကံလည်း ပျက်၏။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်း သင့်၏။ ။ခုဒ္ဒသိက္ခာ အနက်။ ။ဥက္ခေပနီယကမ္မကတော ကမ္မနာနာသံဝါသကော ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကော လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကော။ ။သာရတ္ထ ဒီပနီ မဓေဝယျကွန္တက။ ။ဤဋီကာ၌ ပြသည်ကိုထောက်၍ နာနာသံဝါသက နှစ်ပါးအထူးကိုလည်း မှတ်။ ။ပြအပ်ပြီးသော အသံဝါသရဟန်း, နာနာသံဝါသက ရဟန်းတို့၏ အထံ၌ ဥပသမ္ပဒာ ခံသနာလည်း မကြွားအပ် ဟူလို။

မဓေဝယျကွန္တက အလုံးစုံ ပြီးပြီ။

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက

၄၅၁။ ယေန သမယေန၊ အကြင်အခါ၌။ ဘေဒသာမဂ္ဂီကာရ ကော၊ သံဃာကွဲပြားခြင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုပြုခြင်း အကြောင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏ (ထည့်)။ တေန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတသေဋ္ဌေး အာ ရာမ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကောသမ္ဗိယံ၌ ဗိ-ကား ဩဠ္ဌဇတတိ ယက္ခရာ။ ။ဗွာဒိမောဂ္ဂလ္လာန်)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု။ သုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်း သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထို သုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ တဿ အာပတ္တိယာ၊ ၌။ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်သင့်၏ဟု အယူ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ တဿ အာပတ္တိ ယာ၊ ၌။ အနာပတ္တိဒိဋ္ဌိနော၊ အာပတ်မသင့်ဟု အယူရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထို သုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်း သည်။ အပရေန၊ တစ်ပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ တဿာ အာပတ္တိယာ၊ ထို အာပတ်၌။ အနာပတ္တိဒိဋ္ဌိ၊ အာပတ်မသင့်ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေ၊ တစ်ပါးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ပ။ အာပတ္တိဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ် — ဝိနယဓရ ရဟန်းနှင့် သုတ္တန္တိက ရဟန်းကား တစ်ကျောင်းတည်းနေကြ၏။ တစ်ခုသောနေ့၌ သုတ္တန္တိက ရဟန်းသည် ဝစ္စကုဋိသို့ ရှေးဦးဝင်၍ သန့်သက်ရေ ကြွင်းကို ခွက်၌ ထားခဲ့၍ ထွက်၏။ ထိုနောက် ဝိနယဓရ ရဟန်း ဝင်၍ သန့်သက်ရေကြွင်းကိုမြင်လျှင် အာပတ်သင့်၏ဟု အမှတ်

ရှိသောကြောင့် သုတ္တန္တိက ရဟန်း၊ကိုမေး၍ ထားခဲ့ကြောင်းကို ဝန်ခံ၏။ ထိုသို့ ထားရာ၌ အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို မသိလောဟု မေးလတ်သော် မသိကြောင်းကို ဝန်ခံ၏၊ မသိသော်လည်း အာပတ်သင့်လျှစ် ကြားပါမည် ဆိုသောအခါ ဝိနယဓရ ရဟန်းက စေတနာမရှိသည်ဖြစ်၍ သတိမေ့လျော့သည့်အရာမှာ အာပတ်မသင့်ဟု ဆိုပြန်၏၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးမှ သုတ္တန္တိကရဟန်းကား အာပတ် သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို မသိဟု ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း ကြီးထွားဖြစ်၏။

* အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုဝိနည်းကိုဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုသုတ္တန်ကိုဆောင်သော ရဟန်းကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို၊ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏လော။ (ရှုလော့ဟု သော်လည်းပေး)။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့၊ အဟံ၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပဿေယျံ၊ မြင်အပ်၏။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်၊ မေ၊ အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိဟု။ အာဟ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌၊ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုဝိနည်းကို ဆောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပိံသု၊ ကုန်၏။ သော စ ဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဗဟုဿုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏၊ အာဂတာဂမော၊ လာသောပါဠိရှိသည်။ ဓမ္မဓရော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သည်။ ဝိနယဓရော၊ သည်။ မာတိကာဓရော၊ မာတိကာပညတ်ကို ဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ၏၊ မေဓာဝီ၏၊ ကုက္ကုစ္စကော၊ ကုက္ကုစ္စ ရှိတတ်၏၊ သိက္ခာကာမော၊ ၏။ အထ တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌၊ သော ဘိက္ခု၊ ထိုသုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်၊ သန္ဒိဋ္ဌေ သမ္ဘတ္တေ၊ သန္ဒိဋ္ဌ၊ သမ္ဘတ္တဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ အဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းတို့၏

အထံတို့သို့။ ဥပသံကမိတွာ၊ ချဉ်း၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊
၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ဧသော၊ ဤအာပတ်သင့်သည်ကို မသိ၍
သန့်သက်ရေကြွင်းကို ယားမိခြင်းသည်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
သော၊ သည်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနာ
ပန္နော၊ အာပတ်မသင့်သည်။ အမှိ၊ ၏။ အာပန္နော၊ အာပတ်
သို့ ရောက်သည်။ န အမှိ၊ မဖြစ်။ အနုက္ခိတ္တော၊ အလုံးစုံသော
သံဃာ့အာရာမ်မှ မနှင်ထုတ်အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဥက္ခိတ္တော၊
သည်။ န အမှိ၊ မဖြစ်။ ကုပ္ပေန၊ ဖျက်အပ်သော။ အဋ္ဌာနာရ
ဟေန၊ သာသနာတော်အား မထိုက်သော။ အဓမ္မိကေန ကမ္မေန၊
အဓမ္မကံဖြင့်။ ဥက္ခိတ္တော၊ နှင်ထုတ်ဘိ၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့
သည်။ ဓမ္မတော၊ ဓမ္မကံအားဖြင့်။ ဝိနယတော၊ ဝိနည်းကံအား
ဖြင့်။ မေ-မမ၊ အား။ ၏။ ပက္ခာ၊ အပင်းတို့သည်။ ဟောထ၊
ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုလေ၏။ သော
ဘိက္ခု၊ ထို သုတ္တန်ကို ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ သန္ဒိဋ္ဌေ
သမ္ဘတ္တေ၊ သန္ဒိဋ္ဌ, သမ္ဘတ္တ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပက္ခေ၊
အပင်းတို့ကို။ အလတ္ထ၊ ရလေ၏။ ဇာနပဒါနံ၊ ဇနပုဒ်၌ နေကုန်
သော။ သန္ဒိဋ္ဌာနံ သမ္ဘတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏
လည်း။ သန္တိကေ၊ သို့။ ဒူတံ၊ တမန်ကို။ ပါဟေသိ၊ လွှတ်၏။ပ။
အလတ္ထ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ တေ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာ ဘိက္ခူ၊ ထို
ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းတို့သည် ။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥက္ခေပကာ၊ နှင်ထုတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊
တို့သည်။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကေ၊ ဥက္ခိတ္တကသို့ လိုက်ကုန်သော။
ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏ ။ပ။ အာယ
သ္မန္တော၊ ကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧတံ-ဥက္ခိတ္တကံ ဘိက္ခုံ၊
သို့။ မာ အနုဝတ္တိတ္ထ၊ မလိုက်လင့်ကုန်၊ မာ အနုပရိဝါရေထ၊
မခြံရံလင့်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏ ။ပ။

၄၅၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဤရဟန်း

တစ်ယောက်သည် မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြားသော အချင်းခပ်သိမ်းလည်း သိသာပြီ)။ပ။

၄၅၇။ အထ-တသ္မိံ [illegible]၊ ထိုသို့ ကြားလျှောက်သော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘိန္နော၊ ကွဲခဲ့ပြီ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ ဘိန္နော၊ ကွဲခဲ့ပြီ။ (ဤအရာ၌ သင်းကွဲသည်ကို မယူလင့်။ ကလဟပဝါဒဖြစ်၍ ကွဲလွှင့်သည်ကို ယူ)။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ အခေါပိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပဋိဘာတိ နော ပဋိဘာတိ နောတိ၊ ငါတို့ပညာရှိ ငါတို့ပညာရှိ ဟူ၍။ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ ဟုတ်ဟုတ် ညားညားသော ဝတ္ထုသ္မိံ။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဥက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ နှင်ထုတ်အပ်၏ဟု။ မာ မညိတ္ထ၊ မမှတ်လင့်ကုန်။ (မအောက်မေ့လင့်ကုန် ဟုလည်းပေ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ ပန-ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည် ။ပ။ သိက္ခာကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မယံ၊ တို့သည်၊ ဣမံ၊ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ သစေ၊ ၍။ ဥက္ခိပိဿာမ၊ နှင်ထုတ်ကုန်အံ့။ပ။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ သစေ နကရိဿာမ၊ ကုန်အံ့၊ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့ပြုခြင်းကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ မျက်ကွယ် ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ကလဟော၊ မျက်မှောက် ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိဂ္ဂဟော၊ လက်ကိုသက်နန်းကို ထိစေလျက် ငြင်းခုံခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သံဃဘေဒေါ၊ သံဃာ၏ ကွဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သံဃရာဇိ၊ ကွဲလုသော အရေးသည်လည်းကောင်း။ သံဃဝဝတ္ထာနံ၊ သံဃာ၏ ခြားနားခြင်း အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သံဃာ၏ အထူးထူး ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ခဲ့အံ့သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘေဒဂရုကေဟိ၊ ကွဲလွှင့်သည်ကို စိုး၍ အလေးပြုကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ သော ဘိက္ခု၊ ကို။ပ။ န ဥက္ခိပိတဗ္ဗော၊ အပ်။ (အထက်သိသာပြီ)။

၄၅၄။ ။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အာ
ပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ နာမှ အာပန္နာ-နာမှ အာပန္နာတို၊
ငါတို့ အာပတ်မသင့်ကုန်ဟူ၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ နပဋိကာတဗ္ဗံ၊
မကုစအပ်ဟူ၍။ မာမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့လင့်ကုန် ။ပ။ မမိ ဝါ
ကာရဏာ၊ ငါတစ်ယောက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ အညေသံ
ဝါ ကာရဏာ၊ သူတစ်ပါးတို့ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဆန္ဒာ-
ဆန္ဒေန၊ ဖြင့်။ ဒေါသာ ဒေါသေန၊ ဖြင့်။ မောဟာ မော
ဟေန၊ ဖြင့်။ ဘယာ-ဘယေန၊ ဖြင့်။ အဂတိံ အကတ္တဗ္ဗံ၊
မပြုအပ်သည်ကို။ ဂန္တုံ၊ ကတ္တုံ၊ ငှါ။ နာလံ-န အလံ န အရဟတိ၊
မထိုက် ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘေဒဂရုကေန၊ ကွဲအံ့သည်ကို
ကိုးသဖြင့် မကွဲစေရဟူ၍ အလေးအမြတ်ပြုသော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။
ပရေသမ္ပိ၊ သူတစ်ပါးတို့ကိုလည်း။ သဒ္ဓာယ၊ ၍။ အာပတ္တိ၊ ကို။
ဒေသေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။

အမှာ အဓိပ္ပါယ်ကား-ငါတစ်ယောက်ကြောင့် အများမပျက်
ကောင်းပေဟူ၍ အများကိုရည်၍ အာပတ်မသင့်
သော်လည်း ဒေသနာ ကြားအပ်၏ ဟူလိုသတတ်။ ။သဒ္ဓါယ
လည်းရှိ၏။ အဓိပ္ပါယ်ကား-ငါကားအာပတ်မသင့်၏ရှင့်၊ သို့သော်
လည်း ငါတစ်ယောက်ကြောင့် အများမပျက် ကောင်းပေဟူ၍
အများကို သဒ္ဓါခြင်းဖြင့် ဒေသနာကြားအပ်၏ ဟူလိုသတတ်။
ရှေးနည်းသာလျှင် ယုတ္တတရ ဟူလို။

၄၅၅။ ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဓစ၊ ၌။ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာ၊
ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တတ္ထေဝအာဝါသေ၊ ထို
ကျောင်း၌သာလျှင်။ အန္တောသီမာယံ၊ သိမ်တွင်း၌။ ဥပေါသထံ စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ အနုဿာဝနာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မယာ၊
သည်။ ယထာမညတ္တာ၊ ပညတ်တိုင်း။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရိ
ဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။

ဓောသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တာနိ ကမ္မာနိ၊ တို့သည်။ အကုပ္ပါနိ၊ မပျက်ကုန်သော။ ဌာနာရဟာနိ၊ အကြောင်းအား ထိုက်ကုန်သော။ ဓမ္မိကာနိ၊ ဓမ္မကံတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥက္ခေပကာ၊ နှင်ထုတ်တတ်ကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ (နည်းတူပေး) ။ပ။ တံ ဝစနံ၊ ထို ငါဆိုသော စကားသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အကြောင်းနည်း ဟူမူကား။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ ထို ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက ရဟန်းတို့သည်။ တုမှေဟိ၊ တို့နှင့်။ နာနာသံဝါသကာ၊ အထူးထူးသော ကံရှိကုန်၏။ တုမှေ စ၊ တို့သည်လည်း။ တေဟိ ဥက္ခိတ္တကဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ နာနာသံဝါသကာ၊ ရှိကုန်၏။ (နာနာသံဝါသက ဖြစ်သည်ကား အယူပြားကြသောကြောင့် ဖြစ်သတည်း)။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နာနာသံဝါသက ဘူမိယော၊ နာနာသံဝါသက ဖြစ်အံ့သော အရာတို့ကား။ ဒွေမာ ဒွေ၊ တို့တည်း။ အတ္တနာ ဝါ၊ သည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ နာနာသံဝါသကံ၊ အထူးထူးသော ကံရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။) ဤကား ဗိတ်မတူသောကြောင့် နာနာသံဝါသက ဖြစ်သတတ်)။ သမဂ္ဂါ ဝါ၊ သော။ သံဃော ဝါ၊ သည်လည်း။ နံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဒဿနေ ဝါ၊ အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိကမ္မေ ဝါ၊ မကုခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေ ဝါ၊ အယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ ဥက္ခိပတိ၊ နှင်ထုတ်၏။ ၁။ သြသာရေတိ၊ သွင်း၏ ။ပ။

၄၅၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားဇရပ်၌ လည်းကောင်း ။ပ။ ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ကလဟဇာတာ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကို ဆိုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အနနုလောမိကံ၊ ရဟန်းတို့အား မလျော်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ကံကိုလည်းကောင်း ။ပ။

ဥပဒ်ဳသေနွိ၊ပြကုန်၏၊ပ။မနုဿာ၊လူတို့သည်။ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ကုန်၏။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃော၊ သည်။ ဘိန္နော၊ ကွဲကုန်သည်ရှိသော်။ အဓမ္မိယာယမာနေ၊မှုမ္ဘက်မဟုတ်သော ကိစ္စကို ပြုကြကုန်လတ်သော်။အာသမ္မောဒိကာယ၊အညီဝမ်းမမြောက်ခြင်းသည်။ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ဧတ္တာဝတာ၊ဤမျှအတူတကွနေသဖြင့်။ (လက်မှီသည်ကိုယူ)။ ။အနနုလောမိကံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ဥပဒံသေဿာမ၊ ပြုရကုန်အံ့။ ဟတ္ထပရာမာသံ၊ လက်ကိုဆွဲခြင်း, သုံးသပ်ခြင်းကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟု။ အာသနေ၊ နီးသောနေရာ၌။ န နိသီဒိတဗ္ဗံ၊မနေအပ်။(အမိပ္ပါယ်ကား နီးစွာ လက်လှမ်းမှီရုံ အရပ်၌မနေလင့်။ ဥပစာကို လွှတ်၍ နေ၍ခုသော အစဉ်ကိုပြု၍ နေကြဟုလိုသတည်း)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံဃေ၊ သည်။ ဘိန္နေ၊ကွဲကုန်သည်ရှိသော်။ သံဃေ၊သံဃာသည်။ ဓမ္မိယာယမာနေ၊ ဓမ္မကံ ဖြစ်သော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုကြလတ်သော်။ သမ္မောဒိကာယ၊ အညီဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဝတ္တမာနာယ၊ လတ်သော်။ အာသနန္တရိကာယ၊ တစ်နေရာခြားသဖြင့်။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၅၇။ ပ။မူဓသတ္တိပိ၊ နှုတ်လှန်တို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို၊ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ န သက္ကောန္တိ၊ ကုန်။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အလံနိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဘဏ္ဍနံ၊ မျက်မှောက်အတင်းဆိုခြင်းကို။ မာ ကတ္တ၊ မပြုလင့်ကုန်။ ကလဟံ၊ မျက်မှောက်ငြင်းခုံခြင်းကို။ မာ အကတ္တ၊ လင့်ကုန်။ ဝိဂ္ဂဟံ၊ ခိုက်ရန်ကို။ မာ အကတ္တ၊ လင့်ကုန်။ ဝိဝါဒံ၊ ဆန့်ကျင်သော စကားကိုဆိုခြင်းကို။ မာ အကတ္တ၊ လင့်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ အညတရော၊ သော။ အဓမ္မဝါဒီ ဘိက္ခု၊ သည်။ (ဥက္ခိတ္တကာနုဝတ္တက တို့တွင် တစ်ယောက်

ယောက်ကို ယူ) ။ပ။ အဝေါ စ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာဂမေတု၊ လာစေချင်၏။ ဓမ္မဿာမိ၊ တရား၏ အရှင်ဖြစ်သော ဘုရားသည်။ အာဂမေတု၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌ သမာပတ်ချမ်းသာဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူလျက်။ ဝိဟာရတု၊ နေတော်မူစေချင်၏။ ဧတေန ဘဏ္ဍနေန၊ ။ပ။ မယံ၊ တို့သည်။ ပညာယိဿာမ၊ ထင်ကြလတ်ကုန်အံ့ သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၅၈။ ။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ အဍ္ဎော၊ ကြွယ်ဝထသော။ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာ ရှိထသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိထသော။ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးသောခွန်အားရှိထသော။ မဟာဝါဟနော၊ များသော ဆင်,မြင်း,ဗိုလ်ပါ ရှိထသော။ မဟာဝိဇိတော၊ များသော တိုင်းနိုင်ငံရှိထသော။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ ပြည့်သောကြကျိရှိထသော။ ဗြဟ္မဒတ္တော နာမ၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိထသော။ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိကမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ (ဥစ္စာထားရာတိုက်ကား ကောသ၊ စပါးထားရာအိမ်ကား ကောဋ္ဌ-ဟု သာရတ္ထဒီပနီ၌ ဖြစ်၏)။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ သော။ အပ္ပဓနော၊ နည်းသောဥစ္စာရှိထသော။ အပ္ပဘောဂေါ၊ နည်းသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိထသော။ အပ္ပဗလော၊ နည်းသော ခွန်အားရှိထသော။ အပ္ပဝါဟနော၊ နည်းသောဆင်မြင်းဗိုလ်ပါရှိထသော။ အပ္ပဝိဇိတော၊ နည်းသော တိုင်းနိုင်ငံ ရှိထသော။ အပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ မပြည့်သော ကြကျိ ရှိထသော။ ဒီဃီတိ နာမ၊ ဒီဃီတိ အမည်ရှိသော။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ် အမည်ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊ ကာသိက

မင်းသည်။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။
သန္နယှိတွာ၊ မြဲမြံစွာ မိန်ချပ်စသည်ဝတ်စေ၍။ ဒီဃီတိကောသလ
ရာဇာနံ၊ ဒီဃီတိကောသလမင်း နိုင်ငံသို့။ အဗ္ဘုယျာသိ၊ ရှေးရှု
ထွက်လေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိကောသလရာဇာ၊ သည်။ ဗြဟ္မ
ဒတ္တော၊ ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊ သည်။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။
သေနံ၊ ကို။ သန္နယှိတွာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ (ထည့်)။ အဗ္ဘု
ယျာတောတိ၊ ရှေးရှုထွက်လာပြီဟူ၍။ အဿောသိ၊ ကြားလေ
သလျှင်ကတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒီဃီတိဿ၊
ဒီဃီတိ အမည်ရှိသော။ ကောသလရညော၊ ၏။ ဧတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ရှိသော။ ကာသိကရာဇာ၊
သည်။ အဍ္ဎော၊ ကြွယ်ဝ၏။ ပ။ ပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊
ပြည့်သော ကြကျီရှိ၏။ အဟံပန၊ သည်ကား။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသည်။
အမှု၊ ဖြစ်၏။ ပ။ အပရိပုဏ္ဏကောသကောဋ္ဌာဂါရော၊ မပြည့်သော
ကြကျီ ရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တေန၊ သော။ ကာသိကရညာ၊
သည်။ ကောသံဃာတမ္ပိ၊ တစ်ကြိမ်မျှ ပစ်ခတ်ခြင်းကိုလည်း။ သဟိတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ။ နပဋိဗလော၊ မစွမ်းနိုင်။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၍။ အဟံ၊
သည်။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မရောက်မီ ရှေးမဆွကလျှင်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။
နိပ္ပတေယျံ၊ ထွက်ပြေးရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိ
ကောသလရာဇာ၊ သည်။ မဟေသိံ၊ မိဖုရားကို။ အာဒါယ၊ ၍။
ပဋိကစ္စေဝ၊ လျှင်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။ နိပ္ပတိ၊ ထွက်ပြေး၏။ အထ ခေါ၊
၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ ကာသိကရာဇာ၊ သည်။
ဒီဃီတိကောသလရညော၊ ၏။ ဗလဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါဟနဉ္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ဇနပဒဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကောသဉ္စ၊ ကြကို
လည်းကောင်း။ ကောဋ္ဌာဂါရဉ္စ၊ ကျီကိုလည်းကောင်း။ အဘိဝိဇိယ၊
အောင်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိ
ကောသလရာဇာ၊ သည်။ သပဇာပတိကော၊ မိဖုရားနှင့်တကွ။
ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဗာရာဏသီသို့။

ပက္ကမိ၊ ၏။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊
၏။ တံ၊ ထိုဗာရာဏသီသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်လေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊
တို့။ ဒီဃီတိကောသလရာဇာ၊ သည်။ သပဇာပတိကော၊ မိဖုရားနှင့်
တကွ။ တတြ တိဿံ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ အညတရသ္မိံ၊ သော။
ပစ္စန္တိမေ၊ အစွန်ဖြစ်သော။ ဩကာသေ၊ ၌။ ကုမ္ဘကာရနိဝေသနေ၊
အိုးထိန်းသည် အိမ်၌။ အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသော
အသွင်ဖြင့်။ ပရိဗ္ဗာဇကစ္ဆန္နေန၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏ အဝတ်ဖြင့်။ ပဋိ
ဝသတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိကောသလ
ရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ သည်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဂဗ္ဘိနီ၊
သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရားအား။ ဧဝရူပေါ၊ သော။
ဒေါဟဠော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သူရိယဿ၊ နေ၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေ၊
တက်သောအခါ၌။ သန္နဒ္ဓံ၊ မြံမြံစွာစွဲအပ်သော။ ဝမ္မိကံ၊ မိန်ညိုလည်း။
ဆောက်ထသော။ သုဘူမိယံ၊ ကောင်းစွာ ညီညွတ်သောမြေအပြင်၌။
စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ပဿိတုဉ္စ၊ မြင်အံ့သောငှါ
လည်းကောင်း။ ခဂ္ဂါနံ၊ သန်လျက်တို့၏။ ဓောဝနဉ္စ၊ ဆေးရည်ကို
လည်းကောင်း။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ သည်။
ဒီဃီတိကောသလရာဇာနံ၊ ကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဆို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊
အရှင်မင်းကြီး။ ဂဗ္ဘိနီ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ တဿာ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား။
ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဒေါဟဠော၊ သည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ၏။ သူရိယဿ၊
၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ ပ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။
ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
အမှာကံ၊ တို့အား။ သန္နဒ္ဓါ၊ သော။ ဝမ္မိကာ၊ သော။ သုဘူမိယံ၊ ၌။
ဌိတာ၊ တည်သော။ စတုရင်္ဂိနီ၊ သော။ သေနာ၊ ကို။ ကုတော လဗ္ဘာ၊
အံ့နည်း။ ခဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဓောဝနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပါတုံ၊ ငှါ။ ကုတော
လဗ္ဘာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။
အဟံ၊ သည်။ သစေ န လဘိဿာမိ၊ အံ့။ မရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ
ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။

၄၅၉။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ သော။ ကာသိကရညော၊ ၏။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဒီဃီတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃီတိ ကောသလရာဇာ၊ သည်။ ပ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သမ္မ၊ အဆွေ။ တေ၊ ၏။ သခီ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော မိဖုရားသည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ပ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ ကိုယ်ဝန် ရှိပြီးရကား။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒေဝိံ၊ မိဖုရားကို၊ ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ရှုကုန်ဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ ယေန၊ ၌။ ဒီဃီတိဿ ကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ မိဖုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထို မိဖုရားရှိရာသို့။ အဉ္ဇလိံ၊ ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော။ ဂဗ္ဘော၊ သူငယ်သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းတည်း။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနံ၊ နှစ်လိုသောဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းသာသည်။ ဟောဟိ၊ လော။ သုရိယဿ၊ ၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ သန္နဒ္ဓံ၊ သော။ ဝမ္မိကံ၊ သော။ သုဘူမေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။ သေနံ၊ ကို။ ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ လစ္ဆသိ၊ ရအံ့သတည်း။ ခဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဓောဝနဉ္စ၊ ဆေးရေကိုလည်း။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ လစ္ဆသိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ သော။ ကာသိရညော၊ ၏။ ပုရောဟိတော၊ သော။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိမိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ သွေ၊ နက်ဖန်။ သုရိယဿ၊ ၏။ ဥဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ သန္နဒ္ဓါ၊ သော။ ဝမ္မိကာ၊ သော။ စတုရင်္ဂိနီ၊ သော။ သေနာ၊ ကို။ သုဘူမေ၊ ၌။ ဌိတာ၊ တည်စေလော့။ ခဂ္ဂါ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဓောဝိယန္တု၊ ဆေးပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ မနုဿေ၊ တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ ၏။ ဘဏေ၊ တို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပုရောဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရောဟိ၊ လော့။ ရာဘိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃိတိဿ၊ သော၊ ကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ သည်။ ဘူရိ ယုဂ္ဂမနကာလေ၊ ၌။ သန္နဒ္ဓံ၊ သော။ ဝမ္မိကံ၊ သော။ သုဘူမေ၊ ၌။ ဌိတံ၊ သော။ စတုရင်္ဂိနိံ၊ သော။ သေနံ၊ ကို။ ပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ အလတ္ထ၊ ရ၏။ ခဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ ဓောဝနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ အလတ္ထ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ဒီဃိတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ မဟေသီ၊ သည်။ တဿ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းကို။ အနွာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ ဒီဃာဝုတိ နာမံ၊ ဒီဃာဝုဟုမည်သောအမည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ (ဒီဃာယုဟုဆိုလိုလျက် ယကို ဝရေးဖွဲ့ ဒီဃာဝုဟု ရှိသည်ဟုသဒ္ဒနီတိ)။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ နစိရဿေဝ၊ လျှင်။ ဝိညုတံ၊ သို့။ ပါပုဏိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒီဃိတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ အယံ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ပေ။ အနတ္ထံ၊ လုယက်၏။ သစေ၊ ၌။ အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ဇာနိဿတိ၊ သိသည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗေဝ တယော၊ အလုံးစုံ ငါတို့ သုံးယောက်တို့ကို ဃာတာပေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ ယံနူန၊ ၍။ အယံ ဒီဃာဝုံ ကုမာရံ၊ ကို။ ဗဟိနဂရေ၊ ၌။ ဝါသေယျံ၊ မူကား။ သဝေ၊ ၏။ ဉာတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။

၄၆၀။ ဟောန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒီဃိတိဿ၊ သော။ ကောသလရညော၊ ၏။ ကပ္ပကော၊ မုတ်ဆိတ်ဆံပင် ပြင်သော ဆတ္တာသည်သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ သော။ ကာသိရညော၊ ကာသိကရာဇ်မင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ ပ။ သာဟဇာပတိကံ၊ မယားနှင့်တကွလော။ ဒီဃိတိ ကောသလရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌာယ၊ မြင်၍သော။

ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်၊ ဂါဠ္ဍဗန္ဓနံ၊ ပြင်းစွာ
နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်တုန်းဖြင့် ဦးခေါင်း
ပြည်းသည်ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ခရဿရေန၊ ပြင်းသော အသံရှိသော။
ပဏဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ရထိကာယ-ရထိကံ၊ လမ်းမတိုင်း လမ်းမ
တိုင်း။ သိင်္ဃာဋကေန-သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတိုင်း လမ်းဆုံတိုင်း။
ပရိနေတွာ၊ လှည့်၍။ ဒက္ခိဏေန ဒွါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခာ
မေတွာ၊ စေ၍။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊ မှ။ စတုဓာ ဆိန္ဒိတွာ၊
လေးပိုင်းဖြတ်၍။ စတုဒ္ဒိသာ၊ မှ။ ဗိလာနိ၊ လေးပါးသော အဖို့တို့
ကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိက္ခိပထ၊ ပစ်လေကုန်လော့။ ဣတိ အာဏာပေသိ၊ ၏။
။ပ။ တာတ ဒီဃာဝု၊ ချစ်သား ဒီဃာဝု။ တွံ၊ သည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော
ရန်ကို။ မာ ပဿ၊ မရှုလင့်။ (မမူလင့်ဟူလိုသည်)။ တာတ ဒီဃာဝု၊
ချစ်သား ဒီဃာဝု။ ရဿံ၊ တိုသောမိတ်ကို၊ မာ ပဿ၊ လင့်။ (မိတ်ကို
အလျင်တဆော မဖျက်လင့်-ဟူလိုသည်)။ တာတ ဒီဃာဝု၊ ချစ်သား
ဒီဃာဝု။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ ဝေရာ၊ တို့သည်။ န သမ္မန္တိ၊
မငြိမ်းကုန်။ တာတ ဒီဃာဝု၊ ချစ်သား ဒီဃာဝု။ အဝေရေန ဟိ၊
ရန်တုံ့မမူသဖြင့်သာလျှင်။ ဝေရာ၊ ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ မှာခဲ့၏။ အယံ ဒီဃိတိ ကောသလရာဇာ၊
ကား။ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူး၍။ ဝိပ္ပလပတိ၊ မြည်တမ်းဘိသလော။ ဣမဿ၊
ဤကောသလမင်း၏။ ဒီဃာဝု၊ ဒီဃာဝုကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။
အယံ ရာဇာ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူ့ကို။ မာ ခေါ တွံ တာတ ဒီဃာဝု၊
။ပ။ ဝေရာ သမ္မန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒံ၊ သို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ အဟံ၊ ငါကား။ ဥမ္မတ္တကော၊
ရူး၍။ နာ ဝိပ္ပလပါမိ၊ မမြည်တမ်း။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။
ယော၊ သည်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိ၏။ သော၊ သည်။ ဝိဘာဝေဿတိ၊
သိလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ။ပ။ ဂုမ္ဘံ၊ အစောင့်ကို။
ဌပေတွာ၊ ၍။ ပက္ကမိံသု၊ သွားခဲ့ကုန်၏။ ။ပ။ သုရံ၊ သေကို။
နီဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဂုမ္ဘိယေ၊ အစောင့်တို့ကို။ ပါယေသိ၊
သောက်စေ၏။ ယဒါ၊ ၌။ တေ ဂုမ္ဘိယာ၊ တို့သည်။ မတ္တာ၊

ယစ်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ ပတိတာ၊ တိမ်းလည်းကုန်၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ သံကမိတွာ၊ စုရုံး၍။ စိတကံ၊ ထင်းပုံကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ သရီရံ၊ ကို။ စိတကံ၊ ထင်းပုံထက်သို့။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ တိုက်၍။ ပဉ္စလိကော၊ လက်အုပ်ချီလျက်။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ စိတကံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ၏။

၄၆၁။ ။ပ။နိသိသယံ၊ မချွတ်လျှင်။ သော မနုဿော၊ သည်။ ဒိဿတိ-ဿ ကောသလရညော၊ ၏။ ဉာတိ ဝါ၊ မျိုးသည်လည်းကောင်း။ သာလောဟိတော ဝါ၊ ဖမျိုးသည် လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။မေ-မမ၊အား။အဟော အနတ္ထကော၊ပြော်။ အကျိုးမရှိလျှင်တကား။ မေ-မမ၊ အား။ ကောဝိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူသည်။ နဟိနာမ အာရောစေဿတိ၊ မကြားလာဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေတံ-ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထခေါ၊ ၌။ ဒိဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ အရညံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ကန္ဒိတွာ၊ ကြွေးဟစ်၍။ ရောဒိတွာ၊ ၍။ ခပ္ပံ၊ မျက်ရည်ကို။ ပုဉ္ဆိတွာ၊ သုတ်၍။ ဗာရဏသိံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ အန္တေပုရဿ၊ ၏။ သမန္တာ၊ အနီး၌။ ဟတ္ထိသာလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဟတ္ထာစရိယံ၊ ဆင်အတတ်ကိုတတ်သော ဆရာကို။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ သိပ္ပံ၊ ဆင်အတတ်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘဏေ မာဏဝက၊ အချင်းလုလင်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့သင်လိုပြီးရကား။ သိက္ခဿု၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏ ။ပ။ ကာသိရာဇာ၊ သည် ။ပ။ အဿောသိ၊ ၏။ပ။ ဒိဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္စူသ သမယံ၊ ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဟတ္ထိသာလာယံ၊ ၌။ မဉ္ဇုနာ၊ သာယာစွာသော။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ ဂါယိ၊ သီ၏။ ဝီဏဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဝါဒေသိ၊ တီး၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ပ။ အဿောသိ

၏။ သုတွာန၊ ကြား၍ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပေ။ ဘဂဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပေ။ ဝိဏ္ဍု၊ ကိုလည်း။ ဝါဒေသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိ။ မေး၏၊ ခေဒ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အမုကဿ၊ သော။ ဟတ္ထာစရိယဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသီ၊ သော။ မာဏဝကော၊ သည်။ ပေ။ ဝါဒေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစုံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တီးပြီးရကား။ တံ မာဏဝကံ၊ ကို။ အာနေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေ။ ဒိဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ သော။ ကာသိရညော၊ ကို။ (အားဟုလည်းပေး)။ အာရာဓာပေတွာ၊ နှစ်သက်စေလိုသည် ဖြစ်၍။ ပေ။ ဝါဒေသိ၊ တီးပေ၏။ ဘဂဝေ မာဏဝကာ၊ အချင်းလုလင်။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌဟ၊ ခစားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပေ။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ ရှေးဦးစွာထသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မင်းမနိုးမီကပင်ထ၏ဟူလိုသည်)။ ပစ္ဆာနိပါတီ၊ နောက်မှအိပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (မင်းအိပ်ပြီးမှ အိပ်၏ဟူလိုသည်)။ ကိံကာရပဋိဿာဝီ၊ အဘယ် ပြုစိမ့်နည်းဟု နာခံ၏။ မနာပစာရီ၊ နှစ်လိုဖွယ် ကျင့်၏။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆို၏။ ပေ။ အဗ္ဘန္တရိကေ၊ အတွင်းဖြစ်သော၊ ဝိဿာသိကဋ္ဌာနေ၊ အကျွမ်းဝင်သော ခစားအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ၏။

၄၆၂။ ပေ။ ဘဏေ မာဏဝကာ၊ အချင်းလုလင်။ တေနဟိ၊ ထားပြီးရကား။ ရထံ၊ ကို။ ယောဇေဟိ၊ ကဲလော့။ မိဂဝံ၊ သမင်တောသို့။ ဂမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ။ ၏။ ပေ။ ဒေဝ၊ ကြီး။ ရထော၊ ကို။ ယုတ္တော၊ ကဲပြီးပါပြီ၊ ယဿ၊ ယဿဒါ ဂမနကာလံ၊ ၏ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပေ။ ဒိဃာဝုကုမာရော၊ ဒိဃာဝုမင်းသားသည်၊ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်။ ပေ၊ သေနာ၊ နှင့်သည်ရှိသော်၊ အညေန၊ မဂ္ဂေန၊ သော လမ်းကြောင်းဖြင့် ခရီးပြန်လျှင်။ သေနာ၊ စစ်သည်သည်။ အညေန သို့ သွားလေ၏။ အညေန မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ရထော၊ သည်။ အဂမာသိ၊ ၏၊ ယာယ၊ တာယ၊ ထိုထိုအခြင်းအခြင်း။ ရထံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊

နှင်လေဏ် ။ပ။ ဘာဏော မာဏာဝကော၊ အချင်းလုလင်။ စောနှ ဟိ၊ဖစ်သည်နှင့် ကွဲပြီးရကား။ ရထံ၊ ကို။ မှဋ္ဌသူ၊ ချွတ်လော့။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်။ အမှိ၊ ငါ။ နိပဇ္ဇိဿာမိတိ၊ အိပ်အံ့ဟု။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိကရာဇ်တိုင်းကို အစိုးရသော။ အယံ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဤဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ အနတ္ထဿ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ ကာရကော၊ ပြုသောသူတည်း။ ဧဝမိနာ၊ ဤဗြဟ္မဒတ် မင်းသည်။ ။ပ။ ကောသော စ၊ ရွှေငွေ ထားသောကြကို လည်းကောင်း။ ကောဋ္ဌာဂါရဉ္စ၊ ကျီကိုလည်းကောင်း။ အစ္ဆိန္နံ၊ လုယက်လေ၏။ ဧဝမိနာ၊ ဤမင်းသည်။ မေ၊ ၏။ မာတာပိတရော စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဟတာ၊ သတ်အပ်ကုန်၏။ အယံ ကာလော၊ ဤအခါကား။ ယွာဟံ-ဝေယာ အဟံ၊ သည်။ ဝေရံ၊ ရန်သူကို။ ယံ အပ္ပေယျံ၊ အကြင် ပြီးစေအပ်၏။ အသ-အပ္ပသ၊ ယို ပြီးစေခြင်း၏။ ကာလောတိ၊ အခါတည်းဟု။ ကောသိယာ၊ သန်လျက်အိမ်မှ။ ခဂ္ဂံ၊ သန်လျက်ကို။ နိဗ္ဗာဟိ၊ ဝင်ရုတ်၏။ (ချွတ်၏ဟုလည်းပေး) ။ပ။ မံ၊ ကို။ ပိတာ၊ သည်။ မရဏကာလေ၊ သေလွန်ခါနီး၌။ အဝစ၊ မှာခဲ့၏။ တာတ ဒီဃာဝု၊ ချစ်သားဒီဃာဝု။ပ။ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဝေရာ၊ ရန်တို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ မှာခဲ့၏။ ယော အဟံ၊ သည်။ ပိတုဝစနံ၊ ကို။ ယံ အတိက္ကမေယျံ၊ အကြင် လွန်ခြားအံ့။ ဧတံ-အတိက္ကမနံ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နပ္ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကောသိယာ၊ သို့။ ခဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဝေသေသိ၊ သွင်း၏။ပ။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဘီတော၊ ကြောက်လျက်။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လျက်။ ဥဿင်္ကီ၊ ရွံ့လျက်။ ဥတြဿော၊ လန့်ဖြတ်လျက်။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏ ။ပ။ သုပိနန္တေ၊ အိပ်မက်၌။ ခဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ မံ ပါတေသိ၊ လှိုက်လေ၏။ ဒိဿန၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဘီတော၊ ကြောက်ရကား။ ဥဗ္ဗိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်ရကား။ ဥဿင်္ကီ၊ ရွံ့ရကား။ ဥတြဿော၊ ထိတ်လန့်ရကား။ သဟသာ၊ လျင်။ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထသည်။ ...

ဤသို့၊ အာဟ၊ ၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား။ ဒီဃီတိဿ၊ ဒီဃီတိ အမည်ရှိသော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သော။ ဒီဃာဝုကုမာရော၊ ဒီဃာဝု မင်းသားတည်း။ တွံ၊ သည်။ ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ဟတာ၊ သတ်အပ်၏။ အယံ ကာလော၊ ဤအခါကား။ ယွာဟံ-ယော အဟံ၊ သည်။ ဝေရံ၊ ရန်သူကို။ ယော အပ္ပေယျံ၊ အကြွင်းပြီးစေရာ၏။ အဿ၊ ထိုရန်သူပြီးစေခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ ၏။ ပ။ အဟံ၊ သည်။ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငါ။ ကိံ ဥဿဟာမိ၊ အသို့ ဝံ့အံ့နည်း။ ဒေဝေါ ခေါ၊ အရှင် မင်းကြီးသာလျှင်။ မေ၊ ၏။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏ ရှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ၏။ ပ။ ပါဏိဉ္စ၊ လက်ကိုလည်း။ အဂ္ဂဟေသုံ၊ ဆွဲကုန်၏။ အဒြူဘာယ၊ မပြစ်မှားလိုသောငှါ။ သပထဉ္စ၊ သစ္စာ ကျိန်ခြင်းကိုလည်း။ အကံသု၊ ကုန်၏။ ပ။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ရထံ၊ ကို။ ပေသိယမာနော၊ နှင်သည်ရှိသော်။ န စိရဿေဝ၊ လျှင်။ သေနာယ၊ စစ်သည်နှင့်။ သမာဂစ္ဆိ၊ တွေ့၏။ (ပေါင်းမိ၏ သော်လည်းပေး)။ တထာ၊ ထိုအချင်းဖြင့်။ ပေသေသိ၊ နှင်လေ၏။ ပ။ အမစ္စေ ပါရိသဇ္ဇေ၊ အမတ် ပရိသတ်တို့ကို။ သန္နိပါတာပေတွာ၊ စေ၍။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ နံ ဒီဃာဝုကုမာရံ၊ ကို။ ကိန္တိ ကာရေယျာထ၊ အသို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ (အထက် သိလွယ်၏။ စိုးစဉ်းသာ ဆိုအံ့)။

ငှမြဲခြ။ ပ။ တာတ ဒီဃာဝု၊ ချစ်သား ဒီဃာဝု၊ တေ-တဝ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ မရဏကာလေ၊ သေလွန်ခါနီး၌။ မာခေါ တွံ တာတ ဒီဃာဝု။ ပ။ ဝေရာသမ္မန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝစ၊ မှာခဲ့၏။ ပိတာ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အဝစ၊ မှာခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ မေ-မမ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ မရဏကာလေ၊ ၌။ မာ ဒီဃန္တိ၊ မာ ဒီဃံ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝစ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကား။ ဝေရံ၊ ရန်သူကို။ စိရံ၊ ရှည်စွာ။ မာ အကာသိ၊ လင့်။

ဉာတိ ဉာမံ အတ္ထံ၊ ကို၊ သန္ဓာယ၊ ၍၊ မေ-မမ၊ ၏၊ ပိတာ၊ သည်၊ မရဏ
ကာလေ၊ ၌၊ မာ ဒီဃန္တိ၊ မာ ဒီဃံ-ဟူ၍၊ အဝစ၊ ၏၊ (မှာခဲ့၏
လည်းဟူ)၊ ဒေဝ၊ မင်းကြီး၊ မေ-မမ၊ ၏၊ ပိတာ၊ သည်၊ မရဏ
ကာလေ၊ ၌၊ မာ ရဿန္တိ၊ ဟူ၍၊ ယံ ဝစနံ၊ ကို၊ အဝစ၊ ၏၊ တံ ဝစနံ၊
ကား၊ မိတ္တေဟိ၊ ခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ ခိပ္ပံ၊ အလျင်တဆော၊ မာ ဘိဇ္ဇန္တု၊
မပျက်စေလင့်၊ ဉာတိ ဉာမံ အတ္ထံ၊ ကို၊ သန္ဓာယ၊ ၍၊ ဒေဝ၊ မင်းကြီး၊
မေ မမ၊ ၏၊ ပိတာ၊ သည်၊ မရဏကာလေ၊ ၌၊ မာ ရဿန္တိ၊ ဟူ၍၊
အဝစ၊ သတည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မေ-မမ၊ ၏၊ ပိတာ၊ သည်၊
မရဏကာလေ၊ ၌၊ နဟိ တာတ ဒီဃာဝု ဝေရေန ဝေရာ သမ္မန္တိ၊
အဝေရေန ဟိ တာတ ဒီဃာဝု ဝေရာ သမ္မန္တီတိ၊ သမ္မန္တိ-ဟူ၍၊ ယံ
ဝစနံ၊ ကို၊ အဝစ၊ ၏၊ တံ ဝစနံ၊ ကား၊ ဒေဝေန၊ အရှင်မင်းကြီး
သည်၊ မေ မမ၊ ၏၊ မာတာပိတရော၊ တို့ကို၊ ဟတာတိ၊ သတ်လေ
သောသူတည်းဟူ၊ သစေ၊ ၍၊ အဟံ၊ သည်၊ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို၊
ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချချေမူကား၊ ယေ နရာ၊
တို့သည်၊ ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏၊ ဝါ၊ အား၊ အတ္ထကာမာ၊
အကျိုးကို အလိုရှိကုန်၏၊ တေ နရာ၊ သည်၊ မံ၊ ကို၊ ဇီဝိတာ၊ မှ၊
ဝေါရောပေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏၊ ယေ နရာ၊ တို့သည်၊ မေ-မမ၊ အား၊ ၏၊
အတ္ထကာမာ၊ ကုန်၏၊ တေ နရာ၊ တို့သည်၊ တေ နရေ၊ ထိုငါ့ကို
သတ်သောသူတို့ကို၊ ဇီဝိတာ၊ မှ၊ ဝေါရောပေယျုံ၊ ကုန်၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ သတ်ကြသည်ရှိသော်၊ တံ ဝေရံ၊ သည်၊ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့
မူသဖြင့်၊ န ဝူပသမေယျ၊ ရာ၊ ဣဒါနိ၊ ပန၊ ယခုမူကား၊ ဒေဝေန စ၊
သည်လည်း၊ မေ-မမ၊ ၏၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးပြီ၊ မယာ စ၊
ငါသည်လည်း၊ ဒေဝဿ၊ ၏၊ ဇီဝိတံ၊ ကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေးပြီ၊ ဧဝံ ဒိန္နေန၊
ဤသို့ပေးကြသဖြင့်၊ တံ ဝေရံ၊ သည်၊ အဝေရေန၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်၊
ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်း၏၊ ဒေဝ၊ ကြီး၊ ဉာမံ ကာရဏံ၊ ကို၊ သန္ဓာယ၊ ၍၊ မေ၊
၏၊ ပိတာ၊ သည်၊ မရဏကာလေ၊ ၌၊ နဟိ တာတ ဒီဃာဝု ဝေရေန
ဝေရာ သမ္မန္တိ၊ အဝေရေန ဟိ တာတ ဒီဃာဝု ဝေရာ သမ္မန္တီတိ၊ သမ္မန္တိ
ဟူ၍၊ အဝစ၊ မှာခဲ့သတည်း၊ ဉာတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ၏၊ ပ၊ အယံ

ဒိဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ ယာဝ အတိဝိယ၊ အလွန့်လွန်။ ပဏ္ဍိတော၊ သိ။ ယတြ ဟိ နာမ-ယော ဒိဃာဝုကုမာရော၊ သည်။ ယံ ဒီဃေန၊ ဖြင့်။ ဝိတ္ထုနော၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုခဲ့သောစကား၏။ အဖွင့်ကို၊ ဝိတ္ထာ ရေန၊ ဖြင့်။ အာဇာနိဿတိ၊ သိအံ့။ ဤသို့။ ပ။ ပဋိပါဒေဿတိ၊ တစ်ဖန်ခမေး၏။ ပ။ မိတာရုန္ထ ကိုလည်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ သွာက္ခာတေ၊ ဟော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ န်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ သမာနာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယံ-ခမေန ခမနနံ၊ ဖြင့်။ ခမာ စ၊ သည်းခံကုန်သည်လည်း။ ခမေယျာထ၊ ကုန်လော့။ ယံ ဧယန သောရတေန၊ အကြင် ငြင်းခုံခြင်းကို ကြဉ်သဖြင့်။ သောရတာ စ၊ ကောင်းစွာကြဉ်ကုန်သည်လည်း။ ဘဝေယျာထ၊ ကုန်ဖလော့။ တံ ဧတော ခမနသောရတေဟိ၊ ထိုသည်းခံခြင်း ကောင်းစွာ ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ သောဘေထ၊ တင့်တယ်စေကုန် လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ပ။ အထခေါ၊ နှင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဓ မေ မောဃ ပုရိသာ၊ တို့ကား။ ပရိယာ ဝိန္ဒရူပါ၊ ဆုံးမခြင်းကုန်ပြီးသော သဘော ရှိကုန်ယောင် ကာကား။ ဣဓ မေ မောဃပုရိသော၊ တို့ကို။ ပညာပေတုံ၊ သိစိမ့် သောငှါ။ န သက္ကာတိ၊ မလွယ်ကုန်ဟူ။ အံ့သာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိ၊ ၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ ဒီဃာဝုဘာဏဝါရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၄၆၄။ အထ ခေါ၊ နှင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသော်။ (ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးသော်လည်းဟူ)။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲ့ပြီးသော်။ သေနာသနံ၊ ကို။ သံသာမေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်လျှင်။ ဣမာ ဂါထာဝယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုထုသဒ္ဒေါ၊ များသော အသံ ရှိသော။ အယံ သမဇနော၊ ဤငြင်းခုံခြင်း၌ အလိုတူကြသော ရဟန်းအပေါင်း

သည်။ အတ္တ၊ ၏။ တတ္တ-တသ္မိံ ဇနကာယေ၊ ထိုရဟန်းတို့၏
အပေါင်း၌။ ကောစိ–ကောစိ၊ တစ်ယောက်သော သူမျှသည်
လည်း။ အဟံ ဗာလော၊ ငါမိုက်၏ ဟူ၍။ န မညိတ္ထ၊ မအောက်
မေ့လင့်ကုန်။ သံဃသ္မိံ၊ သည်။ ဘိဇ္ဇမာနသ္မိံ၊ ကွဲသည်ရှိသော်။
မယှံ ကေဿ ကာရဏာ၊ ငါ တစ်ယောက်ကြောင့်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိယျော၊ ထိုထက်အလွန်။ အညံ၊ သော။ ဣဒံ ကာ
ရဏံ၊ ကို။ န အမညရုံ၊ မအောက်မေ့ကုန်။

ဣမေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပရိမုဋ္ဌာ၊ လွတ်သော သတိ ရှိကုန်၏။
ပဏ္ဍိတာဘာသာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိမှတ်၍ ဆိုကုန်၏။ ဝါစာ
ဂေါစရာ၊ စကားကိုသာ အာရုံပြုကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ မုခံ၊
ခံတွင်းကို။ ပသာရေတုံ၊ ဆန့်အံ့သောငှါ။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။
ယာဝ၊ လောက်။ မုခါယာမံ၊ ခံတွင်းကျယ်သရွေ့။ ဘာဏိနော၊
ဆိုကုန်၏။ (တစ်နည်းတုံ)။ ယာဝ၊ လောက်၊ မုခါယာမံ၊ ခံတွင်းကို
ဆန့်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ မုခံ၊
ခံတွင်းကို။ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍။ ဘာဏိနော၊ ဆိုကုန်၏။
ယေန ကလဟေန၊ သည်။ ဣမံ နိလဇ္ဇဘာဝံ၊ ဤအရှက်မဲ့သော
အဖြစ်ကို။ နီတာ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တံ ကလဟံ၊ ထိုအရှက်မဲ့
သော အဖြစ်သို့ ဆောင်တတ်သော ငြင်းခုံခြင်းကိုလည်း။ န ဝိဒူ၊
မသိကုန်။

အယံ၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ကို။ အက္ကောစ္ဆိ-အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၊
လေပြီ။ အယံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဝဓိ၊ ပုတ်ခတ်လေပြီ။ အယံ၊ သည်။
မံ၊ ကို။ အဇိနိ၊ အောင်လေပြီ။ အယံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။
အဟာသိ၊ ဆောင်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယေ ဇနာ၊ တို့သည်။
တံ ကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ (တံ နရံ-ကိုသော်လည်းပေး)။ ဥပ
နယှန္တိ၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။
န သမ္မတိ၊ မငြိမ်း။

ဧသော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ အဇ္ဈောတ္ထရိ အဇ္ဈောသိ၊ လေပြီ။ ပ။ ရတိ၊ ဤသို့။ ယေ၊ တို့သည်။ တံ ကောဓံ၊ ထိုအမျက်ကို။ န ဥပနယှန္တိ၊ ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်။ တေသံ၊ တို့အား။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ ဥပသမ္မတိ၊ ၏။

ဣဓ လောကေ၊ ၌။ ဝေရာ စ၊ ရန်တို့နည်းသည်ကား။ ဝေရေန၊ ရန်တုံ့မူသဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တစ်ရံတစ်ခါမျှ။ န ဟိ သမ္မန္တိ ငြိမ်းကုန်။ အဝေရေန စ၊ ရန်တုံ့မမူသဖြင့်လျှင်။ သမ္မန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ ဧသ ဧသော ဓမ္မော၊ ဤသဘောသည်ကား။ သနန္တနော၊ ပညာရှိတို့၏ သဘောတည်း။ (ရှေးသူတော်ကောင်း တို့၏ သဘောတည်းဟု လည်းပေး)။

ဧတ္ထ ဣမသ္မိံ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ပရေ၊ ပညာရှိမှ တစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့ကား။ ယာမာမသေ၊ သေမင်း အထံသို့ လားရကုန်အံ့ဟု။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တတ္ထ တသ္မိံ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ယေ စ ဇနာ၊ အကြင် ပညာရှိသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ မေဓဂါ၊ ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်။ သမ္မန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေ ဇနာ၊ တို့သည်။ ယေသံ၊ တို့၏။ မာတာပိတူနံ၊ တို့၏။ အဋ္ဌိစ္ဆိန္နာ၊ အရိုးကိုဖြတ်လေကုန်၏။ ပါဏဟရာ၊ အသက်ကို ဆောင်လေကုန်၏။ ဂဝဿဓနဟာရိနော၊ နွား, ကျွဲ, ဆင်, မြင်း, ဥစ္စာတို့ကို ဆောင်လေကုန်၏။ (မဟိံသ, ဟတ္ထိ- သဒ္ဒါတို့ကား ကျေသတည်း)။

ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းကားပြည်ရွာကို။ ဝိလုပ္ပမာနာနံ၊ လုယက်၍ ယူလေကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထို ရန်သူဖြစ်သောသူတို့အားသော်လည်း။ သံဂတိ၊ ခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သေး၏ရှင့်။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော သိယာ၊ မဖြစ်လည့်သနည်း။ သစေ၊ ၌။ သဒ္ဓိံစရံ၊ တကွ ကျင့်ဖော်ဖြစ်သော။ သာဓုဝိဟာရိံ၊ ကောင်းသောနေခြင်းရှိသော။ ဓီရံ၊ မြဲမြံ တည်ကြည်သော။ နိပကံ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော။ သဟာယံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို။ လဘေထ၊ ရကုန်ငြားအံ့။ ဓိမာ၊ ပညာရှိသော။ ယော ဇနော၊ သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သော။ ပရိဿယာနိ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ နှိပ်၍။

တေန သဟာယေန၊ ထိုသို့သော အပေါင်းအဖော်နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ။ အတ္တမနော၊ နှစ်လိုဝမ်းသာ။ စရေ-စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။

သစေ၊ ၍။ သဒ္ဓိံစရံ၊ တက္ခ ကျင့်ဖော်ဖြစ်သော၊ သာဓုဝိဟာရိ၊ ရှိသော။ ဓီရံ၊ သော။ နိပကံ၊ သော။ သဟာယံ၊ ကို။ နော လဘေထ၊ မရကုန်ငြားအံ့။ ရဋ္ဌံ ဝိဇိတံ၊ ပြည်တိုင်းကားနိုင်ငံကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရသေ့ရဟန်းပြုသော။ ရာဇာဝ-ရာဇာဣဝ၊ မဟာဇနက မင်း, အရိန္ဒမမင်းကဲ့သို့။ အရညေ၊ ၌။ မာတင်္ဂေါ၊ မာတင်အမျိုး၌ ဖြစ်သော။ နာဂေါ ဣဝ၊ အမိကို မွေးသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တစ်ယောက်အထီး တည်း။ စရေ-စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။

ဧကဿ၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း။ စရိတံ၊ ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဗာလေ၊ သူမိုက်၌။ သဟာယတာ၊ အပေါင်းအဖော်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အရညေ၊ ၌။ မာတင်္ဂေါ၊ မာတင်အမျိုး၌ဖြစ်သော။ နာဂေါ ဣဝ၊ တစ်စီးတည်းသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ ဧကော၊ တစ်ယောက် အထီးတည်း။ စရေ-စရေယျ၊ ရာ၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ န စ ကယိရာ၊ မပြုရာ။

၄၆၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သံဃမဇ္ဈေ၊ ၌။ ဌိတကောဝ၊ လျှင်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဗာလကလောဏကဂါမော၊ ဗာလကလောဏကအမည်ရှိသော ရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဗာလကလောဏကရွာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ (ဗာလက လောဏကရွာကား ဥပါလိ သူကြွယ်နေသောရွာ ဟူ၏)။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘဂု၊ အရှင် ဘဂုထေရ်သည်။ ဗာလကလောဏကဂါမေ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာဘဂု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတော၀၊ မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ ကတည်း။ ပ။ ယေန၊ ၌။ ပါဒိနောဝံသဒါယော၊ အရှေ့ဝါးတောသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဝါးတောသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။

၄၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဥ။ အာယသ္မာစ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သည်လည်းကောင်း အာယသ္မာစ နန္ဒိယော၊ သည်လည်းကောင်း၊ အာယသ္မာ စ ကိမိလော၊ သည်လည်းကောင်း၊ ပါစိနဝံသဒါယေ၊ အရှေ့ဝါးတော၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒါယပါလော၊ တောစောင့်သည်။ ဒူရတော၀၊ မှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်၏၊ တည်း၊ ဒိသွာန၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာသမဏ၊ အရှင်ရဟန်း၊ ဧတံ ဒါယံ၊ ထိုတောသို့။ မာ ပါဝိသိ၊ မဝင်လေလင့်။ ဧတ္ထ ဒါယေ၊ ဤတော၌။ တယော၊ ကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အတ္တကာမရူပါ၊ မိမိကိုယ်၏ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ အဖာသု၊ မချမ်းသာခြင်းကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ အာဝုသော ဒါယပါလ၊ အချင်း တောစောင့်သော ယောက်ျား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ မာ ဝါရေသိ၊ မမြစ်လင့်။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းကြီးသော။ သတ္ထာ၊ ဆရာသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ဆိုပေ၏။ ပ။ အာယသ္မန္တော၊ အသက်ရှည်သော ချစ်ရှင်တို့။ အဘိက္ကမထ၊ လာကုန်လော့။ ပ။ နော အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ ခီရောဒကီဘူတာ၊ နို့သစ်နှောသော ရေကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္ပဿန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တဂ္ဃ-ဧကံသေန၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။ (စင်စစ်သဖြင့် ဟူလည်းပေး)။ မယံ၊ တို့သည်။ ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။ (ယထာကထံ၌ ယထာ-ကား နိပါတ်)။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကထံ-ကေနပကာရေန၊ ဖြင့်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ပ. ဝိဟရထ။ ကုန်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓါယေ၊ ဤတောအရပ်၌။ ဝသတော၊ နေသော၊ မယှံ၊ အား။ ဧဝံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝ မယာ၊ သည်။ ယေ ဂုဏာ၊ အကြင် ဆုံ

အစရှိသောကျေးဇူးတို့ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၏။ ဝေါဟာရာ၊ တို့ကိုလည်း။
မေ မယာ၊ သည်။ လာဘာ ဝတ၊ ရတော်မူကုန်စွတကား။ ယံပဗ္ဗဇ္ဇံ၊
ကိုလည်းကောင်း။ ယဉ္စ ဥပသမ္ပဒံ၊ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။
မေ မယာ၊ သည်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ တမ္ပိလဒ္ဓံ၊ ထို ရခြင်းသည်လည်း။
(တမ္ပိပဗ္ဗဇ္ဇံ ဥပသမ္ပဒံ ဟုသော်လည်းဖွဲ့)။ ထိုရဟန်း၏ အဖြစ်ပဉ္စင်း
၏အဖြစ်ကို ရခြင်းသည်လည်း။ သုလဒ္ဓံ ဝတ၊ ရတော်စွတကား။
ကသ္မာ၊ ဟူမူကား။ ယော အဟံ၊ သည်။ ဧဝရူပေဟိ၊ ကုန်သော။
သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ တဿ မယှံ၊ အား။ (၏လည်းပေး)။ ဣမေသု
အာယသ္မန္တေသု၊ တို့၌။ အာဝိ စေဝ၊ မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း။
ရဟော စ၊ မျက်ကွယ်၌လည်းကောင်း။ မေတ္တံ ကာယကမ္မံ၊ မေတ္တာ
ကာယကံကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်၏။ အာဝိ စေဝ၊ ၌လည်း
ကောင်း။ ရဟော စ၊ ၌လည်းကောင်း၊ မေတ္တံ ဝစီကမ္မံ၊ ကို။ မေတ္တံ
မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ဆောက်တည်၏။ ယံနူန၊ ၍။ အဟံ၊
သည်။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ ဣမေသံယေဝ အာယ
သ္မန္တာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ အလိုသို့လိုက်သော
အားဖြင့်။ ဝတ္တေယျံ၊ ကျင့်ရမူကား။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဿ
မယှံ၊ ၏။ ဧတံ စိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
သော အဟံ၊ သည်။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဣမေသံယေဝ
အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ အားဖြင့်။
ဝတ္တာမိ၊ ကျင့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော အမှာကံ၊ တို့၏။
ကာယာ ဟိ·ကာယာ ဧဝ၊ ကိုယ်တို့သည်သာလျှင်။ နာနာ၊ ထူးကုန်
၏။ (ကွဲကုန်၏ ဟုလည်းပေး)။ စိတ္တံ ပန၊ စိတ်သော်ကား။ ဧကဉ္စ
မညေ·ဧကံ ဣဝ၊ တစ်ခုတည်းကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အဝေါစ၊ ၏။ ပ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကစ္စိ ပန၊ နည်း။ ဝေါ၊ တုမှ
တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လျက်။ အာတာပိနော၊ ပြင်းပြ
သော လုံ့လရှိကုန်လျက်။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေစေသော နှလုံး
ရှိကုန်လျက်။ (ကိုယ်,အသက် နှစ်ပါး၌ငဲ့ခြင်း ကင်းကုန်သည် ဖြစ်၍)

ဟုလည်းပေး)။ဝိဟရထ၊နေကုန်၏လော။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။
အမှာကံ၊ တို့တွင်။ ယော ဘိက္ခု၊သည်။ ဂါမတော၊ ရွာမှ။ ပဌမံ၊
ခွာ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ။ပဋိက္ကမတိ၊ ကျောင်းသို့ဝင်၏။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသနံ၊ကို၊ ပညပေတိ၊ ခင်းလင့်၏။ပ။ အဝက္ကာရ
ပါတိံ၊ ဆွမ်းဦးထည့်စရာ ခွက်ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဥပဋ္ဌာ
ပေတိ၊ တည်လင့်၏။ပ။ ဘုတ္တာဝသေသော၊ စားပြီးသော ဆွမ်း
ကြွင်းသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ (ဤကား
ဆွမ်းဦးထည့်သောခွက်၌ ဆွမ်းရှိလင့်သည်ကို ဆိုလို သတည်း)။
သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ ဘုဉ်းပေးလိုအံ့။ ဘုဉ္ဇတိ၊၏။ နော စေ၊ ၍။
နော အာကင်္ခတိ၊အလိုမရှိအံ့။ အပ္ပဟရိတေ ဝါ၊ စိမ်းသောမြက်
သစ်ပင်မရှိသော အရပ်၌သော်လည်း၊ဆဍ္ဍေတိ၊၏။အပါဏကေ၊
ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေ ဝါ၊၌လည်း။ဩပိလာပေတိ၊သွန်၏။သော
ဘိက္ခု၊ထို နောက်မှဝင်သော ရဟန်းသည်။အာသနံ၊ကို။ဥဒ္ဓရတိ၊
ခေါက်၏။ပ။ ပဋိသာမေတိ၊၏။ပ။ ယော ဘိက္ခု၊သည်။ရိတ္တံ၊ရေ
မရှိသော။(ရေနည်းသော သော်လည်းပေး)။ တုစ္ဆံ၊ အချည်း
နှီးဖြစ်သော၊ ပါနီယဃဋံ ဝါ၊ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဘောဇနီယဃဋံ
ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ဥပဋ္ဌာ
ပေတိ၊ တည်၏။ သစေ၊ ၍။အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အဝိသယှံ၊
မချီကြွနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ အံ့။ ဟတ္ထဝိကာရေန၊လက်ယပ်သဖြင့်။
ဒုတိယံ၊ အဖော်တစ်ယောက်ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ဟတ္ထ
ဝိလင်္ဃကေန၊ လက်မြှောက်သဖြင့်။(လက်ယှက်သဖြင့်သော်လည်း
ပေး)။ဥပဋ္ဌာပေမ၊တည်ကုန်၏။တပ္ပစ္စယာ၊ထိုအကြောင်းကြောင့်။
ဝါစံ၊ ကို။ န ဘိန္ဒာမ၊ မဖြတ်ကုန်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊
တို့သည်။ပဉ္စာဟိကံ၊ငါးရက်တကြိမ်။သဗ္ဗရတ္တိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော
ညဉ့်ဦးယံ၌။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ ဖြင့်။ ။ယန္နိသီဒါမ၊ တကွစည်း
ဝေး၍ နေကုန်၏။

စာတုဒ္ဒသီ၊ ပဉ္စဒသီ၊ အဋ္ဌမီ နေ့တို့ သည်ကား
အမှာ
ပြကတေ့အားဖြင့်၊ တရားနာသော နေ့တို့တည်း။

ထိုနေ့တို့ကိုလည်းမပျက်စေမူ၍ငါးရက်တစ်ကြိမ်ငါးရက်တစ်ကြိမ် သုံးဦးသော မထေရ်တို့သည် ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင် တစ်ပုံပုံသော ပိဋကတ်၌ အချင်းချင်း မေးခြင်းကို ဖြေခြင်းတို့ပြုကြကုန်သတတ်။ သာရတ္ထဒီပနီ

၄၆၇။ ပါ၊ ယေန၊ ၌၊ ပါလိလေယျကံ၊ ပလလည်းရွာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (ပါရိလေယျကံ-လည်း ရှိ၏၊ အနက်ကား တူ၏)၊ ပါ၊ တတြတသ္မိံ ပါလိလေယျကေ၊ ၌။ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍေ၊ ရက္ခိတ မည်သော တောအုပ်၌။ ဝါ၊ ပလလည်းဆင်းမင်း စောင့်သော တောအုပ်၌၊ ဘဒ္ဒသာလမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်လှ၏ အရင်း၌၊ ဝိဟ ရတိ၊ ၏။ (ထိုတော့အုပ်၌ ဒါယကာတို့ ဆောက်လုပ်အပ်သော ဇရပ်၌ ဝါကပ်သောအခါ ဆယ်ဝါမြောက်ပြီ)။ အထ ခေါ၊ ၌၊ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်လျှော်၍၊ ပဋိသလ္လီနဿ၊ ကိုယ် တော်တစ်ယောက်အထီးတည်းနေခြင်းမှုထသော။ ဘဂဝတော၊ အား၊ စေတသော-စိတ္တဿ၊ ၏၊ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်၊ ဥဒပါဒိ။ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဘဏ္ဍနကာရကေဟိ၊ ကုန်သော ပါ၊ အဓိကရဏကာရကေတိ၊ ကုန်သော။ ကောသမ္ဗကေဟိ၊ ကောသမ္ဗီ ပြည်၌နေကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းလျက်။ ဖာသုံ၊ ချမ်းသာစွာ။ န ဝိဟာသိံ၊ မနေရ။ သော အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ကား။ ဘဏ္ဍနကာရကေဟိ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါ၊ အဓိကရဏကာရကေဟိ၊ အဓိကရုဏ်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနာကိဏ္ဏော၊ ကြွဉ်၍လျှင်။ ဧကော၊ ငါတစ်ယောက် အထီးတည်း၊ အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိဘဲ။ သုခံ၊ ငြိမ်းစွာ၊ ဖာသုံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါနေရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ၏။ အညတရော၊ သော။ ဟတ္ထိ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်လည်း၊ ဟတ္ထီဟိ၊ ဆင်ပေါက်တို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိနီဟိ၊ ဆင်မတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိကဠ ဘေဟိ၊ ဆင်ငယ်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ၊ နို့စို့

ဆင်ငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ အာကိဏ္ဏော၊ လျက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဆိန္နဂ္ဂါနိ၊ အညွန့်ကိုဖြတ်၍ စားလေကုန်ပြီးသော။ တိဏာနိ၊ မြက်ဝှတ်တို့ကိုလည်း။ ခါဒတိ၊ စားရ၏။ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂဉ္စ၊ ဆင်ငဲပြောင်ကြီးသည် ချိုး၍ ချိုး၍ချသော။ အဿ-ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထို ဆင်ပြောင်ကြီး၏။ သာခါ ဘင်္ဂံ၊ ချိုးသော သစ်ခက်ကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားကြကုန်၏။ အာဝိလာနိ၊ နောက်ကုန်သော။ ပါနီယာနိ စ၊ ရေတို့ကိုလည်းကောင်း။ ပိဝတိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဂါဟန္တဿ၊ ရေဆိပ်သို့ သက်သော် လည်းကောင်း ဥတ္တိဏ္ဏဿ၊ ရေမှ တက်သော်လည်းကောင်း။ အဿ-ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ထိုဆင်ပြောင်ကြီး၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဟတ္ထိနိယော၊ ဆင်မတို့သည်။ ဥပနိဃံသန္တိယော၊ တိုးချေပ်ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားခဲ့ကုန်၏။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ အဿ-ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထီဟိ၊ ဆင်ဖေါက်တို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိနီဟိ၊ ဆင်မတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိကလဘေဟိ၊ ဆင်ရွေတို့နှင့် လည်းကောင်း။ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ၊ နို့စို့သော ဆင်ငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ပြွမ်းလျက်။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဆိန္နဂ္ဂါနိ၊ အညွန့်ကို ဖြတ်၍ စားလေကုန်ပြီးသော။ တိဏာနိ၊ မြက်ဝှတ်တို့ကိုလည်း။ ခါဒါမိ၊ ငါ စားရ၏။ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂဉ္စ၊ ငါ ချိုး၍ ချိုး၍ ချသော။ မေ-မမ၊ ၏။ သာခါဘင်္ဂံ၊ ရွေ့ ထားသော သစ်ခက်ကျိုးတို့ကိုလည်း။ ခါဒန္တိ၊ စားလေကုန်၏။ အာဝိလာနိ၊ ဆင်များဆင်း၍ နောက်လေကုန်ပြီးသော။ ပါနီယာနိ စ၊ သောက်ရေတို့ကိုလည်း။ ပိဝါမိ၊ သောက်ရ၏။ ဩဂါဟန္တဿ၊ ဆိပ်သို့ သက်သော်လည်းကောင်း။ ဥတ္တိဏ္ဏဿ၊ ဆိပ်မှတက်သော်လည်းကောင်း။ မေ-မမ၊ ၏။ ကာယံ၊ ကို။ ဟတ္ထိနိယော၊ တို့သည်။ ဥပနိဃံသန္တိယော၊ တိုးချေပ်ကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ယံနူန-ယဒိ ပန၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧကော၊ အထီးတည်းလျှင်။ ဂဏသ္မာ၊ ဆင်အပေါင်းမှ။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ခွဲလျက်။ ဝိဟရေယျံ၊ ငါ နေရဘိမှုကား။ သာဓု၊ ၏။

ဌတိ၊ ဤသို့။ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထပဿာ၊ မှ၊ သော နာဂေါ၊ သည်။ ယူထာ၊ ဆင်ရွှေ့မှ။ အပက္ကမ္မ၊ ဖဲခွဲ၍။ ပ။ အပ္ပဟရိတဉ္စ၊ မြက်သစ်ပင် မရှိသည်ကိုလည်း။ ကရောတိ၊ ၏။ ပ။ အထ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဝိဝေကဉ္စ၊ အပေါင်းအဖော်မှ ခွါ၍ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကို လည်းကောင်း။ တဿ ဟတ္ထိနာဂဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကနဉ္စ၊ နှလုံး၏။ အကြံကို လည်းကောင်း။ စေတသာ-စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ၏။

ဤသာဒန္တဿ ယထာ၊ ရထားကောက်အလားကဲ့သို့ စွယ်ဖျား မညီစဉ်းငယ်လက်ယာချီထသော။ (ဤသာဒန္တဿာတိ ရထဤသာဒန္တဿဒိသဿ။ အဒ္ဓကဿ) ဟတ္ထိနော၊ ဆင်ပြောင်ကြီး၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ နာဂေန စိတ္တေန၊ ဘုရားရှင် စိတ်တော်နှင့်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သမေတိ၊ တူကြ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟတ္ထိနာဂေါ၊ သည်လည်း။ ဧကော၊ တစ်စီးတည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ အဟဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဧကော၊ ကိုယ်တော်တစ်ယောက် အထီးတည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ရမတိ၊ ၏။

။ ပ။ အထခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကာ၊ နေကုန်သော။ ဣမေ အယျာ၊ ဘိက္ခူ၊ ဤသင်္ဃရဟန်းတို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဗဟုနော၊ များစွာသော။ အနတ္ထဿ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ ကာရကာ၊ ပြုကုန်၏။ ဣမေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဥဗ္ဗာဠှာ၊ နှိပ်စက်ရကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲတော်မူခဲ့ပြီ။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ မယံ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကေ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ အယျေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နေဝ အဘိဝါဒေယျာမ၊ ရှိမခိုးကုန်အံ့။ န ပစ္စုဋ္ဌေယျာမ၊ ပုရီးဦး မကြိုဆိုကုန်အံ့။ အဉ္ဇလိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။

သာမိစိကမ္မံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နကရေယျာမ၊ မပြုကုန်အံ့။ န သက္က ရေယျာမ၊ ပူဇော်သကာ မပြုကုန်အံ့။ န ဂရုကရေယျာမ၊ အလေး အမြတ် မပြုကုန်အံ့။ န ဘဇေယျာမ၊ မဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ န ပူဇေ ယျာမ၊ မပူဇော်ကုန်အံ့။ ဥပဂတာပ္ပမ္ပိ၊ ကပ်လတ်ကုန်သော်လည်း။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ န ဒဒေယျာမ၊ မလှူကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ သို့။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အသက္ကရိယမာနာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ အဂရုကရိ ယမာနာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ အမာနိယမာနာ၊ မြတ်နိုးခြင်းကို မပြုကုန်သည်ရှိသော် ။ပ။ အသက္ကာရကတာ၊ ပူဇော်သက္ကာ အထူး မပြုသဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အယျာ၊ ကုန် သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပက္ကမိဿန္တိ ဝါ၊ အရပ်တစ်ပါး သို့လည်း သွားကုန်လတ္တံ့။ ဝိဗ္ဘမိဿန္တိ ဝါ၊ လူသော်လည်း ထွက်ကုန်လတ္တံ့။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း။ ပသာဒေ ဿန္တိ၊ ကြည်လင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မန္တယိံသု၊ တိုင်ပင် ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကော သမ္ဗီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ နေဝ အဘိဝါဒေသုံ၊ ရှိမခိုးကုန်။ ပ။ ဥပဂတာနမ္ပိ၊ အိမ်သို့ကပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ပိဏ္ဍကံ၊ ကို။ န အဒံသု၊ မလှူကုန်။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဥပါသကေဟိ၊ တို့သည်။ အသက္ကရိယမာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာ ဟံသု၊ ကုန်၏။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ပ။ ဣမံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ ဝူပသမေယျာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။

၄၆၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောသမ္ဗကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိ ပုတ္တော၊ သည်။ ပ။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောသမ္ဗ ကာ၊ ကုန်သော။ ဘဏ္ဍနကာရကာ၊ ကုန်သော။ ပ။ သံဃေ၊ ၌။ အဓိ ကရဏကာရကာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝတ္ထိံ၊

သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ သို့၊ တေသု ဘိက္ခူသု၊တို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။အဝေါစ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ လာပြီးရကား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မသဘောသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ တိဋ္ဌာဟိ၊ တည်စေလော့။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ဓမ္မံ ဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း။(ဓမ္မကိုလည်းကောင်း ဟုလည်းပေး)။အဓမ္မံဝါ၊ကိုလည်းကောင်း။ ကထံ ဇာနေယျံ၊ အဘယ်သို့ သိရကုန်အံ့နည်း။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဓမ္မဝါဒီ၊ ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗော၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ဣဓ သာသနေ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဓမ္မံ၊ ကို။ဓမ္မောတိ၊ဟူ၍။ဒီပေတိ၊ ၏။ပြ၏။အဝိနယံ၊ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို။ဝိနယောဟိ၊ ဟူ၍။ဒီပေတိ၊ ၏။ပြ၏။တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘာသိတံ၊ မဟောအပ်သည်ကို။ အလပိတံ၊ မဆိုအပ်သည်ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ ဘာသိတံ၊ ဟောအပ်၏။လပိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဒီပေတိ၊ ၏။ပြ၏။တထာဂတေန၊ သည်။အနာစိဏ္ဏံ၊မလေ့ကျက်အပ်သည်ကို။ တထာဂတေန၊ သည်။ အာစိဏ္ဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဒီပေတိ၊ ၏။ လဟုကံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဂရုကာ အာပတ္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဒီပေတိ၊ ၏။ပြ၏။သာဝသေသံ အာပတ္တိံ၊ အကြွင်းရှိသော အာပတ်ကို။ အနဝသေသာ အာပတ္တီတိ၊ အကြွင်းမရှိသော အာပတ် ဟူ၍။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ပြ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထူဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ ကို။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၄၆၉။ ။ပ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။အသောသိ၊ ၏။ပ။

၄၇၀။ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီ၊ သည်။ အသောသိ၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ သို့မြတေသု ဘိက္ခူသု၊တို့၌။ပဋိပဇ္ဇာမိ၊နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဂေါတမိ၊ဂေါတမီ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။တွံ၊သည်။ဥဘယတ္ထ ပက္ခေ၊ နှစ်စုသောသံဃာ၌။

ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတွာ၊ နာ၍လော့။ ဥဘယတ္ထ ပရက္ကမိဿ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ဖွံ့၍ တတ္ထ၊ ထို သံဃာနှစ်စုတွင်။ ယေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓမ္မဝါဒိနော၊ ဟုတ်မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထို ဓမ္မဝါဒီရဟန်း တို့၏။ ဒိဋ္ဌိဥ္စ၊ အမြင်ကိုလည်းကောင်း။ ခန္တိဥ္စ၊ အလိုကိုလည်း ကောင်း။ ရုစိဥ္စ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဒါယဥ္စ၊ အယူ ကိုလည်းကောင်း။ ရောစေဟိ၊ နှစ်သက်လော့။ ဘိက္ခုနိသံဃေန၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃတော၊ ဘိက္ခုသံဃာအထံမှ။ ယဉ္စ ကိဉ္စိ၊ အကြင် အမှုခပ်သိမ်းကို။ ပစ္စာသီသိတဗ္ဗံ၊ တောင့်တအပ်သည် ဖြစ်အံ့။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဓမ္မဝါဒိတောဝ၊ ဓမ္မဝါဒီတို့အထံမှသာလျှင်။ ပစ္စာသီသိ တဗ္ဗံ၊ တောင့်တအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။

၄၇၁။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အဓိဿာ သိ၊ ၏။ပ။

၄၇၂။ မိဂါရမာတာ၊ သော။ ဝိသာခါ၊ သည်။ အဿောသိ၊ ၏။ပ။

၄၇၃။ အထခေါ၊ ဤ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဇော ဝစနံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ လာရကား။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ သေနာသနံ၊ သည်။ သစေ ပန န ဟောတိ၊ အံ့။ ကထံ ဟိ၊ လျှင်။ ပဋိ ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ။ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ ပုတ္တရာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းမရှိရကား။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်အောင်။ ကတွာပိ၊ ၍လည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ကေနစိ ပရိယာယေန၊ တစ်စုံတစ်ခု သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝုဍ္ဎတရဿ၊ သီတင်းကြီးသော။ ဘိက္ခု နော၊ အား။ သေနာသနံ၊ ကို။ ပဋိဗာဟိတဗ္ဗန္တိ၊ မြစ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ နတွေဝ ဝဒါမိ၊ မဟော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိဗာဟေယျ၊ မြစ်ငြားအံ့။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋဿ၊ ဒုက္ကဋ်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊

၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမိသေ၊ ဆွမ်းသက်နှီးစသော အာမိသ၌။ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ပ။ သမကံ၊ အမျှ။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ဝေဖန်အပ်၏။

၄၇၄။ (အထခေါ်-သည်ကား လွယ်ပြီ)။ ထေ၊ လာလတ်ကုန်။ မံ၊ ကို။ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ ဩသာရေထ၊ သွင်းပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ပ။ ဥက္ခိတ္တကာ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဩသာရေတွာ၊ဉတ်ကမ္မဝါဖြင့် သွင်း၍။ ယေန၊ ၌။ ဥက္ခေပကာ၊နှင်ထုတ်တတ်ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်၏ ။ပ။

၄၇၅။ အာဝုသော၊တို့။ ယသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊အကြင်အာပတ်ကို မမြင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သံဃာ အထူးထူးသော ဥပုသ် ဒေသနာကြားခြင်း သည်ကို ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော-သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာပန္နော စ၊ အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ဥက္ခိတ္တော စ၊ နှင်လည်းနှင်ထုတ် အပ်၏။ ပဿိ စ၊ အာပတ်ကိုလည်း မြင်ပြီ။ ဩသာရိတော စ၊ သွင်းလည်း သွင်းအပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ တဿ ဝတ္ထုဿ၊ ကို။ ဝူပသမာယ၊ငြိမ်းခြင်းငှာ။သံဃသာမဂ္ဂိံ၊သံဃာ၏ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ပ။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ကထံ နု ခေါ၊အဘယ်သို့လျှင်။ပဋိ ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ-ယသ္မာ ကာရဏာ၊ကြောင့်။ဘိက္ခုသည်။အာပန္နော စ၊ ၏။ ဥက္ခိတ္တော စ၊သံဃာလည်း နှင်ထုတ်အပ်ပြီ။ပဿိ စ၊ အာပတ် ကိုလည်း ရှုလေပြီ။ ဩသာရိတော စ၊ သွင်းလည်း သွင်းလေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတန ဟိ၊ ထိုသို့သွင်းပြီးရကား။ သံဃော၊ သည်။ တဿ ဝတ္ထုဿ၊ကို။ဝူပသမာယ၊ငှါ။သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ကို။ကရောတု၊ လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝဉ္စ ပန၊ ဤသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ပ။ ဘန္တေ၊တို့။ သံဃော၊သည်။ မေ၊၏။ဝစနံ၊ကို၊သုဏာတု၊လော့။ပ။

သော၊ ဤသည်လျှင်။ ညတ္တိ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ တို့။ သံဃော၊ သည်။ ပ။
ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သံဃေန၊ သည်။ တဿ ဝတ္ထုဿ၊ ကို။ ဝူပ
သမာယ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြီ။ သံဃ
ရာဇိ၊ သံဃာ၏အရေးကို။ နိဟတာ၊ ဖျောက်အပ်ပြီ။ သံဃဘေဒေါ၊
ကို။ နိဟတော၊ ပြီ။ သံဃဿ၊ သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ခမတိ၊
၏။ ပ။ ဓာရယာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာပေတဗ္ဗော၊ ၏။ တာဝဒေဝ၊
ထိုခဏ၌လျှင်။ ဥပေါသထော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ပါတိမောက္ခံ၊
ကို။ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓေဝါစ၊ ၏။
၄၇၆။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ ပ။ အဝေါစ၊
၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယသ္မိံဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊
သည်။ ပ။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။
တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ၍။ အမူလာ၊ မူလမရှိဘဲ။ မူလံ၊ သို့။
ဂန္တွာ၊ ၍။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
သာ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ဓမ္မိကာ နု ခေါ၊ ဓမ္မသာမဂ္ဂီ ဖြစ်မည်
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ သာ သံဃသာမဂ္ဂီ၊
သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားနှင့်မလျော်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ပ။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ကတိ နု ခေါ၊ နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ သံဃသာမဂ္ဂိယော၊
တို့သည်။ ဒွေမာ ဒွေ၊ တို့တည်း။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အတ္ထာပေတာ၊
သံဃာ ညီညွတ်၏ ဟူသော အနက်မှ ကင်းသော။ ဗျဉ္ဇနူပေတာ၊
သံဃာညီညွတ်ပြီ ဟူသော သဒ္ဒါသာလျှင် ပြည့်စုံသော။ သံဃသာ
မဂ္ဂီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အတ္ထုပေတာ စ၊ အနက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
ထသော။ ဗျဉ္ဇနူပေတာ စ၊ သဒ္ဒါနှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော။ သံဃ
သာမဂ္ဂီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အတ္ထာပေတာ၊ သော။
ဗျဉ္ဇနူပေတာ၊ သော။ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်။ ကတမာ စ၊ နည်း။
ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ယသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊
သည်လည်းကောင်း။ ပ။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
သံဃော၊ သည်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ အဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ၍။ အမူလာ၊ မူ။ မူလံ၊

သို့၊ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍၊ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ ကို၊ ကရောတိ၊ ၏၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အယံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းကို၊ အတ္ထာပေတာ၊ သော၊ ဗျဉ္ဇနုပေတာ၊ သော၊ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ၊ အတ္ထာပေတာ စ၊ သော။ ဗျဉ္ဇနုပေတာ စ၊ သော၊ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ သည်၊ ကတမာ စ၊ နည်း။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ယသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ သံဃဿ၊ ၏။ ဘဏ္ဍနံ၊ သည်လည်းကောင်း။ပ။ သံဃနာနာကရဏံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃော၊ သည်။ တံ ဝတ္ထုံ၊ ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိတွာ၊ ၍။ မူလာ၊ မှ။ မူလံ၊ သို့၊ ဂန္တွာ၊ ၍။ သံဃသာမဂ္ဂိံ၊ ကို၊ ကရောတိ၊ ၏။ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ အယံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းကို၊ အတ္ထာပေတာ စ၊ သော။ ဗျဉ္ဇနုပေတာ စ၊ သော၊ သံဃသာမဂ္ဂီ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ၊ သံဃသာမဂ္ဂီယော၊ တို့သည်။ ဣမာ ဒွေ၊ တို့တည်း။

၄၇၇။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ၏။

သံဃဿ၊ ၏။ ကိစ္စေသု စ၊ တိုင်ပင်လည်းကောင်း။ မန္တနာသု စ၊ ဝိနည်းကို တိုင်ပင်ခြင်းတို့၌လည်းကောင်း။ အတ္ထေသု၊ အကျိုးတို့သည်၊ ဇာတေသု၊ သော်။ ဝိနိစ္ဆယေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ကထံ ပကာရော၊ အဘယ်သို့သော အထူးရှိသော။ ဘိက္ခု နရော၊ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်။ ဣဓ သာသနေ၊ ၌။ မဟတ္ထိကော- မဟာ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးများသည်၊ ဟောတိ၊ နည်း။ ကထံ ပကာရော- ကထံ ဘေဒေါ၊ ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဓ သာသနေ၊ ၌။ ပဂ္ဂဟာရဟော၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

(ရ)

ဥပါလိ၊ ဥပါလိ။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဌမေ-အာဒိမှို၊ အစ၌။ သီလတော၊ သီလဖြင့်။ အနုဝဇ္ဇော၊ မစွပ်စွဲအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ အဝေက္ခိတာစာရော၊ ဆင်ခြင်သော အကျင့်လည်းရှိ၏။ သုသံဝုတိန္ဒြိယော၊ ဣန္ဒြေကိုလည်း စောင့်၏။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ ဓမ္မတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဖြင့်၊ ဥပဝဒန္တိ၊ မစွပ်စွဲနိုင်ကုန်။

ယေန ဒေါသဇာတော ယေန၊ အကြောင်းအပြစ်သဘောဖြင့်။ နံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ စောဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏။ တံ ဒေါသဇာတံ၊ သည်။ အဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ န ဟိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။

တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ၊ နှင့်။ ဋ္ဌိတော၊ သော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိသာဂတော၊ ပရိသတ်အလယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝိသာရဒေါ၊ ရဲရင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသယှ၊ ရန်သူကိုနှိပ်စက်၍။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ နမင်္ကုတိ၊ ခတ်ထရော်လည်းမရှိ။ န ဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်။ အနုယျုတံ၊ အကြောင်းနှင့်မကောင်းသော စကားကို။ ဘဏံ-ဘဏန္တော၊ ဆိုသော သူသည်။ အတ္ထံ၊ ကို။ န ဟာပေတိ ယထာ၊ မယုတ်စေသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထိုအတူ လည်းကောင်းလျှင်။ ပရိသာသု၊ တို့၌။ ပဉှံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ န စ ပဇ္ဈာယတိ၊ မကြံမှိုင်။ မင်္ကု၊ မျက်နှာမသာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသော။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလဂတံ၊ ဆိုအပ်သော အခါသို့ရောက်သော။ ဗျာကရဏာရဟံ၊ ဖြေခြင်းငှါ ထိုက်သော စကားကို။ ဝဒေါ-ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဝိညူပရိသံ၊ ပညာရှိသော ပရိသတ်ကို။ ရဉ္ဇေတိ–တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။

ဝုဍ္ဎတရေသု၊ ကြီးသော။ ဘိက္ခူသု၊ တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရှိ၏။ သကေ အာစရိယကမ္ဘိ၊ မိမိဆရာ၏ အယူ၌လည်း။ ဝိသာရဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပမေတုံ၊ စုံစမ်း နှိုင်းရှည်ခြင်းငှါ။ အလံ သမတ္ထော၊ ၏။ ပဂုဏော၊ လေ့လာ၏။ ပစ္စတ္ထိကာနံ၊ ရန်သူတို့၏လည်း။ ကထေတဝေ၊ ဆိုအပ်သော စကား၌။ ဝိရဒ္ဓကောဝိဒေါ၊ ဖွင့်ခြင်း၏အရာ၌ လိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေနံ–ယတ္တကေန ကထနေန၊ အကြောင်းမျှလောက်သောစကားကို ဆိုသဖြင့်။ ပစ္စတ္ထိကာ၊ ရန်သူတို့သည်။ နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်ခြင်းသို့။ ဝဇန္တိ၊ ချောက်ကုန်၏။ မဟာဇနော စ၊ သည်လည်း။ သညာပနံ၊ သိခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ သကဉ္စ အာဒါယံ၊ မိမိဆရာ၏ အယူကိုလည်း။ န ရိဉ္စတိ န ဟာပေတိ၊ မယုတ်စေ။ အနု

ပဏာမတိကံ၊ ညှဥ်းဆဲခြင်း မပြုဘဲ။ ပဋ္ဌံ၊ ကို။ ဗျာကရံ-ဗျာကရ္ဓ မာနေ၊ ဖြေတတ်သောရဟန်းသည်လျှင်။ ပဂုဏော၊ လေ့လာ သည် မည်၏။

ဒူတေယျကမ္မေသု၊ တမန်သည်အမှုတို့၌။ အလံ·သမတ္တော၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ ကိစ္စေသု၊ ကိစ္စတို့၌။ အာဟုနံ၊ လှူသော ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမုဋ္ဌကျန္တိ ယထာ၊ ခံကုန်သကဲ့သို့။ သမုဋ္ဌ ဟော၊ ကောင်းစွာ ဝန်ခံပေ၏။ ဘိက္ခုဂဏေန၊ ရဟန်းအပေါင်း သည်။ ပေသိတော၊ စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဣာရံ ဝစော၊ စကားကို လည်း လိုက်နာ၏။ တေန၊ ထိုသို့ လိုက်နာသဖြင့်။ သံဃကမ္မံ၊ ကို။ (ထည့်)။

အဟံ ကာရောမိတိ၊ ငါပြုသောဟူ၍။ နု မညတိ၊ မထိမဲ့မြင် မပြု။ ယာဝတာ ဧကေသု၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုသု၊ တို့၌။ အာပန္နတိ၊ အာပတ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာ စ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်လည်း အာပတ္တိယာ၊ မှု။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဥဘယာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဝိဘင်္ဂါ၊ ထိုအစုက်နှစ်ပါးကို သိစေတတ်သော ဥဘတောဝိဘင်းတို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သွာဂတာ-သု အာဂတာ၊ ကောင်းစွာ နှုတ်၌ လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိ ဝုဋ္ဌာနပဒဿ၊ အာပတ်မှ ထမြောက်အပ်သော အကြောင်း၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ၏။

ယာနိစ ကာရဏာဝိနိ၊ အကြင်ငြင်းခုံခြင်း စသည်တို့ကို။ အာစရ-အာစရေန္တော၊ ကျင့်သောသူသည်။ နိဿာရိတော၊ ထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဿာရဏာ၊ ထုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယထာ စ ဝတ္တနာ၊ အကြင် ကောင်းစွာကျင့်သဖြင့်။ ဝုသိ တဿ၊ ကျင့်ပြီးသော။ ဇန္တု၊ နော၊ ရဟန်းအား။ ယံ ဩသာရဏံ၊ အကြင် သွင်းခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေမ္ပိ ဩသာရဏံ၊ ကိုလည်း။ ဝိဘင်္ဂကောဝိဒေါ၊ ဝိဘင်း၌ လိမ္မာစေသောသူသည်။ ဇာနာတိ၊ ၏။

ဝုဍ္ဎတရေသု၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူသု စ၊ တို့၌ လည်းကောင်း။ နဝေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ ထေရေသု စ၊ ထေရ်မြောက်ပြီး

သော ရဟန်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ မဖြစ်မေသု စ၊ အလတ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ သဂါရဝေါ၊ ၏။ ဣမ လောကော၊ ၌။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ အတ္ထစရော၊ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်၏။ ပဏ္ဍိတော၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိတတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံပေသော၊ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဣဓေဝမသို့ သာသနေ၊ ၌။ ပဂ္ဂဟာရဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။

ဒသမော၊ သော။ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ဥဒ္ဒါန်း

တဿ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဒါန်း၊ ကို။ ဇဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ဇိနဝရော၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိဝါဒံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ အဒဿနေ၊ မရှုခြင်းကြောင့်။ ဥက္ခိပေယျ၊ နှင်ထုတ်ရာ၏။ ယံသို့ တံသို့၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော ဝတ္ထု၌။ တဿာ ယ၊ ထို အာပတ်ကြောင့်။ ဥက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ နှင်ထုတ်အပ်၏ဟူ။ မာ အဝမညိတ္ထ၊ မအောက်မေ့လင့်ကုန်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသယေ-ဒေသေယျ၊ ၏။ တတ္ထေဝ အာဝါသေ၊ ၌သာလျှင်။ အန္တောသီမာယံ၊ ၌။ ဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပညာ၊ ပညာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကစ္စေဝ-ကေကော၊ တစ်ယောက်အထီးတည်းလျှင်။ သံပဒါ-သံပဒါဝိ၊ သွားတော်မူလေ၏။ ပါလိလေယျ၊ စ၊ ပလလည်းတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ ကုန်၏။ သာရိပုတ္တော စ၊ လည်းကောင်း။ ကောလိတော၊ လည်းကောင်း။ မဟာကဿပ ကစ္စာနော၊ လည်းကောင်း။ ကောဋ္ဌိကော၊ လည်းကောင်း။ ကပ္ပိနေနော စ၊ နှင့်လည်း။ သဟ၊ တကွ။ မဟာစုန္ဒော စ၊ လည်းကောင်း။

အနုရုဒ္ဓေါ၊ လည်းကောင်း။ ရေဝတော၊ လည်းကောင်း။ ဥပါလိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဥဘယော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ အာနန္ဒော၊ လည်းကောင်း။ ရာဟုလော စေဝ၊ လည်းကောင်း၊ ဂေါတမီ စ၊ လည်းကောင်း။ သုဒ္ဓေါ၊ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးလည်းကောင်း။ ဣမေ စုဒ္ဒသ၊ တို့သည်။ အဝေါစုံ၊ ၏။ (ထည့်)။ ဝိဝိတ္တ သေနာသနံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းကိုလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ သမကပ္ပိ စ၊ မျှသော။ အာမိသံ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်းစသော အာမိသကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓကော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

မဟာဝဂ္ဂပါဠိ။ မဟာဝါပါဠိတော်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အမှာ ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက - ဟူသည်ကား မြို့ကိုစွဲ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အမည်တည်း။ ထိုမြို့၏ အာရာမ် ရေကန် အစရှိသော ထိုထိုအရပ်တို့၌ ကြို့ပင် များသောကြောင့် ကောသမ္ဗီမြို့ တွင်သည်။ တဿကိရ နဂရဿ အာရာမပေါက္ခရဏိ အာဒီသု တေသု တေသုဌာနေသု ကောသမ္ဗရုက္ခာ ဝ ဥဿန္နာ အဟေသုံ။ တသ္မာ ကောသမ္ဗီတိ သင်္ချံ အာဂမာသိ၊ ကုသမ္ဗဿ ဣသိနော အဿမတော အဝိဒူရေ မာပိတတ္တာတိ ဧကေ။ သာရတ္ထဒီပနီ။ ထို ကောသမ္ဗီပြည်သား ရဟန်းများတို့ကဲ့သို့ သံဃာချင်း ကွဲပြားအောင် မပြုကုန်ရာ။ ပြုသည်ရှိသော် လူ့ပြည်တွင် မကာ အထက် နတ်ပြည်,ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့် ကွဲပြား၍ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ကုန်ရာသည်။ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကား ဤသို့တည်း။ တစ်ခုသော ကျောင်း၌ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည် ဓမ္မ အဓမ္မ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်သည်ရှိသော် ထိုရဟန်းတို့၏ တပည့်တို့သည်လည်း ဆရာ့အယူသို့ လိုက်၍ ဓမ္မ အဓမ္မ စသည် ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ အဆုံးမကို လိုက်နာကုန်သော ဘိက္ခုနီသံဃာတို့သည်လည်း ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော ဒါယကာယောကျ်ား, ဒါယိကာမိန်းမ၊ ထိုလူတို့ကို စောင့်သော နတ်၊ ထိုနတ်တို့၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သော ဘုမ္မစိုးနတ်မှစ၍ အဆင့်ဆင့် ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် အရိယာကို ထား၍ ငြင်းခုံခြင်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ၎င်းအခါ ဓမ္မကိုစွန့်၍ အဓမ္မကို မြှောက်ကျင့်ကုန်သော သူအပေါင်းတို့သည် အပါယ်လေးဘုံတို့၌ ဖြစ်ကြကုန်၍ အကျိုးမဲ့ ရှိကြကုန်၏။ ဤ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိသည်ကား သာရတ္ထဒီပနီ သမထက္ခန္ဓက၌ လာ၏။ ဤအကြောင်းအရာကို နှလုံးမူ၍ ဓမ္မ အဓမ္မ စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းကို မပြုအပ်၊ ပြုသည်ရှိသော် အလုံးစုံသော သံဃာ့အာရာမ်မှ နှင်ထုတ်အပ်၏ ဟူလို။ ဘဏ္ဍနကာရက ကလဟကာရက မေဝ သကလသံဃာရာမတော နိက္ကမိတုံ လဗ္ဘတိ၊ သော ဟိ ပက္ခံလဘိတွာ သံဃံ ဘိန္ဒေယျ။ အလဇ္ဇိအာဒယော ပန အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနတော ယေဝ နိက္ကဍ္ဎိတဗ္ဗာ၊ သကလ သံဃာရာမတော နိက္ကမိတုံ န ဝဋ္ဋတိ၊ ပါဠိမုတ်အဋ္ဌကထာ ဘူတဂါမဝဂ်။ သံဃဘေဒကကံကို ပြုသည့် အရာမှာ ငရဲ၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး ဆင်းရဲခံရ၏။ သံဃံ သမဂ္ဂံ ဘိန္ဒိတွာ ကပ္ပံ နိရယမှိ ပစ္စတိ။ စူဠဝဂ္ဂ ပါဠိတော်။ ကပ္ပန္တိ အာယုကပ္ပံ။ စူဠဝါ အဋ္ဌကထာ။

အာယုကပ် အရမှာ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၌ မဟာကပ်ကို အစုရှစ်ဆယ်စု၍ တစ်စုအခန့် ကာလကို ပြသည်။ ထိုသို့ပြသော အရာသည် ကထာဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ၌-အပါယိကော နေရယိကောတိ သုတ္တံ၊ ယံ သော ကေံ ကပ္ပံ အသီတိဘာဂေ ကတွာ တတော ဧကဘာဂမတ္တံ ကာလံ တိဋ္ဌေယျ။ အာယုကပ္ပံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဟူ၍ လာသော အရာနှင့် ညီညွတ်လှပေသည်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့၌ကား အသင်္ချေယျကပ်ကို ယူ၏။ ထိုသို့ယူသော အရာမှာ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ၌ သဏ္ဌဟန္တေ ဟိ ကပ္ပေ ကပ္ပဝေမဇ္ဈေ ဝါ သံဃဘေဒံ ကတွာ ကပ္ပဝိနာသေယေဝ မုစ္စတိ၊ သစေ ဟိ သွေ ကပ္ပေါ ဝိနဿတိ၊ အဇ္ဇ သံဃဘေဒံ ကရောတိ၊

သေဿ ဝိမုစ္စတိ၊ ကေဒိဝသမေဝ နိရယေ ပစ္စတိ–ဟူ၍လည်းကောင်း။ ကထာဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ၌·ကပ္ပေါ စ သဏ္ဌာတိ သံဃော စတိဋ္ဌတီတိ အာဒိ ယဒိ သော သကလံ ကပ္ပံ တိဋ္ဌတိ။ သဏ္ဌာဟတော ပဋ္ဌာယ တံ ကမ္မံ ကတွာ တတ္ထ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ တိဋ္ဌေယျာတိ ဒဿေတုံ ဝုတ္တံ·ဟူ၍လည်းကောင်း။ အဘူတပရိကပ္ပနာ၏ ·အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော အရာကိုမှီ၍ ယူရိပ်ရှိ၏။ ကထာဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ၌-ကပ္ပေါ စ သဏ္ဌာတိ အစရှိသော စကားကား ပရဝါဒီပက္ခ၌လာ၏။ သံဃာကွဲပြားသည်ကို ညီညွတ်အောင် ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ နတ်ပြည်၌ အာယုကပ်ပတ်လုံး မွေ့လျော်ရ၏။ ဘိန္နံ ခေါ ဥပါလိ သံဃံ သမဂ္ဂံ ကတွာ ဗြဟ္မံ ပုညံ ပသဝတိ၊ ကပ္ပံ သဂ္ဂမှိ မောဒတိ။ စူဠဝါ ပါဠိတော်။ ကပ္ပံ သဂ္ဂမှိ တံ အာယုကပ္ပမေဝ။ ရင်းအဋ္ဌကထာ။ အနက် အဓိပ္ပါယ် လွယ်ပြီ။

ဤတွင်ရွေ့၊

ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်နိဿယသစ်

အလုံးစုံ ပြီးပြီ။